T.C.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

FELSEFE ve DİN BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BEDRİ RUHSELMAN VE METAFİZİK GÖRÜŞLERİ

Mehmet Hayri Cumhur KESTEL

2501121301

TEZ DANIŞMANI

Prof. Dr. Recep ALPYAĞIL

İSTANBUL - 2019

T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS
TEZ ONAYI

ÖĞRENCİNİN;

Adı ve Soyadı	:	MEHMET HAYRİ CUMHUR KESTEL	**Numarası**	:	2501121301
Anabilim Dalı / Anasanat Dalı / Programı	:	FELSEFE VE DİN BİLİMLERİ	**Danışmanı**	:	PROF. DR. RECEP ALPYAĞIL
Tez Savunma Tarihi	:	02.12.2019	**Saati**	:	12:00
Tez Başlığı	:	"BEDRİ RUHSELMAN VE METAFİZİK GÖRÜŞLERİ"			

TEZ SAVUNMA SINAVI, İÜ Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği'nin **36. Maddesi** uyarınca yapılmış,
sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin **KABULÜNE** OYBİRLİĞİ / ~~OYÇOKLUĞUYLA~~ karar verilmiştir.

JÜRİ ÜYESİ	İMZA	KANAATİ (KABUL / RED / DÜZELTME)
1- PROF. DR. RECEP ALPYAĞIL		Kabul
2- PROF. DR. KEMAL BATAK		Kabul
3- DR. ÖĞR. ÜYESİ SÜMEYYE PARILDAR		Kabul

YEDEK JÜRİ ÜYESİ	İMZA	KANAATİ (KABUL / RED / DÜZELTME)
1- PROF. DR. İSMAİL LATİF HACINEBİOĞLU		
2- DOÇ. DR. TAMER YILDIRIM		

ÖZ

BEDRİ RUHSELMAN VE METAFİZİK GÖRÜŞLERİ

Mehmet Hayri Cumhur KESTEL

Bu tezde, Türkiye'de Neo-Spiritizm'in, yani "Deneysel Yeni Ruhçuluk"un kurucusu olan Dr. Bedri Ruhselman'ın (1898-1960) hayatının yanı sıra eserleri ve bilhassa metafizik görüşleri incelenmiştir. Buna paralel olarak, Ruhselman açısından yaratılış, ruh, ahiret, doğuş-enkarnasyon ve tekrardoğuş-reenkarnasyon gibi kavramlara yeni bir bakış açısı sunulmuştur. İlâhiyatın en önemli ve birincil konularından biri olan "öteâlem" hakkında Ruhselman'ın deneye dayalı görüşleri, klasik görüşün dışında, spiritizme önemli katkılar yapmıştır. Onun bu görüşleri doğrultusunda, İlâhi nizam ve kâinatı (onun düzenlediği **İlâhî Nizam ve Kâinat** adlı kitap çerçevesinde) anlamamız ve anlamlandırmamız daha kolay olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bedri Ruhselman, ruhçuluk, tekâmül, ruh, medyum

ABSTRACT

BEDRİ RUHSELMAN AND HIS METAPHYSICAL VISION

Mehmet Hayri Cumhur KESTEL

In this thesis, besides his life, the works and more particularly the metaphysical stance of Dr. Bedri Ruhselman (1898-1960), the founder of Neo-Spiritism in Turkey, that is, "the Experimental New Spiritism", are studied. As parallel to that, a new perspective to the concepts such as creation, spirit, afterlife, birth-incarnation and rebirth-reincarnation is presented from Ruhselman's point of view. Ruhselman's empirical perspective on "afterlife", one of the most important and primary subjects of theology, has made important contributions to the spiritism, out of the classical standpoint. It would be easier to understand and to make sense of the divine order and the universe (in terms of the book, **The Divine Order and The Universe** that he had edited).

Keywords: Bedri Ruhselman, spiritism, evolution, spirit, medium

ÖNSÖZ

Tezde Dr. Bedri Ruhselman'ın çok yönlü yaşam öyküsünü ele alarak, metafizik görüşlerinin nasıl oluştuğunu ortaya koymaya çalıştım. Metafizik çerçevede; yaratılış kavramı, ruh kavramı, ahiret kavramı, bedenlenme (enkarnasyon) kavramı, medyumluk ve bu gibi kavramlar hakkındaki görüşlerini inceleyerek, tezin konusu ve amacı doğrultusunda bu kavramların mahiyetleri üzerinde durdum. Tezde veriler, genel olarak Ruhselman'ın eserlerinden, medyumlarla yaptığı çalışmalarından ve diğer ruhsal irtibat celselerinden toplanmış olup, önemi dolayısıyla, son çalışması ve düzenlemesi olan **İlâhi Nizam ve Kâinat** adlı kitap esas alınmıştır.

1898-1960 yılları arasında yaşamış olan Dr. Bedri Ruhselman, hem tıp doktorudur (dâhiliye uzmanı), hem de konservatuvar mezunu bir keman virtüözüdür. Bir dönem müzik ve Türkçe öğretmenliği de yapmıştır. Aynı zamanda, Türkiye'de ve dünyada, ortaya koyduğu çalışmaları ve eserleriyle, spiritizmin/spiritüalizmin de önde gelen isimlerindendir. Ruhselman, tanınan ve bilinen birisi olmasına rağmen, bugüne kadar bir akademik çalışmaya konu olmamıştır. Bunda spiritizm/spiritüalizm, parapsikoloji ve metafizik gibi bilim dallarının ülkemizde yeterince tanınmamış olması etken olmuştur, düşüncesindeyim.

Böylesine değerli bir kişiliği ve onun metafizik görüşlerini inceleme fırsatı verdiği için Danışmanım Değerli Hocam Prof. Dr. Recep Alpyağıl'a minnettarım. Ayrıca Üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın bıraktığı vazifeyi günümüze taşıyan Üstat Ergün Arıkdal'ın (1936-1997) oğlu Dostum Hocam Tarık Arıkdal'a ve EARAE'ye, Tülin Etyemez Schimberg'e, MTİAD ve BİLYAY'a bu çalışmamda ve kaynak bulmamda benden esirgemedikleri yardımlarından dolayı, çok teşekkür ederim. Teşvikleri ve fedakârlıkları ile bana hep destek olan eşim Handan Kestel'e de şükranlarımı sunarım…

İstanbul, 2019

Mehmet Hayri Cumhur KESTEL

İÇİNDEKİLER

ÖZ iii
ABSTRACT iv
ÖNSÖZ v
KISALTMALAR LİSTESİ viii
GİRİŞ 1

BİRİNCİ BÖLÜM

PARAPSİKOLOJİ, SPİRİTİZM ve BEDRİ RUHSELMAN

1.1. Parapsikolojiye Giriş 3
1.2. Parapsikolojinin Gelişimi 4
1.3. Batı'da Parapsikoloji ve Spiritizm 6
1.4. Allan Kardec (1804-1869) ve Modern Spiritizm 10
1.5. Türkiye'de Parapsikoloji ve Spiritizm 11
1.6. Bedri Ruhselman (1898-1960) ve Neo-Spiritizm 16
1.6.1. Neo-Spiritizm Nedir? 16
1.6.2. Bedri Ruhselman'ın Hayatı 18
1.6.3. Hayatına Kronolojik Bakış 32

İKİNCİ BÖLÜM

BEDRİ RUHSELMAN'IN ESERLERİ

2.1. Eserlerine Genel Bakış 34
2.2. İNK Kitabı Öncesi Eserleri 35
2.2.1. Ruh ve Kâinat 35
2.2.2. Ruhlar Arasında 36
2.2.3. Allah 37
2.2.4. Medyomluk 38
2.2.5. Mukadderat ve İcabat 52
2.3. İNK Kitabına Yardımcı Eserleri 68
2.3.1. Büyük Tabiat Hadiseleri ve Manaları 68
2.3.2. Yüksek İdare Mekanizması ve İlliyet Prensibi 71
2.4. İNK Kitabı Hakkında 72

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BEDRİ RUHSELMAN'IN METAFİZİK GÖRÜŞLERİ

3.1. Giriş ……..…. 76

3.2. İNK Kitabındaki Metafizik Kavramlar ……..…… 77

3.2.1. Varlık Kategorileri ……. 77

3.2.2. Aslî Prensip …….……...…… 78

3.2.3. Aslî Madde ……..……..…. 79

3.2.4. Tekâmül ……...…….. 82

3.2.5. Ruh ……..…….. 85

3.2.6. Medyumluk ……...…..…… 89

3.2.7. Tesirler ……...…… 92

3.2.8. Yüksek Prensipler, Ünite, RİM, Vazife ve Sevgi Planları ……. 98

3.2.9. Şuur ……...……..…. 102

3.2.10. Ölüm ve Ötesi, Spatyom Hayatı ……..….. 103

3.2.11. Kader Mekanizması …….……...…... 105

3.2.12. Reenkarnasyon …….……....…… 106

3.2.13. Vazife …….……..……. 109

3.3. Bedri Ruhselman'a ve İNK Kitabına Eleştiriler …….……..…. 109

SONUÇ …….……..……. 113

KAYNAKÇA ……. 115

EKLER ……..……. 120

KISALTMALAR LİSTESİ

a.g.e. : Adı geçen eser

ASPR : American Society for Psychical Research (Amerika Ruhsal Araştırma Derneği, kuruluş: 1885)

AÜ : Ankara Üniversitesi

Av. : Avukat

Bilim. : Bilimler

BİLYAY: İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (Kuruluş: 1994)

Bkz. : Bakınız

bs. : Basım, baskı

c. : Cilt sayısı

C: : Cilt numarası

Çev. : Çeviren, tercüme eden

DDA : Duyular Dışı Algılama

DDİ : Duyular Dışı İdrak

Der. : Dergi, mecmua

Dr. : Doktor

Düz. : Düzenleyen

EARAE : Ergün Arıkdal Ruhsal Araştırmalar Enstitüsü (Kuruluş: 2013)

Ed. : Editör, yayına hazırlayan, edited

ESP : Extra Sensory Perception (Duyular Dışı Algılama)

Hak. : Hakkında

Haz. : Hazırlayan, derleyen, editör

İNK : **İlâhî Nizam ve Kâinat**

İRAD : İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği (Kuruluş: 1990)

İSF : International Spiritualist Federation (Uluslararası Ruhçuluk Federasyonu, kuruluş: 1888, 1923 resmî)

MEB : Millî Eğitim Bakanlığı

Mek. : Mekanizma, mekanizması

MİM : Mekanik İdare Mekanizması

MTİAD : Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği (Kuruluş: 1950)

Müş. : Müşavir

No: : Sayı, numara

p. : Page (Sayfa)

Prof. : Profesör

RİM : Ruhsal İdare Mekanizması

s. : Sayfa

Sos. : Sosyal

SPR : Society for Psychical Research (Ruhsal Araştırma Derneği, kuruluş: 1882)

TDK : Türk Dil Kurumu

t.y. : Basım tarihi yok

TYN : Tez yazarı notu

Ün. : Üniversite

vb. : Ve benzeri, ve benzerleri, ve bunun gibi

vd. : Ve diğerleri

Yay. : Yayınevi, Yayıncılık, Neşriyat

y.y. : Basım yeri yok

GİRİŞ

Türkiye'de spiritizmin ve metapsişik araştırmaların öncüsü olan Üstad Dr. Bedri Ruhselman (tam olarak böyle anılmaktadır), hayatı süresince, birçok misyonu birlikte yaşamıştır: müzisyen olarak, öğretmen olarak, doktor olarak, spiritist ve spiritüalist olarak… Bu manada, o, tam bir vazife adamıydı. Onun bu, çalışma ile geçen, yoğun hayat hikâyesi birinci bölümde ele alındı. Bu bölümde hayatına geçmeden önce, hazırlayıcı olarak parapsikolojiye ve onun konusu olan paranormal fenomenlere kısaca değinildi. Bundan amaç parapsikoloji içinde spiritüalizmin ve spiritizmin nasıl ortaya çıktığını göstermekti. Bu çerçevede, Batı'daki ve Türkiye'deki spiritizm çalışmalarına yer verilerek, bu konuda emeği geçmiş, çalışmalar-araştırmalar yapmış kimselerden bahsedildi. Bölüm sonunda Ruhselman'ın ortaya koymuş olduğu Neo-Spiritizm görüşü açıklanarak hayatından kesitler verildi.

Ruhselman, gençlik yıllarından itibaren spiritüalizme ilgi duymuştur. Bunda; gördüğü garip rüyalar, okuduğu kitaplar da etkili olmuştur. Çok zor geçen hayat ve geçim mücadelesi içinde, ruhsal ve medyumik çalışmalarını (ruhsal varlıklarla medyumlar vasıtasıyla kurulan irtibatlar), bir vazife anlayışı içinde, aksatmamaya çalışmıştır. Yaptığı bu araştırma ve çalışmalarını da kitaplar, dergiler, makaleler ve konferanslar şeklinde topluma yansıtmaya gayret etmiştir. İkinci bölümde onun bu eserleri yayın tarihlerine göre sırayla tanıtıldı ve özetlendi.

Tezin esas amacı olan onun metafizik görüşlerine üçüncü bölümde yer verildi. Bunun için onun son çalışması olan, *Önder* adlı bir ruhsal plandan alınan bilgilerin düzenlemesi şeklindeki, **İNK** kitabından faydalanarak metafizik görüşleri kavramlar şeklinde verildi. Ruhselman bu çalışmasında, "Tekâmülcü Deneysel Ruhçuluk" (Neo-Spiritizm) çerçevesinde, metafizik görüşlerini temellendirirken, yaratılış, ruh, öteâlem, tekâmül, medyumluk, enkarnasyon reenkarnasyon vb. kavramlara yeni bakış açıları sunmaktadır. Çalışmalarının ve görüşlerinin temelini medyumik çalışmalar, yani deneye ve gözleme dayalı çalışmalar ve bu yolla elde edilmiş bilgiler teşkil etmektedir. Bazı önemli hususlar ve bulunmasında zorluk olabilecek dokümanlar da orijinal kaynağından özetlenerek veya aynen ekler bölümünde verildi.

Tezde, benim de özel ilgi alanıma giren (2003 yılından beri bu konuları araştırmaktayım.), spiritüalizm/spiritizm konusunu anlaşılabilir bir şekilde aktarmaya çalıştım. Bunu yaparken de ilmî tespitleri ve deneysel bilgileri esas aldım. Bunun yanı sıra **İNK** çalışmasının medyumu Attila Güyer (1939-?) ile görüşüldü. Kendisine hazırladığım tez hakkında bilgi verildi, Bedri Ruhselman'ın çalışma prensipleri ve vazife anlayışı üzerinde sohbet edildi. Ayrıca MTİAD arşivinden Feridun Tepeköy'ün (1920-1989) 1969'da el yazısı ile hazırladığı **Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman: Hayatı ve Fikirleri** adlı eserine ulaşıldı (Bkz. EK 8). Bu eser maalesef bugüne kadar yayınlanamamış, ancak kısmen özetlenerek M. Haluk Akçam (1952-2009) tarafından 1980'de kendi web sitesinde "Bedri Ruhselman" adı ile yayınlanmıştır. Bu eserin gerekli bazı sayfalarından resimler çekilerek EK 8'de verildi. Yine Bedri Ruhselman hakkında basında çıkmış haberleri içeren bazı gazete kupürlerinin resimleri de EK 9'da verildi.

BİRİNCİ BÖLÜM

PARAPSİKOLOJİ, SPİRİTİZM ve BEDRİ RUHSELMAN

1.1. PARAPSİKOLOJİYE GİRİŞ

Parapsikoloji[1] (diğer adıyla parapsişik veya metapsişik), yaklaşık 200 yıldan beri, müspet ilimlerin içine sokulmaya çalışılan bir bilim dalıdır. Uzun mücadeleler sonunda bazı Batı üniversiteleri bu sahadaki araştırmalara kapılarını açmak zorunda kalmışlardır.[2] İnsanın bilinmeyen kudretlerinin mahiyetleri hakkında daha sıhhatli hüküm verebilme açısından; bir taraftan okültizmin[3] 18. yüzyıl sonunda başlayan *magnétisme animale* (canlısal manyetizma veya kısaca manyetizma[4]) akımı, diğer taraftan 19. yüzyıl ortalarında dünyaya yayılan spiritizm[5] akımı ile ilmîleştirilme çabaları içindeki parapsikoloji, yeni bir araştırma sahası olarak, her gün biraz daha önem kazanmakta. Bu araştırmaların neticeleri, hem psikolojik, hem fizyolojik ve hem de felsefî konularda sıhhatli hükümler verebilmede yardımcı olabilir. Parapsikolojinin konusu[6] içine giren paranormal fenomenler (telepati, durugörü, psikokinezi,

---

[1] **Parapsikoloji/Parapsişik/Metapsişik:** Bazı insanlarda gözlenen, beden dışı bir ruhsal güce ve yeteneğe dayanan olayları inceleyen bilim dalıdır. **bkz.** Ergün Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler sözlüğü**, 4.bs, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1998, s. 156-157, 133-134.

[2] Parapsikoloji alanında lisans, lisansüstü ve doktora düzeyinde eğitim veren üniversiteler listesi için **bkz**. EK 7.

[3] **Okültizm:** Gizlicilik, gizli şeyler bilgisi, gizli ilimler ile meşgul olma, **bkz.** Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 146-147 ve **bkz.** İsmail Fenni Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, Konya, Çizgi Kitabevi Yay., 2015, s. 291.

[4] **Manyetizma:** İnsanlardan yayılan ve insanları fizyolojik ve biyolojik etkileyen görünmez ve gizemli kuvvet, **bkz.** Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 127-129 ve **bkz.** Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, s. 250.

[5] **Spiritizm:** İspritizma, spiritizma veya ruhçuluk; ruh (veya can) ve bedenin (veya maddenin) birbirinden ayrı cevher tarzında hakikatler olduğunu kabul eden görüş; *Spiritizm* kelimesini Allan Kardec özellikle kullanarak, parapsikoloji ve spiritüalizmden ayırmak ve bir fark ortaya koymak istemiştir. Buna göre *Spiritizm*, hayatta olmayan, yani bir vücuda sahip olmayan, ölmüş kişilerin ruh varlıklarıyla iletişimin var olduğu gerçeğini deneysel olarak gösteren ve ruh varlıklarının bildirdiği hakikatler üzerine bilgi veren ve açıklamada bulunan bir tekâmül yoludur, **bkz.** Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 179-181 ve **bkz.** Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, s. 391.

[6] **Parapsikolojinin konusu**; **telepati** (zihinler arası düşünce iletişimi, **bkz**. Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 215-216), **durugörü** (beş duyunun dışında eşyaları ve fikirleri algılama, **bkz**. **a.g.e**., s. 66-67), **psikokinezi** (veya telekinezi, uzaktan hareket ettirme, **bkz**. **a.g.e**., s. 164, 214-215; levitasyon, yerden yükselme, **bkz**. **a.g.e**., s. 123; apor, birden ortaya çıkma, **bkz**. **a.g.e**., s. 18; eşyaların yer değiştirmesi; tekinsiz ev, **bkz**. **a.g.e**., s. 213-214; darbeler, **bkz**. **a.g.e**., s. 46-47; bilokasyon, iki yerde görünüm, **bkz**. **a.g.e**., s. 30-31; ektoplazmik olaylar, **bkz**. **a.g.e**., s. 77-78; manyetik olaylar, **bkz**. **a.g.e**., s. 127-129), **prekognisyon** (geleceği bilme, **bkz**. **a.g.e**., s. 162-163) vb. gibi fenomenlerdir.

prekognisyon vb.) insanlık tarihi kadar eski olmakla beraber, ilmî olarak incelenmeleri ancak mümkün olabilmektedir. Bunlar özel, olağandışı, garip ve alışılmadık oldukları için normal sayılamazlar, ama sanıldığının aksine anormal hiç değildirler. Tamamen normal insanlarda ortaya çıktıklarına göre patolojik (hastalık) de sayılamazlar. Bu yüzden bunlara paranormal (normal ötesi - para: yanında, ötesinde, fevkinde) fenomenler denmiştir.[7]

Psikoloji ve benzeri bilim dalları, geçmişte pozitivizmin etkisiyle parapsikolojik fenomenleri araştırmayı reddetmişlerdir. Çünkü bu fenomenleri patolojik bir durum, zihni bir hastalık olarak görüyorlardı. Ancak günümüzde, bilim bu anlayıştan bir ölçüde sıyrılmış ve bu tür paranormal fenomenlerin, açıklanamadığı için reddedilmemesi gerektiği kanaati yaygınlık kazanmaya başlamıştır. Artık birçok Batı ülkesinde parapsikoloji merkezleri faaliyet göstermekte ve parapsikoloji üniversitelerde ders olarak okutulmaktadır (Bkz. EK 7). Bilim her ne kadar tekrarlanabilir olayları bilimsel veya gerçek olarak kabul etse de, paranormal fenomenlerin istenildiği zaman tekrarlanamaması, onların hiç gerçekleşmediği veya bilimsel olmadığı anlamına gelmez. Bu tür olayların istenildiği zamanda ve yerde tekrarlanamaması, onların oluş şartlarının ve yasalarının henüz tam olarak bilinememesindendir.[8]

1.2. PARAPSİKOLOJİNİN GELİŞİMİ

Parapsikolojinin tarihi nispeten yeni sayılmasına rağmen paranormal fenomenler ilk çağlardan beri biliniyordu. Ancak bunlar, dinî ve mistik açıdan açıklanmış ve yorumlanmış, bunların nedenleri ve nasılları üzerinde pek durulmamıştır. Bilhassa duyular dışı algılama, kehanet ve şifacılık gibi fenomenler karşısında insanlar, bu yeteneklere sahip kimselere saygı ya da korku duymuş, onlar da bu yeteneklerinden güç alarak yöneticiler ve halk üzerinde etkin rol almışlardır. Paranormal fenomenlerin mahiyetleri hakkında belli bir çalışma olmamasına rağmen, zaman içinde konuyla ilgilenen âlimler, filozoflar ve din adamları bu olayların arkasında ruh adını verdikleri, maddenin zıddı olan bir gücün olduğunu

[7] Recep Doksat, "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, 3 c, İstanbul, Kader Matbaası Yay., 1960, C: III, s. 709-710.
[8] Ali Köse, "Parapsikoloji", **Türkiye Diyanet Vakfı: İslam Ansiklopedisi**, C: XVI, s. 185.

keşfetmişlerdir. Ruh adını verdikleri bu gücü ilk dile getirenler arasında Platon (MÖ 427-347), madde-ruh problemini ele alarak bir sistem içinde açıklamaya çalışmış, ölümlü bir bedenin yanında ölümsüz bir ruhun olduğuna bazı eserlerinde işaret etmiştir (**Phaidon**, **Phaidros**, **Devlet**).[9] Zamanla pozitif ilimlerin gelişmesine paralel olarak, ruh ve beden, hatta Tanrıyı idrak ve bu kavramın yorumlanması da felsefî tarzda yeniden canlanmıştır.

Hristiyan ve Müslüman âleminin bazı büyük düşünürleri, parapsişik vakalar üzerine inşa ettikleri fikirlerini dinî açıdan sistemleştirmeye çalışmışlardır. İslam tarihi, büyük mistiklerin[10] menkıbeleri ve dolayısıyla paranormal tezahürlerin hikâyeleri ile doludur. Batıda, orta çağın okültizmi hakkında az şey bilinmesine karşın, Rönesans'la beraber bu konunun önemli temsilcilerinin ortaya çıktığını görüyoruz. Almanya'da Agrippa von Nettesheim (1486-1535) ve Johann Reuchlin (1455-1522), İsviçre'de Paracelsus (1493-1541), İtalya'da Gerolamo Cardano (1501-1576), Giordano Bruno (1548-1600) ve Campanella (1568-1639) okültist fikirleri bol bol kullanmışlardır. Bu devre kadar astroloji, el falı, kabala gibi diğer araştırma sahaları okültizme bağlanıyordu. Okültizm, ancak 18. yüzyılda, Alman F. Anton Mesmer (1734-1815) ve kurduğu *magnétisme animale* (manyetizma, bkz. Dipnot 4) ekolü ile ve bilhassa *somnambulisme artificiel*'[11] in (yapay uyurgezerlik hali) keşfinden sonra bilimsellik kazanmaya başlamıştır.[12]

Bu zamana kadar dinî ve mistik yollarla, çok defa kendiliğinden ortaya çıkan fenomenler, ilk defa deneysel olarak elde edilebilir ve incelenebilir oldu. Mesmer ve talebeleri, bilhassa *yapay uyurgezerlik*i keşfeden Fransız aristokrat Marquis de Puységur (1751-1825) parapsikolojinin temellerini attılar. Hâlbuki aynı devirde, normal psikoloji bu araştırma metodunu kabule yanaşmıyor, hatta reddediyordu. 19.

---

[9] Uludağ Zekeriya, **Şehbenderzâde Filibeli Ahmet Hilmi ve Spiritüalizm**, Ankara, Akçağ Yay., 1996, s. 194-195.

[10] Riyazet ve nefis terbiyesi ile meşgul olan, insan aklının mantık ve akıl yürütme yolu ile erişemediği ilâhî ve doğaüstü hakikatleri derin bir sezi ile bulmaya çalışan kimseler; Örneğin, Hallac-ı Mansur (858-922), Feridüddin Attar (1136-1221), Muhyiddin İbnu'l Arabi (1165-1240), Hacı Bektaş-ı Veli (1209-1271), M. Celâleddîn-i Rumi (1207-1273), Yunus Emre (1241-1320) gibi.

[11] Bir nevi hipnoz gibi uyurgezerlik halidir. Uyurgezerliğin bu halinde o kimse ile konuşulabilir ve onun uyurgezer hali fark edilmeyebilir, **bkz.** Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, s. 387.

[12] Doksat, "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, C: III, s. 711.

yüzyılın ilk yarısı, manyetizörlerin manyetizma ile uyuttukları süjeler (denekler) üzerinde yaptıkları deneylerde ortaya çıkan sayısız tezahürlerin, bilim çevrelerince dikkate alınması için yapılan kavgalarla geçmiştir. Bu konuda emek vermiş birçok isim sayılabilir. Bütün bu çalışmaların, bilhassa Alman C. Gustav Carus'un (1789-1869) geliştirdiği şuuraltı anlayışının psikolojiye kazandırılması bakımından, büyük faydası olmuştur. Manyetizmanın kabul edilip edilmemesi hakkındaki kararsızlık ve tartışmalar devam ederken, İskoç Dr. James Braid'in (1795-1860) *manyetik uyku*yu manyetizörlerinkinden farklı bir yöntemle elde ederek hipnotizmayı keşfetmesi, bu tartışmaların bitmesine zemin hazırlamıştır.[13]

1.3. BATI'DA PARAPSİKOLOJİ VE SPİRİTİZM

19. yüzyılın ortasında Amerika'dan Avrupa'ya yayılan yeni bir akım (spiritizm), Spiritüalizm, manyetizma ve hipnotizma ile zaten hayli karışan zihinleri büsbütün karıştırdı. Amerika'da çocuk denecek yaşta iki genç kız, *Fox Kardeşler* (ilk medyumlar denebilir) bu yeni akımın yaratıcısı oldular. Margaret Fox (1833-1893) ve Kate Fox (1837-1892), 1848'de, New York-Hydesville'de taşındıkları yeni evlerinde olağanüstü olaylarla karşılaştılar. Durup dururken evin tavanından, tabanından darbelerden ileri gelen sesler duyuluyordu. Darbeleri yapanın bilinçli bir varlık olup olmadığını anlamak ve iletişim kurmak için bir yöntem geliştirip, kendisini *Ryan* olarak tanıtan bu ruhsal varlıkla görüşmeye başladılar. Fox Kardeşler'in iddiaları ve hikayesi üzerine çok spekülasyon yapılmıştır. Ama dünyada ses getirmesi bakımından önemlidir.[14]

Dönen ve yükselen masalar, celseler esnasında beliren darbelerle ruhsal varlıkların konuşması, bir sürü medyumun ortaya çıkması gibi hadiseler bütün 19. yüzyılı meşgul etti. Ancak ruhlarla konuşma iddiası Fox Kardeşler'den önce başlamıştır. Almanya'da Dr. Justinus Kerner (1786-1862), Frederica Hauff (1835-1886) adlı medyumu ile yaptığı çalışmaları yayınlamıştı. Keza, Amerika'da Andrew Jackson Davis (1826-1910) ruhsal varlıklarla konuştuğunu söylemiş ve bu konuda kitaplar yazmıştı. Hatta bunlardan çok daha evvel, İsveçli mucit ve bilim adamı

[13] **a.g.e.**, s. 711-712.
[14] A. Davut Targan, Güner Ünal, **Evren-Evrim ve İspirtüalizm**, Ankara, Çağ Matbaası Yay., t.y., s. 144.

Emanuel Swedenborg (1688-1772), elli altı yaşında spiritüel bir uyanış içine girdiğini söyleyerek; ruhsal varlıklar ile konuşabildiğini, onlardan aldığı tebligatlarla Hristiyanlığı ıslah etmekle görevlendirildiğini, Tanrı'nın gözlerini açtığını, cennet ve cehennemi ziyaret edebildiğini vs. iddia etmiş ve kitaplar yazmıştı. Fakat Fox Kardeşler'in ortaya koyduğu basit teknik, herkesin ruhsal varlıklarla konuşmak için masada oturmasına imkân veriyordu ki, akımın yayılışının sebebi budur.[15]

Amerika'da Kanadalı bilim adamı Robert Hare (1934-?), İngiltere'de William Crookes*[16] (1832-1919) ve Fransa'da Kont Agénor Étienne de Gasparin (1810-1871) bu yeni spiritizm akımının ilk ilmî araştırmacıları oldular. Nihayet, 1882'de İngiltere'de, bilhassa bu konu üzerinde çalışmak için bir dernek kuruldu: Ruhsal Araştırma Derneği (Society for Psychical Research - SPR). Bu derneğin kuruluşu parapsikoloji için bir dönüm noktası oldu. Dönemin seçkin ve önemli bilim ve fikir adamları bu dernek sayesinde paranormal fenomenleri inceleme imkânını buldular. Bu derneğin belli başlı kurucuları ve bazı üyeleri; Henry Sidgwick (1838-1900), F. W. H. Myers* (1843-1901), Edmund Gurney (1847-1888), Frank Podmore (1856-1910), Oliver Lodge* (1851-1940), William Barrett (1844-1925), Richard Hodgson (1855-1905) ve James H. Hyslop* (1854-1920) idi. Derneğin İngiltere dışından da üyeleri vardı, bunlardan; Charles Richet* (1850-1935), William James (1842-1910), Cesar Lombroso* (1836-1909), Enrico A. Morselli (1852-1929), Julian L. Ochorowicz (1850-1917), Johann K. Friedrich Zöllner (1834-1882), Baron Karl Ludwig von Prel (1839-1899), Baron Lazar von Hellenbach (1827-1887), Albert von Schrenck-Notzing (1862-1929), Hans Driesch (1867-1941) ve Traugott K. Oesterreich (1880-1949) gibi isimler söylenebilir. William James, 1885 yılında bu derneğin bir şubesini, aynı adla, Amerika'da kurdu (American Society for Psychical Research).[17] Burada ismi verilen tüm bu kişiler, tekrar etmek gerekirse, o dönemin çok saygın kişileriydi ve çoğu bilim adamı-araştırmacıydı. Çalışmalarının ve araştırmalarının neticelerini de, kitaplar ve makaleler halinde ortaya koymuşlardır. Bunların (*işaretlilerin) ve diğer ismi verilemeyen bazılarının çalışmalarından alıntıları,

[15] Doksat, "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, C: III, s. 712.
[16] *) Böyle yıldız işaretli isimlerin çalışmaları hakkında **bkz.** Ruhselman'ın MEB raporu, EK 3.
[17] **a.g.e.**, s. 712.

Ruhselman'ın MEB için hazırladığı raporda görebiliriz (Bkz. EK 3). Ruhselman, bu raporunda, parapsikolojinin ve spiritüalizmin/spiritizmin Batı üniversitelerinde nasıl ele alındığını belgeleriyle ortaya koymuştur. Raporundan da anlaşılacağı gibi, amacı, benzer bir çalışma sistemini Türkiye'deki üniversitelerde de kurabilmek için destek sağlamaktı.

Filozoflar arasında da, manyetizmanın keşfinden sonra, bu paranormal fenomenlerle ilgilenen ve konuyu ciddiye alanlar vardı; G. W. F. Hegel (1770-1831), F. Schelling (1775-1854), A. Schopenhauer (1788-1860), J. G. Fichte (1762-1814), K. R. Eduard von Hartmann (1842-1906) gibi. Sonraları, Alman biyolog Hans Driesch, parapsikoloji ile bilhassa meşgul olmuş, bu konuda eserler yazdığı gibi, Leipzig Üniversitesi'nde derslerine de parapsikolojiyi sokmuştur. H. L. Bergson (1859-1941), İngiliz SPR'sine başkanlık bile etmiştir. Hipnotizmanın ilmî çevrelerce kabulünden sonra J. Martin Charcot (1825-1893), Hippolyte Bernheim (1840-1919), Joseph Babinski (1857-1932) ve Pierre Janet (1959-1947) gibi araştırmacı bilim adamı nörologlar hipnoz fenomeni üzerine eğildiler. Ancak yine de telepati ve durugörü (clairvoyance, ruhsal görü) gibi tezahürlere ihtiyatla yaklaşılıyordu, hele Wilhelm M. Wundt (1832-1920) ve onun ekolünden psikologlar, paranormal fenomenleri tamamen görmezden geliyorlardı. Bu arada, Sigmund Freud'un (1856-1939) psikanalizi de, hipnoza rakip oldu. Buna karşın, İngiliz ve Amerikan SPR'lerinin ve bilhassa Fransa'daki Uluslararası Metapsişik Enstitüsü'nün (Institut Métapsychique International, kuruluş: 1919) çalışmaları, hemen her ülkede kurulmuş olan spiritizma derneklerinin ve amatör toplulukların ilgi ve meraklarını karşılamış, parapsikolojiyi ayakta tutmuştur.[18]

İkinci Dünya Savaşı sırasında canlanan hipnotizma, bir tedavi metodu olarak benimsenip, tıbbın ve psikolojinin malı olunca, parapsikolojiyi ve paranormal fenomenleri, ruhsal açıklamaların dışında sadece ilmî bir merak ve araştırma konusu olarak ele alan çalışmalar ortaya çıktı. Bilhassa Amerika'da Duke Üniversitesi'nden Joseph B. Rhine* (1895-1980), 1930'da ilk parapsikoloji laboratuvarını kurdu. Parapsikoloji tabirini bu gibi çalışmalarda ilk defa kullanan bilim adamıdır. Ondan

[18] **a.g.e.**, s. 712-713.

önce 1912'de Fransız fizyolog Charles Richet, metapsişik kavramını kullanarak o güne kadar spiritizma adı verilen olayların gözlemlenerek bilime dâhil edilmesini savunmuştu. Aslında bir botanikçi olan Dr. Rhine ise telepati veya kriptestezi (gizli duyu) olaylarını açıklayabilecek bir duyu ötesi algı yeteneğinin varlığını kanıtlamaya çalıştı. Onun istatistik metodunu (ihtimaller hesabını) geliştirerek paranormal olayları normal insanlar (yani özel yetenekleri olmayan, medyum olmayan kimseler) üzerinde incelemesinden sonra yeni bir çığır açıldı. Rhine'ın en önemli çalışması Duyular Dışı İdrak-DDİ veya Duyular Dışı Algılama-DDA (Extra Sensory Perception-ESP) dır. Gerek Rhine tarafından gerekse ondan sonra gerçekleştirilen laboratuvar çalışmalarında, *medyum* adı verilen deneklerin (süje) paranormal algılamaya sahip oldukları ve dolayısıyla hem telepati hem de durugörü olaylarında başarılı oldukları ortaya çıktı.[19]

Bu dönemde, 1921'de Kopenhag (Danimarka), 1923'de Varşova (Polonya), 1926'da Paris (Fransa), 1930'da Atina (Yunanistan), yine 1930'da Oslo (Norveç) parapsikoloji kongreleri yapıldı. 1952'de New York'ta (Amerika) bu konudaki çalışmalar için uluslararası bir tesis kuruldu. 1953'de Hollanda'da Utrecht Üniversitesi'nde yapılan Uluslararası Parapsikoloji Konferansı'ndan sonra, 1954'de St. Paul de Vence'de (Fransa) ünlü filozof Gabriel Marcel (1889-1973) ile Oxford Üniversitesi'nden (İngiltere) Henry H. Price'in (1899-1984) başkanlığında bir "filozoflar ve âlimler" sempozyumu yapıldı. İngiltere, Almanya, Hollanda ve Amerika'dan gelen yirmi kadar âlimin de katıldığı bu sempozyumda; fizikçiler, matematikçiler, nörologlar, psikologlar ve Aldous Huxley (1894-1963) gibi düşünür-yazarlar da vardı. 1956'da Royaumont'ta (Fransa) yine böyle bir sempozyum yapıldı. 1957 sonrasında Utrecht'te (Hollanda), bilhassa bu konu ile meşgul olan ve sayılı ilim adamlarının, ünlü parapsikologların dâhil olduğu bir merkez kuruldu.[20]

Parapsikoloji ve Spiritizma literatüründe yer almış, çalışmalar yapmış, bazı önemli isimleri de belirtmek isterim: Amerikalı kimyacı James Jay Mapes (1806-1866), İsviçreli fizikçi-ruhsal araştırmacı Marc Thury (1822-1905), Fransız astronom

[19] Köse, "Parapsikoloji", **Türkiye Diyanet Vakfı: İslam Ansiklopedisi**, C: XVI, s. 186.
[20] Doksat, "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, C: III, s. 713-714.

Camille Flammarion (1842-1925), Fransız yazar-medyum Daniel Dunglas Home (1833-1886), İngiliz medyum Florence Cook (1856-1904), İngiliz doğa bilimci-coğrafyacı Alfred Russel Wallace (1823-1913), Amerikalı medyum Leonora Piper (1857-1950), Fransız psişik fotoğrafçı Guillaume de Fontenay (1861-1914), İtalyan medyum Eusapia Palladino (1854-1918), İtalyan medyum Linda Gazzera (1890-1942), Fransız parapsikolog-yazar Kont Albert de Rochas d'Aiglun (1837-1914), Fransız bakteriyolog-Dr. Paul Gibier (1851-1900), Fransız psikolog-parapsikolog Émile Boirac (1851-1917), Fransız metapsişikçi-Dr. Gustave Geley* (1865-1924), Fransız fizikçi-ruhsal araştırmacı Eugène Osty* (1874-1938), İngiliz akademisyen-mühendis-ruhsal araştırmacı W. J. Crawford* (1881-1920) ve Fransız filozof-ruhsal araştırmacı Léon Denis (1846-1927).

1.4. ALLAN KARDEC (1804-1869) VE MODERN SPİRİTİZM

Bu bölümde dile getirdiğim paranormal fenomenlerin bir ifade ve yorum farkından başka bir şey olmayan spiritizmayı (spiritüalizm, ispritizma), bilhassa 1957'den sonra, Fransız öğretmen-yazar, Allan Kardec[21] (1804-1869) müstear ismini kullanan, Hippolyte Leon Denizard Rivail sistemleştirmiş ve Klasik Spiritizm de denilen Modern Spiritizmin temellerini atmıştır.[22]

Kendisine spiritüalist diyen birçok doktrin vardır ki, maddeciliği kabul etmez, ama orijinal, kendine özgü bir ruh varlığını da aynı şekilde reddeder. İşte bu nedenle Allan Kardec, *spiritizm* sözcüğünü kullanarak bu karmaşanın önüne geçmeyi istemiştir. Ruhlarla irtibatın mümkün olduğu gerçeğini çeşitli deneylerle göstererek, bu sayede spiritizmanın bilinmeyen gerçekler hakkında, evren ve Tanrı konusunda, bir bilgi edinme yolu olduğuna işaret etmiştir. Ruhçuluk (spiritüalizm/spiritizm), yalnızca bedensiz varlıklarla iletişim kurmak ve bu irtibatlardan elde edilecek bilgilere göre uygulamada bulunmak değildir. Çünkü ruhçuluğun asıl çıkış noktası da, özelliklerini

[21] Bu müstear isim, Mösyö Rivail'in daha evvelki hayatındaki ismidir. Bedensiz bir varlık, bir ruhsal irtibat celsesinde medyum vasıtasıyla, onun Galya'da (Fransa'da bir bölge) yaşamış bir Druid (Kelt çoktanrıcılığında tabiat unsurlarını kutsal kabul eden bir inanış mensubu) olduğunu, kendisinin de onun arkadaşı olduğunu ve evvelki hayatındaki isminin de Allan Kardec olduğunu söyler, **bkz**. Haluk Egemen Sarıkaya, **Neo Spiritizm: Dr. Bedri Ruhselman/Modern Spiritizm: Allan Kardec**, İstanbul, Bilim Araştırma Merkezi Yay., 1978, s. 20.

[22] Doksat, "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, C: III, s. 714.

koruyan dinlerin ve sapık olmayan inanışların bir anlamda temel prensipleridir. Bir başka deyişle, onların gerçek ve anlaşılır biçimdeki açıklamalarıdır.[23]

Allan Kardec, bu çalışmaları esnasında çok sıkıntılar çekti. İşinden oldu, kitapları yakıldı, evi yakılmak istendi.[24] Bu arada Kardec seyahatler yaptı, konferanslar verdi, birçok makale yazdı, mektupları cevaplandırdı. Ölümüne kadar geçen son on iki yılda beş kitap ve iki broşür yayınladı. **Ruhlar Kitabı**[25] (**The Spirits Book**, 1857) ve **Medyumların Kitabı** (**The Book on Mediums**, 1861) en önemli kitaplarıdır. Ayrıca Ocak 1858 - Nisan 1969 arasında, sorulara ve eleştirilere cevap vermek, daha geniş kitlelere ulaşmak için **Ruhsal İnceleme** (**The Spiritist Review**) adlı bir gazete çıkardı.[26] "*Allan Kardec tarafından doktrin haline getirilen ispritizmayla Victor Hugo (1941-1885) gibi büyük isimler bile ciddi bir şekilde ilgilenmişlerdi.*"[27] Bazı noktalarda ayrılmakla beraber, Bedri Ruhselman da, Neo-Spiritizm görüşünü (yorumunu) Allan Kardec'in sistemleştirdiği Modern Spiritizm üzerine bina etmiştir.

1.5. TÜRKİYE'DE PARAPSİKOLOJİ VE SPİRİTİZM

Batı'da 19. yüzyıl ortalarında başlayan spiritizm akımı, Türkiye'de de, Bedri Ruhselman ve çevresindekileri etkilediği gibi, bilhassa yazarlardan ve düşünürlerden oluşan entelektüel bir kesimin de ilgisini çekmiştir. Spiritüalizmin[28] Batı felsefesindeki belli başlı temsilcileri olan R. Descartes (1596-1650), G. W. Leibniz (1646-1716) ve H. Bergson gibi Türkiye'de de bazı spiritüalist felsefecilerin ortaya çıkması, bu ilgi ve merakın alt yapısını inşa etmiştir. Çünkü aralarında nüans farkları olsa da, bütün bu spiritüalist felsefecilerin temel görüşü olan ruh-beden ayrılığı ve

[23] Yüksel Yazıcı, **Herkes Cennete Gidecek**, İstanbul, Enki Yayınları, 2012, s. 113-116.
[24] Sarıkaya, **Neo Spiritizm: Dr. Bedri Ruhselman/Modern Spiritizm: Allan Kardec**, s. 23.
[25] Bu kitap 2010'da Ruh ve Madde Yayınları'ndan yayınlanmıştır. Aynı yayınevinden Kardec'in **Ruhçuluğun ve Ruhsal Tebliğlerin Özelikleri** (1986) ve **Obsesyon** (1985) adlı kitapları da yayınlanmıştır.
[26] **a.g.e.**, s. 22-23.
[27] Beşir Ayvazoğlu, "Dostlarım Ruhları Rahat Bırakın: Türk Edebiyatının Medyumları", **Türk Edebiyatı Dergisi**, 2008, Sayı: 419, s. 20.
[28] *Spiritüalizm*, ruh-beden ilişkisini daha çok felsefî yönden ele alır ve varlık kategorilerini genelde Tanrı, ruh ve âlem olarak inceler ve görüşler, fikirler ortaya koyar. *Spiritizm* ise, ilaveten ruhsal varlıklarla temas kurma ve onlardan bilgi almak gibi, daha çok deneysel çalışmalar yapar ve paranormal fenomenleri açıklamaya çalışır. Bazen bu iki kelime birbirinin yerine kullanılsa da, mana bakımından ince bir ayırım vardır.

ruhun ölümsüzlüğü, spiritizmin de temelini oluşturmuştur. Spiritüalist felsefenin Türkiye'deki temsilcileri olarak, Şehbenderzâde Filibeli Ahmet Hilmi (1865-1914), İsmail Fennî Ertuğrul (1855-1946), Ömer Ferit Kam (1864-1944), Mehmet Ali Aynî (1868-1945), İsmail Hakkı İzmirli (1869-1949), M. Şemseddin Günaltay (1883-1961) ve Mustafa Şekip Tunç'u (1886-1958) söyleyebiliriz.[29]

Türkiye'deki spiritizma faaliyetlerine gelince, şair ve yazar Beşir Ayvazoğlu'nun (1953-?) anlattığına göre; ilk spiritizma celsesinin, şair Halide Nusret Zorlutuna'ın babası gazeteci-siyasetçi Avnullah Kâzımî Bey (1868-1914) tarafından 1896 yılında Bergama'da yapıldığı rivayet edilmektedir. Rivayete göre, bu ruh çağırma celseleri yayılınca Saray'a şikâyet edilirler ve Sultan II. Abdülhamid'in talimatıyla Bergama'da spiritizma celselerine katılanlar gözaltına alınırlar, daha sonra Avnullah Kâzımî Beyin hatırına serbest bırakılırlar.[30]

II. Meşrutiyet'in ilanından sonra şeyhülislam olan İttihat ve Terakki Cemiyeti üyesi Musa Kazım Efendi de (1858-1920) bir spiritizma meraklısıydı ve ruh çağırma seanslarında çeşitli sorular sorarak bilgi almaya çalışırdı. O sıralar Musa Kazım Efendi'den Şeyh Bedreddin'in **Varidat**'ını okumaya çalışan Mehmet Akif'(Ersoy), bu spiritizma celselerinden epey sıkıntı çekmiştir.[31]

Hatırat kitapları, spiritizma salgınının Anadolu'ya da yayıldığını gösteriyor. Ressam Naciye Neyyal (1875-1960) hatıratında, kocası Mehmed Tevfik Beyin valiliği dolayısıyla Bursa'da bulundukları sırada, 1900'lerin başında arkadaşlarıyla ruh çağırma celseleri düzenlediğini ve gelen ruhsal varlıklara memleket meselelerini sorduklarını anlatıyor. Hatta bir keresinde Sultan II. Mahmud'un ruhsal varlığını çağırmışlar, başka bir celsede de Sultan Abdülmecid'in ruhsal varlığını çağırdıkları halde Sultan Abdülaziz'inki gelmiş.[32]

---

[29] Neşet Toku, **Türkiye'de Spiritüalist Felsefe**, İstanbul, Kum Saati Yay., 2012, s. 53-205.
[30] Ayvazoğlu, "Dostlarım Ruhları Rahat Bırakın: Türk Edebiyatının Medyumları", **Türk Edebiyatı Dergisi**, Sayı: 419, s. 20.
[31] Mithat Cemal Kuntay, **Mehmet Akif: Hayatı, Seciyesi, Sanatı, Eserleri**, İstanbul, Semih Lütfi Kitabevi Yay., 1939, s. 42-43; aktaran: Ayvazoğlu, **a.g.e.**, s. 21.
[32] Fatma Rezzan Hürmen (Haz.), **Ressam Naciye Neyyal'in Mutlakiyet, Meşrutiyet ve Cumhuriyet Hatıraları**, İstanbul, Pınar Yay., 2000, s. 229-230; aktaran: Ayvazoğlu, **a.g.e.**, s. 21.

Eğitimci, şair ve yazar Abdullah Mahir İz (1895-1974) de anılarında, I. Dünya Harbi'nin son yıllarında Ankara'da Hukuk Mahkemesi azasından Avni Efendi adında birinin kuvvetli bir medyum olduğunu ve hemen her gece, ya valinin, ya kadının yahut eşraftan birinin evinde celseler yapılarak muhtelif ruhsal varlıkların çağırıldığını anlatıyor. Bir gece Mahir Beyin ricası ile yeni bir celse düzenlenir; spiritizmaya hiç inanmayan Mısırlı Abdülhakim Fehmi Beyi de davet etmişlerdir. Herkesin parmaklarıyla dokunduğu masaya, eğer bir hile varsa önlemek için kolunu kullanarak bütün kuvvetiyle bastıran Abdülhakim Bey, medyumun "Ey ruh! Geldiysen masanın ayağını kaldır ve vur!" çağrısıyla masanın ayağı yerden kalkınca dehşete düşer. Mahir Bey anılarında, kâtipliğini yaptığı bu celselerde Kabakçı Mustafa, Patrona Halil gibi ihtilalcileri, Namık Kemal'i, Fuzulî'yi de çağırdıklarını ve şaşırtıcı cevaplar aldıklarını anlatıyor.[33]

Asker ve siyasetçi Ali Fuat Cebesoy Paşa'nın (1882-1968) hatıratından, bu spiritizma merakının devletin üst kademelerine de sıçradığını görüyoruz. Ali Fuat Paşa hatıratında anlatıyor:

> "Salona geçtiğimiz zaman bir de ne görelim Kazım Karabekir Paşa, Fevzi ve Cevat paşalarla spiritizma nazariyatı hakkında hararetli münakaşalar yapıyor, onları inandırmaya çalışıyordu. Gazi ile ben münakaşaları sadece dinledik" diyor, sonra devam ediyor; Fevzi Paşa, nazariyeyi hiç ciddiye almamakta, Cevat Paşa ise ancak gözleriyle görürse inanacağını söylemektedir. Bunun üzerine Kazım Karabekir Paşa bir celse düzenlemeye karar verir. Fevzi Paşa "Ben seyrederim" diyerek masadan uzaklaşır, fakat Cevat Paşa, Mustafa Kemal'in bir göz işaretiyle masanın başına geçer. Hazırlık tamamlandıktan sonra Kazım Karabekir Paşa, Sultan Abdülhamid'in ruhunu (ruhsal varlığını) çağırır ve Cevat Paşa'nın arzusu üzerine şimdi ne yaptığını sorar. Abdülhamid güya dünyada çok kötülük yaptığı için azap çektiğini söyler. Bundan pek tatmin olmayan Cevat Paşa, Mareşal'in, yani Fevzi Paşa'nın cüzdanında kaç lira bulunduğunun sorulmasını ister. İşin tuhafı, verilen cevap doğrudur, fakat Fevzi Paşa inanmaz; ona göre bu "alelâde bir tesadüften başka bir şey değildir!" Daha sonra işi şakaya vurur, bir hayli gülüşürler.[34]

Aydınların spiritizma merakı o dönemde artarak devam etmiştir. Samiha Ayverdi'ye (1905-1993) göre bu yayılmada, her yerde ve her fırsatta spiritizma seansları yapan Gayret Kütüphanesi (Gayret Kitabevi) sahibi yayıncı Garbis Fikri'nin

[33] Mahir İz, **Yılların İzi**, İstanbul, İrfan Yay., 1975, s. 65-67; aktaran: Ayvazoğlu, **a.g.e.**, s. 21.
[34] Ali Fuat Cebesoy, **Siyasi Hatıralar**, 2c., İstanbul, Vatan Yay., 1957, C: II, s. 67-68; aktaran: Ayvazoğlu, **a.g.e.**, s. 22.

(1907-1971) rolü büyüktür. (Garbis Fikri, Ruhselman'ın kitaplarını da basan yayıncıdır). Samiha Ayverdi, spiritizma konusuna sıcak bakmamakta ve bu akımın 'gaybı kurcalamak' olduğunu düşünmektedir.[35] Onun bu düşüncesine rağmen, Mehmet Ali Aynî, Enis Behiç Koryürek gibi dönemin bazı spiritistleri/spiritüalistleri zaman zaman onun sohbetlerine katılmış ve spiritizma yoluyla elde ettikleri bilgileri Ayverdi'nin dinî görüşleri ile pekiştirmek istemişlerdir. Garbis Fikri de bu sohbetlerin müdavimidir. Hatta Bedri Ruhselman da, 4 Mart 1946'da, arkadaşı A. Sevil Akay, Akay'ın eşi ve Garbis Fikri ile beraber Ayverdi'nin sohbetine katılmıştır.[36] Bu sohbetlere katılanlar arasında Ruhselman'ın MTİAD'dan yakın arkadaşı Suat Plevne de vardır.[37] Ayverdi'nin bu sohbetleri **Mülâkatlar** isimli kitabında yayınlanmıştır.

Yazar Peyami Safa (1899-1961) da parapsikoloji ve spiritizmaya ilgi duyanlardandı. Hatta medyumluk yeteneği de vardı ve bizzat ruh (ruh varlığı) çağırıyordu. Peyami Safa'nın, yazar Samet Ağaoğlu (1909-1982) ve felsefeci Macit Gökberk (1908-1993) ile Büyükada'da spiritizma seansları düzenlediği anlatılıyor.[38] Onun **Matmazel Noraliya'nın Koltuğu** ve **Yalnızız** adlı romanlarında bu merakın yansımalarını görebiliriz. Ayrıca 1946'da Vakit gazetesinde "Ölüler Yaşıyor mu?" ve "Ruh Âlemi" gibi yazı dizileri yapmıştır. Yine aynı gazetede "Ruh Hadiseleri" sütununda da "İlim adamlarımız ve mütefekkirlerimiz ne diyorlar?" başlığı altında devrin tanınmış bilim ve fikir adamlarına tabiatüstü hadiseler hakkında sorular sormuştur. Bu arada Bedri Ruhselman ile tanışmış, Ruhselman ve onun ilk kitabı **Ruh ve Kâinat**[39] hakkında yazılarında övgüyle bahsetmiştir. Peyami Safa, parapsikoloji ve spiritizma üzerine gerçekten samimiyetle eğilmiş ve emek vermiş birisidir.[40]

Şair ve diplomat Enis Behiç Koryürek'in (1891-1949) spiritizma celseleriyle irtibat kurduğu, 17. yüzyılda Üsküdar'da yaşamış olan Trabzonlu mutasavvıf, Mevlevi

[35] Samiha Ayverdi, **Rahmet Kapısı**, İstanbul, Hülbe Yay., 1985, s. 97.
[36] Samiha Ayverdi, **Mülâkatlar**, 2.bs, İstanbul, Kubbealtı Yay., 2015, s. 181-188 (Bedri Ruhselman'ın katıldığı sohbet).
[37] **a.g.e.**, s. 207-211 ve 223-238 (Suat Plevne'nin katıldığı sohbetler).
[38] Samet Ağaoğlu, **İlk Köşe**, İstanbul, Ağaoğlu Yay., 1978, s. 119.
[39] Bedri Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, 3 c.,İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1946.
[40] Ayvazoğlu, "Dostlarım Ruhları Rahat Bırakın: Türk Edebiyatının Medyumları", **Türk Edebiyatı Dergisi**, Sayı: 419, s. 22-23. Ayrıca **bkz.** Beşir Ayvazoğlu, **Peyami: Hayatı, Sanatı, Felsefesi, Dramı**, İstanbul, Ötüken Yay., 1998, s. 401-423, (18. Bölüm: Ruhlar Arasında).

Çedikçi Süleyman Çelebi'den (?-1734) ilhamlar yoluyla aldığı **Vâridât-ı Süleyman**'dan da bahsetmek gerekir. Şair Halit Fahri Ozansoy'un (1891-1971) anlattığına göre, Enis Behiç transa geçtiğinde Çedikçi'nin ruhu (ruhsal varlığı) geliyor ve Enis Behiç, kan ter içinde kendinden geçmiş olarak Çedikçi Süleyman Efendi'den aldığı ses ve ilhamla tasavvuf şiirleri okuyormuş. **Vâridât-ı Süleyman**[41], bu suretle dostlarının celse esnasında onun dudaklarından dökülen mısraları not etmeleri ile toplanmıştır. Vâridât, Enis Behiç Koryürek'in ölümünden kısa bir süre önce, 1949'da kitap olarak basılmış ve mutasavvıf Ömer Fevzi Mardin (1878-1953) tarafından 1951'de şerh edilerek üç cilt halinde **Vâridât-ı Süleyman Şerhi**[42] adıyla yayınlanmıştır.[43]

Spiritizma akımının revaçta olduğu dönemde, parapsikoloji ve spiritizma üzerine yazılmış bazı kitap, dergi ve mecmualar da bu ilgiyi canlı tutmuştur. Seyyid Mahmud Cemâleddin Paşa'nın eserlerinden, 1907'de (Rumî 1326) Osmanlıca olarak yayınlanan **Miftahu'l-Esrar: Bekay-ı Ruh, Celb-i Ervah** (Sırların Anahtarı: Ruhun Bekası, Ruhları Çağırma) adlı mecmua dikkatleri spiritizma üzerine çekmeye çalışmıştır. Ayrıca Ruhselman'ın çıkarttığı **Ruh ve Kâinat** dergisi, İzmir ve Ankara'da çıkan **İç Varlık** dergisi, Aralık 1953'de Peyami Safa'nın çıkarttığı **Türk Düşüncesi** dergisi, Şubat 1960'da yayın hayatına başlayan **Ruh ve Madde** dergisi (halen yayınlanıyor) ve Şubat 1963'de Refet Kayserilioğlu'nun çıkarttığı **Ruh Dünyası** dergisini sayabiliriz. Kitaplara gelince; 1912'de (Rumi 1328) Osmanlıca olarak yayınlanan Hasan Mezruk'un (Hasan Bedreddin) yazdığı **Cinlerle Muhabere: Yahud İspiritizm, Fakirizm, Manyetizm** (Cinlerle Haberleşme: Veya Spiritizm, Fakirizm, Manyetizm) adlı kitap ilklerdendir. Bu kitaptan gençken Bedri Ruhselman da etkilenmiştir (hayatı bölümünde anlatıldı). 1953'de yayınlanan William Crookes'un yazdığı (Tercüme: M. Baha Toven) **Ruh Kuvveti: İspiritizma Hadiseleri, Tecrübeler ve Araştırmalar**, 1950'de yayınlanan Mustafa Ertuğrul Kaan'ın yazdığı **İslam Mutasavvıflarına Göre Ruh ve Ölüm Ötesi**, Ali Sevil Akay ve İshak Lütfi Kuday'ın beraberce yazdıkları 1949'da yayınlanan **Spiritualizm: Spiritizm,**

[41] Enis Behiç Koryürek, **Vâridât-ı Süleyman: Çedikçi Süleyman Çelebi**, İstanbul, Pulhan Yay., 1949.
[42] Ömer Fevzi Mardin, **Vâridât-ı Süleyman Şerhi**, 3c., İstanbul, İlâhiyat Kültür Telifleri Yay., 1951.
[43] Halit Fahri Ozansoy, **Edebiyatçılar Geçiyor**, İstanbul, Türkiye Yay., 1967, s. 311.

Fakirizm, Manyetizm ve 1950'de yayınlanan **Spiritualizm: Ruh Ansiklopedisi** kitapları, 1963'de yayınlanan Ergün Arıkdal'ın yazdığı **İpnotizm ve Telkin**, **Elinizdeki Şifa Gücü: Manyetizm** kitapları ve Bedri Ruhselman'ın yazdığı kitaplar (eserleri bölümünde incelendi) dönemin önemli eserleridir. İlginç olan, Ergün Arıkdal'ınkiler hariç, bu kitapların hepsinin yayıncısı Gayret Kitabevi ve sahibi Garbis Fikri'dir. İlaveten, Türkiye'de de, İstanbul'da, MTİAD ve BİLYAY tarafından iki kere (14-25 Mayıs 2005 ve 23-24 Mayıs 2009'da) Uluslararası Parapsikoloji Konferansı organize edildiğini söylemeliyim.

1.6. BEDRİ RUHSELMAN (1898-1960) VE NEO-SPİRİTİZM

Bedri Ruhselman'ı diğer spiritistlerden ve spiritüalistlerden ayıran en önemli özellik; onun sadece ruhsal varlıklarla görüşüp onlardan değeri olmayan bilgiler almaktan ziyade, öteâlem hakkında metafizik bilgiler elde etmeye çalışmasıdır. O, spiritizmanın magazin yönüyle pek ilgilenmemiş, çalışmalarını hep öteâlemin metafizik boyutuna yoğunlaştırmıştır. Ölmüş kişilerin ruhsal varlıklarından ziyade celselerde vazifeli plansal varlıklarla irtibat kurmuştur. Neo-Spiritizm görüşü de böyle çalışmaların ve araştırmaların sonucunda ortaya çıkmıştır. Bunu onun celse kayıtlarından ve kitaplarından kolayca görebiliriz.

1.6.1. Neo-Spiritizm Nedir?

Neo-Spiritizm, Bedri Ruhselman'ın ortaya koyduğu, yeni bir spiritizma görüşüdür. Diğer bir deyişle, Ruhselman'ın deneysel bilgilere dayanarak Modern Spiritizm'i yeniden yorumlayışıdır. Neo-Spiritizm bazı noktalarda Allan Kardec'in sistemleştirdiği Modern Spiritizm'den ayrılmaktadır. Bunlar özetle şunlardır:

1) Neo-Spiritizm'e göre; ruh ile direkt görüşmek imkânsızdır. Çünkü cevherî farklılık vardır. Ruh ile görüşemeyiz, ancak *ara beden, enerji beden, perispiri* ya da *astral beden* diye adlandırdığımız, ruhun spatyomdaki ruhsal varlıkları ile iletişim kurulabilir. Ruh çağırma seanslarında görüşülen de, o ölmüş kişinin spatyomdaki ruhsal varlığıdır.

2) Neo-Spiritizm'de, Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) diye adlandırılan bir ruhsal yönetim vardır. Hiyerarşik bir plansal yapıya sahip olan RİM, maddî ve ruhî âlemleri ilâhî istek (Murad) yönünde idare eder, tekâmülün gerektirdiği düzen ve imkânları

hazırlar, Maddî âlemlerin oluşum ve düzenini ruhsal âlemlerle bir ahenk içinde tutar. En küçük varlıktan en karmaşık sisteme kadar hepsinin hakikatine sahip olan RİM, Kâdir-i Mutlak Tanrı'nın rahmetini, âlemlerde "hazır ve nazır" olan kudretini temsil eder.[44]

3) Neo-Spiritizm görüşüne göre; hayat, fiziksel, kimyasal ve mekanik görüşlerle açıklanamaz, ruhun yaratıcı gücüyle izah edilir.[45]

4) Neo-Spiritizm'de *fatalizma*[46] yoktur, kader konusunda deterministik bir görüş hâkimdir. Determinizmde[47] sebep-sonuç yasası geçerlidir.

5) Neo-Spiritizm'de, bir hayatın tecrübe ve görgülerinde başarılı veya başarısız olmak, doğrudan doğruya diğer hayatı hazırlamaz. Ancak başarı veya başarısızlıktan doğan neticeler, yani ruhun madde kâinatında kendisini gayeye yaklaştıracak yeteneklerinin gelişmiş veya gelişmemiş olması, gelecek hayatın şartlarını hazırlayan etkenler arasında bulunur. Dolayısıyla reenkarnasyon fikri içinde ödüllendirmeler veya cezalandırmalar yoktur.

Neo-Spiritüalizm'in/Neo-Spiritizm'in (Yeni Ruhçuluğun), genel olarak temel esaslarını başlıca dört madde halinde özetleyebiliriz:

1) RUH VARLIĞI: Maddesel enerjiyi yönlendirip idare eden ruh varlığı; irade ve iktidarı sayesinde, uyum sağladığı âlemlerin yasa ve icaplarına uyarak bilgi ve tatbikat için her istediği zaman plan düzenleyerek bedenlenebilen, maksatlı ve etki sahibi şuurlu bir varlıktır.[48]

2) TEKRARDOĞUŞ (REENKARNASYON): Tekrardoğuş yasası, aslında insanlığın yüzyıllardır bildiği bir olgu olmasına rağmen, günümüzde tamamile unutulmaya yüz tutmuştur. Günümüzde geçmiş yaşamlarını hatırlayanlar vardır. Geçmişte olmuştu, gelecekte de olacaktır. *Ruhçuluk Öğretisi* bunların sayısız örnekleriyle doludur.[49]

---

[44] Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 181-182.
[45] **a.g.e.**, s. 179-181.
[46] Fatalizma; bütün hadiselerin, hiçbir kimse tarafından değiştirilemez surette, evvelden tabiatüstü bir illet-i ûlâ (ilk sebep) tarafından tespit edilmiş olduğuna inanan bir felsefî görüştür, **bkz.** Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: II, s. 400 ve **bkz.** Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, s. 172-173.
[47] Determinizm; her hadiseyi maddî veya manevî bir takım sebeplerin zarurî neticesi olarak kabul eden bir felsefî görüştür, **bkz.** Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: II, s.401 ve **bkz.** Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, s. 121-122.
[48] Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 178-179.
[49] **a.g.e.**, s. 175-177.

3) TEKÂMÜL: Var olan ruh ve maddenin tek ve en yüksek gayesi, tekâmül ve tekâmüle hizmettir. Tekâmülden maksat, varlıkların tecrübe içerisinde şuurlanması ve bilgilenmesidir. Çeşitli buutlarıyla mevcut olan her türlü maddî ortam da tekâmül yeridir.[50]

4) RUHSAL İRTİBAT VE TEBLİĞLER: Bedensiz varlıkların medyumlar vasıtasıyla ortaya koyduğu fikir ve bilgiler, *Ruhçuluk Öğretisi*'nin en önemli basamak taşlarından birini oluşturur. Medyumlar vasıtasıyla alınan bilgiler, tek bir bedensiz varlıktan gelebileceği gibi, bazen dünyanın görüp-gözeticilik fonksiyonunu yürüten çeşitli Ruhsal Planlar'dan (Yönetici Ruhsal Gruplar) da gelebilir.[51]

1.6.2. Bedri Ruhselman'ın Hayatı

Ruhselman'ın hayatını ele aldığım bu bölümü hazırlarken, genel olarak; MTİAD'ın yayınladığı *Ruh ve Madde Dergileri*nden[52], kendisinden bahseden kaynaklardan ve yakın arkadaşı Feridun Tepeköy'ün[53] (1920-1989) *Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman* adlı yayınlanmamış eserinden özetlenerek hazırlanmış dokümandan[54] faydalandım. Ayrıca bu dokümanın 608 (611) sayfalık aslına da MTİAD-BİLYAY arşivinden ulaşarak gerekli kısımların resimlerini EK 8'de verdim.

Bedri Ruhselman, 1898 yılında, İstanbul'un Fındıklı semtinde dünyaya geldi. Aslen Çerkez olan babası Cemalettin Efendi, 1860'da Kafkasya'da doğmuş ve beş yaşındayken ailesiyle birlikte İstanbul'a göçmüştü. Annesi ise, 1881'de doğmuş, Kastamonu Kale Kumandanı Binbaşı Hüsnü Efendi'nin kızı Safiye Hanımdı. Cemalettin Efendi, Bahriye Kolağası, yani Kıdemli Yüzbaşı, olarak harp gemilerinde askerî cerrahlık yaptı. Anne ve baba tarafından asker kökenli bir aileden gelen

---

[50] **a.g.e.**, s. 212-213.

[51] **a.g.e.**, s. 210-211.

[52] **Bkz.**, "Türkiye'de Ruhçuluğun 50 Yılı", Ed. Levent Kosova, **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XLI, 2000, Sayı: 480, s. 2-47 (50. Yıl Özel Sayısı) ve **bkz.** "Hayatının Detaylarıyla Dr. Bedri Ruhselman", Ed. Levent Kosova, **Ruh ve Madde Dergisi**, C: LIX, 2019, Sayı: 709, s. 10-19.

[53] Feridun Tepeköy, Bedri Ruhselman'ın yakın arkadaşı olmasının yanı sıra onun bazı kitaplarının özetlerini de hazırlayıp yayınlamıştır. Ayrıca 29.11.1964'de MTİAD başkanlığına (4. Başkan) seçilmiş ve 19.11.1967'ye kadar bu görevi sürdürmüştür.

[54] 'Bedri Ruhselman' isimli bu dokümanı, M. Haluk Akçam (1952-2009), Bedri Ruhselman'ın yakın arkadaşı Feridun Tepeköy'ün (1920-1989) 'Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman' isimli yayınlanmamış 608 (611) sayfalık eserinin müsveddeleri arasından hazırlayarak, 18.01.1980 de sitesinde yayınlamıştır. Bedri Ruhselman'ın hayatı ile ilgili Ruh ve Madde dergilerinde yayınlanan bölümlerde de bu doküman esas alınmıştır. **Bkz**. http://www.halukakcam.com/B6/Notes/BedriRuhselman1980.htm

Ruhselman'ın iki de kız kardeşi vardı; Bedriye (1901-1927) ve Hidayet (1904-?). Ayrıca aile fertleri müziğe karşı hem ilgili hem de yetenekliydi.[55]

Altı yaşına kadar, çocukluğunun ilk yıllarını İstanbul'da geçiren Ruhselman, burada Şems-i Mekâtib iptidai mektebinde (bir tür özel ilkokul) tahsiline başladı, ama babasının vazifesi icabı 1904'de Çanakkale'ye tayin olmasıyla, ilk ve ortaokulu orada tamamladı (Ek 10: Resim 1.1). Ruhselman, çocukluğunda, o zamanlar merak ettiği ama bir türlü anlamlandıramadığı, çok enteresan rüyalar görüyordu. Onu ruhsallığa iten, bu merak uyandıran rüyalarını ancak çok sonraları anlamlandırabilecektir. Ruhselman'ın ruhsal olaylara ilgisini daha iyi anlayabilmek için, sırası gelmişken, çocukluğunun ilk yılları ile ilgili bir geçmiş yaşamı hatırlama olayını, onun **Ruh ve Kâinat** adlı kitabından, kendi üslubuyla nakledeyim:

> Çocukluğumun hangi zamanında başladığını bilemediğim, 4-5 yaşıma kadar beni takip eden bu hatıranın o zamanki canlı tesirlerini hâlâ az çok duyabiliyorum. Bazen bir çocuk merakı ile bu hikâyenin ne zaman meydana geldiğini anneme sorardım. O önceleri, bir rüya görmüş olduğumu düşünerek, bana baştan savma cevaplar vermekle yetinmişti. Fakat bilahare devam eden ısrarlarım karşısında, nedense bazı endişeler duymaya başlamış ve beni şiddetle tehdit ederek böyle şeyleri konuşmaktan menetmişti. Beş yaşından sonra bu hatıralar yavaş yavaş kuvvetini kaybetti ve geride, canlı sahneler yerine sönük ve silik birtakım klişeler kaldı. Bu hikâye aşağı yukarı şu idi: Ben yine bir çocuktum fakat başka bir çocuktum. Annem ve diğer 2-3 kardeşimle beraber (O tarihte yalnız bir kardeşim vardı!) bir seyahatte bulunuyoruz. Denizdeyiz ve bir kayığın içindeyiz. *Yanımdaki annem ve kardeşlerim şimdikilere hiç benzemiyor.* Büyük bir limandayız. Bu limanda bir manzara var ki, benim merakımı en çok uyaran da bu oluyor. *Zira bu, mutat olarak gördüğüm şeylere benzemiyor* fakat bana aynı zamanda çok yakın ve mutat görünüyor. Deniz üzerinde veya sahillerde büyük tesisata bağlı ve asılı duran terazi kefeleri gibi birtakım şeyler var ama bunların üzerinde silahlı adamlar duruyorlar ya da bazı şeyler yapıyorlar. Nihayet büyük makineler, kalabalık sahiller ve birçok görmediğim insan içinde hatıram bulanıyor ve siliniyor. *Bu gördüğüm şeylerin hiçbiri, o zamanki alışılmış yaşamımda yoktu*. Burası neresi idi, bu gördüğüm adamlar kimlerdi, ben buralara ne vakit gitmiştim? İşte o zamanlarda kafamı işgal eden meseleler bunlardı. Acaba bu, gerçekten bir rüyanın izlenimi miydi? Bu mümkündür, bir çocuk birçok rüya görebilir. Fakat gördüğüm rüyalardan hiçbirisi bende bu ölçüde içinde yaşanmışçasına canlı bir sahne izlenimi bırakmamıştı. Bununla beraber, eğer elimde yalnız bu sözünü ettiğim belirsiz ve her yoldan açıklanabilir şahsi çocukluk hatıramdan başka, daha kuvvetli ve müspet diğer çocuk hatırlamaları olmasaydı, yukarda (bu bölümde -TYN) yazdığım hikâyeler üzerinde bir saniye bile durmak istemezdim. *Fakat elimizde, yetkili bazı kişiler tarafından saptanmış öyle örnekler var ki, bunları inceledikten sonra, 'gevezelik yapan' veya 'rüyalarını*

[55] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, İstanbul, Bilyay Vakfı Yay., 1997, s. 6.

anlatan' çocukların öyküleri karşısında uyanık olmamızın gerektiğini takdir etmekte gecikmeyiz.[56]

Ruhselman'a göre; geçmiş hayatlarına en yakın bir devrede bulunan ve henüz dünyasal etkileri çok fazla yaşamamış bu taze beyinlerin (çocukların) anlattıklarının, geçmiş hayatlarına ait olabilecek bazı hatıralarının, belli-belirsiz olsa bile, dikkatle dinlenmesi gerekir. Yani çocukların anlattıkları masallara kulak asmak lazımdır. Bunların, bir şekilde, ruhî hadiselere temas eden ve hatta onları az çok aydınlatabilen, birçok önemli yönleri olabilir.[57]

On yaşındayken, müziğe olan ilgisi nedeniyle keman dersleri almaya başlar (Ek 10: Resim 1.2). "*Keman derslerini veren hocası Kâzım Efendi'ye göre, Ruhselman'ın müziğe olan yeteneği çok fazladır*."[58] On iki yaşındayken, kendisini çok etkileyecek olan, "*Gayret Kitabevi'nin sahibi Mösyö Garbis'in yayınladığı* ***Cinlerle Muhabere***[59] *(Haberleşme) ismindeki kitabı eline geçer ve gizlice okumaya başlar. Çünkü babası bu konularla ilgilenmesini kesin olarak istememektedir*."[60] Ama Ruhselman, gizlice, kendi kendine celse denemeleri yapmaya başlamıştır bile. Yine okuduğu kitapların birinden, ölen insanların 'Kabir Azabı' yaşadıkları bir dönemin olduğunu öğrenir ve bu konu çok ilgisini çeker. İşin gerçeğini anlamak ve araştırmak için bir gün bir cenazenin peşine takılır, kabristana gider ve orada sabahlar. Böylelikle korkularını yenmiş ve ruhsal olaylara ilgisi artmıştır. "*On beş yaşında babasının ve bazı ahbaplarının önünde ilk celse deneyini yapar. Yine kendisinin belirttiğine göre, bu celsede bir savaşın çıkacağı söylenir*."[61]

Nitekim 1914'de Birinci Dünya Savaşı patlak verir. Harbin başlaması üzerine okuldan ayrılıp, ailesi tarafından bir denizaltıya bindirilerek İstanbul'a yollanır. Artık lise öğrenimine Kabataş Lisesi'nde devam edecektir (Ek 10: Resim 1.3). Lise eğitimi

---

[56] Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: III, s. 944-945.

[57] **a.g.e.**, s. 943. Ruhselman, Ruh ve Kâinat kitabının bu "Geçmiş Hayatlara Ait Mutat Yollardaki Hatırlamalar" bölümünde başka geçmiş yaşam hatırlama olaylarına da yer vermiştir. Bu olaylar reenkarnasyon fikrini doğrular mahiyettedir, **bkz. a.g.e.**, s. 945-958.

[58] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 7.

[59] Bu kitap; Hasan Mezruk'un (Hasan Bedreddin) yazdığı, 1912 (1328) de Gayret Kütüphanesi sahibi Fikri Garbis tarafından yayınlanmış, 2 ciltlik (C: I, s. 239; C: 2, s. 256), Osmanlıca, **Cinlerle Muhabere: Yahud İspiritizm, Fakirizm, Manyetizm** adlı kitaptır.

[60] **a.g.e.**, s. 7-8.

[61] **a.g.e.**, s. 8.

sırasında, aynı zamanda klasik müzik tarzında keman dersleri de almaya başlar. Hocası ise o dönemde İstanbul'da bulunan üstat kemancı Bay Braun'dur (Ek 10: Resim 1.4). Ruhselman, keman alanında o kadar çok ustalaşmıştır ki, hocası başkalarına, Ruhselman'dan ders almaları için, referanslar vermektedir artık. 1914'de Kabataş Lisesine yazılan Ruhselman, 1916'da buradan mezun olur ve aynı sene Tıbbiye'ye girer. Ailesi de İstanbul'a gelmiştir.[62]

"*Yine bu dönemlerde, Ruhselman'ın eline geçen bir kitapta şehit olanların cennete gideceği ifade edilmektedir. Genç Ruhselman bu kitaptan o kadar çok etkilenir ki, o sıralarda devam eden Çanakkale Savaşı'na gönüllü olarak katılmaya karar verir*."[63] Şehit olup cennete gitmek arzusuyla askere gönüllü olarak yazılır ve bunu da kimseye söylemez. Ertesi gün, tesadüfen bir gazetede gördüğü ilan dikkatini çeker. Bu ilanda psişik yetenekleri olan bir falcının geleceği okuduğu belirtilmektedir. Bu tür esrarengiz konulara zaten meraklı olan Ruhselman, bu falcıya gidip geleceğini öğrenmeye karar verir. Amacı, savaşa gidip şehit olup olamayacağını öğrenmektir. Aksaray'a falcının yanına gider. Orada onu epey beklettikten sonra nihayet falcının yanına alırlar. Fakat falcı Ruhselman'ı görür görmez, yarı trans durumunda *babasının cerrah olduğunu, ölürse cennete gitme düşüncesini bırakmasını ve eğitimine devam etmesini* söyler.[64] Anlattığına göre, Ruhselman o anda bir korkuya kapılır. Büyük bir moral bozukluğu ve düş kırıklığı içinde oradan ayrılır ve yolda düşünmeye başlar. Bu falcı adam babasının işini, kendisinin öğrenci olduğunu, askere yazıldığını ve cennete gitmeyi düşündüğünü bir anda söylemiştir. Heyecan içinde olup biteni kavramıştır. Eve gelir, durumu ailesine anlatır. Evde bir telaş başlar, çünkü Ruhselman'ın askerlik şubesine teslim olmasına çok az bir vakit kalmıştır.[65]

Bedri Ruhselman'ın yüzbaşı olan dayısı onu alır ve o sıralarda subayların gidip geldiği, Sirkeci'deki Meserret Kahvehanesi'ne götürür. Orada birkaç subayla birlikte, ne yapılabilir konusunda konuşmaya başlarlar. Masada bu tartışma sürerken ilginç bir olay olur. Yan masada oturan bir subay konuşmaları duymuştur. Masaya

[62] **a.g.e.**, s. 8.
[63] **Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 7.
[64] **a.g.e.**, s. 7.
[65] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 9. Ayrıca **bkz.** EK 8: Sayfa 19.

doğru dönerek ne olduğunu sorar. Dayısı olan biteni anlatır ve çaresiz kaldıklarını söyler. Olanları sessizce dinleyen subay başını sallar ve genç Ruhselman'a şunları söyler:

> "*Oğlum, duyguların çok güzel. Vatan için ölmek şereftir, ama sen çok gençsin ve okuyorsun. Evet, milletimizin askere ihtiyacı var, ama okumuş insana daha çok ihtiyacımız var. Savaşta insan bir kere ölür, ama okumuş bir insan yaşayarak, vatanına her gün hizmet eder. Sen de eğitimini tamamla ve milletine bu yolda hizmet et!*" der. Sonra cebinden bir kart çıkarır. Üzerine bir şeyler yazar ve "*Bunu Savaş Bakanlığı'ndaki falanca şahsa verin ve bu çocuğun adını sildirin*" der. Dayı ve yeğen sevinçle kartı alırlar. Kartın üzerinde şu isim yazmaktadır: Miralay Mustafa Kemal.[66] Tüm yakınlarına sonradan anlattığına göre, bu olay Ruhselman'ı çok etkileyecektir.[67]

1918 yılında babası vefat eder. Tıbbiyeye devam ederken (Ek 10: Resim 1.5) bu arada keman derslerini de ihmal etmemektedir. Özellikle Adlî Tıp hocası Saim Ali Bey, onun müzikteki başarısını çok desteklemektedir. Müzik sevgisi daha ağır bastığı için, Ruhselman Tıbbiyeyi bırakmaya karar verir. Hedefi Avrupa'da müzik eğitimi almaktır. Ancak bunun için para gereklidir. Sonunda o da bulunur. O dönemin geleneklerine göre, Kadıköy/Bostancı'da oturan Mısırlı bir Prenses[68], Ruhselman'ı himayesine alır ve ona malî yardım sağlar. Böylelikle maddî destek de sağlanınca, Ruhselman 1920 Aralık ayında Prag'a (Çek Cumhuriyeti) gider. İmtihanı kazanıp konservatuara kaydolur (Ek 10: Resim 1.6). Konservatuarı bitirdikten sonra, 'Meisterschule'nin, yani virtüöz okulunun sınavlarına girer. Çok zor olan bu sınavları da vermeyi başarır. Bu okula, son sınıfın ikinci yarısına kadar devam eder. Gayet parlak derecelerle ilerleyerek, keman dalında virtüözlük derecesine yaklaşır.[69]

Spiritüalizmle ilgilenmesi bu devreye rastlar. Prag'daki müzik öğrenimi sırasında tanıştığı bir kişiden, ruhçuluk konusundaki ilk bilgilerini alır. Bu arada metapsişik araştırmalara da başlar. Fransızca, Almanca ve biraz da İngilizce bilmenin verdiği avantajla, teorik ruhçuluğu dünya literatüründen çok iyi izleyebilmektedir. Allan Kardec (1804-1869), Gustave Geley (1868-1924), Charles Richet (1850-1935),

---

[66] Mustafa Kemal Atatürk o zamanlar albay rütbesindeymiş. Sonraları bu karşılaşma Bedri Ruhselman için unutulmaz bir anı olmuş. **Bkz.** EK 8: Sayfa 19. Ruhselman'ın bu askere yazılma olayı Feridun Tepeköy'ün Notları'nda dördüncü bölüm s. 567-570'de teferruatlı bir şekilde anlatılmaktadır.

[67] **a.g.e.**, s. 9.

[68] Bu Mısırlı Prensesin kimliği hakkında bir bilgiye ulaşılamadı. Ancak Prensesin himayesine alması ve sonrasında vefat etmesi ile ilgili **bkz.** EK 8: Sayfa 19-20.

[69] **a.g.e.**, s. 9-10.

Léon Denis (1846-1927) gibi klasik ruhçuluğun öncülerinin yazmış olduğu ciddi eserleri iyice inceler. Ruhselman, kitaplardan okuduklarını uygulayarak hipnotizmayı öğrenir ve pansiyoner olarak kaldığı evde yapılan ruhî irtibat celselerini (halk arasında ruh çağırma diye bilinen toplantılar) takip eder.[70]

1923'de Almanya'nın Dresden şehrinde Devlet Operası Orkestrası'nda besteci ve şef Kurt Striegler refakatinde solist olarak konserler verir. Sonra Dresden ve Prag'da konserler vermeye devam eder. Prag Konservatuarı'nda kompozisyon (bestecilik) dersleri alır. Mezun olmasına bir buçuk sene kala, Mısırlı prensesin vefat etmesiyle malî desteği kalkınca,[71] 1926 da Türkiye'ye geri dönmek zorunda kalır. Bu yüzden virtüözlük bitirme sınavlarına girememiştir. Cumhuriyetin ilânının ilk yıllarıdır. O sıralarda, Türkiye'de Musiki Mektebi de açılmıştır. Türkiye'ye döndüğünde, 1926 sonundan 1935 başına kadar çeşitli mekteplerde müzik öğretmenliği yapar (Ek 10: Resim 1.7). Ruhselman, bu sekiz sene zarfında, Anadolu'da durmadan yer değiştirir. 1927'de **Yeni Şarkılar** isimli bir müzik kitabı yayınlar. Aynı yıl, kız kardeşi Bedriye'yi kaybeder. 1928'de Anadolu'da yolda kar fırtınasına tutulup ölüm tehlikesi atlatır.[72] 1931-1933 yılları arasında Adana'dayken hipnoz denemeleri yapar.[73] Bu denemeler sırasında bir tekinsiz ev olayına şahit olur ve o bölgedeki reenkarnasyon vakalarına ait materyaller toplar.[74] Bu arada, halkın müziğe karşı olan ilgisizliğinden dolayı mesleğinden soğur. Ruhselman'ın, çok sevdiği müziği 1934 yılında bırakmasına sebep olan olay aynı zamanda onun kişiliğini de yansıtmaktadır. Ruhselman'ı keman virtüözlüğünü bırakmaya yönelten bu olay şöyle gerçekleşir: Aynı zamanda müzik öğretmeni olarak da çalıştığı İzmir Erkek Muallim Mektebi'ndeki konserinde, Paganini'nin 'Şeytan Trilleri' eserini çalarken, eserin ortasına doğru dinleyicilerden birinin çocuğunun elindeki balon havaya uçuyor. Bütün dinleyiciler konseri dinlemeyi bırakıp, nereye gitti diye balonu takip etmeye başlıyor. Bu durumu gören Ruhselman, konseri yarıda bırakarak, salonu terk ediyor ve bir daha konser vermeme kararı alıyor. Bu olaydan sonra müzik çalışmalarını bırakıp,

[70] **Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 8.
[71] **Bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 20.
[72] **Bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 20.
[73] Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: II, s. 511-512.
[74] Bedri Ruhselman, "Bir Tekinsiz Ev Vakası Hakkında", **Ruh ve Kâinat Dergisi**, 1952, Sayı: 2, s. 5-6; Sayı:3, s. 3-5.

spiritüalizme dönüyor ve Tıbbiyeye tekrar devam etmeye karar veriyor.[75] Keza bu devre buhranlı bir dönemdir onun için.

1935'de İstanbul'a gelip Tıbbiyeye yeniden kaydolur ve eğitimine kaldığı yerden devam etmeye başlar. Bu sebepten müzik öğretmenliği işine de son verilir. Tıbbiyedeki tahsili boyunca, geçimini temin için, İstanbul'da Kabataş Lisesi'nde Türkçe öğretmenliği yapar. Ayrıca talebeliği sırasında bir süre Bakırköy Akıl Hastanesi misafirhanesinde kalır ve aynı yerde intern asistan (son sınıf talebesi, stajyer) olarak çalışır ve incelemeler yapar.[76] 1938'de Tıbbiyeden mezun olur ve Prof. Frank'ın yanında uzmanlık eğitimine başlar. Aynı sene **Fener** adlı bir dergide yazıları yayınlanır. *Yükseltici Bilgiler ve Sanatlardan Bahseden Aylık Mecmua* olarak ifade edilen bu dergi, Mart 1938'de yayın hayatına başlar. Ancak parasal sorunlar yüzünden 1938 Ağustos ayında, yani altıncı sayısında kapanır. Kasım 1940 - Ekim 1941 arası yedek subay tabip yüzbaşı olarak askerliğini yapar (Ek 10: Resim 1.8). Askere gitmeden önce dâhiliye ihtisasını bitirmiştir[77], terhis olduktan sonra bir iki yerde doktor olarak çalışır ve İzmir'de bir muayenehane açar.[78]

Dr. Bedri Ruhselman, bu arada, spiritüel araştırmalara da devam etmektedir. Teorik ruhçuluğu çok iyi sentezleyen Ruhselman, artık uygulamalı çalışmalara geçmiştir. 1936'da ruhsal irtibat celselerine başlar ve arkadaşları ile bu konuda devamlı toplantılar yapar. "*Ruhsal âlemden ilk yüksek bilgileri, yine 1936 yılında, ünlü besteci ve müzikolog Hüseyin Sadettin Arel'*in *(1880-1955) medyumluğu ile almaya başlar. Kendisini 'Üstad' adıyla tanıtan bedensiz varlık, bu celselerde oldukça yüksek bilgiler*[79] *aktarmıştır.*"[80] Yine bu celselerde ifade edildiğine göre, çok yüksek bir ruhsal ortam ile doğrudan doğruya ilk kez temas kuruluyordu dünya üzerinde. Bu yüksek bilgilerle, Ruhselman'ın gelecekteki bilgi çalışmalarının temelleri atılmaya başlanmıştır. 20 celse süren bu bilgi bağlantısından sonra, 'Üstad' adlı bedensiz varlık şöyle der: "*Bu irtibatın devamı, sizin ölçülerinize göre uzunca bir zaman sonra*

[75] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 10. Ayrıca **bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 22.
[76] **Bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 22.
[77] **Bkz.** EK 10: Resim 1.20, Ruhselman'ın doktorluk ihtisas diploması.
[78] **a.g.e.**, s. 10-11. Ayrıca **bkz. Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 9.
[79] Burada '*yüksek bilgiler*'den kasıt; tebliğin alındığı ruhsal planın yani ruhsal varlığın, ruhsal kademe olarak üst seviyelerde olduğu ve verdiği bilgilerin önemli olduğudur.
[80] **a.g.e.**, s. 10-11.

olacaktır" (**İNK** kitabı tebliğlerine kadar, TYN). Bu süre içinde Ruhselman, verilmiş bilgilerin sentezini yapacaktır.[81] Gerçekten de alınan bilgiler çok yararlı olmuş ve *Yeni Ruhçuluk*'un doğmasına zemin hazırlamıştır. Görülüyor ki, Ruhselman, doktorluğun yanı sıra, 1936 – 1943 arasını devamlı araştırma ve okuma ile geçirmiştir.

Dr. Ruhselman, Afganistan'ın doktor talebi üzerine, hükümetin teşvikiyle, mesai arkadaşı, ilk Türk spiritüalistlerinden olan, Dr. Ali Sevil Akay ve diğer doktorlarla 1943 Mart başında Kabil'e gider. Ruhselman, Kabil'deki Rıfkı Sanatoryumu'nda iki yıl süreyle başhekimlik görevini yürütür (Ek 10: Resim 1.9). Afganistan'da geçen üç sene boyunca da deneysel celse çalışmalarına devam eder.[82]

Keza, **Ruh ve Kâinat** isimli kitabının hazırlanması da bu devreye rastlıyor. İstanbul'a döndüğünde bir ruhsal araştırmalar merkezi kurmak için Afganistan'da para biriktirmiştir. Ama bu parayı kitabın basılması için kullanacaktır. Kitabın basılması için A. Sevil Akay'ı görevlendirir. Kitap üç cilt olarak 1946'da yayınlanır. **Ruh ve Kâinat** kitabında bütün ruhsal konular ele alınmıştır. Ayrıca klasik ruhçuluktaki görüşlerle, 'Üstad' celselerinin yüksek bilgileri karşılaştırılmıştır. Yine bu kitapta insan, ruh, öteâlem, tekâmül, vicdan, kader gibi önemli konular hakkında bilgiler verilmektedir. Ayrıca, tekrardoğuş konusu bilimsel açıklama ve örneklerle ortaya konmuştur. Bu eser ülkemizde bu alanda yayınlanan ilk bilimsel ve ciddî yayındır. Ruhselman, parasını bu işe harcayınca tekrar çalışmak zorunda kalır ve akrabaları İzmir'de olduğu için oraya gidip serbest doktorluk yapmak ister.[83]

1947'de İzmir'de bir muayenehane açarak doktorluk mesleğine geri döner. Aynı zamanda bir çalışma grubu da meydana getirerek, celselere ve araştırmalarına devam eder. İstanbul'daki grubuyla da irtibatı devam ettirir. Bu arada ona muayenehanesini kapattıran bir olay yaşar. Müziği bırakmaya bir anda karar veren Ruhselman, muayenehane sahibi olmayı da uzun süre yürütemeyecektir. Afganistan dönüşünde açtığı muayenehanesini, yine kendi karakterine uygun bir kararla kapatacaktır. Hekim olarak yüklendiği sorumluluk anlayışına ve Hipokrat yeminine uymayan olaylar, onun bu kararı almasına neden olmuştur. Dr. Ruhselman bir hastayı

[81] **a.g.e.**, s. 11. Ayrıca **bkz. Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 8-9.
[82] **a.g.e.**, s. 11.
[83] **Ruh ve Madde Dergisi**, C: LIX, 2019, Sayı: 709, s. 14.

ele alığı zaman, tedavi sonuçlanıncaya kadar, günün 24 saatinde kendisini hastasından sorumlu sayardı. Tavsiyeleri ihmal edildiğinde, çok üzülür ve hemen uyarıda bulunurdu. Bir de vizite ücreti konusunda çok rahatsız olurdu. Ücret karşılığı hasta bakmaktan hep çok rahatsız olur, ücret almayı hiç içine sindiremezdi. Ruhselman'ın doktorluğu bırakmasına neden olan, birden fazla olumsuz olay biliniyor. Ama bunlardan bir tanesinin, bardağı taşıran son damla olduğunu tüm yakınları söylüyor.[84] Yeğeni Şahap Ruhselman olayı şöyle anlatıyor:

> Bir gün muayenehanesinde oturuyorduk. Bir hasta geldi, elinde bir kart vardı. Kartı Bedri Bey'e uzattı. Bedri Bey alıp okudu. Kartın üzerindeki yazı eski Türkçe idi. Okudukça yüzü önce bembeyaz sonra kıpkırmızı oldu. Ben olup bitene bir türlü anlam veremedim ve neler oluyor diye, dikkatle izlemeye başladım. Hastayı iyice muayene etti. Sonra ona "*Sende gizli sıtma var, sana şimdi kinin yazacağım, bunun ya hapını yut ya da sağlık ocağında iğnesini yaptır. Kısa zamanda sağlığına kavuşur, sapasağlam olursun, hiç merak etme ciddi bir şeyin yok*" dedi. Hasta, "*Aman doktorcum, Allah senden razı olsun. Ben yıllardır Aydın'la İzmir arasında gidip geliyorum. Bana büyük bir hastalığım olduğu ve bir türlü anlaşılamadığı söylendiydi*" diyerek ellerine sarıldı. Hastayı gönderdikten sonra da büyük bir üzüntü içinde bana kartı okudu. Kartta şunlar yazılıydı: *Aziz kardeşim Bedri, gönderdiğim hasta Aydın eşrafındandır. Ben senelerdir bu hastayı tedavi ediyorum, şimdi sana gönderdim. Sen de bir muayene edip yine bana gönder ki, hastayı elimden kaçırmayayım*.[85]

Sonunda kesin kararını vermişti.[86] Muayenehaneyi kapatarak, bilgi çalışmalarına daha fazla zaman ayırmak ister. Bu nedenle, maaş karşılığı çalışabileceği bir iş aramaya başlar. Ve böyle bir imkân da eline geçer. Akdeniz'de Marsilya hattında çalışan Ankara Yolcu Gemisi'nde doktorluk yapmaya başlar (Ek 10: Resim 1.10). Böylece, odasında yoğun bilgi çalışmaları için zaman bulur. 1947-1954 arası dönem, en yoğun celse çalışmalarının yapıldığı dönemdir. Ruhselman kendisini tamamen ruhsal araştırmalara yöneltmiştir artık. Gemi doktorluğu görevinden, Haziran 1948 - Mart 1949 arasında, ayrılarak kendisini tamamıyla çalışmalarına verir. İzmir ve İstanbul'da yapılan celseleri değerlendirir. 1948 yılında Ankara ve İstanbul üniversitelerinde ruhçuluk üzerine bir dizi konferanslar verir. Sonunda, 1949'da, büyük bir bölümü ruhsal çalışmalardan oluşan **Ruhlar Arasında** isimli kitabını yayınlar. Sekiz buçuk aylık bu çalışma devresinde, İstanbul'da devamlı toplantılar

[84] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 12.
[85] **a.g.e.**, s. 12-13.
[86] **a.g.e.**, s. 13. Ayrıca **bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 24.

yapar. Sonra tekrar gemi doktorluğuna başlar. On beş günde bir, üç gün kadar kaldığı İstanbul'da devamlı celseler yapar. İrtibatlarda, bu işler için bir dernek kurulması tavsiyesi alır.[87]

Bedri Ruhselman için en önemli hedef bir dernek kurulmasıdır artık. Bu nedenle, zorlukla bir yer bulurlar. Taksim Sıraselviler'de Billurcu Çıkmazı'nda bulunan harap bir yeri düzenleyerek ve içerisini tadil ederek kullanılır hale getirirler. Kendisi gibi ruhçuluğa gönül vermiş yakın arkadaşları ile birlikte 30 Mart 1950 günü *Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti*'ni[88] resmen kurarlar (*Cemiyet* kelimesi sonradan *Dernek* olmuştur. Kısaca *MTİAD* olarak adlandırılıyor). Başlıca kurucular; Dr. Bedri Ruhselman, Dr. Sevil Akay, Av. Suat Plevne, Muammer Bayurgil ve Nurettin Özmen'dir.[89] Bu arada spiritüalizmle ilgilenen çevrelerden para yardımı alabilmek için çalışmalar yapılır, ama bu teşebbüsler başarısızlıkla sonuçlanır. Yine aynı şekilde, bir medyumun materyalizasyon[90] denemesi için kullanılarak üniversite üyelerine bir gösteri düzenlenmesi ve ilgi çekilmesi düşünülür. Ancak tavsiye edilen medyumla yapılan deneyler boşa çıkar. Sonuçların başarısız oluşu üyeleri etkiler. Suat Plevne ayrılır. Huzursuzluk başlamıştır. Ruhselman da bu devre içinde bir ara kendini boşlukta hisseder.[91]

1951 yılında **Allah** isimli kitabını yayınlar. O sıralar, Ankara'da yayınlanan **İç Varlık** adlı dergiye de yazılar yazmaktadır. Yine bu dönemde, MTİAD, Uluslararası Spiritüalizm Federasyonu'na (International Spiritualist Federation-ISF) üye kabul

---

[87] **a.g.e.**, s. 13. Ayrıca **bkz. Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 11.

[88] **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XLI, Sayı: 480, 2000, s. 13. 30 Mart 1950 tarihinde kurulan MTİAD'ın kurucular toplantısının (20 den fazla üye) 1 Nisan 1950 tarihli ilk kararı ile yönetim kurulu şöyle oluşturulmuştur; Bşk. Dr. Bedri Ruhselman, Bşk. Yrd. Suat Plevne, Gn. Sekr. Dr. A. Sevil Akay, Sayman Muammer Bayurgil, Üye Haydar Seber, Üye Turgut Kocagüney, Üye Mazhar Uğur. Yönetim kuruluna ek olarak diğer yardımcı görevlere seçilenler; Perihan Plevne, Nezihe Bayurgil, Recep Doksat, Mualla Tuncer, İhsan Yener, Muhtar Barlas, Nurettin Özmen, Dr. Hasan Yusuf İzmir, Sabri Bötev, Fikret Kocagüney ve Dr. Ertuğrul Saltuk. Ruhselman'ın dernek hüviyeti resmi EK 10: Resim 1.18'de.
Ruhselman'ın vefatından sonraki MTİAD başkanları ve dönemleri, sırasıyla: Dr. Refet Kayserilioğlu (1960-1962), Dr. Ata Atalay (1962-1964), Feridun Tepeköy (1964-1967), Ergün Arıkdal (1967-1997) ve diğerleri. **Bkz. a.g.e.**, s. 31-32.

[89] **Ruh ve Madde Dergisi**, Sayı: 480, s. 12-13.

[90] Kısaca madde olmak ve maddelikten çıkmadır. Ruhsal irtibatta (celse esnasında), materyalizasyon ve demateryalizasyon hadiselerinde herhangi bir eşyanın veya maddenin ortadan kaybolması (görünmez olması) veya hiç yoktan ortaya çıkmasıdır (tezahür etmesi). Çeşitli örnekler için **bkz**. Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: II, s 608-643.

[91] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 13.

edilir. Aynı yıl Eylül ayında Stockholm'de (İsveç) Uluslararası Spiritüalizm Kongresi yapılmaktadır. Ruhselman bu kongreye, *Medyomluğun ve Ruhların Dünyamızdakilerle Görüşme ve Münasebetlerinin Neo-Spiritüalizma Görüşü ile İlmi İzahı* başlıklı 61 sayfalık bir rapor sunar.[92] Böylece kongreye katılan 15 ulusun yanında Türk bayrağı da yer almıştır. Bu rapor ayrıca dünyadaki çeşitli ruhçu merkezlere dağıtılmış ve yankılar uyandırmıştır. Ruhselman'a, Londra'daki Uluslararası Spiritüalizm Federasyonu Başkanı Hitchcock'tan, hayranlık dolu bir mektup gelir. Bu rapor aynı zamanda, 1952'de, **Medyomluk** adıyla, Türkçe olarak, kitap şeklinde yayınlanmıştır. Bu arada Ruhselman, üniversitelerin bu konularla ilgilenmesini temin etmek için MEB'e bir rapor (EK 3) gönderir, ama sonuç alamaz. Yine aynı sene, Ekim ayında **Ruh ve Kâinat** adlı bir dergi yayınlamaya başlar. Dergi maddî imkânsızlıklardan dolayı ancak 18 sayı sürer ve 1954 Haziran'ında kapanır. Dernekteki diğer üyelerin bu çalışmalara pek katkısı olmadığı ortadadır.[93]

1952'de gemi doktorluğundan ayrılarak, Denizcilik Okulu'na doktor olarak girer. 1953'de Harb Akademisi sivil doktorluğuna getirilir. Aynı sene Nisan ayında **Mukadderat ve İcabat** isimli kitabını yayınlar. 1954'de dergi kapanmış ve eski üyeler de dernekten ayrılmaya başlamışlardır. Keza, önemli celselerin sona ermesi de bu yılın baharına rastlar. Böyle olunca, Ruhselman, yeni üyelerin yetişmesi için dersler vermiş, konferanslar tertip etmiştir. 1955'de **Altın Kitap** adlı dergide makaleler yayınlar. Aynı yıl, tekrardan gemi doktorluğuna başlar. Bu suretle, on beş günde bir uğradığı dernekteki çalışmaları da giderek yavaşlar. Bu sırada Ruhselman'da bir durgunluk devresi görülüyor. Çevresindekileri konuya çekmek için gereken çalışmalar dışında, düşünceli bir hale bürünür. Zaten, konuya ilgi duyanlar da azalmıştır.[94]

Ruhselman'ın bu dönemdeki çalışmaları ve yönlendirmeleri tipik bir idealist insanın örgütleyici hareketlerine benzer. Yazılarını yayınlatmaya çalışır, broşürler bastırır, sokaklarda dağıttırır. Amacı, ruhsal bilgileri daha geniş kitlelere ulaştırabilmektir. Ruhselman, aralıksız çalışmalarıyla aldığı bilgileri tamamen

[92] **a.g.e.**, s. 13. Raporun orijinal ismi "Study and Exposition the Mediumship and the Relation and Communication Between the Incarnate and Disincarnate Beings, According to the Idea of Neo-Spiritualism"dir.
[93] **a.g.e.**, s. 13-14.
[94] **Bkz.** Feridun Tepeköy'ün Notları, EK 8: Sayfa 25.

hazmettikten, onları kendi yaşamında uyguladıktan sonra, başka *bedensiz varlık*lardan yeni bilgiler almaya başlar. Bu varlıklardan başlıcaları, kendilerini; '*Kadri*', '*Mustafa Molla*', '*Şihap*', '*Kemal Yolcusu*' gibi adlarla tanıtmışlardır.[95] Bu bilgilerle büyük mesafeler kateden Ruhselman, '*Rehber*' adlı varlığın celseleriyle ikinci büyük faaliyetine başlar. Bu celselerden sonra, 1957 yılına kadar 3 yıllık bir ara döneme girilir.[96]

31 Ocak 1957'de annesi vefat eder. 5 Mart 1957'de dernekten ayrılarak, görevi genç arkadaşlarına teslim eder. Böylece, Harbiye'deki bir apartmanın bodrum katında son çalışmalarına başlar. Önce, çeşitli medyumlarla celseler düzenler. Dr. Refet Kayserilioğlu'nun medyumluğuyla Ekim 1957 - Mart 1959 arasında '*Meşale*' adlı varlığın celseleriyle yeniden bilgi alınmaya başlar ve yüzden fazla tebliğ alınır. Yoğun çalışmalar yaptığı evi gayet mütevazı idi. Küçük bir salon, onun yanında bir oda, küçük bir mutfaktan ibaretti. Salonunda etraf kitaplarla dolu idi. Diğer eşyaları basit ve sadeydi (Ek 10: Resim 1.11). Bütün bu zorluklar, maddî sıkıntılar ve yorucu çalışmalar içerisinde, Akdeniz seferine çıkan gemide doktorluk yaparken, 1958 Haziranında bir enfarktüs krizi geçirip, Cenova'daki bir hastanede iki ay tedavi görür. Dönüşünde, istirahat etmesi gerektiğinden gemiden ayırırlar. Düzenli bir yaşam sürmesi gerekirken, aksine çok ağır bir tempo ile çalışmalarını sürdürür. Hastalığına rağmen medyumlarla yaptığı çalışmalarına devam eder. '*Meşale*' celselerinden sonra, Eylül 1958 - Ağustos 1959 arasında, Attila Güyer'in medyumluğu kanalıyla kendisini '*Önder*' adıyla tanıtan, daha yüksek bir varlıktan bilgiler verilmeye başlar. Bu son varlık, bütün bilgilerin toparlanmasına, anlamlandırılmasına imkân hazırlamıştır. Ve bu çalışmalar sırasında, dünyaya böyle aralıklarla verilen bilgilerin, tam bir düzenlilik içinde olduğu ortaya çıkmıştır. '*Önder*' adlı bu varlığın denetimi altında bir kitap derlenir. Ruhselman'a o güne kadar verilmiş olan bütün bilgilerin vardığı en yüksek realitede bir çalışmadır bu. Kendisine verilen bu büyük bilgileri düzenleme vazifesi sırasında, 3-4 ay süreyle, neredeyse günde 20 saat çalışmıştır. O zamanlar 'Bilgi

[95] Bedri Ruhselman, **Mukadderat ve İcabat**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1953, s. 6-8. Ruhselman, bu kitabında hem bu varlıkları tanıtmış hem de bunların medyumları hakkında bilgiler vermiştir. Esasında Ruhselman'ın bütün yayınlanmış ve yayınlanmamış eserlerinde, celselerle irtibat kurulmuş daha başka varlıkların isimleri de zikredilir. Ruhselman'ın tüm bu celse kayıtları, 'Tebliğler 1-2' adı altında, iki ciltlik bir doküman halinde toplanmış ama ne yazık ki henüz yayınlanmamıştır.

[96] **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, s. 14.

Kitabı' diye bilinen bu kitabı üç kişiye emanet ederek çalışmalarını kesmiştir. Kitap, daktilo ile üç nüsha olarak yazılmış ve Hüsrev Bilgioğlu, Metin Sakik ve Attila Güyer'in ayrı ayrı tasarruf ve mesuliyetlerine emanet edilerek, emanetçiler adına saklanması için, notere verilmiştir. Bu emanetçilerden ikisinin vefat etmesiyle, son kalan Attila Güyer, 54 yıl sonra, noterden kitabı alarak, Nisan 2013'de, orijinal şekliyle, yayınlatmıştır. Kitabın orijinal isminin de **İlâhî Nizam ve Kâinat** (**İNK**) olduğu o zaman anlaşılmıştır.[97]

İlâhî Nizam ve Kâinat kitabının medyum vasıtasıyla alınışı esnasında Ruhselman kendine ait bir tebliğ alma biçimini kullanmıştır. Eski tabirle buna '*Psişik İnfisal*' yani psişik ayrışma denir. Psişik ayrışma; bugün birçok psikoterapistin kullandığı ayrışma tekniklerine çok yakın olan bir tekniktir. Bu teknik ile medyum, tam transa sokulmadan, yarı trans halindeyken, çok yükseklere (frekans arttırarak) çıkarılabilir. Bu alanda, o zamana kadar, hiçbir uygulayıcı, böylesine deneysel çalışmalar yapmamıştı. Batı'nın kullandığı teknikler ise, tam trans ve tam hipnoz halidir. Bu teknikte, zaten kişinin iradesi tamamıyla ortadan kalkıyor. İrade tamamıyla operatöre ait oluyor. Bedri Bey'in kullandığı psişik ayrışma tekniği; medyumun bilgi aldığı plan ile de bağlantılı olarak, kendi bilincini tam bloke etmeden, sanki karşı karşıya iki insan konuşuyormuş şeklinde yaptığı bir çalışma türüdür. İşte, '*Önder Planı*'ndan alınan bilgiler de bu metotla elde ediliyor. Ve alınan bilgiler, tekrar tekrar Plan'a teyit ettiriliyor. Bu celselerde operatör olan kişi, kitabın da düzenleyicisi olan Dr. Bedri Ruhselman'dır.[98]

Dr. Bedri Ruhselman'ın dünyaya gelişinin gerçek hedefi, hayatının son yılı içindeki çalışmalarını oluşturan, bu bilgilerdi. Düzenlemiş olduğu bu bilgiler için, 'Bu, hiçbir zaman benim eserim değil, Yukarısı'nın[99] eseridir' demiştir. Çalışması bittikten sonra İzmir'e gidip akrabalarıyla, tanıdıklarıyla görüşüp, tekrar İstanbul'a döner. Son celse çalışmasında, artık görevinin bittiği ve geri döneceği (dünyada işinin bittiği) söylenir Ruhselman'a. Öleceği vakti beklerken boş durmamak için İngilizce çalışıp, müzik dinler. Bu altı aylık devrede devamlı olarak sıkıldığını söyleyip ve hep ölümünü

[97] **a.g.e.**, s. 14-15.
[98] **Ruh ve Madde Dergisi**, C. LIX, 2019, Sayı: 709, s.17-18.
[99] Yukarısı tabiri, üst kademelerdeki yönetici ruhsal varlıklar için kullanılmaktadır.

bekler. Hastalığına karşı ilaç bile almaz. 16 Şubat 1960 akşamı saat 21:00'de bir enfarktüs krizi sonunda vefat eder.[100] Cenazesi, 18 Şubat günü Zincirlikuyu mezarlığına defnedilmiştir (Ek 10: Resim 1.12, 1.13).

Feridun Tepeköy'ün anlattıklarına göre; Bedri Ruhselman hiç evlenmemiştir. Çocuğu yoktur. Kısa boylu, topluca, saçları arkaya taranmış ve beyaz tenli, 3,5 derece miyop gözlük takan, bıyık ve sakalı olmayan, mavi gözlü biridir. İyi keman çaldığı ve başarılı bir dâhiliye uzmanı olduğu söylenirmiş (Ek 10: Resim 1.14). Günlük hayatında biraz derbeder ve ev işlerinde beceriksizdi. Eşyaya, gösterişe, kıyafetine önem vermezdi. Ruhselman, Tanrı sevgisiyle dolu olan bir kişiliğe sahipti. Hoşsohbet olduğu ve fakat biraz sıkılgan davrandığı belirtiliyor. Bilhassa çalışmalarına çok düşkün olduğu ve bu konuda aşırı gayret gösterdiği dikkat çekiyor. Keza, mükemmeliyetçi olduğundan, zaman zaman asabî de olabiliyordu.[101]

MTİAD'ın kurucusu ve Türkiye'deki metapsişik biliminin öncüsü Dr. Bedri Ruhselman, her şeyden önce bilgi, hakikat ve vazife insanıydı. Kendisi, bu dünyaya bir vazife uğruna geldiğini birkaç defa etrafındakilere belirtmiş. İlme, ilkelere, hakikati araştırmaya, doğruluğa, fazilete, erdeme büyük önem verirdi. İnsanları seven, çalışkan, azimli, yardımsever, yasalara son derece bağlı, eline aldığı bir konuyu çok iyi inceleyip, mantık süzgecinden geçirip sonuca varmadan bırakmayan, üstünkörü iş yapmayı sevmeyen, kendisine verilen görevi ne olursa olsun en iyi şekilde yapmaya çalışan, yapamadığı zaman son derece üzülen, ruhsal çalışmaların dışında son derece toleranslı biriydi. Ruhsal çalışmalar sırasında ise son derece şüpheci, çok titiz, çok disiplinli, katiyen taviz vermeyen bir anlayışla çalışır, karşısındaki insanlardan da aynı ciddiyeti, dikkati ve özeni göstermelerini isterdi. Gelen varlığın bilgisinden emin oluncaya kadar sorular sorar, bilgisine güven duyduktan sonra irtibata geçer ve celse yapardı.[102]

18 Şubat 2019 Pazartesi günü MTİAD'da Üstad Dr. Bedri Ruhselman için bir anma programı düzenlendi. Bu programda; Ruhselman'ın arkadaşlarından Erol

[100] **a.g.e.**, s. 18.
[101] **a.g.e.**, s. 18.
[102] **Vazife Adamı Dr. Bedri Ruhselman**, s. 16.

Haras'ın ve diğer konuşmacıların anlattıkları çok enteresandı. Ayrıca kendi sesinden konuşması ve keman dinletisi de vardı.[103]

1.6.3. Hayatına Kronolojik Bakış

Yaş	Yıl
(00)	1898 – Doğum.
	1901 – Kız kardeşi Bedriye'nin doğumu.
(05)	1903 – İstanbul'da Şems-i Mekâtib ilkokuluna kayıt.
(06)	1904 – Çanakkale'ye gidiş, kız kardeşi Hidayet'in doğumu.
(10)	1908 – Alaturka keman derslerine başlaması.
(12)	1910 – **Cinlerle Muhabere** kitabı ile tanışması.
(15)	1913 – İlk celse denemesi.
(16)	1914 – Harp, İstanbul'a gönderilme, Kabataş Lisesi'ne giriş.
(18)	1916 – Kabataş Lisesi'nden mezuniyet, Tıbbiyeye giriş.
	1918 – Babasının vefatı.
(22)	1920 – Tıbbiyeden ayrılış, (Aralık) Prag'a gidiş, konservatuara giriş.
(25)	1923 – Dresden'de, Prag'da konserler vermesi.
(28)	1926 – (Sonu) Türkiye'ye dönüş.
(37)	1935 – (Başı) Tıbbiyeye tekrar giriş (1926-1935, 8 yıl buhranlı dönem).
(40)	1938 – Tıbbiyeden mezuniyet, askere gidene kadar ihtisası tamamlama.
(42)	1940 – (Kasım) Askere gidiş (Yedek Tabip Yüzbaşı, Yedikule Hastanesi).
	1941 – (Ekim)Askerlik bitişi.
(45)	1943 – Afganistan'a gidiş.
(47)	1945 – Afganistan'dan geri dönüş.
	1946 – **Ruh ve Kâinat** kitabının yayınlanması.
	1947 – İzmir'de doktorluğa dönüş.
	1948 – Gemi doktorluğuna başlayış, AÜ'de dizi konferanslar.
	1949 – **Ruhlar Arasında** kitabının yayınlanması.
(52)	1950 – MTİAD'ın kuruluşu (30 Mart).
(53)	1951 – **Allah** kitabının yayınlanması, ISF'de Medyumluk hakkındaki sunum.

[103] **Bkz.** Program Linki: https://www.youtube.com/watch?v=t7mb15SQzJw

1952 – Gemi doktorluğundan ayrılma, **Medyomluk** kitabının yayınlanması, MEB'e rapor.

1953 – **Mukadderat ve İcabat** kitabının yayınlanması.

(59) 1957 – Annesinin vefatı, MTİAD'dan ayrılış (5 Mart).

1958 – Kalp krizi ve Cenova Hastanesi'nde tedavi.

(61) 1959 – **İlâhî Nizam ve Kâinat** kitabının düzenlenmesi.

(62) 1960 – Kalp krizi ve vefatı (16 Şubat vefatı, 18 Şubat defin).

İKİNCİ BÖLÜM

BEDRİ RUHSELMAN'IN ESERLERİ

2.1. ESERLERİNE GENEL BAKIŞ

Bedri Ruhselman, uzun sayılamayacak yaşamı boyunca, spiritizma konusunda devamlı bir şeyler veren, çok üretken bir insandı. Dergilere yazılar yazmış, dergiler yayınlamış, makaleler yazmış, kitaplar yazmış, konferanslar vermiş, dersler vermiş; araştırmalarını, öğrendiklerini, bildiklerini hep başkalarına aktarmaya çalışmıştır. Bunu yaparken de, hayatından (1.6.2) ve hayatına kronolojik bakıştan (1.6.3) anlaşılacağı gibi, çok zor şartlarda mücadele etmiştir. Yazılarının, makalelerinin ve konferanslarının yayınlandığı başlıca dergiler; **Fener** (1939), **İç Varlık** (1951), **Ruh ve Kâinat** (1952), **Altın Kitap** (1955) ve **Ruh ve Madde** (1960) dir. Bu dergilerden sadece **Ruh ve Madde Dergisi** günümüzde de yayın hayatını sürdürmektedir. Bu aylık süreli dergi, Ruhselman'ın yazılarını, makalelerini vermekte, spiritüalizm/spiritizm konusunda yayın yapmaktadır. Konferanslarının arasında, 1948 yılında, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde verdiği **konferans dizisi**[1] (toplam 29 adet) önemlidir. Ayrıca 21 Ağustos 1952 yılında, MEB'nın isteği üzerine, **Tecrübî Spiritüalizma Hakkında Rapor**[2] (Bkz. EK 3) adlı bir bildiri hazırlamış ve göndermiştir. Bu arada müzik dalında yazdığı 16 sayfalık **Yeni Şarkılar** (1927) adlı bir kitapçık da vardır.

Ruhselman'ın kitaplarından bahsederken; **İNK** kitabı öncesi eserleri ve **İNK** kitabına yardımcı eserleri (iki küçük kitapçık) olarak ele alacağım. Bunun sebebi; Ruhselman'ın da böyle yapmasıdır. **İNK** kitabını düzenleyip, arkadaşları adına, şartlar oluştuğunda açılmak üzere, notere teslim ettikten sonra, önceden yazdığı kitapların

[1] Bu konferans dizisi için **bkz**. Bedri Ruhselman, "Ruh ve Kâinat", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXXIV, 1993; Sayı: 407, s.17-19; C: XXXV, 1994, Sayı: 408, s. 6-8; Sayı: 409, s. 7-9; Sayı: 410, s. 5-7; Sayı: 411, s. 6-8; Sayı: 412, s. 6-8; Sayı: 413, s. 9-11; Sayı: 414, s. 9-11; Sayı: 415, s. 9-11; Sayı: 416, s. 9-11; Sayı: 417, s. 9-11; Sayı: 418, s. 9-11; Sayı: 419, s. 9-11; C: XXXVI, 1995, Sayı: 420, s. 9-11; Sayı: 421, s. 9-11; Sayı: 422, s. 9-11; Sayı: 423, s. 9-11; Sayı: 424, s. 9-11; Sayı: 425, s. 9-11; Sayı: 426, s. 8-10; Sayı: 427, s. 16-18; Sayı: 428, s. 17-19; Sayı: 429, s. 17-19; Sayı: 430, s. 17-19; Sayı: 431, s. 17-19; C: XXXVII, 1996, Sayı: 432, s. 18-20; Sayı: 433, s. 18-20; Sayı: 434, s. 9-11; Sayı: 435, s. 9-11.

[2] Bedri Ruhselman, "Milli Eğitim Bakanlığı'na Sunulan Spiritüalizma Hakkında Rapor", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XII, 1971; Sayı: 133, s. 2-3, 25; Sayı: 134, s. 14-16; Sayı: 135, s. 14-16; Sayı: 136, s. 14-16.

yeniden basımını pek istememiş, isteyenlere kısmen fotokopi verilebileceğini söylemiştir. Ona göre **İNK** kitabı, ana bilgi kitabıdır ve önceki kitaplarındaki bazı konulara açıklık getirmektedir. Bu yüzden Bedri Ruhselman'ın metafizik görüşlerini **İNK** kitabı çerçevesinde üçüncü bölümde ele alacağım, böylelikle **İNK** kitabı da gözden geçirilmiş olacaktır.

2.2. İNK KİTABI ÖNCESİ ESERLERİ

2.2.1. Ruh ve Kâinat

Ruh ve Kâinat kitabı,[3] 1946 yılında 3 cilt olarak yayınlandı. Toplam 1064 sayfadır (304+352+408). Bu kitap Ruhselman'ın yaklaşık yirmi beş yılda hazırladığı en önemli ve bilinen kitabıdır. Bu kitaptaki çoğu fikir ve görüş o zamana kadar hiç söylenmemişti. Bu yüzden o zaman yadırgayanlar olmuş. Kitapta, insanların bedene bağlı arzulara esir olup şuursuzca yaşamaları, oradan oraya sürüklenmeleri, kurtuluşu sadece fen bilimlerinde ve doğa bilimlerinde aramalarına karşın, esas kurtuluşun maneviyatta ve ruhsal bilgilerde olduğu ortaya konuyor. Burada önemli olan, Ruhselman'ın ortaya koyduğu fikir ve görüşlerini deneylere[4] dayandırmasıdır. Deneyden kastedilen, ruhsal irtibat celseleri ve bu celselerde alınan bilgilerin, başka celselerdeki bilgilerle karşılaştırılmasıdır. Bu yolla mucize gibi görünen çoğu olaya, mantıklı ve bilimsel cevaplar verilebilmiştir. Kitapta (üç ciltte) konular dokuz bölüm halinde ele alınmıştır. Şöyle ki: 1. bölümde; insan ve bilgi, madde ve şuur, kâinat ve buut nedir ne değildir konuları; 2. bölümde; ruh, ruh ve beden ilişkisi (ruh nedir, ruh bedene nasıl etki eder, perispiri/ara beden/astral beden nedir?), ölüm, spatyom, enkarnasyon (doğum, bedenlenme) konuları; 3. bölümde; realite, tesadüf, imajinasyon, determinizma, tekâmül konuları; 4. bölümde; perispri-beden münasebetleri, hipnoz[5] (perisprinin; bedenden az çok ayrılmış, daha doğrusu bedenle münasebetlerini az çok gevşetmiş bir hâli, yani bir degajman[6] hâli), psikolojik infisal[7] (bedenin kendiliğinden

[3] Bedri Ruhselman**, Ruh ve Kâinat**, 3 c., İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1946.
[4] Deney; spiritizmde ruhsal irtibat celselerini ve bu celseler sırasında elde edilen bilgileri ve gözlemleri ifade etmektedir.
[5] **a.g.e.**, s. 521.
[6] **a.g.e.**, s. 567.
[7] **a.g.e.**, s. 521.

gevşeyerek dış dünya ile bağlantısını kesmesi, hayal âlemine geçmesi), ekminezi[8] (yaşamın herhangi bir kesitini bütün teferruatı ile hatırlama, unutulanları hatırlama), dedublüman[9] (kendisini bedenen başka bir yerde tezahür ettirmek), materyalizasyon ve demateryalizasyon[10] (bir şeyin hiç yoktan ortaya çıkması veya kaybolması, madde olma veya maddelikten çıkma hâli), idrak konuları; 5, 6, 7, 8 ve 9. bölümlerde, reenkarnasyon konusu ele alınmaktadır.

Ruhselman, son beş bölümde, yani üçüncü cildin neredeyse tamamında (363 sayfa) reenkarnasyondan[11] bahsetmektedir. Bu önemli kavramı da üçüncü bölümde ele alacağım. Ruhselman'ın ortaya koyduğu Neo-Spiritüalizm görüşünde, amaç tekâmül etmektir. Amaç tekâmül etmek olunca da reenkarnasyon zorunlu olur. Bu dokuz bölümün sonunda, 'Sözün Kısası'[12] bölümünde, 41 madde halinde, Neo-Spiritüalizm'in ve dolayısıyla kendi ilkelerini ortaya koymaktadır.

2.2.2. Ruhlar Arasında

Ruhlar Arasında kitabı,[13] 1949 yılında yayınlandı. 195 sayfadır. Ruhselman, bu kitabında ruhsal varlıklarla irtibat nasıl kurulur, spatyom hayatı nedir, intihar edenlerin, katillerin, hasislerin ve bencillerin, avarelerin, kibirlilerin, bilgisizlerin ve dogmatiklerin spatyom hayatı nasıldır, yine spatyomdaki teşevvüş (şuursuzluk, bocalama ve karışıklık hali) hâli nasıldır sorularına cevaplar vermektedir. Bu cevapları verirken kendisinin ve yabancı spiritüalistlerin yaptıkları celselerden faydalanmaktadır. "*Ruh, dünyamızda ve madde kâinatında ancak maddi vesaitle (araçlarla) tezahür zemini bulan müessir bir kudrettir. Bu kudret mütemadi bir tekâmül halindedir. Şu hâlde, ruhlar derece derece yükselerek birbirinden ayrılırlar.*"[14] Ruhselman, kitabında, tam katılmamakla beraber, Allan Kardec'in ruhsal varlık tasnifine de yer vermiştir. Buna göre 3 ana ve 10 alt sınıf ayırımı yapılmıştır.[15]

---

[8] **a.g.e.**, s. 539.
[9] **a.g.e.**, s. 568; Ayrıca **bkz**. Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, 4. bs., İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1998, s. 48.
[10] **a.g.e.**, s. 608.
[11] **a.g.e.**, s. 659-1021.
[12] **a.g.e.**, s. 1022-1048. **Bkz.** EK 2.
[13] Bedri Ruhselman, **Ruhlar Arasında**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1949.
[14] **a.g.e.**, s. 22.
[15] **a.g.e.**, s. 179-192.

Şöyle ki; 1. grup: saf ruhlar (1. sınıf), 2. grup: iyi ruhlar (2, 3, 4 ve 5. sınıflar), 3. grup: mütekâmil olmayan ruhlar (6, 7, 8, 9 ve 10. sınıflar).

İnsanların ölümden sonra, ruhsal varlıklarının tekâmül derecelerine göre, az çok geçirecekleri ilk safhaya *teşevvüş hâli* deniyor. Bu hâl, dünyada yapılan ve yapılamayan vazifeler hakkında bir muhasebe ve murakabe hâlidir. Bu hâl, 'spatyom hayatının'[16] ilk aşamasıdır. Bu aşamada; **a)** Ruhsal varlıkların birçok melekeleri henüz gelişmemiştir veya kapanık haldedir, araştırıcı ve keşfedici kudretleri de uyuklama halindedir, **b)** İmajinasyon halindedir, dünya yaşamından şuur alanında kalan, otomatik iradesinin getirdiği imajinasyonlarından sıyrılamaz, **c)** Spatyoma yeni geçmiş ruhsal varlıkların, dünyadan henüz yeni ayrılmış olmalarından dolayı, dünyasal arzularından, alışkanlıklarından ayrılamamışlardır. Spatyom hayatının 2. aşamasında; ruhsal varlık yavaş yavaş öldüğünü idrak eder, çevresindeki varlıklarla münasebet kurar (şuurlu tahayyül devresi). 3. aşamada ise; ruhsal varlıklar, tekâmül derecelerine göre oldukça ilerlemiş, bilgi, görgü ve tecrübeleriyle, bazen de daha yüksektekilerden aldıkları yardımlarla, kâinatın ahenk ve nizamını sağlayan ilâhî kanunları uygulamaya kendi kudretleri çerçevesinde hak kazanmışlardır.

2.2.3. Allah

Allah kitabı,[17] 1951 yılında yayınlanmıştır. 127 sayfadır. Ruhselman bu kitabında Allah (Kâdir-i Mutlak, Yaradan, Yaratıcı) mefhumunu, yine ruhsal varlıklarla yaptığı celselerden elde ettiği bilgiler, felsefî araştırmaları ve tefekkürü çerçevesinde ele almaktadır. Ona göre Allah'ı aramanın iki yolu vardır: **1)** Objektif araştırma yolu, yani eşya, olaylar ve varlıklar aracılığı ile araştırma. Yaratılana bakıp Yaradan'ı anlama yolu. **2)** Sübjektif araştırma yolu, yani iç âlemdeki kudretlerin idraki yoluyla, kalp ve tefekkür ile araştırma yolu. Bu iki metot ayrı değil, birlikte kullanılmalıdır. "*Sübjektif yüksek ruh faaliyetlerine ancak objektif ruh faaliyetlerinin hazırlayıcı ve yetiştirici yardımları ile ulaşılabilir.*"[18] Ruhselman'a göre; beşerî idrakle, Mutlak (Kâdir-i Mutlak, Allah) hakkında bir şeyler söylemek gerekirse, Onun hiçbir şeyle, hiçbir şekilde nispet ve kıyas kabul etmediğini, Ona hiçbir kıymetin

[16] **a.g.e.**, s. 23-35.
[17] Bedri Ruhselman, **Allah**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1951.
[18] **a.g.e.**, s. 23.

yakıştırılamayacağını düşünmek ve kabul etmek gerekir. 'Mutlak mefhumunun'[19] kavranması imkânsızdır. O halde; Mutlak'a hiçbir sıfat izafe edilemez, O hiçbir şeyle benzerlik ve zıddiyet kabul etmez, her türlü noksanlık ve tamlıklardan münezzehtir, Ona hiçbir şey tesir edemez, Ona beşeri idrakle anlaşılabilen ve yokluğa nispet edilen bir varlık mefhumu da izafe edilemez, Onun varlığını hiçbir yaratılmış idrak edemez ve edemeyecektir. Mutlak değişmez. O, zamandan ve mekândan münezzehtir.[20]

"*Allah'ı bulmazdan önce, insanın kendi hakikî varlığını araması ve bulması lazımdır. Kendisini kaybetmiş ve bir madde yığını içine bütün kıymetleri ile birlikte ruhunu gömmüş bir insan; Allah'ı ne duyabilir, ne bulabilir, ne de arayabilir. Bu da bir hakikattir*."[21] Her insanın Allah'ı duyuşu, Allah'a yönelişi, erişmiş olduğu tekâmül seviyesinin sağladığı kudret ve kapasite ile uyumludur. Ruhselman, kitabını 'Allah'a Yakarış'[22] adını verdiği güzel bir dua ile bitiriyor (EK 4). Bu dua hislerine tercüman olmuştur.

2.2.4. Medyomluk

Medyomluk kitabı,[23] 1952 yılında yayınlanmıştır. 66 sayfadır. Bu kitap, merkezi Londra'da bulunan Uluslararası Ruhçuluk Federasyonu'nun (International Spiritualist Federation – ISF) 1951 Eylül ayında Stockholm'de (İsveç) tertip etmiş olduğu kongrede, Dr. Bedri Ruhselman'ın İngilizce olarak takdim ettiği raporun Türkçe yayınıdır. Bu raporun İngilizce orijinali 62 sayfa olup 1951'de İstanbul'da yayınlanmıştır. Raporun tam adı; *Medyomluk ve Ruhların Dünyamızdakilerle Görüşme ve Münasebetlerinin Neo-Spiritüalizma Görüşü İle İlmî İzahı*'dır. Orijinal adı ise *Study and Exposition the Mediumship and the Relation and Communication Between the Incarnate and Disincarnate Beings, According to the Idea of the Neo-Spiritualism*'dir.. Bu rapor kongrede takdim edildiğinde çok büyük beğeni almıştır. Bu konu üzerine yapılmış, bütün yönleriyle ilk detaylı araştırmadır. ISF Başkanı P. J. Hitchcock'un, kongre sonrasında, Ruhselman'a gönderdiği yazının tercümesi şöyledir:

---

[19] **a.g.e**., s. 39-44.
[20] **a.g.e.**, s. 98.
[21] **a.g.e.**, s. 53.
[22] **a.g.e.**, s. 117-118.
[23] Bedri Ruhselman, **Medyomluk**, İzmir, Bilgi Matbaası Yay., 1952.

Uluslararası Spiritüalizma (Ruhçuluk) Federasyonu-Londra
1 Ekim, 1951
Aziz Dr. Ruhselman,
1951 Stockholm kongresine takdim edilmiş olan raporunuzu çok büyük bir alaka ile okudum. Bu raporda yapmış olduğunuz işten dolayı sizi hayranlıkla tebrik etmeme müsaade etmenizi bekliyorum. Bunun ilmî bir vesika olduğuna inanarak henüz raporunuzu almamış bulunan milletlerarası spiritüalizma gruplarına raporunuzun suretlerini gönderiyorum. Aynı zamanda onun kıymetini takdir edecek hususî azalara da gönderiyorum… İlh.
Başkan: P. J. Hitchcock[24]

Raporun birinci kısmında, konuyu genel olarak ele alan Ruhselman, medyumluğun; spatyom denilen ruhsal varlıklar âlemi ile üç buut şartlarının geçerli olduğu dünya arasındaki münasebet, tarz ve imkânların tetkik ve izahını gerektiren bir konu olduğunu düşünmektedir.[25] İnsan (ruhu), fizik bedeni ile dünya hayatı içinde faal ve müessir bir varlıktır. Bir varlığın herhangi bir ortamda yaşaması demek; onun orada meydana gelen olaylara fikriyle hisleriyle ve eylemleriyle karışmış olması demektir. Ama bunun aksine o varlık hiçbir duygu almaz ve o olaylar üzerinde müessiriyet göstermezse, o varlığın yaşadığı kabul edilemez. Bu durumda, bir olayın meydana gelmesi için; **a)** Az çok ince veya kaba (frekans bakımından) maddi unsurlardan meydana gelmiş *bir ortamın,* **b)** Bu unsurlar üzerine *etki edebilecek hareketlerin,* **c)** Bu hareketleri meydana getirme kudretine sahip *bir âmilin* mevcut olması gerekir. Bu üç şartın mevcut olmaması durumunda herhangi bir olayın meydana gelebileceğini söylemek, ilmî realiteye uymaz. Örnek olarak; bir taşın gelerek camı kırması, cam olmasa kırılacak bir şey olmazdı (ortam), hareket halinde olan bir taş olmasaydı cam kırılmazdı (hareketli taş, taş+hareket) ve taşa hareketi veren biri olmasaydı cam kırılmazdı (âmil). Ruhselman, medyum ve medyumluk olayını, ki ortada böyle bir gerçek vardır, bu şekilde ele alıp incelemektedir.

Perispri (ara beden, astral beden) denilen ruhsal varlık, ruhun dünyadaki tesir aracıdır. Perispri olmadan bir ruh dünya varlıkları üzerinde hiçbir müessiriyet gösteremez. Ruhun müessiriyet kudretleri perispride tezahür eder. Ama biz, dünyada, bu perispri tezahürlerini ruhun tezahürleri olarak kabul ediyoruz. Dünya varlıklarına perispri üzerinden gelen bu tesirler, hislerimiz ve duyu organlarımız tarafından sinir sistemimize (beynimize-kumanda merkezimize) iletilir ve böylece hareketler meydana

[24] **a.g.e.**, s. 1.
[25] **a.g.e.**, s. 3.

gelir. Bu hareketler ve olaylar sonucu meydana gelen bizdeki idrak ve etkiler aynı şekilde geri dönerek perispri üzerinden ruha intikal eder ve onda fehim (anlayış, kavrayış) denilen hâli oluşturur. *O hâlde herhangi bir idrakin oluşması için, önce bu idraki meydana getiren olayın gerçekleşebilmesine ve bunun için de bir ortama ihtiyaç vardır. Bu ortam perispridir. İkinci olarak, bu ortama tesir edecek hareketleri taşıyan unsura ihtiyaç vardır. Bu tesirdir. Son olarak da bu tesirleri meydana getirecek bir âmil gereklidir. Bu da sinir sistemimizin muhtelif merkezleridir*.[26] Medyumik yetenekleri olan kimselerin ruhsal varlıklarla kurdukları tesir alışverişi de bu şekilde meydana gelmektedir. "*Ruhun maddelerden intibalar alması ve madde üzerine tesir etmesi, elbette ancak bir takım hadiselerin meydana gelmiş olması sayesinde ispatı mümkün bir realite hâline girer. Ruhta kalmış 'Sübjektif' veya dışarı aksetmiş 'Objektif' ruhî faaliyete ait hiçbir hadise göstermeyen ruhun, herhangi bir muhitteki hayatından bahsetmek abes olur*."[27] Buradan şu ortaya çıkıyor ki, ruhun dünyada yaşayabilmesi (maddeye etki edebilmesi, etkisini gösterebilmesi) için maddi bir bedene ihtiyaç duymasının zorunlu olduğunu kabul etmek gerekir.

Ruhselman, raporunda, bu düşünceyi kuvvetlendiren fizik, fizyolojik ve ruhsal düşüncelere ve gözlemlere yer vermektedir. Şöyle ki:

1) Fizik değerlendirmelerde;[28] spatyom ve dünyamızdaki buut farkı ortaya konarak ve Mendeleyev'in element tablosundan yola çıkarak perisprinin maddesinin, bilinen dünya maddelerinden olamayacağı delillendirilmektedir. Yani perispri, dünyamızın atom ve molekülleri arasında bulunamayacak, beşerî idrakle anlaşılamayacak kadar seyyal bir yapıya sahiptir. Perispri denilen şey, dünyada bulunup, insanlar tarafından bilinmeyen madde hallerinden birisidir.[29] Perispri, maddelerin manyetik alanlarından ibarettir.[30]

2) Fizyolojik değerlendirmelerde;[31] insan vücudundaki her faaliyetin, fizyolojik olarak sinir sistemine bağlı olduğu, vücudun gerekli organlarını sinir

[26] **a.g.e.**, s. 4.
[27] **a.g.e.**, s. 4.
[28] **a.g.e.**, s. 4-13.
[29] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, İstanbul, MTİAD1950 Yay., 2013, s. 11.
[30] **a.g.e.**, s. 48.
[31] Ruhselman, **Medyomluk**, s. 13-17.

sisteminin yönettiği, sinir sistemini de harekete geçirenin perispri olduğu ortaya konmaktadır. Perispri, bu harekete geçirmeyi sinir sisteminde bulunan çok ince (yüksek frekanslı) bir madde olan *sinirsel akışkan* ile yapmaktadır. Ruhselman'ın, bu sinirsel akışkanın varlığını nasıl delillendirdiği konusuna fazla girmeyeceğim. Ama kabaca günümüzden, radyo ve televizyon yayınlarından örnek verilebilir. Basitçe anlatırsam; burada ses ve görüntü enerjileri, verici de kodlanarak, elektrik enerjisine çevrilmekte ve bu kodlu enerji de elektro manyetik sinyallerle anında alıcıya iletilmektedir. Biz bu elektro manyetik sinyalleri göremiyoruz, depolayamıyoruz ama varlar ve yayını naklediyorlar. Yani taşıyıcı görevi görüyorlar. Alıcı da hangi frekansa ayarlı ise o yayını alarak tekrar ses ve görüntü enerjisine dönüştürüyor. İşte yukarıda anlatılan sinirsel akışkan, bu elektro manyetik sinyaller gibi işlev görmektedir. Bu sinirsel akışkan kaybolursa veya vazife yapamazsa perispri hiçbir şekilde bedene tesir edip intiba alamaz ve ruhî herhangi bir idrak oluşmaz. Ölüm hadisesi de böylelikle meydana gelir.[32] Ruhselman, sinirsel akışkanı (asabî seyyale) dünyanın en akışkan (frekans olarak en yüksek) ve ancak sinir sistemi içinde mahiyetini ve inceliğini koruyabilen bir cevher olarak kabul ederek, perisprinin bundan daha yüksek bir akışkanlık derecesinde bulunduğunu ve bu yüzden perisprinin dünyanın maddî ölçüleriyle anlaşılamayacağını vurgulamaktadır. Dolayısıyla, kendisiyle özel bir şekilde ayarlanmış bulunan sinirsel akışkandan mahrum kalmış bir perispriye, herhangi bir dünya maddesi ile bağlantı yapması için, başka varlıkların sinirsel akışkanları da artık yardımcı olamaz.[33]

3) Spiritizma bakımından;[34] ruhsal araştırmalar yoluyla alınan sonuçlar, ölüp spatyoma intikal etmiş varlıkların (perispri) artık dünyadan doğrudan doğruya tesir alamadıklarını izah ve hatta ispat edici niteliktedir. Ruhselman konuyu üç yoldan ele almaktadır. Sonuçları şöyledir:

a) Spiritüalist değerlendirmeler; ilâhî irade kanunu ve bunun anlayışımız bakımından tecellisi olan alaka kanununa göre, her âlemde her madde safhasında (bitki, hayvan, beşer, vs.) yaşayan varlıkların doğrudan doğruya maddî tesir sahaları,

[32] **a.g.e.**, s. 16.
[33] **a.g.e.**, s. 17.
[34] **a.g.e.**, s. 17-30.

ancak kendi perisprilerinin o âlem için ayarlanmış sınırları içerisinde meydana gelir ve onun dışına çıkamaz. Ancak o varlık artık başka bir maddi safhaya geçecekse, tabiat kanunları çerçevesinde, perisprisinde geçeceği âleme uygun gerekli değişiklikleri yapar. Ruhsal varlıklarla dünya arasında herhangi bir medyum aracılığı olmadan irtibat kurmak mümkün değildir. Bunlar ruhçularca bilinen ve kabul gören olaylardır.[35]

b) Spirit gözlemler; çeşitli ruhsal bağlantılarda gözlemlenen bilgiler ve olaylar grup grup ele alınıyor. Birinci grup gözlemler; aslında telepat (zihinsel bağ kurabilen kimse) olmayanların medyumluklarında, ruhsal varlıklarla medyumun çevresinde hazır bulunanlar (hâzırun) arasında telepatik (zihinsel) belirtiler ve düşünce aktarımı mümkün olmaz. İkinci grup gözlemler; operatörler (celseleri yöneten ve soru soran kimseler) tarafından iyi düzenlenmeyen ve karışık sorulduğu için veya medyumun herhangi bir anlayışsızlığı yüzünden, medyum tarafından anlaşılamayan sorulara ruhsal varlıklar da cevap veremezler. Yani doğru ve net cevaplar için medyumların bu soruları iyice anlamış olmaları gerekir. Otomatik medyumluk gibi bazı özel durumlarda bu değişir (raporun ikinci kısmında anlatılacak). Bu gruba ait diğer önemli bir sonuç; özellikle pek ilerlememiş durumda bulunan ruhsal varlıkların, bazı sebeplerden dolayı operatörün sorularını işitmemesi gerekir. O soru, ruhsal varlığın o sırada spatyomdaki durumunu ve tekâmülünü güçleştirebilir, ruhsal varlık operatörün sorusuna cevap verebilme liyakatine ve kudretine sahip değildir ya da cevabın insanlar arasında yayılması sakıncalıdır, operatör ve hâzırun sorulan soruyla ilgili verilecek cevaptan henüz fayda sağlayamayacaklardır. Bu ve buna benzer daha başka sebeplerden dolayı, o sorunun cevaplanmaması gerekiyorsa, ya ruhsal varlık baştan savma cevap verir, ya da, bunu idrak edecek liyakat ve kudrette değilse, daha yüksek bir planın müdahalesi ile o soru ruhsal varlığa iletilmez, medyumun iletmesi engellenir. Transtan çıkarılan medyum, soruyu anlasa bile tekrar transa girince yine nakledemez. Üçüncü grup gözlemler; ruhsal varlıklar sadece dünyada değil, celse esnasında medyumla irtibat halinde olsalar bile, celse odasında da meydana gelen olaylardan haberdar değildir. Ruhsal varlıklar, medyumlara tebliğ verirken onların bu tebliğleri nasıl, ne şekilde ve hangi dille naklettiklerini bilemezler. Medyumun bilgisi, kelime hazinesi vs. de naklettiği tebliğin sıhhati ve doğru anlaşılması bakımından çok

[35] **a.g.e.**, s. 17-19.

önemlidir. Dördüncü grup gözlemler; bu gruptaki örneklerin sonuçları da üçüncü grup gibidir. Ruhsal varlıkların, dünya ile bir ilgilerinin olmadığı, hatta bu ilgisizliklerinin celse odalarındaki olaylar için de geçerli olduğu anlaşılmaktadır.[36]

c) Spiritüalist tebliğlere göre; bu bölümde Ruhselman'ın ruhsal varlıklardan tebligatlar yoluyla elde ettiği bilgiler anlatılmaktadır. Tüm bu bilgilerden çıkan sonuçlar; ruhsal varlıklar doğrudan doğruya perisprileri aracılığıyla dünya maddelerini etkileyemezler ve onlardan etki de alamazlar. Ruhsal varlıkların dünya maddeleriyle ve olaylarıyla olan münasebetleri, ancak dünyada yaşayan varlıkların perisprileri aracılığıyla mümkün olur.[37]

Ruhselman, raporunun birinci kısmında, yukarıda anlattığımız gibi, medyumluk hakkında genel bilgiler vererek konuyu açıklamaya çalışmıştır. Raporunun ikinci kısmında ise medyumluğu Neo-Spiritüalizm'e göre ele almıştır. Ruhselman'a göre; medyumluğun ilmi esasları üzerine inşa edilmiş spiritizma görüşü, diğer akademik ilimlerde olduğu gibi, ama onlardan daha kapsamlı, ilme dayanan, felsefî, ahlâkî ve en önemlisi ilâhî bir konudur.[38] Neo-Spiritüalizm'e göre; *medyumluk, dünya ile irtibatları kesilmiş ruhsal varlıkların (perisprilerinin), dünyadaki insanların ruhsal varlıkları (perisprileri) üzerindeki tesir ve faaliyetlerinin, yine bu insanların ruhsal varlıkları (perisprileri) tarafından, psiko-fizyolojik yollarla, dünyada zihnî veya fiziksel belirtiler şeklinde açığa çıkarılması halidir*. Medyumluk, hangi tarz ve safhada olursa olsun, ruhsal varlığın (perisprisinin) kendi bedeni üzerindeki etkisini kullanma işine bağlı bir faaliyettir. Ruhsal varlığın bu faaliyeti, bir tür konsantrasyon ile başlar. Bu konsantrasyon ise, ruhsal varlığın, o sırada, medyumluk icabı olan bütün psiko-fizyolojik çalışmalar üzerinde faaliyetlerini toplaması demektir. Bu da insanın dünyadaki maddî âlem ile bağının az çok kesilmesini gerektirir.[39] Ruhselman, İnsanlarla ruhsal varlıklar arasında kurulacak irtibatın çeşitli safhaları olduğunu öne sürerek, bu safhaları ayrı ayrı ele almaktadır. Bunlar; 1) Psişik Safha, 2) Metapsişik safha ve 3) Fizyolojik ve fiziksel safhadır.

[36] **a.g.e.**, s. 22-30.
[37] **a.g.e.**, s. 30-32.
[38] **a.g.e.**, s. 32.
[39] **a.g.e.**, s. 34.

1) Psişik safha, [40] sadece ruhsal varlıklar arasındaki, yani perispriler arasındaki, irtibattır. İki dünya dışı varlığın birbiri ile görüşmesi söz konusudur. Ruhlar spatyomda ancak perisprileri vasıtasıyla varlıklarını gösterebilirler. Dolayısıyla, perisprisiz bir ruhun madde kâinatında varlığını gösterebilmesi, yaşayabilmesi mümkün değildir. Ruh, bu perisprisi ile sonsuz madde kâinatında bir mekân (yer) tutar ve bağlandığı bedeni ile tesir alışverişinde bulunur. Ancak birinci kısımda anlatıldığı gibi, *perispri, maddî olmakla beraber, bizim tabi olduğumuz üç buutlu âlemimizin maddelerinden ayrı, çok ince (yüksek frekansta), algılayamayacağımız bir maddeyi haizdir*. Ruhsal varlıkların, yani ölmüş veya yaşayan insanların perisprilerinin, bulunduğu spatyomda bizim anladığımız manada ne mekân ne zaman ne de hareket vardır. Orada sonsuz seyyâliyetlerde (inceliklerde, frekanslarda, vibrasyonlarda) çeşitli yaşam sahaları vardır. Dünyamıza en yakın olan bölgelerde dahi bizim üç buut realitemize uygun veya benzer hiçbir hareket yoktur. Perispriler, ne kadar mütekâmil ve dünyanın (maddenin) cazibesinden kendilerini kurtarmış olurlarsa, spatyomda o kadar daha yüksek titreşim bölgelerinde bulunma, yani sempatize olma, imkânına kavuşurlar. Bu bir tekâmül meselesidir. Her perispri, kendi çevresinde bulunan diğer perisprilerle, o çevrenin şartlarına (icaplarına) uygun bir şekilde irtibat kurar. Spatyomda görüşmek isteyen perispri, bizim üç buutlu realitemizde anlayamayacağımız, kıyaslayamayacağımız, bir çeşit çok yüksek titreşim ile görüşme isteği gönderir ve bu istek başka bir perispri ile sempatize olabilir ve kabul edilirse görüşme başlar. Bunu, daha önce kabaca örnek verdiğimiz, radyo frekanslarının yayını ve alınması gibi düşünebiliriz. Sempatize olma, dünyaya bağlı, nispeten daha kaba frekanstaki, perisprinin ve dünya ile bağını koparmış, nispeten daha ince frekanstaki perisprinin durumlarını birbirlerine göre ayarlamasıdır. Burada bahsedilen tanımların, spatyomdaki maddelerin ve titreşimlerin, tamamen sembolik olduğunu hatırlatalım. Bunlar bizim üç buut realitemize göre benzerlik gösterir ancak aynı değildir. Anlayabilmemiz için benzetme yapılarak kıyasen söylenmiştir. Bir serbest ruhun irtibata girebilmesi için, medyumun ya da herhangi bir insanın, ruhsal olarak, az çok maddî bağlarından ayrılmış olması gerekir. Örnek olarak trans hali, somnambül hali (uyurgezer), koma, baygınlık, uyku hali gibi. Bu durumda, yani kendini az çok

[40] **a.g.e.**, s. 34-43.

serbestleştirmiş olan insan ruhunun, irtibata geçtiği ruhtan aldığı veya ona verdiği bilgiler orada kalır, tekrar bağlantı koptuğunda bu bilgileri hatırlamaz, ancak dünya hayatındaki bilgilerini orada hatırlar.[41] Ruhselman bu kanıya, yapmış olduğu irtibat celselerinde elde ettiği bilgilerden, medyumik çalışmalarından, gözlemlerinden ve diğer spiritüalistlerin tecrübelerinden faydalanarak varmıştır.

Psişik safha, perisprileri vasıtasıyla iki ruh arasında geçen ve birtakım manaları taşıyan vibrasyonların alınıp verildiği bir safhadır. Bu yüzden asıl görüşme bu safhada olmaktadır. Burada ruhtan ruha (perispriden perispriye) geçen bu vibrasyonların taşıdığı manalar, dünyamızda olduğu gibi bir takım imgelere bürünmüş değildir. Bu imgeler (imajlar) meselesi çok önemlidir. Bütün imgelerimiz, maddî idrakimizin ihtiyaç gösterdiği oranda, bir takım manalara işaret eden, üç buutlu âlemimizin maddî şartlarına bağlı birer sembol ve idrak vasıtasıdırlar. Yani mana imge demek değildir, hatta ondan tamamen ayrı ve bağımsızdır. Üç buut realitesinde yaşamaya mecbur olan insanlar, pek tabiidir ki, ruhun öz dili olan manaları anlamak için böyle maddî imgelere ve sembollere muhtaçtırlar. Bu maalesef kanıksanarak unutulmuştur. Hakikatte, bütün madde âlemi ancak manaları taşıyan birer imgedir, birer semboldür. İmgelerin ve sembollerin taşıdığı manalar ruhtan gelir. Manalar ruhun, imgeler de maddenin malıdır. Mana da, ruhta oluşan herhangi bir duygunun idrakidir diye tanımlanabilir.[42] Bizler, üç buutlu realitemizde, duygularımızı imgelerle ve sembollerle (renkler, şekiller, sesler, kelimeler, işaretler gibi) ifade edebilmekteyiz. Örnek olarak; 'korku' kelimesi her dilde farklıdır, ama onun içerdiği mana (his) hep aynıdır. Korkuyu ifade eden farklı farklı semboller, imgeler tek bir manayı (korku hissini) anlatır. İmgeler, ruha manaları aktarma rolünü oynayan maddî oluşumlardır. Anlaşılacağı gibi, spatyomda perispriler vasıtasıyla yapılan bilgi alışverişleri ve görüşmeler, manaların aktarılması şeklinde gerçekleşmektedir. Medyumun ruhunda (perisprisinde) manalar halinde toplanan bu bilgiler (vibrasyonlar), sinirsel akışkanlar sayesinde maddî imgelere bürünerek sinir sistemine aktarılır.[43] Her ne kadar konuya girmeyeceksem de, Ruhselman'ın bu izah tarzının; öldükten sonra spatyomdaki

[41] **a.g.e.**, s.39
[42] **a.g.e.**, s. 40
[43] **a.g.e.**, s. 41.

'teşevvüş'[44] halinin (kabir azabı da diyebiliriz), tasallut ve obsesyon[45] vakalarının vs. açıklanmasına çok yardımcı olduğunu söyleyeyim.

Özetlersem, ruhlar arasındaki psişik irtibat (görüşme, bağlantı) sadece manalar halinde kalırsa ve sinir sistemine geçmezse, bu bağlantının insanların bilinç ve idrakinde yer tutabilmesi mümkün değildir. Bunun mümkün olabilmesi için, medyumun ruhunda (perisprisinde) toplanmış bulunan manaların, birtakım psişik ve fizyolojik işlemlerle daha maddî vasıtalara aktarılması ve bu vasıtaların taşıyabileceği yoğunluktaki (uygun vibrasyonlara) imgelere ve sembollere dönüştürülmesi gerekir. İnsanın bağlı bilinç ve idraki, ancak bu işlemlerden sonra manaları anlayabilir. Ruhlarla görüşmenin psişik safhasından ayrıldıktan sonra medyumluğun diğer safhalarına geçmeden olağan hayatına dönen bir insanda, ruhlarla görüşmeye dair zihnî ve fikrî hiç bir iz kalmaz. Medyumluğun asıl ortaya çıkışı ikinci ve üçüncü safhalardadır.[46]

2) Metapsişik safha[47], medyumluğun psişik ve fizyolojik safhaları arasındaki geçiş safhasıdır. İnsanlarla ruhsal varlıklar arasındaki ilişkiler ve görüşmeler sadece psişik safhada kalsaydı, dünya idrakinde bir izi olmazdı. Ancak medyumluk da bir gerçektir. O halde, medyumlukta birinci safhanın her ne kadar doğrudan doğruya görülecek ve anlaşılabilecek bir tarafı olmamasına rağmen, belirtiler açısından, medyumluk bu metapsişik ve fizyolojik safhada ortaya çıkar denebilir. Medyumluk olayını ortaya çıkaran sübjektif belirtiler bu safhadaki psiko nörolojik olaylardır. Bundan sonraki fizyolojik safha da medyumluğun objektif safhasıdır. Psişik safhada aktarılan manalar, bu safhada medyumun perisprisi tarafından bir takım imgelere dönüştürülür ve medyumun ilgili beyin merkezlerine iletilir. İşte perispriyle sinir sistemi arasındaki bu faaliyete metapsişik safha diyoruz. Bu faaliyet karşılıklıdır. Yani bu safhada, dünyaya bağlı bir perispri iki yönlü çalışır; manalar sembol ve imgelere

[44] **Teşevvüş**; Ruhsal olarak bir varlığın bir bilgi ve olay karşısında gösterdiği şaşkınlık hali, bir realiteden diğerine geçerken içine düşülen şaşkınlık, şuur bulanıklığı, intibaksızlık vs. gibi haller. Detaylı bilgi için: **Bkz.** Arıkdal, **Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 223-225.

[45] **Obsesyon**; ruhçulukta maddesel düşünce, hırs, arzu, tahakküm (tasallut), nefsanî tatminsizlik, kin, nefret, gücenme, intikam gibi haller. Detaylı bilgi için: **Bkz. a.g.e.**, s. 143-146.

[46] Ruhselman, **Medyomluk**, s. 42.

[47] **a.g.e.**, s. 43-46.

(maddî temas-bağlı olduğu maddî niteliğe uygun titreşimler), sembol ve imgeler de manalara (ruhsal temas-ruhsal manalarla ilgili titreşimler) dönüşür. Dünyadan yeni ayrılmış, yani dünya ile bağını yeni kopartmış, ruhsal varlığın (perisprinin, dolayısıyla ruhun), az veya çok, bir süre ruhsal hayata alışamamasının (teşevvüş hali) sebebi de, perisprinin maddî yönünün henüz faaliyette olması ve spatyomun yüksek titreşim seviyesine uyum sağlayamamış olmasıdır. Bu imgelerin ve sembollerin insan idrakinde ortaya çıkması, çeşitli psiko nörolojik haller şeklinde olur. Örneğin bu haller; uyku sırasında rüya olarak, koma, baygınlık, dalgınlık sırasında hezeyanlar olarak, vecd (konsantrasyon hali) esnasında rüyet (kalp gözü ile görme) olarak belirir. Bu hallerin uyanık halde olanlarına psikologlar halüsinasyon demektedirler.[48]

3) Fizyolojik ve fiziksel safha[49], medyumluğun objektif sahasıdır. Dolayısıyla medyumluk belirtileri bu safhada görülür. Önceki safhada sübjektif olarak medyumun zihninde yerleşmiş olan imgeler ve semboller bu safhada, fizyolojik ve fiziksel vasıtalarla, ortaya çıkar. Bu ortaya çıkma, medyumun (ruhsal varlığın değil) fiziksel yeteneklerine göre, olağan veya olağandışı yollardan olur. Şöyle ki:

a) Olağan morfolojik organlar; el, ayak, kafa gibi beden organları yoluyla ortaya çıkan belirtilerdir. Bu belirtiler de üç kısımda ele alınabilir;

a1) Bunlar doğrudan doğruya el ve ayak gibi organların meydana getirdiği, doğrudan doğruya hareket halinde görülen belirtilerdir. Bunlar; medyumun önündeki masaya vurması, tıklatması, yumruk atması; harfler ve sayılarla basit tebliğler ve ifadeler; fincan sürükleme (fincan celselerinde), masayı, sandalyeyi itekleme; farklı dillerde yazılar yazma; medyumun kas gücüyle ilgili her türlü hareketlerdir. Otomatik veya sezgisel medyumluk da denir.

a2) Bunlar da ses ve söz meydana getirebilen organlarla ortaya çıkan belirtilerdir. Bu kısımdaki belirtiler; sevinç, hayret, haykırmak, korku, ıstırap, ümitsizlik, inleme, bütün konuşma ve sesler, ağlamalar, gülmeler, bağırıp çağırmalardır.

---

[48] Ruhselman, **Medyomluk**, s. 46.
[49] **a.g.e.**, s. 46-54.

a3) Bunlar; tavır ve hareketler, mimikler, jestler, bakışlar gibi birtakım hallerde, bazı manaların ifade ediliş belirtileridir. Bu halin en belirgin özelliği yüz ifadeleridir. Enkarnasyon medyumluğu da denir.

b) Olağandışı neo-formasyonlar (radyasyonlar, ektoplazmalar); her ne kadar bu grupta toplanan belirtiler (a) grubundakilerle benzerlik arz etse de, bunlar da yine medyumun ruhsal faaliyeti sonucunda ortaya çıkan bir takım olağandışı geçici belirtilerdir. Bu gruptaki belirtiler daha akışkandır (daha yüksek titreşimlidir). Aslında insanlardaki çeşitli karakterli bazı radyasyonların (elektro manyetik radyasyonlar ve iyonize etmeyen radyasyonlar gibi) hayatî önemi vardır. Bu gruptaki belirtilere sebep olan oluşumlar; vücuttan çıkan ısı, elektrik ve manyetik etkenler; manyetizörlerin auraları ve manyetik akışkanları; okültist (gizli öğretilerle uğraşan, doğaüstü güçleri olan) bazı araştırmacıların düşünce biçimleri; hatta irtibat kurulan ruhsal varlıkların ektoplazmaları, fantomları, materyalizasyonları, kaba maddeleri hareket ettiren tesirleridir. Burada adı geçen radyasyonlar ve de ektoplazmik oluşumlar ruhsal varlığın değil, bedenin materyalleridir. Bu husus önemlidir. Bu grubun belirtilerini de iki kısma ayırarak ele alalım;

b1) Bu grup belirtiler insanlardan çıkan radyasyonlarla ilgilidir. Bu radyasyonlar, ruhsal varlığın faaliyeti derecesinde, diğer maddelerin parçacıklar arası bağlarına tesir ederek, maddelerin bünyelerinde bazı değişimlerin meydana gelmesine sebep olurlar. Yani o maddenin akışkanlık kazanmasına (titreşiminin yükselmesine) sebep olurlar. Celse esnasında bu titreşimler yeteri kadar yükselirse demateryalizasyon olayları meydana gelir. Sonra bu radyasyonların tesiri azalınca, eski haline dönme hali olur ki, buna da materyalizasyon deniyor. Celse sırasında cisimlerin hafifleyerek kendi kendine havaya kalkması (levitasyon) da bu grup belirtilerdendir. Ayrıca celse sırasında ortaya çıkan; ışık saçan cisimler, darbeler, masa-sandalye gibi materyallerin hareket etmeleri, işitilen her türlü ses ve gürültüler, kendi kendine çalan müzik aletleri, fantomlar gibi belirtileri de bu gruptan sayabiliriz. Telepat, durugörülü, radyestezist gibi hassas yetenekli insanların durumu da bu gruba girer. Burada ortaya çıkan bütün bu akışkan (seyyal) yeni oluşumlar (neo-formasyonlar) ne ruhtur ne de perispridir,

ancak medyumun perisprisinin tesiri ile insan organizmasından çıkmış, dünyasal, maddî parçacıklardır.

b2) Bu grup belirtiler, (a) grubundaki belirtilerin biraz daha maddileşmiş halidir. Bu gruba (b) grubunun ektoplazmik (ya da teleplazmik) safhası da denebilir. Medyum, kendi ruhsal kuvvetiyle çıkarmış olduğu ektoplazma cevherinin maddî özelliğinden faydalanarak (b1)de bahsedilen imge ve sembolleri, herkesin görebileceği bir yoğunluğa kadar maddîleştirebilir (materyalizasyon). Ektoplazma, (b1)de bahsedilen radyasyonların ileri derecede maddîleştirilmesinden meydana gelen yeni oluşumlardır. Bu olayda hem materyalizasyon hem de demateryalizasyon söz konusudur. Ruhselman'ın irtibat celseleriyle bilgi aldığı ruhsal varlıklardan 'Üstad'ın, bu konudaki tebliğinden[50] özetle; "*biliyoruz ki, bir insan bedeni milyonlarca canlı ve ruh sahibi hüceyreden müteşekkildir. Yani bir insan nasıl kendi beden faaliyetlerinde müstakil bir ruh sahibi varlık ise, onun bedenini teşkil eden hüceyrelerin her biri de öylece müstakil, fakat umumî beden organizasyonu nizamında insan ruhuna bağlı birer ruha maliktir*."[51] Medyumun, dışarıda yeni bir organizma kurabilmek için, önce bedeninin herhangi bir kısmını dematerye etmesi gerekir. Bunun için medyum, olağandışı bazı faaliyetlerle, mesela 'kussmaul'[52] ile, adeta vücudunu zehirlemeye çalışır. Bu hareketlerin sonucunda vücutta biriken zehirli maddeler, medyumun perisprisinin belirlediği yönde, ama beyin gibi hayati faaliyetleri bakımından önemli organlara dokunmadan, doğrudan doğruya dematerye olması istenilen hücreler ve organlar üzerinde toplanır ve bir kısım hücrelerin ölmesine yol açar. Böylece perispri, bu hücrelerden kalan organik maddeleri dağıtmaya başlar. Böylelikle atomlar giderek görünmez olurlar. Perisprinin etkisi azaldığında veya aksi yönde değiştiğinde bu dağılan atomlar tekrar birleşirler ve materyalize olurlar. Böyle yetenekleri olan medyumun, bu gibi belirtiler esnasında veya sonunda, sağlık bakımından zarara uğramaması için celse operatörü tarafından çok iyi kontrol edilmesi gerekir. İşte

[50] Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: II, s. 439-440.
[51] Ruhselman, **Medyomluk**, s. 52.
[52] **Kussmaul**; bir çeşit asidotik solunum hareketleridir. Nadir görülen bir durum olsa da, bu asidoz hali önemli bir tıbbî acilin işaretidir. Bazı hastalık komalarında görülen bu solunum biçiminde hasta, çok derin nefes alır verir. Kısa bir aradan sonra bunu tekrarlar. **Bkz**. https://saglik.li/kussmaul-solunumu-nedir/.

spiritizma celselerinde görünen materyalize ruhsal varlıkların veya fantomların niteliği ve oluşması, dematerya lizasyon ve materyalizasyon olayları ile meydana gelmektedir.

Medyumluğa ait belirtiler esnasında, medyumun idrak ve iradesinin görünüp görünmemesi bakımından üç farklı durum vardır; **1)** Medyum kendi idrak ve iradesiyle hareket etmiyor gibi görünür, *mekanik medyumluk*. **2)** Medyumun hareket hakkında idraki vardır, ama iradesi görünmez, *otomatik medyumluk*. **3)** Medyum yaptığı işleri hem idrak eder hem de bunların kendi iradesiyle olduğunu bilir, *sezgisel medyumluk*. İnsanın sinir sisteminin de üç türlü faaliyeti vardır; **a)** Bilinçli ve iradî faaliyetler, **b)** Otomatik faaliyetler, **c)** İdrakli ama iradesiz görünen faaliyetler. Beynin organize ettiği bu faaliyetlere sebep olan perispridir, yani ruhsal etkidir. EK 1: Şekil 2.1'de perisprinin sinir sistemi ile olan bu etkileşimini şematik[53] olarak verildi. Şemada görüldüğü gibi, perisprinin sinir sistemine, yani sinirsel akışkan (insanın manyetik alanı, aurası) üzerine etkisi sonucu, beyinin biri aktif, diğeri pasif iki türlü faaliyeti söz konusu olur. Bu faaliyetlerle ilgili olarak da metapsişik ve fizyolojik sahalarda üç çeşit modalite (tarz, biçim, görünüş) meydana gelir. Beynin aktif faaliyeti demek, perisprinin ruhtaki manaları taşıyan imgeleri ilgili beyin merkezlerine de yerleştirmesi demektir (beynin göreceli faaliyeti, activite). Beynin pasif faaliyetinde ise, perispri ruhtaki manaları taşıyan imgeleri, yine sinir sistemi kanalıyla, beyin merkezlerine yerleştirmeden hareket organlarına gönderir (beynin göreceli eylemsizliği, passivite). Perispri ile organizma arasında bu pasif beyin mekanizması yolu daima açıktır. Bu yolu bile tıkayabilecek kadar ilerlemiş maddî ve ruhsal tesirler 'ölüm' denilen ayrılığı getirir.

Örnek olarak, trans halinde bir medyumu ele alalım. Bu medyumun az çok bedenle bağı gevşemiş ve perisprisi, spatyomda, bedeninden ayrılmış bir ruhun perisprisinden bazı titreşimler almaktadır (psişik safha). Bu durumda titreşimler, birtakım imgeler halinde ya aktif ya da pasif beyin mekanizması yoluyla vücudun çeşitli ifade merkezlerine, hareket organlarına aktarılırlar. Eğer aktif yolla bu işlem gerçekleşirse (idrakle birlikte objektif olaylar), medyum yaptıklarından tamamen haberdar olur ve bunu kendi iradesiyle yaptığını idrak eder. Eğer bu işlem pasif yolla gerçekleşirse (otomatik objektif olaylar), o zaman medyumun ne belirtilerden haberi

[53] Ruhselman, **Medyomluk**, s. 57.

olur, ne de herhangi bir iradesinin varlığını idrak edebilir. Medyum, trans esnasında, önceki halin tamamen aksine kendi kimliğini inkâr eder ve temasta bulunduğu ruhu kendisi sanır. Eğer bu aktif ve pasif yollar birlikte (dönüşümlü olarak) kullanılırsa (idrakli veya otomatik karışık objektif olaylar), bu durumda, bu safhadaki olayları az çok idrak eder, ama onların yabancı bir irade tarafından kendisine zorla yaptırıldığını zanneder. İşte, medyumluk, psişik ve metapsişik safhalardan sonra fizik-fizyolojik safhada üç modalite şeklinde kendisini gösterir. Böylece, bu son safhada olağan ve olağan dışı yollardan olmak üzere, iki türlü olay grubu şeklinde belirtiler meydana gelir.[54]

Önemine binaen, Ruhselman'ın **Medyomluk** kitabını detaylı bir özet şeklinde ele aldım. Ruhselman bu raporu 1951 Eylül'ünde sunduğunda, o zamana kadar medyumluk hakkında, dolayısıyla spiritüalizm/spiritizm hakkında, böylesine detaylı ve ilmî bir çalışma yapılmamıştı. Ruhselman, bu raporunda, medyumluk kavramı içine giren her türlü belirtiye de ilmî ve tatminkâr açıklamalar ortaya koymuştur. Raporun sonundaki sonuç kısmını aynen alıntılayarak özeti bitireyim;

> Netice:
> 1) Ruhlar ancak alaka peydah ettikleri maddelere tesir ederler ve onlardan tesirler alabilirler.
> 2) Ruhlar alakalı olmadıkları maddelere, bu maddelerle alakalanmış diğer ruhlarla irtibata geçmek suretiyle ve onlar vasıtasıyla müessir olurlar.
> 3) Kâinatta hiç bir madde basit veya yüksek herhangi bir ruhun vasıtalı veya vasıtasız tesirinden azade değildir.
> 4) Dünyaların ilâhî irade kanunlarına göre sevk ve idareleri, çok yüksek varlıkların, dünyalarda zerre be zerre maddelere hâkim ve müessir olan veya onlara bağlı bulunan ruhların nüfuz ve hulul etmeleri yolu ile vaki olur.
> 5) Yüksek varlıklar basit ruhlarla doğrudan doğruya temas haline geçmezler. Bunlar tekâmüllerine göre bir sistem dâhilinde, milyonlarca ruhla bir anda ve zincirleme olarak temas haline geçebilirler ve müessiriyetlerini yine bu yoldan bir anda en basit ruha kadar ulaştırabilirler.
> Şu halde meselâ, dünyamızın idaresinde, ilâhî irade kanunları icabına göre nâzım rol oynamak vazifesiyle mükellef kılınmış yüksek bir varlık, bizim için bir an bile sayılamayacak kadar kısa bir zamanda bu dünyayı dolduran milyarlarca kere milyarlarca nebat, hayvan ve insan ruhlarının ahvali hakkında – bu zincirleme irtibat yolu ile ve belki aradaki mutavassıt ruhların da haberi olmadan – en ince teferruatına kadar bilgi edinebilirler.
> Keza o yüksek varlık dünyanın umumî nizamının ilâhî irade kanunları gereğince yürütülmesindeki ilâhî vazifesini yine bu mertebeler silsilesi dâhilinde kullandığı müessiriyeti ile ifa eder. Bu mertebe yükselişinin sonu yoktur. Ve bu

[54] **a.g.e.**, s. 59-60.

sonsuzluk, sonsuzluk mefhumunu da yaratan Allah'ın iradesi kanunlarının icabatı dâhilinde uzanıp gider. [55]

Ruhselman, kitap olarak yayınlanan bu raporunun sonuna eklediği dipnotta, bu raporunun, daha önce yayınladığı **Ruh ve Kâinat** isimli kitabındaki, *perispri* hakkındaki bilgiler ve perispri ile ilgili, ruhların *dedublüman* ve *degajman* hallerine ait bilgilerdeki bazı müphem noktaları tamamladığını belirtmektedir. Bu da bu raporun spiritüalizm için ne kadar önemli olduğunun altını çizmektedir.

2.2.5. Mukadderat ve İcabat

Mukadderat ve İcabat kitabı,[56] 1953 yılında yayınlanmıştır. 347+6 (içindekiler) sayfadır. Ruhselman bu kitabında, kader konusunu ele almış ve konuyu yine celselerden elde ettiği bilgiler ve Neo-Spiritüalizm görüşü çerçevesinde incelemiştir. Kader konusu, herkesin ilgilendiği ve merak ettiği bir konu olmakla beraber bizim üç buutlu yaşam sistemimiz içinde kolayca anlayabileceğimiz bir konu da değildir. Ancak Ruhselman, kitabında kader, karma ve nedensellik kavramlarını adım adım ele almakta ve belli prensipler üzerine inşa etmektedir. Kitabının girişinde, celselerde medyumik irtibat kurulan ve bilgi alınan ruhsal varlıkları tanıtmaktadır. 'Üstat' haricinde, bunlar; 'Kadri'(R… Ö…), 'Akın'(Nezihe Bayurgil), 'Mustafa Molla'(Macit Aray), 'Şihap'(Reşat Bayer)tır. Ayrıca bu ruhsal varlıklarla irtibat kuran medyumları (parantez içinde verildi) da tanıtmaktadır.[57] Ruhsal varlıkların bu isimleri sembolik takma isimler olup, genelde tek bir ruhsal varlığın değil, plansal olarak vazifelendirilmiş ruhsal varlık topluluklarının isimleridir.

Ruhselman, kader konusuna girmeden önce, determinizm ve fatalizm terimlerini ele alıyor. *Determinizm*[58] (icabiye), hareketten evvel, onu zorunlu kılan sebeplerin varlığı demektir. Her şey, bir fiil ve hareketin sebebi, başka bir fiil ve hareketin sonucudur. Bu yüzden, 'sebep-sonuç' veya 'illet-netice' yasası, prensibi olarak da isimlendirilir. Bütün kâinat olayları, sebep-sonuç ilişkisi neticesinde meydana gelir. Her olay kendinden önceki olaylar tarafından hazırlanmıştır. Tabiatta

[55] **a.g.e.**, s. 66.
[56] Bedri Ruhselman, **Mukadderat ve İcabat**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1953.
[57] **a.g.e.**, s. 5-8.
[58] **Bkz**. İsmail Fenni Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, Konya, Çizgi Kitabevi Yay., 2015, s. 121.

hiçbir şey kaybolmaz, hiçbir şey yoktan var olmaz. Ancak enerji halleri değişmektedir. Bu prensip, Yaradan ile yaratıkları arasındaki ilişkiyi de açıklamaktadır. Enerjinin sakınımı prensibi, varlıklar arasındaki hiyerarşiyi, yani mertebeleri doğurmuştur. Sebepsiz istek yoktur. Ne zaman iradeyle hareket edersek, hareketimizin mutlaka bir sebebi vardır. İnsan bir amaca varmak için karar verir. Sonra irade, kendisini harekete sürükleyen sebeplerin arasından en kuvvetlisini seçer, onun gösterdiği amaca varmak ister. İradeye yön veren sebepleri iç ve dış olarak ayırabiliriz. Dış sebepler her türlü olabilir, iç sebepler ise istek ve tutkularımızdır. Bu sebeplerin etkisi altında hareket ederiz. *Kendimizi hür zannetmemiz, hareketlerimizi zorunlu kılan sebepleri bilemeyişimizden ileri gelir.* Bilgisizlik ve kibir sebebiyle kendimizi hür sanıyoruz. Kaderimizi kendimiz, iç sebeplerin yanı sıra dış sebeplerin de etkisiyle, sebep-sonuç yasası içinde belirleriz. *Fatalizm*de[59] (cebriye) ise, her şey, her hadise ve her hareket, ön bir hükümle, ezelde Allah tarafından tayin ve tespit olunmuştur. Bunların değiştirilmesine imkân yoktur (alın yazısı). Fatalist görüşe göre müstakil ve serbest bir insan iradesinin faaliyeti söz konusu değildir. Ancak bu görüşe dayanarak herhangi bir varlığın, varlığının sebep ve hikmeti hakkında tatminkâr bir açıklama yapmakta zorlanırız. Cansızlar belki dış görünüşleriyle tam bir otomatizma ve mutlak bir hürriyetsizlik içinde hareket ediyormuş gibi görünebilir. Fakat bu hâl bize göredir. Yani, mikro kozmik kanunlar karşısında onların da kendilerine göre bir hürriyeti vardır. [60]

Tekâmül, görgü ve tecrübe ile mümkün olur. Görgü ve tecrübe ise, ancak, varlıkların bizzat sarf edecekleri cehit ve gayretleriyle, iradelerini serbestçe kullanmalarıyla kazanılabilir. Şu halde tekâmül, bir emek karşılığı olarak kazanılmış bir liyakattir. Cehit ve gayrete karşılık lütfedilmiş ilâhî bir ihsandır. Kendi fiillerinin yaratıcısı olmayan varlıkların (robot örneği), tekâmül etmeleri mümkün olamaz. Mademki tekâmül bir realitedir, o halde tekâmül için iradi faaliyete bağlı cehit ve gayret gereklidir. Bu durumda dar manadaki fatalistik bir görüşün geçerli olmaması icap eder.[61]

[59] **Bkz**. **a.g.e.**, s.172.
[60] Ruhselman, **Mukadderat ve İcabat**, s. 14-16.
[61] **a.g.e.**, s. 17.

Ruhselman, kitabında bu fatalist görüşün ortaya çıkardığı aykırılıkları ele alıyor ve bu aykırılıkların eleştirisini yapıyor.[62] Bu aykırılıklara tek tek girmeyeceğim. Çünkü bu fatalistik görüş, Neo-Spiritüalizme ve dolayısıyla Ruhselman'ın görüşlerine uygun değildir. Ancak 'Mustafa Molla'nın 22 Mart 1948 tarihli tebliğinin bir kısmını burada verelim; "*İnsan işkencenin adını koyan yegâne âmildir. İnsan ancak gene kendisi için kıymettar olan işkenceyi kendisine, kendi iradesiyle yaratır. Ve ilâhî muradın tecellisi de buna mesağ (izin) vermek şiariyle (âdetiyle) muttasıftır (vasıflanmıştır)*…"[63] Bu tebliğ, 'insanlığın hali ne olacak' suali karşısında verilmiştir. Mukadderi, fatalist görüşe göre açıklamanın, insanlığın kurtuluşu bakımından, büyük sakıncaları vardır. Bu suretle vicdanî sorumluluğundan kaçmaya çalışan bir beşeriyetin maddî, manevî ve ahlakî bakımdan çöküşü mukadder olur. İnsanlık, içinde bocaladığı nefsanî ihtiraslarının sürükleyici tesirleri altında, iradesini nefsaniyetinin emrine vererek, kendi ıstıraplarının ortaya çıkmasına ve artmasına gene kendisi etken olmaktadır. Böyle bir duruma, 'Allah'ın takdiri' demek doğru olmaz. Çünkü insanlık, akıbetini kendi fiil ve iradesi ile tayin etmektedir. İlâhî irade kanunları, insanların kendi tekâmüllerini, gene kendi iradeleriyle sarf edecekleri cehit ve gayretin neticesinde, sağlayacak yolları ve imkânları temin etmektedir. Yine 'Mustafa Molla'dan 2 Şubat 1949 tarihli bir tebliğ; "*İnsan o derece hür bir varlıktır ki, isteklerine mümanaat (muhalefet) edecek bir irade şöyle dursun, onları terviç (geçerli) ve teshil (kolay) eyleyecek her türlü avamil (sebepler) halk olunmuştur*."[64]

Her hadise, belirli şartlara göre diğer belirli hadiselerin meydana gelmesine sebep olur. O halde, eğer bir hadise mevcut ise, bunun mutlaka bir sebebi veya illeti bulunmalıdır. Hadiseler zinciri şeklindeki 'illet-netice' sürecinde (sembolik olarak aşağıdan yukarıya doğru) bir kesit alalım. Bu kesit/düzlem, bize göre anı temsil etsin. Buna göre; bu düzlemin altında kalan kısım geçmişi ve aynı zamanda illetler ağını, üstünde kalan kısım ise, geleceği ve aynı zamanda neticeleri ifade eder. "*Kâinatta hâkim olan illiyet (determinizm) prensibi, bir şebeke (illiyet şebekesi, ağı) teşkil etmek üzere namütenahi (sonsuz) istikametlere doğru yayılıp gider. Bu şebekenin illet ve*

[62] **a.g.e.**, s. 15-34.
[63] **a.g.e.**, s. 31.
[64] **a.g.e.**, s. 34.

netice mefhumları halinde tebarüz eden (ortaya çıkan) mütesalip (?-mütesadif olmalı; rastgelen, karşılaşan. TYN) noktaları birbirine nazaran o kadar karışık ve mudil (yanıltıcı) bir vaziyet arz eder ki, bunu tam manasıyla, sadece bir insan kafasının değil, herhangi bir varlığın bile kavrayabilmesine kolay kolay imkân bulunamaz."[65] 'Üstat' isimli ruhsal varlık verdiği tebliğlerin bir yerinde; "*Her muhitin, her zamanın ve her halin bir icabı vardır*."[66] diyor. *İcap* ise, tabiat kanunlarının değişmez neticeleri demektir. Bir diğer ruhsal varlık 'Akın' da tebliğlerinde şöyle diyor; *"(31 Temmuz 1948)-Bütün hadiseler birbirine bağlıdır. Bir evvelki, bir ondan sonrakini hazırlar. Ve netice daima yükseğe doğrudur. (14 Ağustos 1948)-Söylediğim gibi, bütün kâinatın büyük bir devri ve gidişi vardır. Her şey şüphesiz birbirine bağlıdır. Ve bütün hareketler birbirinin hem menşeini (kökünü, başlangıcını), hem de müntehasını (nihayetini) teşkil eder. Hem illeti hem de neticesidir. Bu bakımdan her şey, bütün hareketler, kâinatın bütün gidişi, her tesadüf edeceğiniz hadise planlanmış ve çizilmiştir. (24 Ağustos 1948)-Bütün dünya nizamı kurulmuştur, demiştim. Bu nizamın başlangıcını ve sonunu bilmiyoruz*."[67] Burada dikkat edilecek nokta, bu tebliğlerdeki planlanma ve önceden tespit edilme hali, hiçbir zaman fatalist bir esası işaret etmemektedir. Bu çelişkili gibi görünen durumun içinde derin bir mana gizlidir. Buradaki önceden tespit edilme ve planlanma, illî (deterministik) kanunların imkânları ve çerçevesi içerisinde, hadiselerin belirli bir yönde gelişmesini temin edecek şekilde, icapların neticelerine bağlı olarak takdir edilmedir. Böyle bir takdirin ise, elbette ki, belirlilik esaslarına dayanan bir mukadderin gerekli sebeplerini ortaya koymakta olduğu açıktır. İlliyet prensibi, kâinatın, nizam, ahenk ve tertibini sağlar. Bu nizam, ahenk ve tertibin dışına hiçbir hadise, nesne ve varlık çıkamaz. Yani kâinatın nizamı, ilâhî irade kanunlarının icaplarından doğan bir ahengin sonucudur. İnsan ne ekerse onu biçer. "En ufak bir sinek kanadının hareketi bile bütün kâinatı titreştirir-Papus (Dr. Encausse)", kelebek etkisi. Mekânın zamana tabi olan hareketi, bir hadisedir. Hadise ise, bir vasatın maddeleriyle alakalanarak onları tahrik eden bir âmilin meydana getirdiği tezahürlerdir.

[65] **a.g.e.**, s. 36-37.
[66] **a.g.e.**, s. 37.
[67] **a.g.e.**, s. 38.

Kısmen tabiat kanunları olarak da adlandırdığımız, ilâhî irade kanunları, hiçbir tesir, hareket ve kuvvet ile değişmez. Kâinat bu kanunların icaplarıyla ayakta durabilmektedir. İlâhî irade kanunları sonsuzdur. Buna göre varlıkların her türlü hareketleri, bu kanunlara tabidir. Dolayısıyla, insan iradesi, bir ilâhî irade kanununun icaplarına uymak suretiyle hareket imkânı bulabilir. "*Bir varlık neyi düşünebilirse, daha doğrusu neyi istemek kudretini gösterebilirse, iradesini o yolda kullanmak hürriyetine her an maliktir*."[68] Ancak, herhangi bir nesneyi düşünebilmek veya herhangi bir şeyi istemek, zannedildiği kadar kolay olmayıp, liyakat ile sınırlandırılmıştır. Ruhta doğan bir isteğin yönlendireceği irade, serbestçe hareket imkânına sahiptir. "*İşte bu şartlar altında faaliyete geçen herhangi bir iradeyi, ilâhî irade kanunlarından icaplarından başka dışarıdan herhangi bir mânianın durdurmasına ilâhî irade kanunları cevaz vermez*."[69] Şuursuzluğun bir ifadesi olan otomatizm veya daha da ilerisi robotluk hali tekâmül imkânlarını ortadan kaldırır. Ancak bütün varlıklarda, onları tekâmüle sürükleyici, önüne geçilemeyecek kadar zorlamalar mevcuttur. Var oluş, tekâmül sürecinde hızla yol alıştır. Tekâmüle hizmet edecek çeşitli vasıtalar arasından bize en uygununu, en faydalı olanını seçebilmemiz, bilgi ve liyakatimiz ile ilgilidir. İlâhî irade kanunlarının amaçladığı tekâmül safhaları, bütün varlıklar için ulaşılması zorunlu olan birer yolculuk merhalesidir. Bu merhalelere varlıkların ulaşabilmesi için gerekli vasıta ve yolları, ilâhî irade kanunlarının sonsuz icapları temin etmektedir. Burada diğer önemli bir faktör, insanın o tekâmül mertebesinde bulunmaya hak kazanmış olması, yani liyakat sahibi olması gerektiğidir. Bir de 'ilâhî ihsan' konusu var, bu konuda Ruhselman'ın görüşleri şöyle;

> "Allah'ın lütufkâr müsaadesine sığınarak ve haddimiz olmadan biraz ileri gidip konuşmaya cüret ederek diyebiliriz ki, hadisatın ifade ettiği manalara göre ilâhî kanunlar muvacehesinde havadan mükâfat almak yoktur. Eğer, diğerlerine nazaran çok az çalışarak ve gayret sarf ederek çok büyük neticeler alanlar da varsa (ki çok vardır), muhakkak bilinmelidir ki, bunların da çok eski hayatlarında[70], kendilerini bu işlere ve bu hayata liyakatli kılacak bir sürü faaliyetleri geçmiş ve bu liyakatleri onları, bir takım muğlak ve bir tek hayatla izahı mümkün olmayan bu büyük işlere hazırlamıştır. Yani onlar bu işlerinde nail oldukları kolaylığı bedava almış değillerdir. Fakat unutulmamalıdır ki, bu da büyük hem de çok

[68] **a.g.e.**, s. 51.

[69] **a.g.e.**, s. 51-52.

[70] Burada kastedilen tekrar doğuş (reenkarnasyon) konusuna 3. Bölümde yer vereceğim. Zaten tekrar tekrar doğmak, tekâmül için bir zorunluluktur, neo spiritüalizmin ve dolayısıyla Ruhselman'ın önemli bir kavramıdır.

> büyük ilâhî bir ihsandır. Ancak, ilâhî ihsan, eski padişahların keyiflerine göre etraflarına dağıttıkları ihsanlara benzetilemez. Bunun manası bambaşkadır. Ve keyfi olmak illetinden tamamile münezzehtir. İlâhî ihsan demek, ilâhî irade kanunlarının icaplarına isteyerek ve gayret sarf ederek uymuş olmanın neticelendirdiği bir mükâfat demektir ki, tam manası ile bu, hak edilmiş ilâhî teveccühün, insan mukadderatında tezahür eden, bir büyük tecellisidir."[71]

Yukarıdaki alıntıda, zaman zaman ilâhî adalet hakkında, kendimize sorduğumuz bir sorunun cevabını buluyoruz. Tekrar tekrar doğuşlar olmasaydı, bu soruya mantıklı, akılcı ve en önemlisi adaletli bir cevap vermemiz mümkün olamazdı. İhsan konusunda ruhsal varlık 'Mustafa Molla'nın tebliği; "*İhsan, bir kere, yüreğinizde açılmış, bir ilâhî cihete doğrulmuş temennilerin dua ve yalvarmalarla birlikte vüsunuz (gücünüz) dâhilinde çalışmanızın bir armağanı demektir*."[72] Mukadderat, illiyet prensibinin geniş kapsamı içinde oluşur. İdrakin genişlemesi ve liyakatin artması oranında mukadderatın derin manasını anlama ve hissetme belirginleşir. Yani farkındalığımız artar. Ancak illiyet prensibinin tüm detaylarını, bir bütün olarak, kimse bilemez ve bilemeyecektir. Çünkü bu ilâhî bir konudur. Allah hiç bir hadiseyi sebepsiz yaratmaz. Her şeyin yaratılışında anlayamayacağımız büyük hikmetler, maksatlar ve illetler vardır.

Mukadderat, ilâhî irade kanunlarını kavramamız oranında düşünce ve tetkik alanımıza giren bir konudur. Ancak konunun 'Mutlak'a ait cepheden ele alınması, ne kadar üstün mertebelere ulaşmış olursa olsun, hiçbir varlık tarafından, hiçbir zaman mümkün olamayacaktır. Onun için mukadderat hakkında söylenecekler beşeri sınırlar dâhilinde kalmaya mahkûmdur. *Mukadder olan her şey, varlıkların, bilerek veya bilmeyerek kendi istek ve iradeleriyle tutmuş oldukları bir yolun neticesidir. Bu neticeler ise, sonsuz tecelliyat arz eden ilâhî irade kanunlarının icabatından başka bir şey değildir. Mukadderat ve icabat konuları birbirinden ayrı değil, bir arada ele alınması gereken konulardır*. İlâhî irade kanunlarının hangisinin gelişim sürecine katılmaya karar vermişsek, o sürecin icaplarından olan neticeler bizim için mukadder birer akıbet olur. İcabat ve mukadderat kısaca budur. Hayatın acı veya tatlı görünen her hadisesi, muhakkak, geçmiş bir zamanda insanın iradesiyle yapmış olduğu, ilâhî irade kanunları icabatına göre sırası gelmiş ve tahakkuk etmiş bir hareketin neticesidir.

---

[71] **a.g.e.**, s. 59.
[72] **a.g.e.**, s. 60.

Bazen bu sebeplerin kaynağını yakalayabilmek için, bir hayat boyu gerilemek kâfi gelmez. Örneğin, bazen bir insan ruhu o kadar durgun bir hal almış olabilir ki, uzun bir müddet vicdanını harekete geçirtmek mümkün olmaz. Bu hareketsizlik ve durgunluk devam ettiği sürece onun bu kusurundan kurtulmasına da imkân kalmaz. Hâlbuki İlâhî İrade ve İlâhî Murat, bu şekildeki bir tekâmüle uygun değildir. Dolayısıyla, onun henüz durgun bulunan vicdanının harekete geçmesi gereklidir. İşte bunu temin için, yardımcı varlıkların (rehber varlıklar, melekler gibi), ilâhî irade kanunları çerçevesinde, yapacakları koruma ve yardımları mühim rol oynar. Bu şekilde o insanın iradesi dışında bir takım hadiseler meydana gelmeye başlar. Bu hadiseler, onun hoşuna gitmeyebilir, hatta bazen de isyanına sebep olabilir. Yani, bütün bu sebepsiz ve haksız gibi görünen hadiselerin, bu görünüşleri aldatıcı olabilir. Kâinatta var oluşumuz, mukadderata tâbi oluşumuzun bir ifadesidir. Her insanın kendi tekâmül seviyesiyle alâkalı bir vicdan ölçüsü vardır. Bu vicdana göre hadiseler ve davranışlar, iyi veya kötü şeklinde değerlendirmeye tâbi tutulur. Bizler farkında bile olmadan, kendi akıbetimizi ve mukadderatımızı, bizzat kendi iyi veya kötü hareketlerimizle tayin etmekteyiz. Diğer bir ifadeyle, mukadderatımız, istek, irade ve cehdimize bağlı ve onun bir neticesidir. Ancak, insan iradesi ne kadar hür olursa olsun, onun İlâhî İrade ile çatışması söz konusu değildir. Varlıklar, her türlü iradeli hareketlerinde, Allah'ın Muradının göstergesi olan kanunlarına boyun eğmekten, onlara tâbi olmaktan başka bir kudrete sahip değillerdir.[73]

Ruhsal varlık 'Kadri'nin 26 Nisan 1948 tarihli tebliği; "*Kuru bir hüsnü niyet, neticesiz bir işten başka bir şey olamaz. Onu kıymetlendirecek, hareketlerdir. Bunun da sonu, şayet, o istek gibi güzel çıkmazsa, bu mukadderdir. Fakat sen gene, bu hareketlerinle, onu isteğinin yoluna çevirmeye azmetmekle, vazifeni (?-vazifesini. TYN) yapmış bir amele (işçi), çalışkan bir talebe olursun*."[74] Bu tebliğden görüldüğü gibi, zorunlu sebepleri asırların gerisine kadar uzanmış bazı hadiseler, bugünkü arzularımıza paralel bir gidiş takip etmeyebilir. Bu sebeple, biz ne kadar gayret göstersek, o hadiseleri önleyemez ve arzularımız istikametine yöneltemeyiz. Fakat bizim vazifemiz, vicdanımızın iyi, hayırlı, güzel dediği yolda yürümektir, o yol bir

[73] **a.g.e.**, s. 80-116.
[74] **a.g.e.**, s. 120.

hüsrana ve başarısızlığa çıksa bile. Netice ne olursa olsun, niyetin temizliği birinci planda gelir. İkinci olarak de gayret ve cehit gelir. Yeri gelmişken, Ruhselman, kitabının 'İlâhî İrade Kanunlarının Tecelliyatı ve Mukadderat' bölümünde, öteâleme yeni geçmiş mürşit bir hoca, bir öğretmen ile yapılan üç adet celseye[75] yer vermiş. Bu celseler içeriği bakımından enteresan olup, konuşmalar birebir kaydedilmiştir. Celseler, İlâhî Murat, perisprinin spatyom hayatı ve oradaki vicdan muhasebesi hakkında (kabir azabı da diyebiliriz) bilgiler içermektedir. Önemi dolayısıyla, celseleri aynen EK 5'de verdim.

Mukadderat ve İcabat kitabının buraya kadar olan kısmı, genel olarak kader konusu üzerineydi. Kader konusu; mukadderat, icabat, ilâhî irade kanunları ve illiyet prensibi çerçevesinde açıklandı. Kitabın bundan sonraki konuları kader ile bağlantılı konulardır. Bunları, başlıklar halinde, kısa tanımlar ve açıklamalar şeklinde ele alacağım. Böylelikle Ruhselman'ın çeşitli konu ve kavramlar hakkındaki görüşlerini de ortaya koymuş olacağım.

Mukadderat ve talih; illiyet prensibi ve ilâhî irade kanunları çerçevesinde, kendi serbest irademizin faaliyeti neticesinde kendi yolumuzu kendimiz çizdiğimize göre, talihli olmak veya olmamak bizim elimizdedir. Gözü kapalı bir insanın yolda yürürken bir çukura yuvarlanması bir talihsizlik ise, bunu biz kendimiz hazırlıyoruz demektir. Talih, insanın kendi basiretli hareketlerinin, talihsizlik ise, akılsızca yaptığı işlerin neticeleridir. İnsanlar, talihlerini, kendi arzularıyla meydana getirirler. Yüksek bir kudret tarafından, hiçbir kimsenin alnına zorla vurulmuş bir kara talih damgası yoktur. Yani kötü talih diye bir şey yoktur. Bir insan, belirli bir anda, hangi durum ve hadise içinde bulunuyorsa, bu hal, onun için, onun tekâmülü için, o anda en gerekli ve hayırlı olanıdır. Kâinatta her ne olursa iyi olur, yerinde olur ve layığını bulur.[76]

Mukadderat karşısında varlıkların cehit ve gayretlerinin manası; hayatta kazanılan her kazanç, muhtelif şekillerde gösterilmiş az veya çok bir amelin veya gayretin neticesi olarak ortaya çıkar. Basit bir lokmanın bile vücuda faydalı hale gelmesi için, önce çiğnenmesi gerekir. Bu mukadderdir. Her mukadder olan şeyin

[75] **a.g.e.**, s. 124-132.
[76] **a.g.e.**, s. 132-136.

tahakkuku bir zorunluluk olduğuna göre, varlıklar (ruhsal varlıklar), tekâmül yolunda, İlâhî İrade kanunlarının icapları olan sonsuz imkânları tam bir serbestlik içinde cehit ve gayret gösterip kullanarak yükselmekle ve böylece ilâhî murada, yani mukaddere uymakla mükelleftirler. Ruhsal varlık 'Kadri'nin 24 Haziran 1949 tarihli tebliğinden; "*İnsanlar, hayatla mücadeleden kaçınmamalıdır. Hayat onlara tecrübe sahası hazırladığı için bundan kaçmak korkaklıktır*."[77]

Mukadderat ve hayat imtihanı (eprövler, testler, sınamalar); dünya hayatında bazen öyle hadiselerle karşılaşırız ki, biz bunları sanki irade ve arzumuzun, cehit ve gayretimizin dışında, bize zorla yaptırılıyormuş gibi algılayarak yanlış mânâlandırırız. Tabii ki bu yanlış değerlendirmemiz, bilgisizliğimizin bir neticesi olarak bizi illiyet prensibinin derin hakikatine ulaşmaktan alıkoyar. Böylece bazı kimseler, daha da ileri giderek, fiil ve hareketleri ile karşılaştıkları hadiseler arasında hiçbir münasebetin bulunmadığını zannedebilirler. Hatta cebrî bir kaderciliğe yönelebilirler. Ruhsal varlık 'Kadri'nin 4 Haziran 1947 tarihli tebliğinden; "*Kaatillerin de bu dünyada birer vazifeleri vardır. Fakat bu vazifenin veriliş tarzının esasları çok evvellere dayanır. Hiçbir ruh kendi isteği ile bir varlığın hayatını söndürmek istemez… Bazen böyle bir vazifeyi üzerlerine almamak için, burada çok direnenler vardır*."[78] Ruhun, pasını silebilmesi için, karşılaştığı bu güç durumu, büyük bir fırsat ve lütuf olarak görmek lazımdır. Çünkü böylece karşılaştığı hayat imtihanı, eprövler, onun muayyen bir kudret ve bilgiye sahip olmasını sağlayacaktır. Kötü bir vazifeşinas olmaktansa, hayırlı bir vazife kaçkını olmayı tercih etmek, hayat imtihanında başarıyı daha kolay sağlar. Geçmiş hayatlarımızdaki niyetlerimizin, iyi veya kötü yaptığımız hadiselerin birer icabı (karma, borç, telafi) olarak, son hayatımızın zorunluluklarına katlanmak mecburiyetindeyiz. Bütün bu zaruretler ve icaplar, bizim eprövlerimizi (imtihanlarımızı) oluşturduğu gibi, kader ve karmamızı (etki-tepki mekanizması da diyebiliriz) da tayin etmektedir. Her imtihan, varlığa bahşedilmiş ilâhî bir lütuftur. Böylece varlık tekâmül etme fırsatlarına kavuşur. İmtihanlarda başarıyı, vicdan sesine uymak sağlar.[79]

[77] **a.g.e.**, s. 137-140.
[78] **a.g.e.**, s. 143.
[79] **a.g.e.**, s. 141-146.

Mukadderat ve tekrar bedenlenme (reenkarnasyon); bedenlenmenin, mukadderat ile yakından alakası vardır. Tekâmül için zorunlu olan imtihanlar, varlıkların kudret ve ihtiyaç derecelerine göre gruplara ayrılarak, dünyada birer hayatı dolduran sınıflara taksim olunur. İşte bir okulu bitirmek için, bir talebe nasıl o okulda çeşitli dersler okuyup öğreniyorsa ve bu şekilde sınıfları geçiyorsa, tıpkı onun gibi dünya okulunu bitirmek zorunluluğunda olan bir varlık da, her biri bir sınıf olan dünya hayatının hadiselerinde ayrı ayrı yaşamak ve o hadiselerden faydalandığını ispat etmek mecburiyetindedir. Bu eğitim-öğrenim, dünya okulunu bitirip, başka daha ileri âlemlerden birine atlayabilmek liyakati ve imkânına kavuşana kadar devam eder. İşte bir insanın, dünya hayatını böyle birkaç kere yaşamak üzere gelip gitme hadisesine bedenlenme, yani ruhun bir bedene bağlanması denir. *Tekâmül, ilâhî bir zorunluluk olduğuna göre, buna bağlı tekrar bedenlenme de ilâhî bir zorunluluk ve kader olmaktadır*. Tembellik, uyuşukluk ve atalet dünya hayatlarının adedini çoğaltabilir. Her hayat, bir önceki hayatın bittiği noktadan ileriye doğru bir yürüyüş imkânı sağlar. Geriye dönüş yoktur. Tekrar bedenlenme hakikati kabul edilmeyecek olursa, hayatımıza dair çoğu hadisenin sebebi saptanamaz ve mukadderat konusunun da anlaşılabilmesi imkânsız olur.[80]

Mukadderat, icabat ve tekâmül; içinde yaşadığımız kâinatta, illiyet prensibine göre ortaya çıkan neticeler ve dolayısıyla varlıkların kaderleri, belirli bir nizam ve tertip içinde meydana geliyor. Bu da İlâhî Murad'ın bir tezahürüdür. Bütün hareketler, büyük ve şaşmaz bir nizam içinde, bu nizamı temin eden ilâhî irade kanunlarının icapları dâhilinde meydana gelir. *Her insanın, kendine en lüzumlu olan ve layık olduğu bir hayatta yaşaması, illî bir zorunluluktur*. Yine aynı zorunluluktan dolayı, dünyada aynı hayata layık insanların bir araya gelerek, kendi tekâmüllerine en uygun düşecek bir topluluğu (milletler, kabileler vs. gibi) meydana getirecekleri tabiidir. Bu icapların zorunlulukları ortadan kalktığı zaman, böyle bir tekâmül vasatına da ihtiyaç kalmayacağı aşikârdır. Ruhsal varlık 'Mustafa Molla'nın 19 Şubat 1949 tarihli tebliğinden; "*Daha ne kadar zaman var olacağı bilinmeyen bu şartlar içindeki âleminizin ileri hâllerini, kendi varlığınızdan anlayabilmelisiniz. O dünya, size göredir. Ve sizinle mütenasiptir. Dilerseniz, dünyanızın da bir harabe olmasını*

[80] **a.g.e.**, s. 147-149.

tahakkuk ettirmek elinizdedir. Dilerseniz, dünyanızı nispeten cennet yapmak da elinizdedir."[81] Ve ruhsal varlık 'Şihap'ın 14 Ağustos 1951 tarihli tebliğinden; "*Çün baktığın miratta kendin görürsün (çünkü baktığın aynada kendini görürsün). Ancak sana layık olan yolda yürürsün*."[82] Bu iki tebliğden anlaşılan şudur; **1)** Muayyen bir fikrin veya bilginin işaret ettiği yolda yürüyebilmek, her zaman kolaylıkla başarılacak işlerden değildir, **2)** Bir bilginin, o kimsede şiddetli bir takım arzu ve ihtiyaçların doğmasına sebep olması gerekir, **3)** Bu suretle o kimsenin, cehit ve gayret içinde bulunması, o bilginin benimsenmesine çalışması lazımdır, **4)** Bu bilgilerin benimsenmesi ise, o bilgilerin çeşitli yönlerden tekrar tekrar gözden geçirilmesi, ele alınması, üzerinde düşünülmesi ile mümkün olacaktır. Bu bakımdan hakikatlerin, insanlar tarafından, sık sık yeni icapların zorunluluklarına göre, yeniden ele alınması gerekir. Dünya nizam ve icapları insanların, tekâmül zorunlulukları için, böyle bir yolda yürümelerini uygun görmüştür. Çünkü insanlar, bir defada, derhal bir hakikati öğrenip, onu hemen ruhuna mal edebilecek kudretlerle donanmış değildir. Bilinen bir hakikatin, sadece bilinmesi yeterli değildir. O bilginin yolunda yürümek kudretini kazanmak esastır. Yani bilgiyi uygulayıp, hayata geçirmek gerekir.[83]

Ruhsal varlık 'Şihap'ın 20 Mart 1952 tarihli tebliğinden;

> "Takdiri ilâhî sözünden muradımıza gelince: Bütün âlem ve kâinatları ve bu âlem ve kâinatlarda yaşayan bedenli bedensiz varlıkları yaratan Ulu Tanrı, muhakkak ki, her varlığın bütün hayat safahatını, en ufak teferruatına kadar bilir ve takdir eder. Bu biliş ve takdir ediş, Allah'ın, varlıkları birer kurulu oyuncak gibi hazırladığından, kendi arzusuna göre istediği hareketi ve efali almak için kurduğundan mütevellit değildir. Bu biliş ve takdir ediş, Allah'ın Mutlak Varlığı ile imtizaç etmiş (uyuşan) büyük bir hakikattir."
>
> "Dostlarım, Allah'ı, oyuncularını kendi heva ve hevesine ve kaprislerine göre tanzim etmek isteyen bir çocuk durumuna düşürmek gafletine kapılmayalım! En basit bir aklıselim bizi bu düşüncelerden uzak tutacak kudrettedir. Eğer böyle olmasaydı, bizler ve sizler ve bütün kâinattaki varlıklar birer bez ve mukavvadan hazırlanmış kuklalar kadar masum ve suçsuz bulunurduk. Bu takdirde de ne tekâmül, ne de bu tekâmülü elde etmek için sarf edilen bunca gayret ve çekilen bunca meşakkat yersiz olur, beyhude olurdu."
>
> "Şimdi bu sözü burada bitirdikten sonra, kendimize: Mukadderat var mıdır, yok mudur? Sualini daha kolayca sorabiliriz. Dostlarım, *mukadderat vardır, çünkü onu biz kendi ellerimizle hazırlıyoruz. Mukadderat yoktur, zira biz efal ve harekâtımızı tebdil (değiştirme), tağyir (bozma) ve tenzih (düzeltme) etmekle*

[81] **a.g.e.**, s. 156-157.
[82] **a.g.e.**, s. 157.
[83] **a.g.e.**, s. 150-162.

mukadderatımızı değiştirebiliriz. Sözlerim bu kadar. Hepinizin kendi nefislerinizi ıslah ederek, mukadderatınızı kendi ellerinizle en iyi ve en imkân dâhilinde bir şekilde hazırlamanızı dilerim." [84]

Bu tebliğ, hazırunun 'mukadderat var mı, yok mu?' ve 'takdiri ilâhî nedir?' sorusu üzerine verilmiştir. Ayrıca bu tebliğin, buraya almadığım (oldukça uzun bir tebliğ), baş kısımlarında 'gelecekten haber verme' konusuyla ilgili bilgiler de veriliyor. Özetlersek; gelecek hakkında evvelden bilgi verilmesinin muhtelif sebepleri arasında, başlıcaları şudur; **1)** Bazı insanların ruh hayatı hakkındaki imanlarını ve bilgilerini daha fazla takviye için, gelecekten haber verme zorunluluğu bir icap halinde ortaya çıkabilir. Bu takdirde, bazı varlıklar, bu ilâhî vazifenin yerine getirilmesi için, şuurlu veya otomatik olarak harekete geçerler, **2)** İcabında, geleceğe ait bazı mizansenler tertiplemek ve o mizansenler hakkında, önceden insanları haberdar ederek, onların gelecek hayat hakkındaki bilgi ve imanlarını arttırmaktır.[85]

Kâinat nizamını sağlayan ilâhî irade kanunları, ruhların tekâmülleri için hazırlanmış ilâhî yolların istikametlerini çizer. İyi niyet ve güzel amaçlara ilişkin hareketlerimizle, tekâmül yolunda erişilmesi mukadder olan merhaleler arasındaki mesafeleri kısaltmış oluruz. Bir kanunun icabını hiçbir varlık doğrudan doğruya değiştirmeye muktedir değildir. Ancak her kanunun icabı, başka kanunların icaplarından faydalanılarak tadil veya tebdil edilebilir. İşte insanların iradelerini serbest olarak kullanmalarının manası budur. Her dünyanın, her âlemin kendine mahsus kanun ve icapları vardır. Hangi tekâmül planı içinde bulunuyorsak, o planın bize temin ettiği imkân ve şartlara boyun eğmemiz, bizim için mukadderdir. Tekâmül okulunun hangi sınıfında bulunuyorsak, o sınıfın mecburiyet ve zaruretlerine tâbi olmamız zorunludur. İster derslere devam eder, istersek etmeyebiliriz. Okulu, sınıfı terk etmedikçe, bu hareketimiz, bizi, hiçbir zaman o okulun nizam ve kanunlarının icap ettireceği neticelerden kurtaramaz. Ateş, insanın elini yakar. Bu, ilâhî irade kanunlarının bir icabıdır. Fakat biz istersek, bu ateşi elimizle tutmayabiliriz. Ancak tuttuktan sonra bu ihtiyarî oluş hali, yerini muayyeniyete terk eder. Buna mukadderat denir. Allah, bütün varlıkları hür yaratmıştır. Onların, başka iradeler tarafından, zorla ve kendi iradeleri dışında, şu veya bu istikamete sürüklenmelerine müsaade

[84] **a.g.e.**, s. 163.
[85] **a.g.e.**, s. 163-168.

etmemiştir. Ancak yardımlar ve ikazlar yapılır ve bu surette istenilen yönde, o varlığın iradesinin harekete geçmesi ve kararlar vermesi sağlanmış olur. Hipnoz halindeki bir süjeye bile bir operatör, istediği ve dayatmaya çalıştığı işleri yaptıramaz. Obsesyonlarda da durum tamamen aynıdır. Çünkü burada da varlık, iradesini, en sıkı bir şekilde, bedensiz bir varlığın iradesine bağlayarak, ona tâbi olmaktan hoşlanmaktadır. Yani bu hâli kendi iradesiyle yapmaktadır. Eğer şiddetle isterse, her an bu bağları koparabilme imkânlarına sahiptir. Şu hâlde, bütün bu hâllerde, yabancı ve üstün bir iradenin, başka bir iradeyi ezip yok etmesi söz konusu olmayıp, sadece karşısındaki iradeyi ikna ederek, kendi arzularına tâbi olmasını temin ediş vardır. Ruhsal varlık 'Mustafa Molla'nın 7 Eylül 1949 tarihli tebliğinden; "*Elden verilen hiçbir kıymet yoktur*."[86] Buna göre, hak ve liyakate erişmeyen hiç kimseye, hiçbir zaman, ne bir hediye, ne de bir ihsanda bulunmak söz konusu değildir. Yani hiçbir cehit göstermeden, istemeden ve çalışmadan hediye edilmiş bir kıymet yoktur.[87] Ruhsal varlık 'Şihap'ın 19 Aralık 1951 tarihli tebliğinden;

> "Merhaba ey hâzırun, ey benim aziz kardeşlerim, ey yolcular, bilirsiniz ki sizler, daha doğrusu bizler de hepimiz aynı yolun yolcusuyuz. İster mutekit (dindar), ister münkir, ister mütedeyyin, ister kâfir olun, hepimiz aynı yolun yolcusuyuz. Hatta isterseniz maddiyun (maddeciler) güruhuna dâhil bulunun, isterseniz âlemi manaya aşina bulunun, hepimiz aynı yolun yolcusuyuz. O yol daima geniş, feyizli, nurlu devam edip gidiyor ve gidecek. Sanmayınız ki, o yol bazen karanlık, bazen hendekli ve uçurumlu olur. Hayır. Her zaman nurlu, açık ve feyizlidir. Eğer içinizde kendini zulmette görenler varsa, sanmasınlar ki, o yolda değildirler. Hayır, gene o yoldadırlar… Ancak, önlerini görmeye yegâne vasıta olan iç varlıklarını, iç nurlarını istimalden (kullanmaktan) aciz bulunuyorlar… Şu halde, sizin düşünce ve görüşlerinize mugayir bulunan zihniyetler ve bunların sahipleri de, emin olunuz ki, belki de aynı hızla, bu geniş ve feyizli, nurlu yolda yürüyorlar. Ve yürüyecekler. Şu halde tekâmül, bir ekol intihap (seçme) neticesinde elde edilir bir keyfiyet değildir… Şu halde, her fikri, her düşünceyi hürmetle, sevgi ile karşılamalısınız. En aykırı göreceğiniz, en saçma bulduğunuz fikirler bile size istifade temin etmekten uzak kalmayacaktır."[88]

Yukarıdaki tebliğden çıkan sonuca göre; kâinatların tâbi olduğu ilâhî irade kanunları; her şeyi, her hareketi, kendi icapları içinde istikametlendirir. Hiçbir hareket bunun dışına çıkamaz. *Her mevcut olan, tekâmül yolunda yürümektedir*. Allah'ın

[86] **a.g.e.**, s. 177-180 (çok uzun bir tebliğ).
[87] **a.g.e.**, s. 168-181.
[88] **a.g.e.**, s. 181-183 (uzun bir tebliğ).

Muradı ve Teveccühü istikametinde bir oluş hali, kâinatların tekâmülünü sağlamaktadır. İlâhî Teveccüh, her yere doğru ve her istikametedir. Veya hiçbir istikamette değildir. Şu halde, ne yaparsak yapalım, daima Allah yolunda bir ilerleyişe sahip oluyoruz demektir. Çünkü başka bir yön söz konusu değildir. Bu tebliğden, her istediğimizi yapmak, iyi veya fena olan fiilleri aynı kıymette kabul etmek manasını çıkartmamalıyız. Burada, hiçbir vakit, ilâhî irade kanunlarının dışına çıkamayacakları anlatılmak isteniyor. Asıl olan, içinde bulunduğumuz planın şart ve vecibelerine uyan bir istikamette bulunmamızın, en faydalı ve bizden beklenen olduğudur. Dikkat edilecek olursa, dünya okulunda ve bilhassa insanlık kademesi sınıflarında, fiil ve davranışlara istikamet veren unsurlar, insanlara ve beşeriyete faydalı olmaya çalışmak ve bu liyakate erişmek faaliyeti etrafında toplanmıştır. Onlar bilsin bilmesin, başkalarının ıstıraplarına iştirak edebilen bir insan, kudretli bir varlıktır. Yani, onların eprövlerine âdeta ortak olmak, bir gerekliliktir. Ruhsal varlık 'Kadri'nin 28 Şubat 1949 tarihli tebliğinden; "*Başkası üzerinde görülen bir ıstırap, sana ne kadar müessir olursa, işte o devre içinde bu da senin için bir tecrübe olur, bir kıymet ifade eder… Her mustaripten bir saadet sızar. O saadet, sizin ondan aldığınız teessür kadar büyük ve kazandığınız tecrübe derecesinde kıymetlidir… Senin tecrüben, yalnız hayatında değil, başkalarının hayatı ve onların tecrübeleriyle de hemahenktir. Sen her şeyi şahsına inhisar ettirirsen, buna ne bir ömür, ne de birkaç ömür yeter*."[89] Çekilen bazı sıkıntıların, başarısızlıkların, ıstırapların asıl sebeplerini ararken, bunların, önceden işlenmiş birtakım fiillerin, verilmiş kararların, bir müddet sonra, illî birer netice halinde karşımıza çıktığını unutmamamız lazımdır.[90]

Mukadderat ve ölüm; ölüm mukadder bir konudur ve ölüm anını, genellikle, hiçbir varlık önceden bilemez. Bir takım âmil ve icapların, mukadder bir zaruret haline getirdikleri herhangi bir oluş halini durdurmak mümkün değildir. Mukadder bir zaruret olan ölüm ve buna benzer diğer hadiseleri, fatal bir zihniyetle, ezelden beri çizilmiş ve insan iradesiyle hiçbir alâkası bulunmayan bir kalıp içinde düşünmek hatalıdır. Çünkü hadiselerin muayyeniyetini kabul etmemiz zaruridir. Ancak muayyen bir takım icapların, bu yolda, önemli bir role sahip olduğunu da unutmamamız lazımdır. Ölüm

[89] **a.g.e.**, s. 185-186.
[90] **a.g.e.**, s. 181-190.

anı, varlıkların dünya hayatındaki tekâmüllerinin durumuyla alâkalıdır. Varlıklar, düşünce ve fiilleriyle, kaderlerini hazırlar. Buna göre olayların bir araya getirilip oluşturulması ve düzenlenmesi de, ilâhî irade yasalarına uygun olarak, 'Yönetici Ruhsal Planlar' tarafından yapılır. Bir varlığın dünya hayatındaki tekâmülünü tamamlaması, hayatının uzayıp kısalmasına tesir eden başlıca âmildir. Ölüm ve mukadderat konusunda, pek tabiidir ki, dünya imkânları ile sınırlandırılmış bilgi ve kabiliyetlerimize göre anlayabilecek ve kendimize göre bazı neticelere varabileceğiz. Bu konuda akıl ve mantığımıza dayanmakla beraber, ruhsal varlıklardan alınmış tebliğlerin ilhamlarından da faydalanmak zorundayız. Örneğin; bir çocuk, karşılaştığı bir kedi yavrusunu, hatalı bir adım atarak, öldürmüş olsun. Bu durumda, o kedinin ölümünün, o tarihte olması kararlaştırılmış olmalıdır. Şayet çocuk öldürmeseydi, o, gene başka bir sebeple ölecekti. Şu halde, çocuğun kediyi öldürmesi mukadder olmayıp, ölümü mukadder olan kedi ile karşılaşması mukadderdir. Bu suretle, bahşedilmiş serbestiyet imkânları içinde, imtihanı verme hak ve sorumluluğuna sahip olunmuş olur. Bu konuda ruhsal varlık 'Akın'ın 14 Ağustos 1948 tarihli tebliğinden;

> "İnsanın, dünyada muhakkak geçirmesi lazım gelen mukadder bir ömrü hem vardır, hem yoktur, diyorum. Çünkü kendisi veya bu taayyün keyfiyetine sebep olan varlıklar onu bilmezler. Bu, pek yüksek ruhların, yani büyük tabiat kanunlarını tatbik eden yüksek varlıkların işidir."
>
> Ruhselman soruyor: " Diğer kıymetli varlıklardan aldığımız tebligatta deniliyor ki, ölüm vakti tespit edilmiştir. Onu ne uzatmak, ne kısaltmak mümkün değildir. Siz bu hususta ne mütalaada bulunuyorsunuz?"
>
> "Söylediğim gibi, bütün kâinatın büyük bir deveran ve gidişi vardır. Şüphesiz ki, her şey birbirine bağlıdır. Ve bütün hareketler birbirinin hem menşeini, hem müntehasını teşkil eder. Hem sebebi, hem neticesidir. Nihayet bunlardan şunu da çıkarabilirsiniz ki, bütün hareketler, bütün kâinatın gidişi, her tesadüf ettiğiniz hadise planlanmış ve çizilmiştir. Bu plan, ilâhî irade kanunları dâhilinde ve onları tatbike memur yüksek varlıklar tarafından tatbik edilir ki, bu derece yüksek varlıklarla, dünyadaki sizler, irtibat haline geçemezsiniz. Ve siz hiçbir vakit ölüm anını evvelden tayin edemezsiniz. Ve bilemezsiniz. Sizin, dünyaya gelirken ancak yapacağınız şey, eksik olan taraflarınızı ikmal edebilmenize yarayan bir planı, burada size yardımcı diğer varlıkların da icap eden yardımları altında, tasavvur ederek dünyaya inmenizdir (bedene bağlanmanızdır-TYN). Fakat ne siz, ne de sizi hazırlayan ruhlar, ölüm zamanınızı tayin edemezler." [91]

Ruhsal varlık 'Akın'ın söylediği gibi, her hadisenin evvelden çizilmiş ve planlanmış olması çok doğru ve yerindedir. Ama bu sözü ezelden çizilmiş ve

[91] **a.g.e.**, s. 199-202 (uzun bir tebliğ).

planlanmış manasına almamak icap eder. Burada kastedilen; her şey değişmez şekilde, ilâhî irade kanunları çerçevesinde 'İdareci Yüksek Ruhlar'ın faaliyeti ile lüzum ve icaplara göre çizilmiş ve planlanmış manasındadır. Tebliğe devam edelim;

> Ruhselman soruyor: "Ölüm anı insanlar için evvelden mi taayyün etmiştir?"
> "Hem evet, hem de hayır. Çünkü burada dünyaya gelmezden evvel böyle ölüm anını tespit eden bir plan tertibi yoktur. Yani bu âlemde (spatyomda) plan hazırlarken, ölümün şu saatte, şu dakikada vuku bulacağı plana konulmaz. Ancak, söylediğim gibi, insan dünyaya gelecek, cehit ve irade sarf edecek, ruhunun bütün melekelerini kullanacak ve ancak eksik olan melekelerini inkişaf ettirdikten sonra ölecektir. Gene yukarıda söylediğim gibi, bütün bu plan ve onun tatbiki nasıl yüksek tabiat kanunlarının kurduğu nizam dâhilinde oluyorsa, işte şimdi söylemek istediğim ölüm de bu nizam ve intizam dâhilinde cereyan eder. Bu son mana ile de, sualinizin cevabı (evet) dir. Yani yüksek tabiat kanunlarına, onun maksatlı realitesine uygun şekilde bir ölüm, zamanında vukua gelir. Fakat bu zaman, dünyaya inmezden evvel tespit edilmez."

Buna göre, o ruhun dünya hayatı süresi de, nizam ve ilâhî irade kanunlarının icaplarına uygun olarak uzayabilir veya kısalabilir. İnsanın serbest iradesi ve davranışları, ölüm anının tayininde başlıca role sahiptir. Şu halde, iradeli faaliyet, fiil ve davranışlarımız, ilâhî irade kanunları çerçevesinde, ölüm anına tesir etmektedir. Bu durumu dikkate alan, kıymetlendiren, takdir ve tatbikatını yapan, çok yüksek varlıklar vardır. Yani nasıl yaşarsan, öyle ölürsün… Dinlerde mevcut bulunan bir fikre göre; dünyada yaşayan varlıkların, nefeslerini tamamlamadan dünyayı terk etmeleri imkânsızdır (tekmili enfas, nefeslerin ikmali). Dolayısıyla, bir insanın, gerekli işlerini, imtihanlarını bitirerek, erişilmesi elzem olan muayyen bir seviyeye ulaşmadan, dünyayı terk etmesi söz konusu olamaz. *Öldürme ve intihar olayları* için de, aynı sebeplerden dolayı, irade serbestiyeti vardır. Bir başka konu olan, *ölüm şekilleri* konusunu da, aynı bakış açısıyla değerlendirmeliyiz. Bir insan için, geçirdiği tecrübelerin neticelerine, ihtiyacı olan imtihanların icaplarına ve ayrıca onun vasıtasıyla bir takım yeni tecrübelere girişecek varlıkların tekâmül zorunluluklarına uygun olan bir ölüm şekli tespit edilir. Burada da, herhangi bir tesadüfi oluş hâli mevcut olmayıp, illiyet prensibi geçerlidir. 'Yüksek İdareci' durumunda bulunan bedensiz varlıklar, bütün bu illî zaruret ve icaplar çerçevesinde, bir insanın tekâmül ihtiyaçlarına göre, dünya hayatının süresini tayin ederler. Bundan sonra bu hükmün dışına çıkmak, o insan için artık mümkün olamaz. Böylece o insanın ölüm anı ve şekli, mukadder bir zorunluluk halinde ortaya çıkar. Tabii ki, ecelin, bu söylenenlerden

başka sebep ve zaruretleri de vardır. Ancak bunların neler olabileceğini, bizler, idrak etmekten aciziz.[92]

Ruhselman, kitabının bundan sonraki bölümlerinde, kaderimizin ortaya çıkışında ve şekillenmesinde, bizim nasıl etkili olabileceğimiz konusunu çeşitli bölüm başlıkları halinde ele alıyor. Bu başlıklar şöyle; *Mukadderat karşısında vicdan ve mesuliyet duygusu*[93], *Ölüm korkusu ve hesaplaşma endişesi*[94], *İnsanların dünyada yapmakla mükellef bulundukları vazifeler*[95], *Nefsaniyet ve hodkâmlık*[96], *Murakabei nefis*[97]. Kitabın sonunda da, sonuç kısmı mahiyetinde, bir bölüm var; *Mukadderat ve nizami kâinat*[98]. Kitaptaki bu tali bölümler Ruhselman'ın metafizik görüşleri ile alâkalı olmadığından, burada yer vermedim.

2.3. İNK KİTABINA YARDIMCI ESERLERİ

Bu kategoride, Ruhselman'ın, **İNK** kitabına yardımcı olması düşüncesiyle hazırladığı iki kitapçık, daha doğrusu yazı dizileri, var. Burada bunlardan da bahsetmek istiyorum.

2.3.1. Büyük Tabiat Hadiseleri ve Manaları

Bu kitapçık 3 yazıdan ve toplam 8 sayfadan ibaret olup, Aralık 1958 de yayınlanmıştır. Kitapçıktaki *birinci yazısı*nda, Ruhselman, **Ruh ve Kâinat** kitabındaki, 'Ruhun Beden Üzerindeki Fizikoşimik Tesirleri'[99] bölümünü özetleyerek şöyle anlatıyor; etrafımıza dikkatlice baktığımız zaman, belirli amaçlara ilişkin düzenli bir gidişin var olduğu açıkça görünür. Toprağa atılmış küçük bir tohum, verimli bir ağaç hâline gelene kadar bir sürü inkişaf safhası geçirir. Bu safhalar, çok hesaplı ve planlı olarak, birbirlerini tamamlayacak şekilde sıralanmıştır. Vücudumuzda da insan idrakinin kavrayamayacağı birçok hadise, hayatın devam etmesi amacına uygun, birbiri ile sımsıkı bağlı olarak sürüp gitmektedir. Ruhselman yazısına şöyle devam

[92] **a.g.e.**, s. 190-207.
[93] **a.g.e.**, s. 208-227.
[94] **a.g.e.**, s. 227-250.
[95] **a.g.e.**, s. 250-263.
[96] **a.g.e.**, s. 263-287.
[97] **a.g.e.**, s. 287-343.
[98] **a.g.e.**, s. 343-347.
[99] Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, C: I, s. 105-125.

ediyor; her birimizin kendi tekâmülüne göre ilişkin bir hayat planı vardır. Eğer 50-60 yaşlara geldikten sonra, arkamızda bıraktığımız hayatın hadiselerini görebilsek, onların plan dâhilinde, birbirine ne kadar büyük bir düzen ve organizasyonlarla bağlanmış olduğunu anlardık. Dünya hâli de aynı böyledir. Dünyamız da birtakım parçalara ayrılmış bir bütünden ibarettir. Görünüşte bir parçanın diğerinden tamamıyla ayrı olmasına rağmen, görünmeyen kuvvetli bağlarla bunların birbirine sımsıkı bağlanmış olduğunu, pek tabiî, biliriz. Şu hâlde, yeryüzünün bu çeşitli parçalarını, birbirine karşı her cepheden faydalı ve verimli bir denge içinde tutan ve insan kudreti dışında kalan bir sürü tesirin bu işlere karıştığını kabul etmek zorundayız. "*Özetle, her zerrenin kendi bünyesinde şaşmayan bir tertip, her organizmada aksamayan bir nizamlı faaliyet ve tabiatta, kâinatta aynı nizam ve tertiplere riayetkâr veya daha doğrusu onları destekleyici ahenkli ve maksatlı bir idare mekanizması vardır*."[100] Bu durumda, en basit görünen hadiseden, idrakimizin, hatta sezgimizin ancak yakalayabileceği en karmaşık ve şaşırtıcı büyük hadiselere kadar, meydana gelen her hadiseyi, kâinat hakkındaki bilgilerimiz çerçevesinde, ince bir düşünce ve kıyas mekanizmasıyla görmeye ve tetkik etmeye çalışmalıyız. O zaman şuurlu, idrakli ve planlı bir sevk ve idare kudretine sahip tesirlerin veya vibrasyonların bu hadiseleri meydana getirdiğini ve bu işleri ancak onların yapabileceğini anlamaya başlarız.

*İkinci yazı*da devamla; dünyanın her tarafında, şimdiye kadar izah edilememiş bir sürü olağanüstü hadise gelmiş ve geçmiştir. Hâlen de bunlar olagelmektedir. Hayat dedikoduları ve gaileleri arasında, insanların bunlar üzerinde durup düşünmeleri ve kendi mukadderatlarını ilgilendiren bu olayları, illiyet prensibi çerçevesinde, incelemeye vakit bulamamaları onların müşahede değerlerini ortadan kaldırmış olmaz. Gerek mukaddes kitaplarda, gerek tarih kitaplarında kavimlerin ve milletlerin başlarından geçen ve bazen felaketli manzaralarla işlenen büyük-küçük hadiselere ait hikâyelere yer verilmiştir. Bunları dikkatli ve kapsamlı bir şekilde tetkik edersek, felaketli görünen bu olayların, o andaki toplumlara ait iyi kötü birtakım ruh hâlleriyle, toplumsal alışkanlık ve eğilimlerle, sosyolojik durumlarla olan alâkalarını az çok sezmeye muvaffak oluruz. (Ruhselman bu yazısında, bu olaylarla alâkalı çeşitli

[100] Bedri Ruhselman, **Büyük Tabiat Hadiseleri ve Manaları**, İstanbul, Dizerkonca Matbaası Yay., 1958, s. 2.

örnekler vermektedir. Bunlar bizim için malum olduğundan, burada detaya girmeyeceğim.). Tarihte geçen tabiat afetleri, sebep ve netice prensibi bakımından tetkiki gereken hadiselerdir. Her hadise muhakkak birtakım sebeplerin neticesi olduğu gibi, gene her hadisenin muhakkak birtakım neticeleri mevcuttur. Şu halde, hadiselerin sebeplerini ve neticelerini araştırmak zahmetine katlanmak şartıyla, insanların şimdiye kadar anlayamadıkları ve kimisinin çözülmez bir muammadır hükmünü verdiği, kimisinin rastgele olaylardır dediği ve kimisinin de omuz silkip geçtiği bu hadiselerdeki sebep ve netice zincirini ancak derin ve bilgili düşünceye dayanan müşahedeler yardımıyla çözebiliriz. "*Her hadisede bir mana vardır ve bu mananın tekâmülü hızlandırma gayesine ilişkin esas sebebi, bir nizamın ve tertibin, yani dünyamızdaki bu düzenli akışı sağlayan büyük idareci bir mekanizmanın, mevcudiyetini gösterir*."[101]

Ruhselman, birinci yazısında, genel olarak dünyanın organik ve hayati yapısını destekleyen şuurlu ve idrakli dünya üstü bir idare mekanizmasının mevcudiyetinden, ikinci yazısında ise, dünyada gelmiş geçmiş normalüstü bazı tabiat olaylarından, bunların insanlar üzerinde yapmış olduğu ıstıraplı ve korkunç görünen neticelerinden ve bu neticelerin illiyet prensipleri ile olan münasebetlerinden bahsediyor. *Üçüncü yazısı*nda, alışılmamış ve felaketli görünen bu büyük tabiat hadiselerinin, gene illiyet prensibi karşısında, kâinattaki o *büyük idare mekanizması* ile bağlantısını ele alıyor. "*Bir yerde, beşeriyetin felaket damgasını vurabileceği, büyük veya küçük ıstıraplara yol açan olağanüstü herhangi bir tabiat hadisesi olursa, orada muhakkak kütlevî, yani az çok geniş bir insan topluluğunu ilgilendiren tekâmül söz konusu olur*."[102] Dolayısıyla, dünyada meydana gelmiş olan bütün felaketler, ferdin veya cemiyetin tekâmülünü, muhakkak, hızlandırıcı bir etken olmuştur. Ayrıca, insanların dünya üzerinde, yer yer ve zaman zaman, tekâmüllerinin hızlandırılması da gerekir ve bu aslında bir tabiat kanunu icabıdır. Konu bu bakımdan gözden geçirilirse, bu hadiseler, ne kadar felaketli olursa olsun, insanlık için bir yükselişin ve kurtuluşun hem sebebi, hem de ifadesi olarak görünür. Her olayın bir sebebi vardır. Bu sebep de yavaşlamış bir tekâmül hızını arttırmaya ilişkindir. Keza, ne kadar az veya çok felaketli

[101] **a.g.e.**, s. 6.
[102] **a.g.e.**, s. 6-7.

görünürse görünsün, her hadise hayırlı, iyi ve insanların yükselmesi için lüzumlu unsurları hazırlayan bir sürü neticeyi peşinden sürükler. Şu halde, *bunlar tabiatın rastgele birer kötü tesadüfü değil, yüksek kâinat kanunlarına dayanan, şuurlu ve idrakli bir idare mekanizmasının tertipleri, nizamları ve icaplarıdır*. Bu idare mekanizması elbette dünyamız üstü bir kudretin ifadesidir.

2.3.2. Yüksek İdare Mekanizması ve İlliyet Prensibi

Bu kitapçık da 3 yazıdan ve toplam 8 sayfadan ibaret olup, Ocak 1959 da yayınlanmıştır. Bu kitapçık, önceki kitapçığın (2.3.1.'deki) devamı niteliğindedir. Ruhselman, bu kitapçıktaki üç yazısında, çeşitli örnekler vererek her hadisenin, illiyet prensipleri dâhilinde meydana geldiğini ve bir *ilâhî idare mekanizması* tarafından planlanıp yönetildiğini anlatıyor. Ben burada, bu üç yazıyı birlikte mütalaa edip özetleyeceğim. Birinci yazısında, insanın yaptığı bir saati örnek veriyor. O saatteki dişli sistemlerinin bir zembereğin boşalması ile harekete geçtiğini ve dişlilerin birbirleri ile bağlantılı olduğunu ve sonuçta hareketin bir amaca yönelik akrep ve yelkovana aktarıldığını biliyoruz. Burada hareketin bir elemandan diğer bir elemana aktarılmasını, sebep sonuç ilişkisi gibi düşünebiliriz. Bu elemanların hiç birisi böyle bir amaç ve neticenin olacağını düşünerek, his ve idrak ederek dönüyor değildir. Bu tamamen mekanik bir harekettir. Bununla beraber, burada çok hesaplı ve tertipli bir işin olduğunu açıkça görmekteyiz. O halde zamanı göstermek amacıyla bu tertibi meydana getiren müessir kimdir? Bu saat, yapıcısı insan tarafından kurularak ilk hareket verilmekte, yani şuurlu ve idrakli bir müdahale ile belli bir amaca yönelik hareket ederek zamanı göstermektedir. Bu basit örnekte illet ve netice mefhumlarını açıkça görüyoruz. İlliyet prensibi, idrakli ve şuurlu kaynaklardan çıkan tesir ve vasıtalara bağlı mekanizmaların işlemesindeki neticelerle ifade edilir. Yani, "*illiyet prensibi altında yürüyen her işte malum veya meçhul bir kasta yönelmiş idrakli tertipler ve nizamlar vardır*."[103] Bir diğer örnek olarak bir köpek çiftini ele alarak, bunların üremelerini, doğan yavruyla ilgili çeşitli senaryoları yine illiyet prensibi ve yönetici idare sistemi çerçevesinde anlatıyor. Sonuç olarak olaylar ne kadar karmaşık görünse dahi, bunlar inceden inceye hesaplanmış ve çok sağlam bağlarla birbirine

[103] Bedri Ruhselman, **Yüksek İdare Mekanizması ve İlliyet Prensibi**, İstanbul, Dizerkonca Matbaası Yay., 1959, s. 2.

eklenmiştir. Bu bağların uçları ise insan kudret ve idrakinin kavrayamayacağı büyük idare sistemini yürüten yüksek tesirlerin derin kaynaklarındadır. *Dünyada meydana gelen her hadise, her hareket, her tezahür muhakkak surette bir mana taşır. Bu manada, o büyük idare mekanizmasının yönettiği gaye ve maksatlar gizlidir. Bize düşen o manaları okumaya çalışmak ve buna alışmaktır*. Ruhselman, ikinci ve üçüncü yazılarında da benzer örnekler veriyor. Konu yeterince açıklandığı için, ben bu örneklere yer vermiyorum. Toparlarsam, İnsanlar, büyük veya küçük tabiat hadiseleri karşısında, onların sadece maddî cepheleriyle, yüzeysel görünüşleriyle ve beş duyu organlarını ilgilendiren kaba ve hissî taraflarıyla ilgilenmemelidir. Hadiseleri, illiyet prensibi inancı ve bilgisiyle değerlendirmelidirler. İşte o zaman, hadiselerin dilinden anlama imkânını elde edebilirler. Esasında, bütün hadiseler, bu neticeye ulaşabilmeleri için, insanların gözleri önüne serilmektedir. Etrafımızdaki bütün oluşlar, muayyen bir gayeye doğru gitmektedir. Bir tek hareket bile boş ve manasız değildir. "*Bu bakımdandır ki, dünyadaki her olayın, her hareketin manası, bu idare kudretini ifade eden büyük mekanizmanın tecellilerinde gizlenmiş olarak bulunur. O halde bu idare kudretinden fışkıran kâinatın bütün olayları, bize bir sürü tabiat sırrını ve bu arada asıl kendi varlığımızın hikmetini ve manasını öğretir*."[104] İnsanlığın en fazla ihtiyaç duyduğu ana bilgi de budur.

2.4. İNK KİTABI HAKKINDA[105]

İlâhî Nizam ve Kâinat kitabı, Ruhselman'ın ölümüne kadarki son çalışma devresinde, kendisine 'Önder' adını veren, 'Büyük Vazife Planı'ndan gelen bilgileri düzenleyerek meydana getirdiği bir kitaptır. Yayınlandığı Nisan 2013 tarihine kadar noter ve banka kasalarında muhafaza edilmiştir. Bu, yine tebliği veren Plan'ın isteği ve talimatı doğrultusunda, insanlığın belli bir realiteye ulaşmasının beklenmesi amacıyla yapılmıştır. Dr. Bedri Ruhselman, 5 Mart 1957 tarihinde dernekten (MTİAD'dan) istifa etti. Bu tarihten sonra Harbiye Çimen sokaktaki bir apartmanın kira ile tuttuğu ufak bir dairesinde çalışmalarına başladı ve bu çalışmaları ölümüne

[104] **a.g.e**., s. 7-8.

[105]Bu bölümde, M. Haluk Akçam'ın (1952-2009), Dr. Bedri Ruhselman'ın yakın arkadaşı Feridun Tepeköy'ün (1920-1989) 'Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman' isimli yayınlanmamış 608 (611) sayfalık eserinin müsveddeleri arasından hazırlayıp, 18.01.1980 de sitesinde yayınladığı **Bedri Ruhselman** isimli dokümandan faydalanıldı. **Bkz**. http://www.halukakcam.com/B6/Notes/BedriRuhselman1980.htm

kadar gittikçe artan hummalı bir tempo içinde sürdü. Gerçi burada ölümüne kadar demek pek doğru olmayacak. Çünkü 16 Şubat 1960 Perşembe günü akşamı bu dünyadan ayrılmasından altı ay kadar önce, düzenlediği kitap üzerindeki yoğun çalışmalarını bitirmiş, kitabı vazifelendirilen üç mesai arkadaşının mesuliyetine teslim ettikten sonra da bir nevi istirahat (daha doğrusu ölümü bekleyiş) hâli içinde günlerini doldurmaya çalışmıştır. Kendisine, dünyadaki vazifesinin düzenlediği bu son eser ile bitmiş olduğu ve esasen bu hayatını bu işi tamamlamak için yaşamış olduğu, bugüne kadar yaptığı bütün çalışmalarının ve yayınladığı eserlerinin sadece birer hazırlık mahiyetinde olduğu açıkça celseler esnasında tebliğlerde söylenmişti. Bu bekleyiş devresi içinde, bir ara, bir İzmir seyahati (Aralık 1959 – Ocak 1960) yaptı. Kız kardeşini (Hidayet), yeğenlerini ziyaret etti. Bir ara da, vakit doldurmak için lisan çalışmaları yaptı, müzik dinledi, vs… Vazifesini yapmış olmanın verdiği memnuniyet duygusu ile dünyadan ayrılacağı saatin gelmesini sükûnet içinde bekledi.

1958 ile 1959 yılları, onun en yoğun çalışmalarına sahne olmuş en verimli yılları olarak kabul edilebilir. Çünkü bu çalışmaların neticesinde '**İNK** kitabı ortaya çıkmış ve İstanbul Karaköy semtindeki 5. Noter'e saklama ve koruma için emanet edilmiştir. Kitabın noterde muhafazası konusunda, yılların meydana getireceği yıpranma ve tahribatın önüne geçilmesi için herhangi bir tedbirin alınıp alınmadığı hususunda, çalışmanın medyumu Attila Güyer (1939-?), "Böyle bir tedbire lüzum hissetmediklerini, verilmiş talimata uygun olarak hareket ettiklerini" beyan etmiştir. Bu talimatın dışında, bütün mesuliyetin 'Plan'a ait olduğu bildirilmiştir. Metin Sakik (1937-2012), bu çalışmanın sonunda kitabın tapaj görevini üzerine alarak yerine getirmiş ve kitabı bir asıl iki kopya olarak daktilo etmiştir. Bu üç nüsha; Hüsrev Bilgioğlu (1910-1985), Metin Sakik ve Attila Güyer'in ayrı ayrı tasarruf ve mesuliyetlerine emanet edilmiştir. Kitabın üç nüshası ayrı ayrı zarflara konarak, üzerlerine üç vazifelinin isimleri yazılmış ve üç nüshası da ayrıca ağzı açık bir zarfa konmuştur. Her biri ayrı ayrı kitabı alabilecektir. Kitabın bu üç şahsın mesuliyetlerine tevdi edilişi bizzat 'Önder Planı'nın "sizler bu iş için seçildiniz" demesi üzerine olmuştur. Bu, 'Plan'ın son celsesinde söylenmiş ve üç şahıs böylece seçilmişlerdir. Bu vazifeli üç arkadaştan her hangi biri veya ikisi daha önceden bu dünyadan ayrılacak olursa - ki bu ihtimal de hesaba katılmıştır - geriye kalan, üzerine aldığı vazifesini tek

başına ifaya yetkili kılınmıştır. Telif hakkı, bu üç vazifeliye ayrı ayrı verilmiştir. Muhafaza edilmek üzere İstanbul 5. Noterliğine emanet edilen söz konusu kitabın noterliğin kasasında saklandığı her yıl için noterliğe bir ücret ödenmiştir. Kitabın ne zaman neşredileceği, ne zaman dünya dillerine tercümesinin yapılacağı ve hangi emare ve ikazlarla harekete geçileceği gizli tutulmuştur. Zemin ve zaman müsait olduğu anda, beklenen işaret ve ikazların değerlendirilmesinden sonra faaliyet başlayacak ve kitap insanlığın malı olacaktı.

Üç vazifeli şahıstan her biri hayatta iken, ilk önce Attila Güyer faaliyeti başlatmakla görevlendirilmiştir. Kimseye danışmadan, kitabın noterden alınmasıyla faaliyet başlatılmış olacaktı. Eğer Attila Güyer ölmüş ise bu takdirde Metin Sakik bu görevi üslenmiş olacaktı. Şayet Metin Sakik de ölecek olursa bu takdirde hiç beklemeksizin Hüsrev Bilgioğlu noterden kitabı alacak ve hemen faaliyeti başlatacaktı. Bu hususları Bedri Ruhselman bir talimatname ile açıkça belirlemiş ve üç vazifeliye vermiştir. Kitap, insanlığın mukadderatı bakımından, tekâmül hamlesi sağlayabilecek çok kıymetli açık bilgiler ihtiva etmektedir. Bu bilgiler, doğrudan doğruya 'İlâhî Yüksek Ruhî Plan'ın (Önder Planı) insanlığa tebliğ ettiği bilgiler olup, medyum Attila Güyer vasıtasıyla ve Bedri Ruhselman'ın düzenleyişiyle ortaya çıkarılmış ve insanlığın istifadesine sunulmuştur.

Sonuçta, Hüsrev Bilgioğlu ve Metin Sakik vefat ettikten sonra Attila Güyer, görevli olarak, tek başına kalır ve 2013 yılında noterden kitabı teslim alarak yayınlattırır. Kitabı yayınlayan kuruluş, Ruhselman'ın kurduğu Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin (MTİAD'ın) yan kuruluşu olan, Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği İktisadi İşletmesi Yayınevi'dir (MTİAD1950'dir.). Yayınevi, kitabı hem Ruhselman'ın düzenlediği gibi orijinal haliyle, hem de dilini günümüz Türkçesine uyarlayarak yayınlamaktadır. Bu kitap, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenip, notere teslim edildiği 1959 yılından, yayınlandığı 2013 yılına kadar (54 yıl içinde) çeşitli spekülasyonlara yol açmıştır. Öyle ki, kitap hakkında, dernektekiler dâhil, hiç kimsenin bir bilgisi yoktu, hatta adını bile bilmiyorlardı. Öyle ki, kitabın adından 'Bilgi Kitabı' diye bahsediliyordu. Kitabın muhteviyatı hakkında da çeşitli söylentiler dolaşıyordu. Dernek dışından yapılan spekülasyonlar iftira sınırlarını zorlar gibiydi (Ben 2003'den beri spiritüalizm hakkında araştırmalar

yaptığımdan, bu söylentilere bizzat şahit oldum). Ruhselman'ın, aynı peygamberlerin aldığı gibi vahiy aldığından, peygamberliğe soyunduğundan, kitapta çok gizli ve olağanüstü bilgilerin olduğundan ve onun için sır gibi saklandığından, yeni bir dinin ortaya çıkacağından vs. gibi hatalı ve yanlış bir şekilde söz ediliyordu. Kitap yayınlandıktan sonra da, kitabın muhtevasını anlamayanlar, hatta hiç okumayanlar tarafından, Ruhselman'ın misyoner olduğu, kâhin olduğu gibi benzer söylentiler devam etti, ediyor. Kitabın isminin bile **İlâhî Nizam ve Kâinat** olduğu yayınlandıktan sonra öğrenildi. Bu söylentilere cevap niteliğinde, kitabın noterden nasıl alındığı hakkında, bu yılki (2019) Ruhselman'ı anma etkinliğinde detaylı açıklama yapıldı, orijinal yazımları gösterildi. Bu konuda gerekli linki hayatı bölümünün sonunda vermiştim. Kitabın nasıl hazırlandığı ve Ruhselman'ın titizliği hakkında onun yakın arkadaşları, tebliğin alınmasında emek sarf eden medyum ve kitabın emanet bırakıldığı kişiler ile yapılan söyleşileri (soru-cevap şeklinde) EK 6'da verdim. Ayrıca, EK 2'de verdiğim, Ruhselman'ın **Ruh ve Kâinat** isimli ilk kitabının son kısmındaki "Sözün Kısası" bölümü de (bilhassa son iki paragraf) onun kişiliği ve gayesi hakkında son derece aydınlatıcıdır. **İNK** kitabı hakkında bu bölümde daha fazla açıklama yapmaya gerek yok kanısındayım, çünkü Ruhselman'ın Metafizik görüşlerini içeren üçüncü bölümde, metafizik kavramları incelerken, önemine binaen, esas olarak **İNK** kitabını ele alacağım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BEDRİ RUHSELMAN'IN METAFİZİK GÖRÜŞLERİ

3.1. GİRİŞ

Bedri Ruhselman'ın metafizik görüşlerinin temelini Neo-Spiritüalizm esasları oluşturur. Bu da yine kendisinin ortaya koyduğu bir görüş sistemidir. 'Tekâmülcü Deneysel Ruhçuluk' da diyebileceğimiz Neo-Spiritüalizm'in esaslarını EK 2'de ve 1. Bölümde 'Neo-Spiritüalizm Nedir?' bahsinde verdim. Ayrıca EK 3'de verdiğim, 'Neo-Spiritüalizm Hakkında MEB'e Yazılan Rapor' da çok önemli ve aydınlatıcıdır. Bu raporda, o dönemde dünyadaki spiritüalistlerin/spiritistlerin görüşleri, çalışmaları, konunun üniversitelerde nasıl ele alınıp araştırıldığı hususlarında bilgiler verilmiştir. Ruhselman, metafiziğin çeşitli kavramları hakkındaki görüşlerini, yazdığı eserlerinde de ortaya koymuştur. Onun metafizik kavramlardaki görüşleri, tamamen medyumik çalışmalardan elde ettiği bilgi ve tecrübelere dayanmaktadır. **İNK** kitabının, onun önceki eserlerinde dile getirip açıkladığı konuların ve kavramların toparlanması, üstü örtülü yerlerin açıklanması hususlarında çok önemli yeri vardır. Ayrıca bu kitapta, öteâlem hakkında insanlığın hiç duymadığı, yepyeni, ufuk açıcı bilgiler vardır. Zaten kitabın böyle yaklaşık 50 senelik bir gecikmeyle yayınlanmasının öngörülmesindeki hikmet de bence budur. Sanki, insanlığın, bu yeni bilgilerle tanışabilecek ve kavrayabilecek idrak seviyesine gelmesi beklenmiştir. Günümüzde teknolojik ve bilimsel alanlardaki ilerlemelerin ve keşiflerin sayesinde idrakimiz ve anlayışımız oldukça gelişmiştir. Nasıl ki, *Jules Verne*'nin (1828-1905) 'Ay'a Seyahat', 'Denizler Altında Yirmi bin Fersah' gibi romanları, yazıldığı tarihte birer uçuk hayal ürünü (bir nevi fütürizm) olarak telakki edildiyse ve sonradan aynen gerçekleştiği görüldüyse, **İNK** kitabındaki bu bilgilerin de, 50 sene önce, aynı şekilde yorumlanacağı çok muhtemeldi. Spiritüalist çevrelerce de yeni olan bu bilgilerin en önemlisi 'Aslî Prensip' kavramıdır. Bunun dışında, 'Ünite', 'Aslî madde' ve 'madde' kavramları, varlıklar ve âlemler hiyerarşisi, ruh-beden-madde ilişkileri gibi konuları da bu yeni bilgiler içinde saymak gerekir. *Bu bilgileri ve kavramları açıklarken, tamamen sembolik olarak, sadece anlatım kolaylığı için zaman zaman şekillere de yer verilecektir. Bu şekiller ve sembollerle, bilgilerin zihinde*

canlandırılması ve anlaşılması daha kolay olacaktır. Yoksa iç içe geçmiş bu ilahî sistem içinde böyle şekiller ve semboller ve kesin ayırımlar tabii ki yoktur. Ancak, kolay anlayabilmek için bazı modellemelere ihtiyaç vardır. Şimdi **İNK** kitabından diğer kavramlara ve bilgilere bakalım.

3.2. İNK KİTABINDAKİ METAFİZİK KAVRAMLAR

3.2.1. Varlık Kategorileri

Görünür veya görünmez âlemler, tüm kâinatlar, tüm varlıklar, her şey cevherî farklılıklar gösterse bile, özde birdir, bir çeşit enerjidir, yani vibrasyonu (frekansı veya titreşimi) haizdir. **İNK** kitabında bu enerji mudileleri (karmaşık enerjiler), üç isim altında toplanmaktadır. Bunlar Aslî Prensip, ruhlar ve kâinatlardır. Burada Aslî Prensip ve ruhlar kâinatlar dışı varlıklardır. Şöyle ki; "*birbirinden katî bir erişilmezlikle ayrılmış bulunan ruhla kâinat arasındaki münasebetler, katiyen direkt olmayıp endirekt yollardan vukua gelmektedir*."[1] Ruhlar, ebedî tekâmül yollarında faydalanacakları, birbirlerinden mahiyet olarak farklı sonsuz kâinatlar ile endirekt, tesirler yoluyla temas edebilirler. Bizim de içinde bulunduğumuz kâinat; fizik, yarı süptil ve süptil[2] âlemlerden müteşekkil bir madde kâinatıdır. İşte bu ruhlar ve kâinatların da üstünde, her ikisine de hâkim, mahiyetlerini bilemeyeceğimiz, sezemeyeceğimiz, *Yüksek Prensipler* vardır. Bunlar *Aslî Prensip* ve ona bağlı ve tâbi olan kâinatımız dışı *kader prensibi* ve *zaman prensibi*dir.[3] "*Bu büyük hakikat, sonsuz ruhlar âleminin ve ebedî kâinat cevherleri zincirinin üstünde, mutlak bir erişilmezlikle onlardan ayrılmış bulunmaktadır. Aslî Prensip dediğimiz bu hakikatin izahına dair bir tek fikir beyan etmekten, bir tek söz söylemekten aciziz. Zira buna imkân verecek hiçbir kudret, hiçbir meleke, hiçbir idrak veya sezgi madde kâinatında mevcut değildir ve olamaz*."[4] Konuyla ilgili olarak EK 1: Şekil 3.1'de kâinatımız için verdiğim sembolik modellemeye bakılabilir. Bu modellemede üçgen şeklinde gösterilen şekil, sonsuz kâinatlardan biri olan bizim kâinatımızı sembolize etmektedir. Üçgenin içinde

---

[1] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, İstanbul, MTİAD1950 Yay., 2013, s. 19.
[2] Süptil ve yarı süptil kelimeleri ruhçulukta kullanılan terimlerdir. Maddenin bilinen üç haline oranla daha ince, titreşimi yüksek, yoğunluğu daha az hallerdeki maddeleri niteleyen bir terimdir. Subtil: **Bkz.** İsmail Fennî Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, Konya, Çizgi Kitabevi Yay., 2015, s. 402.
[3] **a.g.e.**, s. 16, 19, 20, 190, 218, 230, 233, 234. Kader ve Zaman Prensipleri Bölüm 3.2.8'de anlatılacak.
[4] **a.g.e.**, s. 19.

kademeler şeklinde, kâinatımızda var olan vibrasyonel madde kategorileri gösterilmiştir. Bu kategoriler ve aralarındaki tesir alışverişleri sırası geldikçe açıklanacaktır. Bu gösterimler tamamen semboliktir. Burada bir diğer önemli husus; bizim kâinatımızın bir madde kâinatı olduğu ve bu kâinat içindeki her şeyin maddenin vibrasyonel bir tezahürü olduğudur. EK 1: Şekil 3.1'de gösterdiğimiz gibi, Aslî Prensip ve ruhlar âlemi kâinatlar dışındadır. Ayrıca EK 1: Şekil 3.2'ye bakılabilir.

3.2.2. Aslî Prensip

Aslî Prensip, **İNK** kitabı ile ortaya çıkmış bir kavramdır. Ruhselman böyle bir kavramdan, nitelendirmeden ve adlandırmadan önceki eserlerinde hiç bahsetmemiştir. 'Önder' adlı Planın vazettiği bu ilâhî kudret için kitapta yazılanlarını irdeleyelim;

> Ruhun tekâmülünün ebediyetini kabul etmek bir zarurettir. Zira hiçbir isimle yâd edemeyeceğimiz, sezgimizin dahi hiçbir şekilde ulaşamayacağı o *erişilmezliklerin erişilmezliği*; ruhların hiçbir vakit olup bitmiş bir hâle, mutlak kemal hâline giremeyeceklerini ve ebediyen tekâmül ihtiyaçlarından kurtulamayacaklarını zarurî kılar. Şu hâlde kâinatların ruhlara erişilmezliğini zarurî kılan *âmil*, ruhların ebedî tekâmülden kurtulamamaları hakikatini de zorunlu kılar.[5]

İNK kitabında bu konuda başka bilgiler de mevcuttur; "*Kâinatlarla, kâinat cevherleri ile ruhlar arasında katî bir erişilmezlik vardır. Bu erişilmezlik ruhun ve kâinat cevherlerinin mahiyetlerinden ileri gelir*."[6] Yani cevherleri farklıdır. Şimdi yukarıdaki alıntıya devam edelim;

> Ruhların ebedî tekâmülünü zarurî kılan *âmil* de, ruhların aslî prensibe hiçbir vakit erişemeyecekleri hakikatinin bir zaruretidir. Ruhların *aslî prensib*e erişememelerini zarurî kılan *âmil* ise her şeyin üstünde ve bütünlerin bütünü olan her şeyle en ufak bir münasebeti dahi bahis mevzuu olmayan, akıllara, hayallere, hislere girmeyen hiçbir isimle ifadesi mümkün olmayan, yalnız -burada büyük bir zaruret içinde- ancak bir defaya mahsus olmak üzere, hiçbir delâletini düşünmeden, bir dünya kelimesi ile yâd edeceğimiz '*Allah*'ın; *erişilmezliklerin erişilmezliği* zaruretidir. Bu hakikati tereddüt etmeden ve münakaşa mevzuu yapmadan böylece olduğu gibi kabul etmek de zaruretlerin en büyüğü ve selamet yolunun tek istikametidir.[7]

[5] **a.g.e.**, s. 31.
[6] **a.g.e.**, s. 29-30.
[7] **a.g.e.**, s. 31.

Yukarıdaki ifadeler tefekkür edilip irdelenirse, söz konusu '*âmil*'in Allah olduğu anlaşılmaktadır. Yani Aslî Prensip'in, Allah olmadığı kanaatine varılıyor. Ancak yukarıda alıntıladığım Dipnot 3'nin devamında, Aslî Prensip için de; "*Yalnız erişilmezliğin erişilmezliği olan bu büyük hakikati, sembolik bir isimle aslî prensip diye yâd edeceğiz*."[8] deniyor. Şu halde, Aslî Prensip ile Allah hem aynıdır, hem değildir gibi bir durum ortaya çıkıyor (*erişilmezliklerin erişilmezliği* ve *erişilmezliğin erişilmezliği* lafızlarını esas alırsak). Sanki bir madalyonun iki yüzü gibi (sembolik olarak).

Ben, hem tebliği veren *Önder Planı*'nın, hem de kitabı düzenleyen Bedri Ruhselman'ın böyle çelişkili bir ifadeyi bilmeden kullanmayacakları kanaatindeyim. Ruhselman'ın kendi eserlerinden ve bilhassa **Allah** kitabından da anlaşılacağı gibi, Ruhselman, Allah olgusu hakkında tamamen tenzihçi bir görüşe sahiptir. Hâlbuki **İNK** kitabının bütününe bakarsak, Aslî Prensip tenzihçi bir görüşü yansıtmamakta, kitapta adı bir kere geçen *Allah* ise oluşun tamamen dışındadır ve tenzihçi görüşü yansıtmaktadır. Bu durum, zamana ve mekâna tâbi olmayan, dolayısıyla hareket etmeyen, bilgisi değişmeyen, ilintisiz basit varlık olan *zorunlu varlık* için tamamen uygundur. *Asli Prensip* ise daima oluşun içinde olan bir varlıktır. Bu ikisi, sembolik olarak, tamamen sezgisel bir şekilde, madalyonun iki yüzü (Zahir-Batın) olarak düşünülebilir. Bu düşünce, her ne kadar teslis (Hristiyanlar teslisi kabul etmezler.[9]) gibi algılansa da, esasında akla, mantığa, varlık kategorileri anlayışına daha uygundur, düşüncesindeyim (TYN). Doğrusunu Allah bilir.

3.2.3. Aslî Madde

Aslî madde, kitapta ilk madde ve amorf madde adlarıyla da geçmektedir. Bu aslî madde kâinatın esas yapı taşıdır. Mutlak ve tam bir hareketsizlik içindedir, ne şekli, ne hususiyetleri, ne de vasıfları vardır, *dolayısıyla mevcut olmakla beraber, idraki mümkün olamayacağından, insanlar için yok hükmündedir denebilir*. Dışarıdan hiçbir tesir almadan kendiliğinden harekete geçmesi ve şekilleri hâlleri ve tezahürleri

[8] **a.g.e.**, s. 19-20.
[9] **Bkz.** Carlos Madrigal, **Üç Tanrı mı? Tek Tanrı mı?**, İstanbul, Bütün Dünya Yay., 2002, s. 131-135.

göstermesi imkânsızdır.[10] *Felsefede 'heyûlâ' (el-Heyûlâ el- Ûlâ)*[11]*diye tabir edilen şeydir aslî madde (TYN).* "*Madde, bütün tesirlere zemin teşkil eden ve muhtelif nispetlerde bu tesirlere cevap veren bir unsurdur*."[12] Burada adı geçen 'unsur'; bütün birleşik varlıklarda bulunan basit maddelerin her birisi, ilk madde, esas, kök, element şeklinde tanımlanabilir.

İNK kitabında maddenin amorf hâlden çıkarak şekillenmesi şöyle anlatılıyor; "*Ruhların ihtiyaçlarına göre, Asli Prensipten gelen tesirler amorf kâinat cevherini harekete geçirirler ve orada madde cevherinin sonsuz varyetelerini şekillendirirler*."[13] Günümüzde Cern laboratuvarlarında, büyük parasal kaynaklar kullanılarak, yapılan bilimsel çalışmalar, işte bu amorf maddenin hangi şartlarda ve neye göre cisimleştiğini bulmaya yöneliktir. Böylece kâinatın ilk oluşum süreci de keşfedilecektir. "Tanrı Parçacığı" (Higgs bozonu) diye aradıkları ve ispatlamaya çalıştıkları şey, amorf maddenin (kütlesi olmayan maddenin) cisimleşme ve oluşma (kütle kazanma) sürecindeki hikmettir. Demek oluyor ki, insanların madde diye anladıkları ve kıymetlendirdikleri şeyler, dışarıdan gelen tesirlerin madde bünyesindeki imkânlarla meydana getirdikleri çeşitli hareketlerin tezahürleridir, amorf maddenin kendisi değildir.

Gelen bu tesirlere bağlı olarak, yüksek ve karışık hareket tezahürleriyle görünen maddeler o nispetle mudil (karmaşık) ve inkişaf etmiş durumlar ortaya koyarken, az ve basit hareket tezahürleriyle görünen maddeler de o nispetle iptidai ve basit durumlar ortaya çıkarırlar. Burada kitapta ve anlatımlarda, madde için, sık sık kullanılan *incelik-kalınlık* ve *basitlik-mudillik* hâllerini açıklamak gerekir. Eğer bir maddenin bünyesini kuran değerler, yani atomsal yapısı, ne kadar hareketli, zengin ve karışık ise o madde o kadar mudil olur ve basitlikten o oranda uzaklaşmış olur. Maddenin incelik (yumuşaklık) ve kalınlık (kabalık, sertlik) hâlleri onların gelişmişlik durumunu göstermez. Gelişmişlik derecesini gösteren o maddenin içindeki atom sayılarıdır. İster gelişmiş olsun isterse olmasın, herhangi bir maddeye gelen tesir

---

[10] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 7-8.
[11] **Bkz.** Hüseyin Sarıoğlu, **İbn Rüşd Felsefesi**, 3 bs, İstanbul, Klasik Yay., 2012, s. 52, 57, 62, 90, 158, 168, 188-189.
[12] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 7.
[13] **a.g.e.**, s. 20.

frekansını değiştirmeden gücünü artırırsa o maddenin içindeki atomlar birbirine yaklaşır ve madde kalınlaşır (kabalaşır, sertleşir). Tesir gücünü azalttığı zaman da atomlar gevşeyip birbirinden uzaklaşır ve o madde incelir (yumuşar). Böyle incelmiş maddeye akışkan (seyyal) madde veya süptil madde deniyor. İnce maddelere tesir etmek, kaba maddelere nispeten, daha kolaydır. Örneğin; su buz tutup sertleşse de sıcaktan eriyip su olsa da, buharlaşsa da, iki hidrojen ve bir oksijen atomuna sahip olarak duruyor ve gelişmişliğinde bir değişiklik olmuyor, sadece incelik kabalık hâli değişiyor. Diğer bir örnek ise oksijenle ilgili; oksijen bir gazdır ve 8 protonu (atom çekirdeğindeki '+' yüklü parçacıklar) vardır, demirin ise 26 protonu vardır ve oksijenden daha çok gelişmiştir, yani daha mudildir ama daha kabadır.

"*Kâinatın ilk madde hâlinden astronomik âlemimize doğru yürünen madde inkişafı yolunda, insanlar için anlaşılması mümkün olmayan karanlık bir saha vardır. Bu saha kaba, dağınık, amorf bir madde bütününden ibarettir. Bu kaba vasatta, teşekkül etmiş madde formasyonları yoktur.*"[14] Tesirler aslî maddeye gelmeye başladıktan sonra bu maddenin atomları bir odak oluşturup, burada bir atom meydana getirirler. Bu 'ilk hidrojen' atomudur. Ancak bu ilk hidrojen atomunun, bilinen hidrojen (H) atomuyla bir ilgisi yoktur. İnsanlarca bilinmeyen bu ilk hidrojen atomu, birçok gelişim safhalarından geçerek, inkişaf ederek bilinen hidrojen atomu hâline gelir. Ve diğer elementler de, bu hidrojen atomlarının veya çeşitli izotoplarının (3 izotopu vardır; protium, döteryum ve trityum) birbirleriyle bağlanmasından oluşmuştur.[15] *Bu hidrojen atomuna proton da denir*.[16] Tüm elementler, temelde, çekirdeklerindeki bu proton sayılarına göre farklılık arz ederler. Onun içindir ki kitapta, içinde bulunduğumuz kâinat âlemine 'hidrojen âlemi' denmektedir. Çünkü görünen her şey bu hidrojen atomunun gelişmesinden oluşmuştur. Ancak bu atomu geliştiren tesirler, o kadar çok çeşitli hareket şekilleri meydana getirmiştir ki, bunların birçoğu bambaşka yapıda ve kalitede cevher hâlleri ortaya çıkarırlar ve bunlar insan idrakinden uzaktır. "*Maddelerin bu hâllerinden, bedenli varlıklar, yani insanlar,*

[14] **a.g.e.**, s. 10.
[15] Yavuz Özmen, **Kurantum Fizik**, İstanbul, Çatı Kitapları Yay., 2012, s. 143-169 (VI. Bölüm).
[16] Proton ismi 1920 yılında Ernest Rutherford tarafından (şimdiki) hidrojen çekirdeğine verilmişti. **Bkz**. https://www.kuark.org/2014/09/proton-nedir-proton-nasil-kesfedilmistir/ Tüm elementlerin atom çekirdeklerinde protonlar vardır. Yani tüm elementler hidrojenden meydana gelmiştir.

idrakleri ile istifade edemiyorlarsa, çoğu kere bunları daha üstün varlıkların da yardımı ile otomatik olarak kullanmaktadırlar. Buna basit bir misal olarak bir insan kafasından diğer insan kafasına geçen fikir vibrasyonlarını (telepati) gösteririz."[17] Bunlar, akla gelen fikirler dâhil, bir insanın duygu çeşitlerinin tümünü kapsar. Yani, "*Asırlardan beri muhtelif spiritüalist ekollerin çeşitli isimlerle anıp da bir türlü izah edemedikleri ve mahiyetini anlayamadıkları 'perispri' denilen şey de ve sempati, sevgi, antipati, kin, korku, sevinç, gurur, haset, hodkamlık gibi duygular da dünyada bulunup insanlar tarafından bilinmeyen madde hâllerindendir*."[18] Bu da, **İNK** kitabının madde kavramına getirdiği yeni bir açılımdır. Eskiden beri ruhî hâller deyip geçiştirdiğimiz duygu hallerinin de madde hâlleri olduğu söylenmektedir. "*Bizatihi atıl ve hareketsiz olan aslî madde, ancak dışarıdan aldığı tesirlerle harekete geçebilir ve bu tesirlerin devamı boyunca hareketini muhafaza eder, tesirler ortadan kalkınca tekrar aynı hareketsiz atıl hâline döner*."[19] Dünyadaki maddeler de aslî maddenin hareketlerinden oluştuğu için dünya maddelerinin bu hâle gelene kadar çok fazla tesirler almış olması ve şekilden şekle girmiş olması gerekir. Aslî madde insanların görüş ve inceleme sahası dışındadır.

3.2.4. Tekâmül

Tekâmül**,** Osmanlıca bir kelime olup, Türkçe olgunlaşma, evrim ve gelişim manalarına gelir. "*Tekâmül, bir yasaya uygun olarak olagelen değişme, genel olarak da bu değişmenin sürekli ve derece derece olmasıdır. Biyolojide, bir varlığın gelişmesi ve serpilmesidir. Var olan ruh ve eşyanın tek ve en yüksek gayesi, tekâmül ve tekâmüle hizmettir*."[20] İnsan idraki, tekâmülün nerede başlayıp nerede biteceği hususunu kavrayamaz. Ezelîlik, ebedîlik ve sonsuz gibi kavramları sık sık kullanmamıza rağmen, gerçekte yaratılmış olanın bilgisi bunları anlamaya yetmez. Mutlak ve sonsuz bilgi, ancak her şeyi bilen Kâdir-i Mutlak Tanrı'ya aittir. "*Hiçbir yaratılmış varlık, Mutlak Varlık karşısında mükemmel değildir. Mutlak Mükemmellik, hiçbir şekil ve*

[17] Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 10-11.
[18] **a.g.e.**, s. 11.
[19] **a.g.e.**, s. 15.
[20] Ergün Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, 4.bs., İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1998, s. 212.

surette insanın ulaşacağı bir son değildir."[21] Tekâmül denildiğinde, varlıkların şuurlanması ve bilgilenmesi anlaşılmalıdır. Bütün maddî ortamlar birer tekâmül yeridir ve buralarda varlıklar, yaşayarak deneye yanıla şuur ve bilgilerini genişletirler. Ancak varlığın ulaşacağı her tekâmül seviyesi görecelidir, kesinlikle son kemal noktası yoktur. Burada realiteden bahsetmek daha doğru olur. Varlıklar, ancak kendi tekâmül realitelerinin kemaline ulaşabilirler.

"*Ruhlar kendilerini Hâlik'a yükseltecek, yani O'nun kanunlarıyla kendi varlıklarını tevhit edip, her sahada onlarla âmil olabilecek duruma kendilerini namzet kılan ve sevk eden melekelerini inkişaf ettirmek zaruretindedirler. İşte kemal dediğimiz şey bu zaruretin tahakkukudur*."[22] Ruhların maddeye bağlanma ihtiyacı, bağlandığı beden ile görgüsünü bilgisini arttırıp, evrensel yasaları (Sünnetullah'ı) deneyerek kendisini ve maddeyi geliştirmek istemesindendir. Ancak böylelikle kemal yolunda tekâmül edebilir ve bu, bir zorunluluktur. Üstat[23] diyor ki: "*Ruhun maddelere bağlanmazdan evvelki hayatında daha mütekâmil durumda olup olmadığını soruyorsunuz. Bu sıfatlara hacet olmadığını söylemiştim. Evvelce bahsettiğim veçhile ruhun maddelere bağlanması; görgüsünü arttırmak için tekâmül safhasına katlanmasıdır.*"[24] Bundan iyice anlaşılıyor ki, tekâmül aşamaları da birer araçtır ve asıl gaye ruhun görgüsünü arttırmasıdır.

İnsan (İns diye adlandırılan), beden sahibi ruhtur, ruh sahibi beden değildir. Yani asıl olan, gerçek varlık, ruhtur. Onun için dünya hayatı makbul görülmemiş, oyalanma diye nitelendirilmiş, buna karşın her şeyin, tüm çabanın ahiret (ruhsal âlem) için olduğu söylene gelmiştir. Yani tekâmül; ruhsal olgunlaşmadır, bütün biyolojik evrimin oluşma sebebidir. Dünya hayatı, ruh varlığının tekâmülüne hizmet eden bir araçtır. Ruh varlığının dünya hayatındaki her türlü tezahür şekli, örneğin insan bedeni, hayvan bedeni, bitki vs., onun gelişimi bakımından dünyaya uyumlanmış birer araçtır. Ve sürekli gelişen varlık, bu sürekliliği sağlayabilmek için araçlarını da geliştirmek

[21] **a.g.e.,** s. 212.
[22] Bedri Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, 3 c., İstanbul, Gayret Kitabevi, 1946, C: II, s. 478.
[23] Burada, ruhsal irtibat sırasında, kendisini 'Üstat' olarak adlandıran bedensiz varlıktan (plandan) bahsediliyor. Devamında da tebligatı veriliyor.
[24] Ruhselman, **a.g.e.**, s. 479.

zorundadır. Ruhçulukta genel olarak, ifade ederken, ruhsal gelişim için tekâmül, maddesel gelişim için de inkişaf kelimesi tercih edilmektedir.

Tekâmülün amacı, var olan Öz'e geri dönme sürecinde ruhun ve varlığının kademeli olarak (tedricen) gelişmesidir. Bu süreçte varlığın temel gayesi ve arzusu, en nihayetinde evrensel bilince, Ünite[25]'ye (kâinatımızın bilemediğimiz son ya da üst sınırlarındaki -tekâmül anlamında- birliğe, vahdete) ulaşmaktır. Ruhların ve varlıklarının tekâmülü, birçok enkarnasyon (doğuş, bedenlenme) ile çok uzun zaman içinde gerçekleşebilir. Bir insan ömrü, varlığın en yüksek kemal mertebesine ulaşması için yeterli değildir. "*Bir varlığın bu gayeye varabilmesi için, dünyamızın yanı sıra, bütün kâinatta geçireceği sayısız tekâmül merhaleleri vardır. İşte bu merhalelerin dünyamızda da geçen kısımları reenkarnasyon (tekrar doğuş, tekrar bedenlenme) yoluyla sağlanmaktadır.*"[26] Tekâmülde reenkarnasyon zorunludur. Yani, enkarnasyon (doğuş), dezenkarnasyon (ölüm) ve reenkarnasyon (tekrar doğuş) zorunlu bir döngüdür. Ancak tekâmülde, "*klasik düşünce sahiplerinin kabul ettikleri tenasüh fikri kabul edilemez.*"[27] Zira geriye tekâmül olmaz. Tekâmüle, esasında, bir zorunluluk olarak bakmamak lazımdır. Bu her varlığın tâbi olduğu doğal bir süreçtir. Yaratılmış olan her varlık sonsuz hikmet sahibi olan Yaratıcı'sını idrak etmeye ve O'na ulaşmaya çalışır. Sonsuz olan Yaratıcı'nın yarattığı sonsuz evrenler içinde sürdürülen ve adına tekâmül dediğimiz bu faaliyetin de, doğal olarak, bir sonu olmayacaktır. Çünkü Yaratıcı'nın yaratışı sonsuzdur ve yaratışın tezahürünü idrak etme faaliyeti olan tekâmül de, yaratılan varlık için sonsuzdur.

Ruhçulukta bahsedilen ruhsal tekâmül, Kur'an'da daha çok ahlak açısından ele alınmaktadır. İyilik-kötülük, iyi insan olmak, takva sahibi olmak, hidayete kavuşmak, imanlı olmak, sabretmek, maddî-manevî yardım etmek, güzel söz söylemek, iyi şeyler düşünmek, yanlışı-doğruyu her şeyi sorgulamak, elinden-dilinden emin olmak, yalan söylememek, aldatmamak vs. konularında tavsiyelerde bulunan Kur'an, böylelikle, hem tekâmülü hızlandırmak hem de yol göstermek istemektedir.

---

[25] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 31-32, 39, 46, 48, 64, 70, 74, 79, 146, 168, 173-175, 195, 229-230, 238, 240, 245-246.
[26] Ergün Arıkdal, **Büyük Sentez: Tekâmül**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1999, s. 15.
[27] **a.g.e.**, s. 17.

Kur'an, ruh konusunda açık bir bilgi vermez. Ancak insanların tekâmül edebilmeleri için yaşam/hareket alanı oluşturur. Bu, diğer dinler ve inanışlar için de böyledir. Onun için çeşitli dinler ve farklı akımlar vardır. Bütün bunlar insanların, realitelerine (idrak seviyelerine) göre, tekâmül edebilmeleri için RİM (Ruhsal İdare Mekanizması, Melekût Âlemi) tarafından planlanmaktadır. Bu RİM terimi, Yeni Ruhçuluk'un (Neo-Spiritüalizm'in) kurucusu Dr. Bedri Ruhselman tarafından kullanılmıştır. 'Yüksek İdare Mekanizması Hiyerarşisi' ismi de verilen RİM'in klasik Batı-Spiritüalizm'inde henüz bir karşılığı yoktur. "*RİM, maddî ve ruhî âlemleri İlâhî Murat yönünde idare eder, tekâmülün gerektirdiği düzen ve imkânları hazırlar, varlıkların eğitimini düzenler ve izler, maddî âlemlerin oluşum ve düzenini ruhsal âlemlerle bir ahenk içinde tutar. En küçük varlıktan en karmaşık sisteme kadar hepsinin hakikatine sahip olan RİM, Kâdir-i Mutlak Tanrı'nın rahmetini, âlemlerde 'hazır ve nazır' olan kudretini temsil eder*."[28]

3.2.5. Ruh

Ruh kavramı/konusu spiritüalizmin/spiritizmin en önemli konusudur. Ruhtan bahsettiğimiz zaman ne kastedildiğinin çok iyi anlaşılması gerekir. Ruh kavramına, spiritüalizm çerçevesinden, detaylı bakalım. Ruh, Osmanlıca'ya Arapça'dan geçmiş bir kelime olup, Türkçe'si 'tin' dir. "*Ruh, maddeyi şekillendiren, maddesel mekânda yer işgal etmeyen, kendi kendine kaim, kendi kendinin aynı, kısımlara ayrılmayan, soyut, etken varlıktır. Düşünmenin başlangıcıdır. Bedenin ne içinde, ne dışındadır; bedeni etkisi altında tutar.*"[29] Madde, ruh için yaratma eyleminde kullanacağı bir araçtır. Ruh, maddesel enerjiyi yönlendirip idare ederek, sürekli olarak, etkinliğini sağlar. "*Ruh, irade ve iktidarı sayesinde, uyum sağladığı âlemlerin yasa ve icaplarına uyarak bilgi ve tatbikat için her istediği zaman plan düzenleyerek bedenlenebilen, maksatlı ve etki sahibi, şuurlu bir varlıktır*."[30] Maksatlı etki yapabilen bu şuurlu varlıklar, tekâmül ihtiyaçları çerçevesinde çeşitli organizasyonlarla, bedenden bedene geçerek, atıl maddesel enerjileri evrensel yasalara göre yönlendirirler. Maddesel evrenden kendi kendine maksatlı hareketler yapması beklenemez. Madde atıl ve

[28] Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 181-182.
[29] **a.g.e.**, s. 178.
[30] **a.g.e.**, s. 178-179.

kördür; eğer evren bunlardan ibaret olsaydı, bir karmaşa içinde, entropik kaderine uyarak, çoktan yıkılıp giderdi. Ruhlar, tekâmül derecelerine göre, Mutlak Yaradan'ın Yasaları'nı uygulamak hususundaki etkinliklerini maddesel evrende gösterirler.

Ergün Arıkdal'ın medyumluğu kanalı ile 1969-1974 yılları arasında, **Sadıklar Planı: Ruhsal Tebliğler** adlı bir dizi ruhsal irtibat celselerinden, bedensiz varlıklardan, edinilen bilgilere göre; "*Varlık için, yani öz, cevher ve şuurdan terekküp etmiş (meydana gelmiş) varlık için, ruh için, bir buut söz konusu değildir. Şöyle ki: Öz, yapı ve vasıf itibariyle kâinatta mevcut en ince vibrasyondan daha ince vibrasyonları haizdir. Dolayısıyla bütün buutlar onda meknuzdur. Fakat ona desteklik eden diğer unsurlar böyle değildir. Böyle olmadığı için, varlık bundan dolayı bir buut sınırlamasına tâbi olabilir*."[31] Burada bahsedilen 'buut', fiziğin tarif etmiş olduğu cismin şekli (en, boy, derinlik gibi) ile sınırlı değildir. Buut, tamamen değişik vibrasyonel bir sahadır. Öyle ki, oraya intikal eden her ne olursa olsun oranın vasıflarını alır veya almaz. Alırsa o buudun, almazsa kendi bulunduğu yerin malikidir. "*İnsan (İns), şuur ile Kâdir-i Mutlak tarafından yaratılmış olan Orijinal Madde'den müteşekkil bir buuttur. Bu Orijinal Madde, bir defa olmak üzere halk edilmiş ve bildiğiniz maddî cevherlerden tamamıyla farklı bir özellik taşır. Orijinal Madde, kendinden gayri olan hiçbir maddî cevherin hükmü ve tesir sahası içinde bulunmaz. O, ancak şuurun müessiriyeti altında buutlar arasında her türlü müessiriyeti temin edebilecek bir kombinezondur*."[32] Dolayısıyla, İnsan (ruhu), çok yüksek özel bir bileşimdir. Onun cevherî yapısı ve Orijinal Madde'si hakkında insanlığa (beşeriyete) sembolik ifadelerden başka hiçbir bilgi verilmemiştir. Çünkü insanlık, bulunduğu realite itibariyle, bunu anlayabilecek kapasitede değildir. Burada önemli bir nokta, İnsan diye adlandırılan varlığın genelde 'İnsan Ruhu' olduğunu unutmamamızdır. İnsan bedeni genellikle 'beşer' diye adlandırılmaktadır.

Bu 123 No.lu 20.03.1970 tarihli celsenin devamında, şuur hakkında bilgi verilmektedir; "*Şuur, şimdiye dek bilmiş olduğunuz, varlığın kendi hakkındaki umumî bilgisinin belli bir vasattaki durumu değildir. O, bütün var olmuş olanların ve var olacakların genel bilgisi ve enerjisidir. Şuur, her var olanı ihata eden, birbirlerini ne*

[31] **Sadıklar Planı: Ruhsal Tebliğler**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1988, s. 557-558. Celse No: 124.
[32] **a.g.e.**, s. 552. Celse No: 123

kadar ihata eden olursa olsun onları da ihata eden bir İlâhî Kudret, Enerji, bir Müessiriyettir."[33] Celsede alınan bilgilere göre, çeşitli gezegenler üzerinde mevcut olan varlıklar bu Umumî Şuur'un enerjisinden istifade eder. Tüm varlık, Umumî Şuur'un (Akaşik kayıtlar, Levh-i Mahfuz) birer uzantısı sayılır. Ruh ismini verdiğimiz Müteal (Aşkın, Üstün) Cevher ise; bu Umumî Şuur'un Özü'ne en yakın derecede bağlı bulunan, Orijinal Madde ile yüklenmiş şuurun özel bir adıdır. Netice olarak, vurgulanmak istenen nokta, 'İnsan' denilen varlığın, dünya veya başka gezegenler üzerinde mevcut olan ve davranışları ile tezahür etmiş bulunan varlık olmadığıdır. İnsan, onun en mahrem, en yüce, en ince ve en kudretli aslıdır. Bizler ise 'beşer' varlıklarız. Beşer, İnsan demek değildir. Yani daha evvelce de bahsedildiği gibi kısaca, bizler, insan olarak, ruh sahibi bir beden değil, beden sahibi bir ruhuz. Varlık ise, üç şekilde ifade edilebilir;

1) Yaradan'ı karşısında bir mevcudiyet olarak varlık,
2) Kendisi de yaratılan olmakla beraber, mahiyet bakımından büyük farklılık gösterdiği için, madde karşısında varlık,
3) Bizatihi ruhî bir mevcudiyet olarak varlık.

Buradan, mekân işgal eden varlık, yapısal olarak, ruh ve madde diye ikiye ayrılabilir. Ancak, bu ayırımı, maddenin en ince titreşimi haiz hâllerinin sonunda, ruhun en kaba titreşimi haiz hâlleri başlıyor diye düşünmemek lazımdır. Çünkü bunların ikisi de ayrı ayrı varlık, dolayısıyla mevcudiyettir. Mevcudiyet, mekânda yer işgal eden varlığın halidir. Tanrı tasavvuru ve tahayyülü içerisinde, yani O'nun mekânı içerisinde yer işgal etmek mevcudiyettir. İşgal eden ise varlıktır. **Sadıklar Planı: Ruhsal Tebliğler**'inden bir diğer önemli celseye bakalım:

> "Ruh, kendi nokta-i nazarından kendi kendisi karşısında, kendi müstakil tasavvur ve tahayyülü içerisinde, öz itibariyle bir mevcudiyet, dolayısıyla bir varlık teşkil eder. Şimdi onun ruh olarak mevcudiyeti, artık Tanrı tasavvur ve tahayyülünün mekânı içerisinde ikinci bir mekân tarzında teşekkül etmiştir ki, bu ruhî varlıktır, hürdür, mukadderi elindedir, irade sahibidir, her türlü tecrübeyi yapabilir. Ve nihayet işte bu varlık, madde ile bir muvasaladan (ulaşıp temas etmeden), bir kontaktan (sonra), onun mevcudiyetini kendi mekânı içerisine alan ruh, maddenin varlık halinde teşekkülüne sebep olur. *Madde, bizatihi, Tanrı tarafından meydana getirilmiş, bir cevher-i aslîye (heyula, amorf) sahiptir. Bir mevcudiyettir, yani o mekânda bir mevcut yer işgal eder. Fakat o henüz varlık karakterini haiz değildir.*

[33] **a.g.e.**, s. 552.

> *Ta ki, ruhî kudret ona ilk empülsünü, ilk muktedir tesirini göndersin ve o da bunu alıp cevap versin*. İşte bu andan itibaren bir varlık, maddî bir varlık teşekkül etmiş, yani sizin kozmik kâinatınız meydana gelmiştir. *Kozmik kâinatın meydana gelişi, hiç şüphesiz, Yaradan'ın tasavvuru ve tahayyülü dâhilinde değildir. Kâdir-i Mutlak olan Tanrı, sadece mevcudiyeti meydana getirmiştir. Ve ruh, mevcudiyetten varlığa inkılap etmiş (bir hâlden başka bir hâle geçmiş) ve mevcudiyet hâlinde bulunan maddeyi, varlık hâlinde maddeye çevirmiştir*."[34]

Bu 137 No.lu 13.11.1970 tarihli celsede bahsedilen 'mevcudiyet' ilâhî yasalar ve madde manasındadır. Celseye devam edersek; "*Kozmik kâinatınız baştan aşağı ruhî varlığın şaheseridir. Ve bu yüzden, siz nerede ne araştırırsanız araştırın, Kadir-i Mutlak olan Tanrı'nın, eteğine hiçbir zaman dokunamayacaksınız. Biz de öyle, bizden yukarıdakiler de öyle, bütün sonsuzluk içerisinde bütün varlıklar için de öyle. Bizler, yani varlık, bütün varlıklar, İlâhî tasavvur ve tahayyülün mekânı içerisinde payidar olmak hasletini almış ve yegâne mukadderimiz de bu olmuştur*."[35] Burada Kâdir-i Mutlak olan Tanrı'nın, yarattıkları ile hiçbir şekilde irtibatta olmadığına vurgu yapılmaktadır. Bütün her şeyi, sonsuza kadar devam eden bir hiyerarşi içerisinde, varlıklar tanzim eder. "*Varlığın tahayyülüne, varlığın düşüncesine göre mevcut âlem mekânda yer tutar*."[36]

Yüce Yaradan, varlığı yaratırken kodlarını da içine koymuştur. Her şey yasalar çerçevesinde, varlığın içine konmuş kodlar (DNA gibi), yani İlâhî Emir gereğince vuku bulur ve tanzim edilir. "*Mevcut olan her şey, birbirini devamlı surette yaratmaktadır. Fakat ilk müessir kudret ve bilgi ve enmüzeç (numune, örnek), bütün hesap ve kitap Kâdir-i Mutlak Allah'ındır. Bundan sonra mevcudat içerisinde mevcut olan her şey ve ruh, bir kere faaliyete geçtikten sonra o faaliyetin müessiriyeti altından çıkamaz*"[37] Yani iş, tesir alış verişi, başladıktan sonra sistem emrolunduğu şekilde çalışır, artık varlıklar yaptıklarından sorumludurlar.

Sonuç olarak; ruh, aktif ve tekâmül ihtiyacı olan ve bu ihtiyaca cevap veren pasif kâinatlar için bir gaye oluşturan, kâinatlarla ancak endirekt yollarla ilişki kuran, ebediyen tekâmülüne devam edecek olan ve asla mutlak kemal haline eremeyecek

[34] **a.g.e.**, s. 619. Celse No: 137
[35] **a.g.e.**, s. 619.
[36] **a.g.e.**, s. 619.
[37] **a.g.e.**, s. 632-633.

olan, kâinatımızın malzemeleriyle tasviri veya tarifi mümkün olmayan ve dolayısıyla mahiyetinin tasavvuru ve idraki söz konusu olmayan, kâinatlar üstü hakikatlerden biridir.[38] Ruh, madde kâinatının içinde değildir, dışında da denilemez, şu halde, ruhun, kâinatların hiçbiriyle doğrudan doğruya ilişkisi düşünülmeden, onların cevherlerine teması söz konusu edilmeden, bütün kâinatlarla kucaklaşmış gibi onlardan faydalandığı söylenebilir.[39]

3.2.6. Medyumluk

Medyumluk konusu bilhassa Neo-Spiritizm'de (Tekâmülcü Deneysel Ruhçuluk'da) çok önemlidir. Çünkü bu sistemin, öğretinin temeli; ruhsal varlıklarla irtibat kurulmasına ve onlardan bilgi alınmasına dayanır. Bu irtibatlara genelde 'celse', 'seans', 'akış' gibi adlar da verilmektedir. Bu irtibatlar, tek başına kurulabildiği gibi, genel olarak medyum olarak adlandırılan birisinin yardımı/vasıtasıyla yapılmaktadır. Bu durumda bu işi bilen biri (operatör) medyumun ruhsal yeteneklerini kullanarak, bedensiz varlıklarla/ruhsal varlıklarla irtibat kurmakta, onlardan soru-cevap şeklinde bilgiler almaktadır. Medyum; "*bedensiz varlıklarla ruhsal bağlantı kurup, insanlarla ruhlar arasında iletişim yapılabilmesini sağlayan, hassas yapılı, özel yeteneklere sahip kimse*"[40] şeklinde tarif edilebilir. Genel olarak, ruhsal varlıklardan etki alabilen herkes medyumdur. Yani her bedenli varlık ruhsal etkilere açık bir durumda olduğu için, herkes genel anlamda medyumdur denilebilir. Medyumluk çeşitlidir, başlıca iki kısma ayrılır:

1) Fizik medyumluk (darbeci, telekinetik, ışık, doğrudan ses, apor, ektoplazmik materyalizasyon, ruhsal fotoğrafçılık, levitasyon, mulajcılık, tekinsiz ev, bir kısım dedublüman vs.),[41]

---

[38] Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 16, 18, 19, 246.
[39] **a.g.e.**, s. 17-18.
[40] Arıkdal, **Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 131.
[41] **a.g.e.**, s. 46, **Darbeci**: İrtibat, çeşitli tonlarda tıklama-darbeleme şeklinde olur; s. 214, **Telekinetik**: Celse esnasında çeşitli eşyaların uzaktan hareket ettirmek; **Işık**: İrtibat ışık şeklinde olur; s. 59, **Doğrudan ses**: Bedensiz varlığın medyumun ağzından kendi sesi ile konuşması; s. 18, **Apor**: Deney yapılan yerde var olmayan bir eşyanın peyda olmasıdır; s. 77, **Ektoplazmik materyalizasyon**: Celse esnasında medyumun ağzından buharımsı macunumsu değişik renklerde seyyal madde çıkması; s. 181, **Ruhsal fotoğrafçılık**: Bedensiz varlığın görünümünün fotoğraf filmi üzerinde kendiliğinden veya deneysel belirmesi; s. 123, **Levitasyon**: Celse esnasında ortamda bulunan eşya veya cisimlerin havaya yükselmesi; s. 138-139, **Mulajcılık**: Ektoplazmik olaylarda bedensiz varlıkların el, ayak şekillerinin alçı,

2) Zihnî medyumluk (durugörür, duruişitir, sezgisel, yazıcı-çizici, psikometri, içsel, darbeci, şifacı, telepat, öncedenbilici, radyestezist vs.).[42]

Medyomluk, her devirde ve her toplumda, gizli veya aşikâr olarak mevcut olmuştur. Medyumlar, 'İdareci Ruhsal Plan'ların tekâmülle ilgili işlerinin yürütülmesinde vasıtalık etmiş görevli kimselerdir. **İNK** kitabında da medyumluk; kâinat tesirlerini, kâinat vibrasyonlarını alabilmede hassasiyet kazanmış insanların tesirleşmede, yani vibrasyon alışverişlerinde bulunmasıdır,[43] şeklinde tarif ediliyor. İnsan beyninde en fazla titreşimi haiz hücreler beyin hücreleridir ve normal hallerde kendilerine mahsus muayyen (muhtelif sebeplerle çoğalıp azalabilen) frekansları vardır.[44] İşte, medyumik yeteneği olanlar, trans hâline geçtiklerinde, bu frekansları artar ve o oranda da bedensiz varlıklarla irtibat kurmaları gerçekleşir. Maddenin haiz olduğu frekansın, enerjiyi nasıl etkilediğini bir formül ile açıklayalım;

Enerji = Planck Sabiti x Frekans

Formülden görüldüğü gibi, frekans arttıkça enerji de artmaktadır. Radyo, örnek olarak gösterilebilir. Sistemde çeşitli frekanslarda yayınlar var ve biz radyomuzu hangi frekansa ayarlarsak o frekanstaki yayınları alabiliyoruz. Ruhsal varlıklarla olan tesir alışverişleri de aynı böyledir. Bizim frekansımız ne yükseklikteyse, o seviyede tesirler alabiliriz. Medyumik yetenekli birinin frekansı, normal birinin frekansından yüksektir. Hele trans hâlinde, medyumun frekansı daha da artmaktadır. Bu frekans çok çok artarsa, artık varlıkları göremeyiz. Bunu gitar teli örneği ile açıklarsak; gitar telini yeteri kadar titretecek şekilde darbelersek teli göremeyiz, ama tel orada mevcuttur.

---

is, un gibi maddeler üstüne çıkması; s. 213, **Tekinsiz ev**: Bedensiz varlığın bir mekâna bağlı olarak etki vermesi, ses görüntü vs. gibi; s. 48, **Dedublüman**: Ruh ve beden ilişkisinin gevşemesi sonucu, bazı uzuvların veya bedenin dematerya lize olup başka bir yerde ortaya çıkması.

[42] **a.g.e.**, s. 66-67, **Durugörür**: Beş duyu dışında eşyaları ve fikirleri algılama ve görme; s. 67-68, **Duruişitir**: Bedensiz varlıkların, vasıtasız olarak, ses ve konuşmalarını duyma; s. 191-192, **Sezgisel**: Ruhta hazır bulunan bir düşünce hakkında vasıtasız bilgi edinme; **Yazıcı-Çizici**: İrtibat sırasında medyumun bağlantıyı yazarak veya çizerek aktarması; s. 165-166, **Psikometri**: Uzak veya yakın geçmişte eşyalar üzerinde bırakılmış izlerin, etkilerin tekrar zihinde ortaya çıkarılması; s. 98, **İçsel/İçtepi**: Medyumun iradesi dışında, irtibat esnasında, karşı koyamadığı yazı yazma isteği, bir şeyler söyleme isteği vs. gibi hallere girmesi; s. 215-216, **Telepat**: Telepati, yani düşünceler arası bağlantı kurma yeteneği olma; **Öndenbilici**: Gelecekten haber verme yeteneği olma, kâhinlik, keramet sahibi olma; s. 173-174, **Radyestezist**: Maddesel ışınımlar (radyasyonlar) vasıtasıyla (bazen Sarkaç, çubuk gibi vasıtalarla da yapılır) duyumlar almak, belirlemek yeteneği olan.

[43] Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 137,147.

[44] **a.g.e.**, s. 138.

Hatta sağlık durumumuz da bedenimizin frekansı ile alakalıdır. Frekansımızın düşmesi hastalık belirtisidir. Tabii ki, bu frekans seviyesi, kendini bilme çalışmaları, tefekkür etme, olumlu düşünme, spor yapma, iyilik yapma, merhamet, adalet ve sevgi duygularını geliştirme ile arttırılabilir. Bu konu ile ilgili linkleri EK 11'de verdim.

Burada önemli bir hususa da dikkat çekmek gerekir. Ruhselman'ın ortaya koyduğu bu sistemde, ruhsal varlıklar dendiği zaman, daima ruh'tan bahsedilmemektedir. Daha önce de anlatıldığı gibi, ruh varlığının madde ile direkt bir irtibatı, teması olamaz. Kabaca söylersek; ruh nereye enkarne olacaksa o vasatın şartlarına uygun bir ara beden meydana getirir. İşte bu ara beden (enerji beden, perispiri) vasıtasıyla madde ve varlıklarla irtibat kurar. Medyumlar da bu ara bedenleri vasıtasıyla diğer bedensiz ruhsal varlıklarla irtibat kurarlar. Bu irtibatlar da şuur alanları ile sağlanır. Bu konuda daha detaylı bilgiyi, 2. Bölümde Ruhselman'ın eserlerinden, **Medyomluk** kitabını özetlerken verdim.

Medyumik yetenekli kişiler kadim zamanlardan beri var olmuşlar ve var olacaklardır. Ancak bu gibi kişiler insanlık tarafından genellikle dışlanmışlar, büyücülükle, cadılıkla, şarlatanlıkla, meczuplukla vs. suçlanmışlardır. Tabii ki, bunların arasında böyle sahtekârlık yapan kişiler de olmuştur. Ama bu medyumluk ciddi bir iştir (eğitimi vardır, geliştirilmesi vardır) ve ilâhî sistem hakkında bilgi almanın tek yoludur denebilir.

Medyumlar ve medyumluk konusu birçok bilim adamı tarafından da araştırılmaktadır. Çünkü ortaya çıkan inkâr edilemez fenomenler, vakıalar ilgi çekmekte ve buna bilimsel bir açıklama getirilmesi istenmektedir. Her ne kadar bilimsel bir kanıt aransa da, aranmasa da, olaylar tüm gerçekliği ile ortadadır. Bu tür vakıaların, kişiye ve kişinin medyumik yeteneklerine, hatta o kişinin anlık psikolojik durumuna da bağlı olduğu düşünülürse, bilimsel bakışla, aynı şartlarda aynı sonuçların elde edilmesi her zaman mümkün olmamaktadır. Bu konuda Türkiye'de de araştırma yapan bilim adamları vardır. Bunlardan biri de nöroloji uzmanı Dr. Sultan Tarlacı'dır. Kendisi bu çevrelerce de tanınmış birisidir. Tarlacı, "Medyumluk Yeteneği Bilimsel

Olarak İspatlandı"[45] adlı inceleme yazısında, "*Sahtekârlar bir yana bırakıldığında, işin erbabı medyumlar, normal yollarla ulaşılamayacak bilgilere ulaşabilmekte*" diyerek, medyumların hasta olmayıp üstün meziyetli kimseler olduğuna vurgu yapmaktadır. Yazısının devamında, bu konularda tanınmış bir araştırmacı olan Dr. Gary E. Schwartz'ın medyumlarla yapmış olduğu çalışmalara değinmekte ve onun bu çalışmalarını derlediği **Öteâlem Deneyleri** (The Afterlife Experiments)[46] adlı kitabından alıntılar yapmaktadır. Ruhsal beceriler ve medyumluk konusuna ihtiyatla yaklaşan çevreler, bu kitapta, anlatılan deneylerin verilerini, bu verilerin analizlerini ve ortaya çıkan sonuçları bulabilirler. Ayrıca Sultan Tarlacı, yazısında, trans halindeki beyin görüntüsüne bakarak sahte medyumun da kolaylıkla tespit edilebileceğini söylemektedir. Tarlacı, medyumluk ve parapsikoloji hakkında hazırladığı yazıları **Dr. Bedri Ruhselman'dan Medyumluk**[47] adlı kitapta yayınlamıştır.

3.2.7. Tesirler

Ruhların ihtiyaçlarının ne olduğunu, mahiyetini, sebeplerini ve neticelerini asla bilemeyiz ve takdir edemeyiz. İşte bu ihtiyaçların kâinatımızda (veya başka bir kâinatta) karşılanacak olan kısmına, o kâinattaki tekâmülü denir. Ruhların ihtiyaçları, o kâinatta, Aslî Prensip'in hâkimiyeti ve kontrolü altındaki tatbikatlar, eprövler, sınavlar ile karşılanır. Aslî Prensip'in icapları, ilkeleri kâinatımızın en üstünde bulunan Ünite'ye dalga dalga gelir. Oraya gelen icaplar, ilkeler Ünite'de yayılıyor. Bu yayılımın ardından orada toplanan icaplar bir bütün (vahdet) oluşturuyor. İcap ya da aslî icap (İlâhî İcap); Aslî Prensip'te tespit ve tayin olunmuş, belirlenmiş durumların ifadesi olup, kâinatımızda, kâinatlarda ve kâinatlar üstü olan ruhlar arasında her şeyi içine alır. Her kâinata göre ayrı bir niteliği olan icaplar, Aslî Prensip'e ait kudretin kendisidir. Bir birlik hâline gelmiş olan bu icaplar, daha sonra Ünite'den tesir şeklinde süzülerek kâinatın içine doğru akmaya başlıyor. Bu tesirler icaplardan çıktığı için her tesir bir icabı taşıyor. Ruhların bu kâinattaki tekâmül ihtiyaçlarını karşılayan da, bu

[45] Bu inceleme yazısına https://www.karar.com/fast-pages/google/hayat-haberleri/medyumluk-yetenegi-bilimsel-olarak-ispatlandi-45149 linkinden ulaşılabilir.
[46] Gary E. Schwartz, William L. Simon, **Öteâlem Deneyleri**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 2005.
[47] Sertaç Mehmet Temizel, Sultan Tarlacı, **Dr. Bedri Ruhselman'dan Medyumluk**, İstanbul, Arıtan Yay., 2015, s. 177-187 medyumluk; s. 189-224 parapsikoloji, s. 29-149 günümüz Türkçesi ile Ruhselman'ın **Medyomluk** kitabı, s. 153-173 günümüz Türkçesi ile Ruhselman'ın Neo-Spiritüalizm hakkında MEB'e yazdığı rapor.

tesirler oluyor. "*Böylece, Ünite ile birleşmiş olan bu icaplar, tesirler hâlinde Ünite'den süzülüp her varlığın ihtiyacına uygun olarak kâinat içindeki topluluklara, fertlere, maddelere ve varlıklara, en küçük zerrelere kadar bütün madde cüzlerine dağılırlar ve onlarda çeşitli transformasyonlar, deformasyonlar ve formasyonlar meydana getirirler*."[48] Ruhların varlıklarla olan irtibatları bu şekilde, atomik seviyede sağlanıyor. Varlıkların maddelerle ilgili veya diğerleriyle olan her türlü alışverişleri de böylece sağlanıyor. Kısaca, ruhlar bu kâinatta her ne tatbikat yapacaklarsa, onların bu tatbikat için ihtiyaçları olan her şeylerini kusursuz bir şekilde ayarlayan, tatbikat imkânlarını ve kurallarını, yasaları ortaya koyan, Aslî Prensip'in tesirler şeklinde görünen aslî icaplarıdır. Bu yolla kâinatın düzeni ve akışı, belirlenmiş hedefine doğru gider. "*Şu hâlde, kâinatın hiçbir zerresi bu tesirlerden azade değildir.*"[49]

Yeri gelmişken *varlık* konusuna da değinmek istiyorum. **İNK** kitabında varlık çok değişik manalarda kullanılmaktadır. Hangi manada kullanıldığı bazen ancak metinden anlaşılabilmektedir. *Varlık*; madde, maddenin çeşitli formasyonları, beden vb. manalarında kullanılmıştır. Genel olarak kastedilen manaya göre tanımlayalım; "*Varlık; Aslî Prensip'in icaplarını taşıyan ve ruhlarla alakalı bulunan tesirlerin; herhangi bir ruhun, kâinat sonuna kadar kendisine hizmet etmesi için, muayyen inkişaf kademesindeki maddeler arasından toplayarak sentezleştirdiği bir madde ünitesi, daha doğrusu bir tesirler mudilesidir (karmaşasıdır). Şu hâlde her varlık, muayyen bir ruhun kâinat sonuna kadar hizmetine tahsis edilmiş bir tekâmül vasıtasıdır*."[50] Yani varlık ruhun sembolüdür. Bir ruhun davranışlarını kâinatta madde olarak ifade eder ve bu ifadeleri de bir aynanın yansıtması gibi ruha geri aksettirirler. Ruhun bütün davranışlarını tam olarak yansıttığı için de ruh gibi görünür. "*Biz ona ruhun kendisi imiş gibi de bakabiliriz. Zira o varlıkta görünen her tezahür, ruhun davranışlarının – kullandığı madde imkânlarının müsaadesi nispetinde– kâinata aksetmiş bir ifadesinden, temsili bir görünüşünden başka bir şey değildir. Ve ruh ile bağlantı ortadan kalkınca ona ait bütün ifadeler ve tezahürler silinecek ve varlık o anda dağılacaktır*."[51] Burada ruhun ortadan kalkması demek; ruhun o varlıkla bağlantısının

[48] Ruhselman (Düz.), **İlâhi Nizam ve Kâinat**, s. 32.
[49] **a.g.e.**, s. 32.
[50] **a.g.e.**, s. 32.
[51] **a.g.e.**, s. 33.

(tesir alışverişinin) kopması ve artık ona ihtiyacı kalmaması demektir. Tesirler ve varlık oluşumu konusunda, sembolik olarak hazırlanan EK 1: Şekil 3.3'e bakılabilir. İlk hidrojen atomundan sonra, bildiğimiz hidrojen atomu ve ondan da diğer atomlar oluşur. Hidrojen atomunun bu gelişim safhalarında aslî tesirler söz konusudur. Böylece ruhun, madde ile birlikte daha üst safhalara geçmesi sağlanır. Nihayet tekâmül ede ede hidrojen âlemi üstü yarı süptil ortama geldiklerinde, bu yüksek ve dağınık enerjiler bir araya toplanır ve bir ruha hizmet edebilecek kabiliyet ve imkânlarına kavuşmuş olan varlık oluşur (Bkz. EK 1: Şekil 3.4). Varlık, şuurlu maddedir. Bu durum oluşunca, bu dağınık enerjilerden kendisine bir beden kurmak liyakatine ermiş olan ruh da aslî tesir tarafından varlığa bağlanır. Ruhun bedene etki etmesi de ancak bu varlık (perispiri) sayesinde olmaktadır ve bu durum büyük enerji (vibrasyon) farkından dolayı zorunludur.

Tesirler dört grupta inceleyebiliriz. Bunlardan ikisi doğrudan doğruya kâinat dışından gelen *aslî tesir*lerdir (birinci ve ikinci gruplar). Bunların mahiyetlerini bilemiyoruz, ancak kâinat içine girince tesir şeklinde ortaya çıkmaktadırlar. Diğer ikisi de kâinat içindeki varlıklardan gelen tesirlerdir. Bunlar da *tali tesir*lerdir (üçüncü ve dördüncü gruplar). Tali tesirler, genelde vazifeli varlıklardan gelir. Dört grup tesir olmasına rağmen, bu tesirlerin ve icapların menşei Aslî Prensip'tir. Ruhlardan gelen tesirler de Aslî Prensip'in kontrolü altındadır. Aslî tesirlerin *birinci grup*takilerine *tekâmül değerleri* veya *ruhî tesirler* denir. Bunlar ruhlarla ilgilidir. Bu tesirler, ruhların tekâmül ihtiyaçlarını kâinata ve kâinattaki reaksiyonları da tekrar ruhlara aksettirir. Ruhlara ait olarak gelen birinci gruptaki tesirler, ruhların ihtiyaç ve davranışlarının ifadelerini taşırlar ve bağlı bulundukları beden ve maddelere iştirak ederler. *İkinci grup* tesirler, Aslî Prensip'ten kâinata direkt giren tesirlerdir. Bunlar maddelerle ilgilidir. Ruhların ihtiyaçlarına göre maddeleri sonsuz hâl ve şekillere sokarak ruhların tekâmülüne hizmet ederler. Bunlara *esasi değerler* veya *esasî tesirler* denir. Bunlar kâinat içine girince, birinci grup gibi, Ünite'ye gelerek oradan ruhların bağlı olduğu varlıklara, madde ve bedenlere yönelirler (Bkz. EK 1: Şekil 3.5, 3.6 ve 3.7). Ünite'den çıkan tesirler, âlemlere, galaksilere, gezegenlere, varlıklara ve tüm maddelere, yani kâinatın her yerine ve her şeyine dağılarak bölünürler. Bu esasî tesirler, herhangi bir maddî ortamdaki maddeleri bir nokta etrafında toplayıp çekirdek oluştururlar ve

onunla etrafına diğer madde parçalarını çekerek cisimler, gezegenler, galaksiler, nebülözler ve nihayet sonsuz âlemleri oluştururlar. *Üçüncü grup*taki tesirler, varlıklarla bedenler arasında bulunan tesirlerdir. Bunlar kullanıldıktan sonra değerleri, nitelikleri değişmiş farklılaşmış tesirlerdir. *İnsanların birbirlerine yaptıkları, pozitif veya negatif, tesirlerdir*. *Dördüncü grup*taki tesirler, maddeye inen esasî tesirin, bozularak tekrar çıkıp etrafa yayılan tesirleridir. Bunlar maddelerin *manyetik alanlarını* oluştururlar ve otomatik faaliyetlerde kullanılırlar. Bu manyetik alanlar, manyetizmalarda, nazar gibi etkileşimlerde, kansız ve neştersiz el ile yapılan ameliyatlarda, telepatiler, sempatiler, transmisyonlarda, materyalizasyon ve ektoplazma denilen maddelerin ortaya çıkmasında vs. maddî hadiselerde (fenomenlerde) kullanılır.[52] Bunlar *depo tesirler*dir. Örnek olarak, bir beden içinde otomatik faaliyetlerin yapılması gösterilebilir. Atom seviyesinde sadece aslî tesir (ruhî ve maddî) var, tali tesir yoktur.

Tesirler, kâinat maddelerine *düalite prensibi* ve *değer farklanması* mekanizması ile etki ederler. *Düalite prensibi*; madde ve ruh düalitesi zaruretinin bir ifadesi ya da ruh-madde ikiliğinin kâinattaki görünüşü olan; maddelerin hayatiyet ve oluşlarını sağlayan; cansız veya canlı denilen maddelerde (esasında canlı-cansız ayırımı yapmak doğru değildir; "*Maddelerin ruhlara intisabı olunca canlı, olmayınca cansız demek gibi düşüncelere saplanmak yersizdir. Zira her maddenin geçici veya devamlı olarak bir ruha intisabı vardır*."[53] Çünkü atom ve atom altı parçacıklarda her zerre hareket hâlindedir. Hatta şuurlu veya şuursuz demek bile doğru değildir, bazı maddelerin topluluk-birleşik diyebileceğimiz şuurları vardır.), maddenin esasında, parçalarında, bütün yayınımlarında (vibrasyonel etkilerinde), hislerde, fikirlerde, maddî değilmiş gibi görünen bütün ruhî hâllerde, kısaca gözlemlenebilir ve gözlemlenemez bütün dünya şartlarında hâkim bulunan; maddenin bünyesine Asli Prensip tarafından konulmuş bir prensiptir. Kâinatta her şey zıddıyla kaimdir. Bir şeyin faaliyet göstermesi için hareket etmesi gerekir. Hareket edebilmesi için de iki farklı şey, yani iki zıt unsur (başlangıçta dengede) olmalıdır. Bu karşılıklı iki zıt unsurun birine bir şey eklenirse, denge bozulur ve birinden öbürüne hareket başlar ve tekrar

[52] **a.g.e.**, s. 65-66.
[53] **a.g.e.**, s. 49.

dengeye gelinceye kadar (basitçe bileşik kaplardaki su örneği) devam eder. İşte burada bu dengenin adı düalite prensibidir. Bu dengenin bozulup tekrar düzelene kadar yapılan harekete de *değer farklanması* denir.

Düalite prensibi, aslî maddenin ilk hareketinden, kâinatımız sınırına kadar tüm maddelerinde geçerli ve işleyen bir kuraldır. Yoksa madde olmaz. Madde olarak bilinen her şeyin içinde bu zıt unsurlardan çok vardır. Ne kadar çok olursa olsun, benzer unsurlar bir tarafta, diğer unsurlar öbür tarafta toplanır ve neticede gene toplam iki zıt unsur olarak görünür. Bu zıt unsurların bir araya gelmesi bir yapı, bir kombinezon oluşturur. Kutupları olan bir maddeyi ikiye ayırıp tek parçasına baksak, onda da bu zıt unsurlar vardır (örneğin; mıknatısın bölünmesinden yeni mıknatıslar olur (EK 1: Şekil 3.8). Burada değer farklanması mekanizmasını kullanan ruhtur. Etrafımızda gördüğümüz yaşadığımız her şey düalite prensibi ve değer farklanması mekanizmasının işleyiş şeklidir. Örnek olarak insan bedenindeki sinir sistemine bakarsak; EK 1: Şekil 3.9a ve 3.9b'den da görüleceği gibi, sempatik denilen bir sinir bir organı çalıştırırken, onu yavaşlatmak ve kontrol etmek için parasempatik denilen başka bir sinir de aynı organa bağlanmıştır. Kabaca örneklersek; sempatik sistem arabanın gaz pedalı ise, parasempatik sistem de fren pedalıdır. Organların ve tüm bedenin çalışma şekline o bedeni idare eden varlık (perispri, bedenin manyetik alanı da diyebiliriz) tam hâkim olmuştur. Bedene hâkim olan organ beyindir. Beyine etki eden varlık da, bağlı olduğu ruh tarafından idare edilir. "*Demek ki bir ruh, kendisinin kâinattaki mümessili olan ve bir enerjiler mudilesinden ibaret bulunan varlığı vasıtasıyla maddelerin manyetik alanlarına tesir ederek onları kullanır*."[54]

Ayrıca tali tesirlerin zararlı etkilerinden koruyucu *süzgeç mekanizmaları* da vardır. "*Eğer bu süzgeçler ve mekanizmalar olmasaydı tekâmül icaplarına göre lüzumlu değişmeleri yapmak için varlık ve madde kombinezonlarına inen tesirlerle o maddeler arasında çeşitli kaynaşmazlıklar olur ve bu tesirler fayda vereceği yerde çoğu kere zararlı olabilirdi. Bütün bu tesir ayarlama mekanizmaları da gene, yüksek icapları taşıyan üstün tesirlerin kontrolleri altında bulunmaktadır*.[55] Kâinatın tümü bir organizasyondur. Bu organizasyonun içerisinde bulunan organlık-organizatörlük

[54] **a.g.e.**, s. 48.
[55] **a.g.e.**, s. 68.

durumu kâinatın belirli bir safhasından başlayıp belirli bir safhasına kadar devam eder (Bkz. EK 1: Şekil 3.10). Bu safhaların altında veya üstünde oluşan organlaşma durumları insan idraki dışında kalır, fakat yüksek prensiplerin düzeni içinde bulunur.

Burada bu *Yüksek Prensipler*den bahsetmek gerekir. Bunlar; erişilmezlikler nedeniyle mahiyetlerini bilemeyeceğimiz ve haklarında en ufak bir sezgiye sahip olamayacağımız; icapları Ünite'den süzülerek yayılan; *Aslî Prensip*'e bağlı ve tâbi olan, kâinatımız dışı, *kader prensibi* ve *zaman prensibi*dir.[56] Madde kâinatımıza ait olan düalite prensibi ve nedensellik prensibi, kâinatımız dışı yüksek prensipler arasında yer almaz, bunlar kâinat içi prensiplerdir.[57] Kâinata bir projektör ışığı sembolüyle (Aslî Kudret ışığı konisi, bkz. EK 1: Şekil 3.11) indiği kabul edilen aslî icapların ruhları ve maddeleri kapsayan kudretleri arasında, bu iki yüksek prensibin kâinattaki tecellileri ya da akışları olan kader mekanizması ve aslî zaman da bulunur ki, bunlar aslî icapların gerçekleşmesinde önemli rol oynarlar.[58] Özetle, "*Ünite'den süzülüp gelen icaplara göre kâinatta üç ana kadro vardır;* ***1)*** *Asli Prensip kadrosunda (aslî icaplar kadrosunda) vazifeli olan varlıkların kadro plan ve teknikleri,* ***2)*** *Kader mekanizması kadrosuna dâhil varlıkların kadro ve teknikleri,* ***3)*** *Aslî zaman kadrosuna dâhil varlıkların kadro ve teknikleri ve bunların hepsinin kendilerine has realitelerini kabili temin (sağlayan) hususlar*."[59] İşte bu üç ana kadroya bağlı olarak, kâinatta icapları bütün ayrıntılarıyla yerine getiren, birbirine hiyerarşik bir düzenle bağlı sayısız organizasyonlar vardır. Çeşitli zaman formları için bkz. EK 1: Şekil 3.12a ve 3.12b.

Tesirlerin maddelere akışları şöyle olur: Tesirler en ince madde cevherleridir. Bir tesirin bir maddeye gelmesi demek, o tesiri verici maddenin manyetik alanından alıcı maddenin manyetik alanına çok ince bazı partiküllerin aktarılması demektir. Verici tesir göndermeye başlarken, alıcı da bu tesirleri almaya hazır olduğunu bildirir, adeta davet eder gibi bir tesir gönderir. Bu davetkâr tesirlere *öncü tesirler* denir. Bu grup tesirlere, insanların isteklerini, arzularını, gayretlerini ve dualarını örnek gösterebiliriz. Bu öncü tesirler, gelmekte olan *ilk tesiri* karşılamak üzere harekete

[56] **a.g.e.**, s. 19, 20, 25, 190, 218, 230, 233, 234.
[57] **a.g.e.**, s. 21-23, 25, 40, 44, 121-122.
[58] **a.g.e.**, s. 236.
[59] **a.g.e.**, s. 241.

geçerken, o alıcıya gitmesi gereken ilk tali tesir de idrakli, yarı idrakli ve hatta bazen de otomatik olarak kendi kaynağından çıkıp alıcıya doğru akmaya başlar. Fakat bu ilk tesir başıboş değildir. Ona, ulaşacağı hedefin istikametini göstermek için daha üst idrakli kaynaktan gelen diğer bir tali tesir de eşlik eder ki, buna *güdücü tesir* denir**.** Bu güdücü tesir biraz kaba bir tesirdir. Çıktığı kaynağın şuur ve idraki her ne kadar ilk tesirinkinden üstün de olsa, gene de sinyal vererek kendisini bekleyen manyetik alana onu tam isabetle ulaştırabilecek kudrette değildir. İlk tesirle doğrudan doğruya sempatize olabilecek ayarda bulunması, kendisinin ona eşlik etmesini sağlamıştır. Ama hedefe varılması için bu yeterli değildir. Güdücü tesirin kudreti yeterli değilse, ilk tesir, diğer sempatize olabileceği manyetik sahalara sapıp hedefi şaşırabilir. Ayrıca yol üstündeki bir takım parazit tesirler de hedeften saptırabilir. Onun için, bu aksaklığı önleyici tertipler kurulmuştur. Daha yüksek idrakli vazifeli varlıklardan, daha üstün tali tesirler çıkıp bu gruba eşlik eder ki, bunlara da *dirijan tesir* denir. Böylelikle ilk tesir amaca uygun olarak hedefine varır.[60] Bkz. EK 1: Şekil 3.13 ve 3.14. Tesir konusu çok önemli olduğundan, **İNK** kitabında da büyük yer tutmaktadır. Ancak burada ana hatlarıyla özet olarak konuyu açıkladım. Bütün kâinatın işleyişi, hiçbir tesadüfe yer bırakmadan düzeninin sağlanması, maddenin inkişafı, ruhun tekâmülü, kader mekanizmaları, yaşam planları, yani her şey tesirlerle oluşmaktadır.

3.2.8. Yüksek Prensipler, Ünite, RİM, Vazife ve Sevgi Planları

Bu kavramlara daha önceki kısımlarda yer yer değinildi. Ancak bunları özet olarak ele alıp tanımlayacağım. 'Ruhsal İdare Mekanizması' (RİM) kavramını da vazife planları içinde açıklayacağım.

Yüksek Prensipler; ruhların ve kâinatların ileriye ve geriye doğru olan bütün durum ve mukadderlerini tayin, takdir ve tensip ederler. Aslî Prensip'e bağlı ve ona tâbi olan bu kâinatlar dışı prensipler: *Kader prensibi* ve *zaman prensibi*dir**.** Kader prensibi, Aslî Prensip'in aslî icaplarına göre tayin edilenleri (kaderi) gerçekleştirir. Bu gerçekleştirmede zaman prensibini kullanır. Kader prensibinin ölçütü ve ölçüsü zamandır. Bu şekilde tespit ve tayin olunan icaplar Ünite'den süzülerek kâinat içine aslî tesirler şeklinde yayılırlar (EK 1: Şekil 3.11). Zaman prensibinin kâinattaki

[60] **a.g.e.**, s. 80-82.

durumu aslî zamandır. Aslî zamanın da, muhtelif âlemlerden geçerken o âlemlere göre tecelliyatı (yüzeysel/sathî zaman, idraki zaman gibi) vardır (EK 1: Şekil 3.12a ve 3.12b) Kader mekanizmasının çalışmasında zaman mekanizması zarurîdir. Aslî İcapların uygulanmasında görev yapan üç ana kadro vardır, bunlar: Aslî icaplar kadrosu, kader mekanizması kadrosu ve aslî zaman kadrosudur. Bu üç ana kadroya bağlı olarak, ruhların kâinattaki tekâmüllerine ait icapları tam olarak yerine getiren, hiyerarşik bir sistemle çalışan, sayısız organizasyonlar ve vazifeli varlıklar vardır (EK 1: Şekil 3.10). Bu prensiplerin dışında ayrıca madde kâinatımıza ait olan *düalite prensibi* ve *illiyet prensibi* vardır. Bunlar kâinat içi prensiplerdir, kâinat dışı yüksek prensiplerden sayılmazlar.[61]

Ünite; madde kâinatımızın bilemediğimiz son ya da üst sınırlarındaki; ruhların tekâmül ihtiyaçlarının (bu kâinat için) tümüyle temin edilip gerçekleştiğinin ifadesi olan; idraklerin, yüksek icaplara tam bir liyakatle intibak ettikleri zaman ulaşabilecekleri; Aslî Prensip'in kâinatımıza yönelik Kudreti'nin ya da aslî icaplarının, idrakler ile birleştiği ve tesirler hâlinde kâinatımıza yayıldığı; tüm kâinatı kapsayan; tüm kâinatın idare edildiği; vazife planlarının tüm safha ve kademelerindeki organizasyonların ve organizasyon sistemlerinin hiyerarşik olarak direktif aldıkları; tüm davranışların, idraklerin, madde imkânlarının, tesirlerin, icapların birleştiği; içinde birbirinden ayrı ve farklı varlıkların veya unsurların mevcudiyetinin söz konusu olmadığı; ayrılığın gayrılığın olmayıp, bir tek idrak, bir tek davranış, bir tek kudret, bir tek icabın söz konusu olduğu; *idrak vahdetidir, varlıklar ve icaplar birliğidir, hakikattir*.[62] "*Hülasa Ünite, varlıkların kavrayamayacakları ve ancak oraya girdikten sonra kavuşabilecekleri küllî bir idrak, icap ve imkân vahdetidir. İnsanlara bundan daha ilerisini söylemek imkânsız ve lüzumsuzdur*."[63] Kitabın çeşitli sayfalarından, Ünite ile ilgili kısımları yukarıda özetleyerek verdim. Sembolik olarak hazırlanan EK 1: Şekil 3.1, 3.2, 3.10 ve 3.11'e bakalım. Bu şekillerde iç içe daireler şeklinde veya koni şeklinde görülen tekâmül safhaları anlayışımızı kolaylaştırmak için yapılmıştır. Şekil 3.11'de görülen Kudret ışığı konisinin tabanı, varlıklar tekâmül edip

[61] **a.g.e.**, s. 19-23, 25, 218, 233-236, 238-241.
[62] **a.g.e.**, s. 31,32,39, 46, 48, 64, 70, 74, 79, 146,168, 175, 192, 194-195, 229-230, 238, 240, 245-246.
[63] **a.g.e.**, s. 246.

yükseldikçe, aşağıdan yukarı doğru –varlığın bulunduğu seviyeye doğru- hareket eder. Anlaşılacağı gibi koni tabanı tepe noktasına yaklaştığı için ışık kuvvetlenmektedir. Kabaca bir feneri uzağa veya yakına tuttuğumuzdaki fark gibi düşünebiliriz. Bu, aynı zamanda o seviyedeki varlığın frekansının arttığını, idrakinin genişlediğini sembolize eder. Ünite de bu tekâmül yükselişinin madde kâinatımızdaki son safhasıdır. Şuur vahdetidir (Bu safhaya Arş da denebilir).

Vazife planları; Aslî Prensip'in ışığı altında, Yüksek Prensipler'in çizmiş olduğu tekâmül yolunda, Ünite'nin direktifleri altında çalışan ve yarı süptil âlemin üstünde çok süptil; yüklenilen vazifelerin tam idrakle ifa edildiği; aslî zaman ve objektif tekâmülün söz konusu olduğu; idraklerin ve ruhların davranışlarının, icaplarla birleştiği; vazife gruplarıdır.[64] EK 1: Şekil 3.10'da Ünite'nin yönettiği vazife planlarını, bir hiyerarşi içinde, görüyoruz. Bu sembolik çizimde hiyerarşinin en tepesinde RİM, yani '*Ruhsal İdare Mekanizması*' vardır. Ruhselman tarafından vazedilen RİM kavramı, **İNK** kitabında bu şekilde geçmez. Şu adla geçmektedir: "*Bütün işler Aslî Prensip'in icaplarına göre ancak, kâinatın üst hudutlarındaki Ünite'nin kurduğu 'kâinat şümul idare mekanizması' dâhilinde, bilmediğimiz yollardan yürütülü*r."[65] RİM konusu; (2.3.1.) 'Büyük Tabiat Hadiseleri ve Manaları' ile (2.3.2.) 'Yüksek İdare Mekanizması ve İlliyet Prensibi' kitapçıkları özetlenirken de ele alınmıştı. Vazife planları ve organizasyonları bütün vazifelerini, Ünite'den çıkıp organizatörlük-organlık nizamı içinde aşağılara doğru yayılan direktiflere göre yerine getirirler. Bir de MİM, yani '*Mekanik İdare Mekanizması*' vardır. "*Türlü tekâmül ihtiyaçları için, en ağır madde hâlinden en hafif madde hâline kadar namütenahi transformasyonlar, deformasyonlar ve formasyonlar olur. Bu maddî değişiklikler kâinatın umumi idaresiyle vazifeli varlıkların direktif ve kudretleri kanalıyla ve muayyen sahalarda vazifelenmiş varlıkların faaliyet ve işçiliği ile neticelenir*."[66] (Bu vazifeliler safhasına Melekût âlemi de diyebiliriz).

Sevgi planları veya planı; 'insanlık safhası'nı tamamlayıp, artık tekrar hidrojen âlemine (fizik âleme) enkarne olmayacak varlıkların, çok süptil ve çok yüksek

[64] **a.g.e.**, s. 135, 172, 220, 225-226, 237-238, 244, 308.
[65] **a.g.e.**, s. 39.
[66] **a.g.e.**, s. 74.

bir plan olan vazife planına intibak edebilmeleri için hazırlanmalarını sağlayacak; yarı süptil maddelerden oluşan; kademelenme göstererek kaba taraflarıyla fizik âleme (dünyaya), ince taraflarıyla süptil olan vazife planına yaklaşan; dünyadaki 'sevgi'yle kıyas edilemeyecek bir genişlik ve kapsamdaki sevginin ve mutluluğun hâkim olduğu; insan varlıklarına mahsus 'Arasat Plan'dır.[67] Diğer bir deyişle; dünyada insan varlıklarının (başka bir güneş sisteminde insana eşdeğer bir beden varlığının) son bedenli hayatlarını bitirdikten sonra, hidrojen âleminden ayrılarak geçtikleri yarı süptil bir ortam, bir mekân, bir âlemdir. Sevgi planına geçen bir varlık, bir tesir vasıtası olarak beden yerine kullanmak üzere, yarı süptil bir madde kombinezonuna bağlanır ve vazife planına hazırlanmaya başlar (Bkz. EK 1: Şekil 3.17). Varlıklar imajinasyon yetileri ile istedikleri mekânları, şekilleri, imajları yorulmadan ve emek harcamadan derhal yaratabilirler ve istedikleri gibi hareket edebilirler. İstekleri ve düşünceleri, adeta kendiliğinden gerçekleşiverir. Böylece buradaki inkişaflarını, tekâmüllerini devam ettirirler. Vazife idraki henüz başlamamıştır. Vazife planının ahenk ve icaplarına uymak kudreti, sevgi planındaki hazırlayıcı yüksek sevgi mekanizmasıyla, insanların mahiyetlerini bilemedikleri bu sevginin tatbikat ve yükümlülükleri içinde kazanılır. Nihayetinde varlıklar, bağlanmış oldukları yarı süptil maddeleri terk ederek 'öz varlık' halinde vazife planına geçerler. Sevginin ne olup ne olmadığı konusuna gelince, şunları söyleyebiliriz; "*Sevgi, herhangi bir şeye karşı duyulan incizaptır (çekimdir). Binaenaleyh her kademede, her şeye karşı sevgi duyulabilir. İşte sevgi bu kadar umumî ve şümullü bir mevzuudur*."[68] Maddelerin birbirlerine karşı göstermiş oldukları fizikoşimik alakalar da sevginin en maddî ve ilkel hazırlığı olarak düşünülebilir. "*Filhakika dünya hayatının birçok hadiselerine imtihanlarına sebep olan sevgi hem öz bilginin teşekkülünde, hem de vicdanın inkişafında direkt ve endirekt yollarda rol alan en kudretli amillerden birisidir*."[69] Varlık, dünyadan tamamen ayrılıp da sevgi planına geçtiğinde tüm dünya şartları ve realiteleri sona erer. Oraya özgü, vazifeye hazırlayıcı ve insan varlıklarının eksik taraflarını tamamlamalarını sağlayıcı yeni durumlar başlar. Buradaki cehit ve gayretler sırasında dünyadaki gibi zahmet, sıkıntı, ıstırap, azap, işkence, hastalık ve ölüm yoktur. Buradaki cehit ve gayretler,

[67] **a.g.e.**, s. 54, 208, 306, 308-310, 312, 318, 316.
[68] **a.g.e.**, s. 131.
[69] **a.g.e.**, s. 129.

zevkli ve mutluluk verici hazlarla doludur. Hazırlığın, vazife planına doğrudan doğruya ulaştıran son kademeleri kolay, rahat, mutlulukla ve sevinçle tamamlanır. "*Sevgi planındaki varlıklara -otomatik olarak dahi- hiçbir vazife verilmez*."[70] (Bu safhaya cennet âlemi diyebiliriz). "*Büyük din kitaplarında yarı süptil âlemin sezgilerini insanlara vermek için cennet sembolü kullanılmıştır. Bu güzel ve kuvvetli bir semboldür. Yalnız -bütün sembollerde olduğu gibi- burada da asla şekillere takılıp kalmamak icap eder. İşte din kitaplarında zikredilen cennet sembolü, burada bahsettiğimiz, sevgi realitesinin hâkim olduğu bu yarı süptil âlemi ifade eder*."[71]

3.2.9. Şuur

Varlık, insan bedenine şuur merkeziyle bağlıdır ve beyni, sinir sistemini ve dolayısıyla bedeni idare eden merkez de şuur merkezidir. Varlık bedenlendiğinde, şuurun ancak küçük bir kısmı (1/8'i) yarı serbest hâlde kalır. '*İdraki temerküz noktası*'nda (bir tesir veya enerjiler topluluğu olan varlığın yoğunlaştığı düşünülen zihnî, idraki bir nokta) bulunan varlığın bedene, yani beyin hücrelerinin 'manyetik alanlar sentezi'ne (beyin hücrelerinin manyetik alanları bileşkesi) gönderdiği ve bağladığı şuurun (7/8'lik) büyük kısmı, belirli 'beyin hücreleri'nden oluşmuş, 'şuur merkezi' denilen bir mahalli (yani beyin hücrelerinin belirli kısımlarındaki molekül topluluklarını) işgal eder.[72] Şuurun, fonksiyonları açısından kısımları vardır, bunlar; bedene bağlı şuur, şuur dışı, şuur ötesi, şuur altı ve şuur üstü olarak adlandırılır. Bu fonksiyonel kısımların ve şuur mekanizmasının çalışmasını kolay anlayabilmek için EK 1: Şekil 3.15 ve 3.16'yı inceleyelim. Genelde şuur denilen kâinat varlığı, fonksiyonel olarak iki kısımdan oluşur; bedene bağlı şuur (1) ve şuur ötesi (2). Şuur ötesi de iki kısımdır; şuur altı ve şuur üstü. Bir de bedene bağlı şuur ve şuurötesi arasındaki irtibatı sağlayan şuur dışı (3) vardır. Şimdi bunları inceleyelim;

Bedene bağlı şuur; varlığın bedene, yani beyin hücrelerinin teşkil etmiş olduğu manyetik alanlar sentezine (şuur merkezine) bağlı olan kısmıdır (şuur dışı ile birlikte 7/8'lik kısım. Bu oranlar anlayış için semboliktir, oransal bilgi vermek içindir). Bedenin otomatik veya idrakli yaşamsal faaliyetlerini yürütür ve varlıkla irtibatı

[70] **a.g.e.**, s. 312.
[71] **a.g.e.**, s. 317.
[72] **a.g.e.**, s. 85-88, 139-142, 155.

sağlar. *Şuur ötesi*; süptil şuur, varlığın bedene bağlı olmayan kısmıdır (yaklaşık 1/8'lik kısmı). Şuur ötesi de iki fonksiyonel kısma ayrılır. Birincisi, *şuur altı*; şuur altı sahasına dışarıdan hiçbir tesir gelmez. Buradan da dışarıya hiçbir tesir gitmez. Burası varlığın bütün kâinat boyunca birikmekte olan müktesebatının (kazanımlarının, bilgilerinin, görüp geçirdiklerinin) deposudur. Dolayısıyla geçmiş hayatların bütün intibaları şuur altında mevcuttur, öz bilgiler burada mahfuzdur. Buraya ancak öz varlığa malolmuş, öz bilgi hâline gelmiş kazançlar girebilir. Yani her yaşanan değil. İkincisi, *şuur üstü*; burası varlığın dışarıya açık olan cephesidir. Kozmik kâinatla bağlantılı kısım. Varlığın ruhundan gelen tesirler, onun bu kısmından varlığa girer. Keza, yukarıdan (vazife planlarından) ve diğer varlıklardan gelen tesirler de gene bu kısma inerler. *Şuur dışı*; bedene bağlı şuur ile şuur ötesinin irtibatı doğrudan doğruya olmaz. Bunların arasındaki geliş gidişlere vasıta olan üçüncü bir fonksiyon sahasıdır. Ancak şuur dışının başka bir fonksiyonu daha vardır ki, o da şudur; dış âlemden, dünyadan, günlük hayattan şuura gelip de henüz öz bilgi hâline girmemiş bulunan bilgilere ait intibalar bu sahada, yani şuur dışında, toplanır ve ölünceye kadar orada kalır. Demek ki şuur dışı sahası, aynı zamanda şuurun bir bilgi deposudur. Şuur, icap ettiği zaman -şuur altına inmeden- lazım olan materyalleri bu şuur dışından alıp kullanabilir. Bunlar varlığın son dünya hayatına, yani insanın yaşamakta olduğu hayatına ait bilgilerin neticeleridir. Bu bilgiler, kıyasî bir muhasebeden geçtikten sonra şuur dışına itilirler. Bu muhasebeyi yapan da vicdandır. Şuur dışı bilgileri, ancak ölümden sonra varlık tarafından, şuur altının bilgileriyle büyük kıyasî muhasebesi (murakabe) yapılarak öz bilgi hâline geçerler ve şuur altına yerleşirler. Günlük hayattaki şuur sahasında cereyan eden hadiseler, uyku esnasında bu şuur dışı sahasına intikal ederler. Aslında şuur dışı ile şuur sahaları birbirlerine çok yakındır ve sık sık münasebet hâlindedirler.

3.2.10. Ölüm ve Ötesi, Spatyom Hayatı

Ölüm, insan varlığı için, doğmadan önce hazırlanmış 'ferdî plan' veya 'hayat planı' denilen mukadderat planının, 'beden' denilen kaba maddeden kurulmuş tesirleşme vasıtasıyla (dünya hayatında) uygulanmasından sonra, bedenin vasıtalık yapma gayesi ortadan kalktığında beyne yukarıdan (öz varlıktan, yani varlığın nispeten serbest şuurundan, şuur bahsinde bahsedilen 1/8'lik şuur ötesi kısımdan) inen tesirlerin

kesilmesiyle beden üzerindeki hâkimiyetin tümüyle ortadan kalkması ve bedenin terk edilmesidir. Varlık, bedenin ölümü sonrası, şuurun bağlı olan kısımları bedenden çözülmedikçe serbest kalan kısmını da tam serbestliğiyle kullanamaz. İnsan varlıkları, vasıtaları olan bedenleri kullanabildikleri kadar kullandıktan sonra, yani onlardan elde edebilecekleri faydaları elde ettikten ve hizmet ettikleri ruhların ihtiyaçlarını yerine getirdikten sonra, o bedenler üzerindeki tasarruflarından vazgeçer ve üst tesirlerin yardımıyla, yeni ihtiyaçlara uygun bir başka beden kurarlar. Fakat her seferinde, yeni bedenin kurulmasından önce, önceki beden hayatı süresince kazanılanları varlığa öz bilgi hâlinde maledebilmek için, muhasebe ve murakabe işlemlerini yapacakları, ölümle (dezenkarnasyonla) başlayan, doğumla (enkarnasyonla) biten spatyom hayatı denilen bir ara verirler.[73] Burada beden kurmaktan kastedilen; hayat planına uygun bir bedenin (ebeveyn seçimi, uygun genetik yapı, yapılacak işlere uygun kabiliyetler vs.) organize edilmesidir. "*Keza onun (bedenin) bu muayyen inkişaf durumuna göre, dünyada yapması lazım gelen muayyen işleri olacaktır. İşte bu işlerin yapılması onun o devredeki dünya hayatına ait vazifesidir. O insanın (bedenin) dünyada yaşaması, kendisine sahip olan varlığın, dünyaya inmezden (bedene bağlanmazdan) evvel diğer vazifelilerle birlikte hazırlamış olduğu 'dünya tatbikat planını' gerçekleştirmesi içindir. Binaenaleyh o varlık dünyaya gelmezden evvel yapması lazım gelen işleri tasarlamış, gözüne almış ve onları yapacağına söz vermiştir.*"[74] Yani kâinatta tesadüfe yer yoktur. Senaryo, proje, epröv ve sınav olmadan bir dünyasal yaşam söz konusu değildir. Varlığın (nefsin ayartmalarına karşın planı uygulamadaki) başarı durumu ve seçimleri, onun gelecek hayat planına etki edecektir.

"*Ölüm, İlâhî nizamın ahengi altında, muayyen bir andaki değer farklanmasının miktarî bir ifadesidir.*"[75] Beden, dünya hayatı boyunca hizmetini, gerektiği kadar, görür. Sonrasında bedenin varlığa, yani varlığın ruhuna, vasıtalık yapma gayesi ortadan kalkar. Bunun sonucunda da o bedendeki değerlerin azalması icap eder. Bedene yukarıdan inen tesirler kesilir. Bu tesirlerin kesilmesiyle de, yapı taşlarındaki hareketlerin bir kısmı silinmeye başlar. Bu sırada aşağıdan (kaba dünya

[73] **a.g.e.**, s. 57-58, 93, 187, 203.
[74] **a.g.e.**, s. 187.
[75] **a.g.e.**, s. 93.

maddelerinden) gelen tesirlerin de müdahalesiyle o beden artık eski şeklini ve hâlini muhafaza edemez, parçalanmaya ve dağılmaya başlar. Bu hâlin niteliksel görünüşü ölümdür. Bu da beyin hücreleri varlıklarının bedenlerini terk etmeye başlamasıyla gerçekleşir. Bir insanın ölümünü doğuran bütün şekil ve hâller; hastalıklar, cinayetler, kazalar, tabiat olayları, sadece bu icap zaruretlerini, o varlığın sonraki inkişaf ve tekâmülüne en uygun gelecek tarzda yerine getirmek içindir. Bu hakikat karşısında, artık ölümü ve ölüme neden olan hâlleri felaket saymanın hiçbir manası kalmaz.

Spatyom hayatı, insan varlığının ölüm denilen olaydan sonra, beden bağlarından ayrılarak, dünya hayatında kazanılanların kontrol edilmesi ve muhasebesi maksadıyla, *idraki temerküz noktası*nda yalnız kendi öz varlığı ile baş başa kalması hâlidir. *Spatyom, yarı süptil sevgi planı veya süptil vazife planı gibi âlemlerle, mekânlarla karıştırılmamalıdır. Spatyom hayatı, varlıklar için bir mekân değildir, vibrasyonel bakımdan, hidrojen âlemi içinde, üst bölümde bir toplanma mahalli gibi düşünebiliriz.* Bu spatyom hayatının da kademeleri vardır. Bedeni terk eden varlık, şuur ve tekâmül düzeyine göre, az veya çok bir teşevvüş hâline girer ve sonrasında vicdan muhasebesi yapar. Yeniden bedenlenecekse, bunun planlarını yapar. Bu spatyom denilen, varlıkların toplanma mahalline 'kabir' benzetmesi yapılsa, hiç de fena olmaz kanaatindeyim. Kabir azabı diye bahsedilen hâller, duruma göre, aynen bu spatyom hayatında da olur. Spatyomda hesap görücü, vicdandır. Vicdan mekanizması, birikmiş olan bütün bilgilerin acı veya tatlı kıyaslarını yapar ve onların sonuçlarını öz varlığa maleder.

3.2.11. Kader Mekanizması

Kader mekanizması ya da kısaca kader; **a)** *Âlemler için*; aslî icaplarla ve aslî zamanla (Bkz. EK 1: Şekil 3.12a ve 3.12b) birlikte, kâinata Ünite'den aslî icapları taşıyarak yayılan; Aslî Prensip'in had ve öz olarak tayin ettiğini gerçekleştirmede ölçüt ve ölçü olarak zamanı kullanan; her âlemde o âlemin imkânlarına göre tezahür gösteren; âlemlerde mevcut madde ortamlarını zaman formuna ait hareketlere bağlayarak âlemlerin kendilerine mahsus mekânlarını kuran; 'kader prensibi'nin kâinattaki akışıdır. Aslî icapların kudretlerinden biridir ve aslî icapların kâinattaki teknik unsurudur. **b)** *İnsanlar için* ise; insanların özgürlükleriyle yaptıkları fiil ve

hareketlerine, tercih ettikleri (istedikleri) ve ihtiyaç duydukları mekânlara kavuşmaları yolundaki cehit ve gayretlerine göre, aslî icaplar karşısındaki liyakat derece ve ölçülerini takdir ve tespit eden ve bu liyakat derece ve ölçülerine göre, aslî icaplar altında aslî zamanı kullanarak onlara mekânlar (olaylar, durumlar vs.) kuran, ayarlayan; '*kader prensibi'nin dünyada mekân formları olarak tezahür eden tecellisidir*.[76] Kader konusu, Ruhselman'ın **Mukadderat ve İcabat** isimli eseri çerçevesinde ve diğer kavramlar içinde ele alındığından, **İNK** kitabından tanımlamalarla yetiniyorum.

3.2.12. Reenkarnasyon

İNK kitabında 'reenkarnasyon' kelimesi geçmez. Bunun yerine 'doğuş', 'bedenlenme', 'tekrar bedenlenme', 'enkarnasyon' kelimeleri geçer. Bu kavramdan tez içinde yer yer bahsedildi. Ayrıca EK 2'de verdiğim *Neo-Spiritüalizmin Temel İlkeleri*'nde, 20. madde ve devamında, reenkarnasyon kavramına değinilmekte ve Ruhselman, bu konu hakkındaki görüşlerini açıkça ortaya koymaktadır. Reenkarnasyon ya da tekrar bedenlenme, Neo-Spiritüalizm'in olmazsa olmazıdır. Tekrar bedenlenme olmadan ne tekâmülden bahsedilebilir, ne de adaletten. Burada dikkat edilecek nokta, tekrar bedenlenmede, aynı bedenin tekrar kullanılmadığı ve başka bir yeni bedende yeni bir hayatın (ama ruhun tekâmül ihtiyaçları doğrultusunda önceden planlanmış bir hayatın) yaşanmasıdır. Yani spiritüalizmde bahsedilen reenkarnasyon budur ve geriye doğru da, tenasühte olduğu gibi, cezalandırma şeklinde olmaz. Zaten Neo-Spiritüalizm'de ve Ruhselman'ın görüşlerinde, ilâhî cezalandırma ve ödüllendirme gibi kavramlar yoktur, ancak başarı, başarısızlık ve başarısızlıkların telafisi vardır. Böylece tekâmül de sonsuza kadar devam eder. Tekraren, kâinatta tesadüfe yer yoktur, tevafuk vardır ve insan da başıboş bırakılmamıştır.

Doğum planı; ölüm olayıyla spatyom hayatına geçen insanın bu hâldeki muhasebe ve murakabesi, lüzumlu sonuçları elde edene kadar devam eder. Bir sürü teşevvüş geçirip, elde ettiği bilgileri sindirmesinden sonra kendisine yukarıdan (vazifelilerden) tekrar yardımcı tesirler gelmeye başlar. Etraftan da tesirler almaya başlar. Bunlar sayesinde yalıtılma hâlinden çıkar, teşevvüşten kurtulur. Uyandırılması

[76] **a.g.e.**, s. 230-231, 233-234, 236, 255, 294, 306.

ve idrakinin arttırılması sağlanınca, hakiki varlığını anlayabilecek duruma girer. Uyanan idrakiyle, çevresini, kimliğini ve ihtiyaçlarını yeniden tanımaya başlar. Genişletilmiş idrakiyle geleceği düşünmeye başlar. Kazanç ve kayıplarının derecesini takdir eder, eksiklerini tamamlamak için tekrar dünyaya dönmek ihtiyacını duymaya başlar. "*Eğer idraki bütün dünyayı şümulüne alacak kadar genişlemişse, o zaman da onun, dünyada tekrar bedenlenmesine ve tatbikat yapmasına lüzum kalmaz*."[77] Eğer dünyaya dönmek ihtiyacının yerine getirilmesi icap ediyorsa, bunu takdir eden vazifeliler, yükseklerden gelen direktiflerle, derhal yardım etmeye hazırlanırlar ve dünyada kendisine en lüzumlu ve en faydalı olacak ferdî ve maşerî planın, kendisiyle birlikte düzenlenmesine ve tertip edilmesine koyulurlar. Böylece yeniden dünyaya girme hazırlığını tamamlamış varlığa, geniş imkân sahası içinde, yeni hayatının dünyadaki tekâmülü için en elverişli şekilleri ve şartları seçme hakkı verilir. Kendisine sunulan seçim sahasının genişliği, onun idraki oranında kazanmış bulunduğu özgürlük derecesine bağlıdır. Eğer idraki çok darsa, bu saha da onun için çok dar olur ve bazı hâllerde de kendisine hemen hemen yok denilecek kadar az bir seçim sahası bırakılır. Bedenlenince tekrar yüzeysel zaman (Bkz. EK 1: Şekil 3.12a ve 3.12b) hâkimiyeti altına gireceğinden, kendisinden küresel zaman (Bkz. EK 1: Şekil 3.12a ve 3.12b) idrakine ait zenginlikler silinir ve hepsi şuuraltına atılır. Yüzeysel zamana tâbi olan idrak, yeni şartlar içinde dünyada yaşamaya başlar. Planını dünyada tatbik ederken, kendisine, spatyom hayatından kalan izlenimleriyle beraber, vazifelilerin yardımları destek olacak ve bu planın tatbikatında rehberlik yapacaklardır.[78]

Tekrar beden kurma; evvela tatbikat yapılacak kürede, bir erkekle bir kadının bir araya gelerek bir aile teşkil etmesine ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaç yerine getirildikten sonra üst vazifeli yardımcı tesirlerle, erkek ve kadın tohumları birleştirilerek aşılanmış bir yumurta meydana getirilir. Varlık bu aşılanmış yumurta ile irtibata geçer. Burada varlık (perispiri), beyin hücrelerine ait varlıkların manyetik alanlarına yaptığı müdahalelerle, onları, rüşeymin (ceninin harekete başlamadan evvel bütün azalarının teşekkül etmiş şekli) beynini, yani beyin hücrelerini kurmaya sevk eder. Zaten insan varlığı spatyomda iken, bu yüz binlerce beyin hücresi varlığını bir

[77] **a.g.e.**, s. 90.
[78] **a.g.e.**, s. 89-90, 202, 204-205, 315.

arada tutuyordu. Bu suretle beyin hücresi varlıkları, insan varlığının tesir ve yardımlarıyla, kendi bedenlerini, yani beyin hücrelerini kurarlar. Varlık, kurulmuş olan bu beyin vasıtasıyla, sinir sistemini ve bu sinir sistemi ile de bedenini kurar.[79]

Tekrar doğuş vakaları ve parapsikoloji; reenkarnasyona veya tekrar doğuşa (tekrar bedenlenmeye) inanmak ya da inanmamak kişinin realitesi ve idraki ile alakalıdır. Ancak ortaya çıkmış ve çıkacak olan nice delilleri, vakaları, fenomenleri görmezden gelmek pek mantıklı olmaz düşüncesindeyim. Bu konuda literatüre geçmiş o kadar çok vaka var ki, ne kadar inkâr edilirse edilsin, bu kayda geçmiş olayları yok sayamayız. Ayrıca ülkemizde de, bilhassa Adana bölgesinde yaşanmış ve araştırılmış birçok olay vardır. Her şey de olduğu gibi, bu olayların da sahteleri uydurmaları olmuştur, olacaktır. Ancak araştırılıp literatüre geçmiş olanlarını görmezden gelemeyiz. Bu konuda Bedri Ruhselman'ın medyumlarından ve yakın arkadaşlarından Reşat Bayer'in **Para-psikoloji Yönünden Reenkarnasyon Etüdleri** kitabı önemlidir. Bu kitapta; bu gibi olayların neden Adana çevresinde meydana geldiği ve olayların araştırma detayları, parapsikolojik yönleri ile reenkarnasyonun tekâmül açısından neden zorunlu olduğu gibi konulara değinilmektedir. [80] Bu konuda, yabancı literatürde de önemli kaynak eserler vardır: Araştırmacı-psikiyatrist Ian Stevenson'un kitapları, makaleleri ve araştırmaları[81], ayrıca hem ölüme yakın tecrübelerden, hem de reenkarnasyon vakalarından bahseden **An Introduction to Parapsychology**[82] adlı kitap önemlidir. Bunların dışında; Rusya'da parapsikolojik ve ruhsal araştırmalarıyla ünlü Shella Ostrander-Lynn Schroeder'in ve ölüm, ölüm sonrası, reenkarnasyon konularını araştıran Elisabeth Kübler-Ross'un kitapları ile Ruh ve Madde Yayınlarından, tekrardoğuş konusunu detaylıca işleyen, 3 ciltlik **Evrensel Yasa:**

[79] **a.g.e.**, s. 85-87.
[80] Reşat Bayer, **Para-psikoloji Yönünden Reenkarnasyon Etüdleri**, İstanbul, Özgü Yay., 1965, s. 11-28, 56-137, 138-218.
[81] Antonia Mills, Jim B. Tucker, "Reincarnation", **Parapsychology:A Handbook For the 21st Century**, Ed. by Etzel Cardena, John Palmer, David Marcusson-Clavertz, North Carolina, Mc.Farland & Company, 2015, p. 905-942.
[82] Harvey J. Irwin, Caroline A. Watt, **An Introduction to Parapsychology**, 5.Edition, North Carolina, McFarland & Company, 2007, p. 157-172, 208-221.

Tekrardoğuş[83] ve parapsikoloji-tekrardoğuş üzerine başvuru kitabı olarak **Tekrar Doğuşu Keşfetmek**[84] söylenebilir.

3.2.13. Vazife

Spiritüalizmle uğraşanların sıkça kullandıkları *vazife* ve *vazifeli varlık* terimleri hakkında Ruhselman şöyle demektedir: "*Vazife, efal (fiillerin) ve harekâtın (eylemlerin) gayesidir. Tekâmül, ancak ruhun göstereceği efal ve harekâtla mümkün ve kabili tahakkuktur."* Yani vazife mefhumundan ayrılmış bir tekâmül mefhumu düşünülemez. Varlıkların ferdi ve toplumsal hayatları incelendiğinde, onların; fizikoşimik, biyolojik, psişik ve sosyolojik olarak bağlı oldukları, çeşitli şekil ve hüviyetlere bürünmüş sayısız vazife icaplarıyla karşı karşıya olduklarını görülebilir. Şöyle ki; **1)** Bu vazifelerin birçoğu, bir takım icaplarla öyle maskelenmiştir ki, insan bunları vazife olarak görmez. **2)** Vazifelerin diğer önemli bir kısmı da, açık olarak bir vazife olarak görünse bile, gene bazı icapların itiş ve zorlayışlarıyla otomatik karakterler kazanmışlardır. **3)** Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, ancak insanın yüksek tekâmül seviyelerinde, sezilebilir ve anlaşılabilir. Vazife kavramı aslında, bu üç görünüş arasında da, sonsuz nüans farklarıyla birbirinden ayrılan görünüşler sergiler.[85]

3.3. BEDRİ RUHSELMAN'A VE İNK KİTABINA ELEŞTİRİLER

Her yeni şeye yapıldığı gibi, **İNK** kitabına da birtakım eleştiriler yapıldı, yapılmakta… Ancak genellikle hiç araştırma yapmadan, konuyu incelemeden eleştiri yapılmakta. Hem **İNK** kitabı, hem Ruhselman'ın çalışmaları, hem de spiritizm/spiritüalizm (ruhçuluk) hakkında eleştiriler vardır. Bunlara genel olarak bakalım:

1) Yeni bir din kurma iddiası; bazı çevreler, geleneğe karşı bir şeyler söylüyorsanız, konu da ahiret ve ruh ise, doğru bile olsa, eleştirirler. Bedri Ruhselman peygamberlikle itham edilmiş ve spiritüel çalışmaları (ruhçuluk) da yeni bir din

[83] BİLYAY (Haz.),**Evrensel Yasa: Tekrardoğuş**, 3 c., İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1997.
[84] Hans Tendam, **Tekrar Doğuşu Keşfetmek**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 2012, s. 93-117, 119-135.
[85] **Bkz.** Bedri Ruhselman, "Vazife Bilgisinin Sezgisi", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXX, Sayı: 349, 1989, s. 9-11.

kurulmaya çalışılıyor diye tekfir edilmiştir. Ruhselman'a yöneltilen bu suçlamalar, onun bu çalışmalara girdiği ilk zamanlardan beri yapıla gelmiştir. Tez içinde hayatından kesitler aktardığım Ruhselman, peygamberlik ve dinler konusunda[86] o kadar olumlu yazılar, kitaplar yazmış ve konferanslar vermiştir ki, ona bu suçlamaları yöneltmek büyük haksızlıktır. Kader hakkında 'alın yazısı' diye düşünenlere, 'hayat planı' dediğiniz de hemen karşı çıkmaktalar. Bu eleştiri konusunda, Ruhselman'ın tez içinde özetlediğim kitapları ve yazıları birer cevaptır. Ruhselman, dinler hakkında, herkesin realitesine göre hareket ettiği görüşündedir. İnsanlar bulundukları ve dolayısıyla ihtiyaç duydukları realiteleri yaşamaktadırlar. Yani kimse, kimseyi ona inanıyorsun, buna inanmıyorsun diye eleştirmemelidir. Realiteler değişebilir, hatta değişmelidir. Ancak hakikat değişmez ve tekdir. Ruhselman'ı din ve peygamberlik konusunda suçlamak ve eleştirmek için, en azından 1946 da yazıp yayınladığı, 1064 sayfalık, üç ciltlik **Ruh ve Kâinat** kitabını okumak gereklidir diye düşünüyorum.

2) Misyonerlik suçlaması; Ruhselman, hayatı boyunca, yakın uzak çevresine hep bildiklerini anlatmış, hiçbir bilgiyi de ideolojik veya maddî çıkar sağlamak için öğretmemiştir. Bu iddiaya karşı; değişken, mücadeleli ve çok hızlı hayat temposu delildir. Bu yüzden, hayatını ele aldıktan sonra bu hayatın gözden kaçırılmaması için ayrıca kronolojik bakış açısıyla da verdim. Ruhselman, hem müzisyen, hem tıp doktoru, hem öğretmen, hem de spiritüalisttir. Hayatı boyunca parayla pulla işi olmamıştır. Her işini görev aşkı ile yapmıştır. Hayatı buna delildir.

3) Ruhlarla irtibat kurmak yalan iddiası; onun edindiği ve aktardığı tüm bilgiler; çalışmalar, araştırmalar, okumalar ve bilhassa deneysel çalışmalara dayanmaktadır. Literatüre geçmiş fenomenleri, kolaya kaçıp, inkâr etmek, onların mahiyetini araştırmamak, anlamaya çalışmamak bilimsel olmasa gerektir. Ruhselman, celse çalışmalarından dolayı çok eleştirilmiştir. Bu ruhlarla irtibat celselerinin düzmece olduğu ileri sürülmüş, ruhlardan bilgi alınamayacağı iddia edilmiştir. Bu suçlamalara karşı, EK 5'de verdiğim enteresan üç celse zaptı ve EK 3'de verdiğim

[86] Ruhselman (Düz.) **İlâhî Nizam ve Kâinat**, s. 28, 72, 160-164, 166, 243, 258-261, 293. Dini semboller ve dinler hakkındaki bölümler.

MEB'e yazılan medyumluk hakkındaki rapor ile tez içinde açıkladığım medyumluk kavramı ve özetlediğim **Medyomluk** kitabı delildir.

4) Reenkarnasyon yoktur iddiası; bu iddiaya karşı, yine **Ruh ve Kâinat** kitabı delildir. Ruhselman bu kitabının üçüncü cildinin neredeyse tümünü bu reenkarnasyon konusuna ayırmıştır. Sözün kısası ve içindekiler bölümleri haricinde, 363 sayfalık reenkarnasyon bilgisi. Konu enine boyuna araştırılmış. Ama evvelce de söylediğim gibi, daha reenkarnasyon tanımında anlaşmadan suçlamak veya eleştirmek, en azından töhmet altında bırakmaktır.

5) İNK kitabındaki kehanetler, Mu ve Atlantis; **İNK** kitabında dünyanın sonu ve geleceği ile ilgili bazı kehanetler ve ilginç bilgiler vardır[87]. Bunlar; iklim değişiklikleri[88] (2010'dan itibaren tedricen yaşanmaz hâle doğru, 2060-2070 kıyamet[89] gibi), dünya ve diğer gezegenlerin güneşten kopmadığı ve güneşte yaşayan idareci varlıklar olduğu[90], periyodik cetveldeki elementlerin artacağı ve kâinatımızın ilk hidrojen atomundan meydana geldiği[91], dünyamızdan 400 kat daha büyük bir gezegenin yaklaşmakta olduğu ve kutupların alt üst olacağı[92] vs. gibi. Ayrıca Nuh Tufanı[93], Mu ve Atlantis (diğer kıta diye geçiyor) kıtaları ile buralarda yaşayan kavimler[94] hakkında da bilgiler var. Bu bilgiler ve kehanetler yoruma açıktır. Onun için tezimde de bu konulara yer vermedim. Kanaatime göre, yer ve yaklaşık zaman vererek bazı kehanetlerde bulunmak olabilir. Ancak, çok yoğun, sindirilmesi zor ve çok kıymetli bilgilerin bulunduğu bu kitapta kehanetler olmasaydı daha iyi olurdu (belki ayrı bir kitapta). Ola ki, gelecek planları değişti (vazifeliler gerekirse bunu yapabilirler), o zaman kitabın güvenirliğine halel gelebilir düşüncesindeyim. Ruhselman, **İNK** kitabının başında belirttiği gibi, bu bilgileri, tebliği veren vazifeli plan olan 'Önder Planı'ndan almıştır[95]. O sadece bu bilgileri düzenlemiş ve kitap

[87] **a.g.e.**, s. 236.
[88] **a.g.e.**, s. 280-281.
[89] **a.g.e.**, s. 163, 257-259, 290-294, 304-306.
[90] **a.g.e.**, s. 261-262.
[91] **a.g.e.,** s. 10, 12, 41-42, 44-45, 54, 315.
[92] **a.g.e.**, s.296-305.
[93] **a.g.e.**, s. 249, 257-259.
[94] **a.g.e.**, s. 249-258, 282, 384.
[95] **a.g.e.**, s. 241.

hâline getirmiştir. Bu kitabın, yani tebliğin ve dolayısıyla Ruhselman'ın savunması için EK 6'da verdiğim **İNK** kitabı hakkındaki söyleşilere bakılabilir.

6) İNK kitabı neden sır gibi 54 yıl saklandı sorusu; bu soru, anlaşılacağı gibi, meraktan veya nedenini öğrenmek için değil, bilakis **İNK** kitabı için *çok gizli, ortaya çıkmaması gereken bir şey neden ortaya çıktı* demek için sorulmuş gibidir. Bu soruya kısmen tez içinde değindim. Ancak Nesrin Dabağlar'ın İndigo Dergisi'nde yayınladığı "İlâhî Nizam ve Kâinat'ı okumanın 9 şartı" adlı makalesinde[96] bu soruya cevap bulabiliriz. Özetle, bu kitabı 54 sene evvelki teknolojik ve bilimsel seviyemizle zaten okumaz çöpe atardık demeye getiriyor. Ayrıca makalede önerildiği gibi, **İNK** kitabı gibi tebligat kitaplarını, hatta kutsal kitapları okumak ve anlamak için sadece sözel bir zihin yeterli değildir ve bunun yanı sıra matematik, astronomi, biyoloji, fizik gibi fen bilgilerine de asgari düzeyde vakıf olmak gerekir diye düşünüyorum.

[96] **Bkz**. https://indigodergisi.com/2013/05/ilahi-nizam-ve-kainati-okumanin-9-sarti/

SONUÇ

Türkiye'de ruh bilimiyle ilgilenenlerin ilk karşılaştığı ve hepsinin de, kitaplarından, yazılarından ve çalışmalarından dolayı tanıdığı isim, Üstat Dr. Bedri Ruhselman'dır (1898-1960). Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin (MTİAD'ın) kurucusu ve ilk başkanıdır. Ruhselman'ın yaptığı bilimsel çalışmalar, ortaya koyduğu düşünceler kendi alanında çok ileriydi. Bu nedenle Avrupa'da Allan Kardec (1804-1869) ile başlayan Klasik Ruhçuluk'un (Modern Spiritüalizm'in) üstüne çıkarak, Yeni Ruhçuluk (Neo-Spiritüalizm) adıyla tanımladığı bir ekol yaratmıştır. Böylelikle 1946'lı yıllardan bu yana Batı'daki spiritüel bilgilerin son derece üstündeki bilgilerin bu ülkede odaklanmasını sağlamıştır. **İNK** kitabı tebliğlerini alabilecek liyakate de böyle gelindiğini düşünüyorum.

Onun ortaya koyduğu bilgiler arasında; Allah'ın mutlaklığı, ruhun ebedîliği, tekâmülün zorunluluğu ve sonsuzluğu, tekrar doğuşların (reenkarnasyonun) gerçekliği ve ihtiyaç olması, hürriyet ve sorumluluğun birlikte mevcudiyeti, mukadderatımızın ve dünya icaplarının neler olduğu, sebep-sonuç esasına dayalı kâinat nizamının ve Yüksek İdareci Planlar'ın zorunluluğu sayılabilir. **İNK** kitabı tebliğleri ile yeni bilgiler ve kavramlar ortaya çıkmıştır. Bunlar da; Aslî Prensip, aslî madde, kâinatımızın hidrojen elementinden meydana geldiği (hidrojen âlemi), Aslî Prensip ve ruhların erişilmezliği, Aslî Prensip-ruhlar-kâinatımız arasındaki iletişimin tesirler vasıtasıyla kurulduğu ve bu üç varlık kategorisinin birbirinden ayrı olduğu ve Ünite kavramı gibi konulardır. Bu konular ile gerekli açıklamaları tez bölümleri içinde verdim. Bu kavramların da en önemlileri, metafizik görüşler kısmında genişçe ele aldığım, Aslî Prensip, varlık kategorileri ve aslî maddedir. Bunlarda Asli Prensip kavramı bilhassa önemlidir. Ruhselman'ın İNK kitabında ortaya koyduğu bu çok önemli kavramı onun metafizik görüşlerinde irdeledim. Ruhselman, diğer eserlerinde böyle bir kavramdan bahsetmemişti, hatta Allah kitabında dahi. Ancak bu kavramı, tebliği veren 'Önder Planı'ı ortaya koymuş olsa da, Ruhselman da bunu benimsemiş olmalıdır. Böylelikle 'Zorunlu Varlık' bilgimize de uygun bir açıklama olmuştur. Kanaatime göre, en önemli metafizik bilgi budur.

Şüphesiz ki, daha evvel birçok araştırıcılar tarafından, ölüm ötesi hayat hakkında pek çok bilgi toplanmıştı. Ayrıca kitabî dinlerde de aynı mevzuu ile alakalı bilgi ve sembollere rastlanmaktadır. Ruhselman, bütün bu bilgileri üstün ruhsal planlardan alınan tebligatlar ile karşılaştırıp, ilmî bir yaklaşım ve çalışma ile değerlendirip, bunların sentezini insanların istifadesine sunmuştur. Neo-Spiritüalizm, adıyla tanımlanan bilgi yolu, insanlığın ilâhî bilgiye yaklaşmasına yardımcı olacak, kendini bilme ve kâinatı tanıma yoludur. İnsana ve kâinata ait her soruyu, bu bilgi yolunun geniş kapsamı içinde cevaplamak mümkündür. Neo-Spiritüalizm, 'Birleşik İnsanlık Realitesi'ne giden yolda, zihnimizi ve görüşümüzü açan bir bilgi kaynağıdır.

Tezimi, Bedri Ruhselman'ın başka bir duasıyla[1] bitirmek istiyorum; "Ulu Tanrı, hepimize mukadder kıldığı bu büyük günlere (yüksek âlemlere geçeceğimiz günlere) bir an evvel kavuşmamız için, lüzumlu kudretlerin başında bulunan imanı, sevgiyi, fedakârlık hissini ve ruhumuzda süratle inkişaf ettirici sebepleri lütfen halk buyursun. Bizleri ilâhî yolun sadık, hakiki ve bütün menfaat duygularından azade temiz kalpli, iyi niyetli yolcularından eylesin. İnsanlığı, bu saadet verici yüksek ve temiz yoldan her an biraz daha uzaklaşmaya sevk eden bütün nefsanî, hodkâmca ve düşmanca ihtirasların zebunu olmaktan korusun." Âmin.

[1] Bedri Ruhselman, **Allah**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1951, s. 116.

KAYNAKÇA

Ağaoğlu, Samet: **İlk Köşe**, İstanbul, Ağaoğlu Yay., 1978.

Altıntaş, Hayrani: **İbn Sina Metafiziği**, 2.bs, Ankara, Kültür Bakanlığı Yay., 2002.

Arıkdal, Ergün: **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, 4.bs, İstanbul, Ruh ve Madde Yay.,1998.

Arıkdal, Ergün: **Büyük Sentez: Tekâmül**, Ruh ve Madde Yay., 1999.

Arıkdal, Ergün: **Ruhun Evrensel Yolculuğu: Tekâmül**, İstanbul, Enstitü Yay., 2018.

Arıkdal, Ergün (Düz.): **Sadıklar Planı: Ruhsal Tebliğler**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1988.

Ateş, Süleyman: **Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri**, 12 c., y.y., Yeni Ufuklar Neş., t.y.

Ayvazoğlu, Beşir: "Dostlarım Ruhları Rahat Bırakın: Türk Edebiyatının Medyumları", **Türk Edebiyatı Dergisi**, 2008, Sayı: 419, s. 20-26.

Ayvazoğlu, Beşir: **Peyami: Hayatı, Sanatı, Felsefesi, Dramı**, İstanbul, Ötüken Yay., 1998.

Ayverdi, Samiha: **Mülâkatlar**, 2.bs, İstanbul, Kubbealtı Yay.,2015.

Ayverdi, Samiha: **Rahmet Kapısı**, İstanbul, Hülbe Yay.,1985.

Bayer, Reşat: **Para-psikoloji Yönünden Reenkarnasyon Etüdleri**, İstanbul, Özgü Yay., 1965.

BİLYAY (Haz.): **Evrensel Yasa: Tekrardoğuş**, 3 c., İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1997.

BİLYAY (Haz.): **Vazife Adamı: Dr. Bedri Ruhselman**, İstanbul, BİLYAY Yay., 1997.

BİLYAY-MTİAD (Haz.): "Hayatının Detaylarıyla Dr. Bedri Ruhselman", Ed. Levent Kosova, **Ruh ve Madde Dergisi**, C: LIX, 2019, Sayı: 709, s. 10-19.

BİLYAY-MTİAD (Haz.): "Türkiye'de Ruhçuluğun 50 Yılı", Ed. Levent Kosova, **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XLI, 2000, Sayı: 480, s. 2-47.

Cebesoy, Ali Fuat: **Siyasi Hatıralar**, 2 c.,İstanbul, Vatan Yay., 1957.

Çağrıcı, Mustafa: "İbn Sayyâd", **Türkiye Diyanet Vakfı: İslam Ansiklopedisi**, C: XX, s. 305-306.

Demirdöven, Necla Yasdıman: **Kur'an Ufku**, 3 c., İzmir, Cemre Yay., 2013.

Doğan, Ahmet: **Büyük Türkçe Sözlük**, 2.bs, Ankara, Akçağ Yay., 2013.

Doksat, Recep: "Parapsikoloji ve Paranormal Fenomenlerin Şuur Anlayışı Bakımından Önemi", **Sinir Sistemi Fizyolojisi**, Haz. Ayhan Songar, 3 c., İstanbul, Kader Matbaası Yay., 1960, s. 708-871.

Ertuğrul, İsmail Fennî: **Lügatçe-i Felsefe**, Konya, Çizgi Kitabevi Yay., 2015.

Hacımüftüoğlu, Halil: **Kuran Tercümelerinde Yöntem Sorunu**, İstanbul, İz Yay., 2008.

Hürmen, Fatma Rezzan (Haz.): **Ressam Naciye Neyyal'in Mutlakiyet, Meşrutiyet ve Cumhuriyet Hatıraları**, İstanbul, Pınar Yay., 2000.

İbn Arabi, Muhyiddin: **Tefsir-i Kebir: Te'vilât**, 2 c., İstanbul, Kitsan Kitap Yay., t.y.

Irwin, J. Harvey, Caroline A. Watt: **An Introduction to Parapsychology**, 5. Edition, North Carolina, McFarland & Company, 2007.

el-İsfahani, Ragıb: **Müfredât: Kur'an Kavramları Sözlüğü**, İstanbul, Pınar Yay., 2007.

İslamoğlu, Mustafa: **Hayat Kitabı Kur'an**, 12.bs, İstanbul, Düşün Yay., 2011.

İz, Mahir: **Yılların İzi**, İstanbul, İrfan Yay., 1975.

İzutsu, Toshihiko: **İbn Arabi'nin Fusûs'ndaki Anahtar Kavramlar**, 4.bs, İstanbul, Kaknüs Yay., 2005.

Koryürek, Enis Behiç: **Vâridât-ı Süleyman: Çedikçi Süleyman Çelebi**, İstanbul, Pulhan Yay., 1949.

Köse, Ali: "Parapsikoloji", **Türkiye Diyanet Vakfı: İslam Ansiklopedisi**, C: XVI, s. 185-188.

Kuntay, Mithat Cemal: **Mehmet Akif: Hayatı, Seciyesi, Sanatı, Eserleri**, İstanbul, Semih Lütfi Kitabevi Yay., 1939.

Kuzudişli, Ali: "İbn Sayyâd İle İlgili Rivayetler Üzerine Bir Yöntem Uygulaması", **Hadis Tetkikleri Dergisi**, C: VII, 2009, Sayı: 2, s. 85-128.

Madrigal, Carlos: **Üç Tanrı mı? Tek Tanrı mı?**, İstanbul, Bütün Dünya Yay., 2002.

Mardin, Ömer Fevzi: **Vâridât-ı Süleyman Şerhi**, 3 c., İstanbul, İlâhiyat Kültür Telifleri Yay., 1951.

Mills, Antonia, Jim B. Tucker: "Reincarnation", **Parapsychology: A Handbook For The 21st Century**, Ed. by Etzel Cardena, John Palmer, David Marcusson-Clavertz, North Carolina, McFarland & Company, 2015, s. 905-942.

Ozansoy, Halit Fahri: **Edebiyatçılar Geçiyor**, İstanbul, Türkiye Yay., 1967.

Özdemir, Gazi: **Oku: Konularına Göre Kur'an Ayetleri**, İstanbul, Nergiz Yay., 2016.

Özdemir, Gazi: **Son Davet: Kur'an**, 3.bs, İstanbul, Şira Yay., 2018.

Özmen, Yavuz: **Kurantum Fizik**, İstanbul, Çatı Kitapları Yay., 2012.

Özön, Mustafa Nihat: **Büyük Osmanlıca-Türkçe Sözlük**, 4.bs, İstanbul, İnkılap ve Aka Yay., 1965.

Ruhselman, Bedri: **Allah**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1951.

Ruhselman, Bedri: "Bir Tekinsiz Ev Vakası Hakkında", **Ruh ve Kâinat Dergisi**, 1952, Sayı: 2, s. 5-6; Sayı: 3, s. 3-5.

Ruhselman, Bedri: **Büyük Tabiat Hadiseleri ve Manaları**, İstanbul, Dizerkonca Matbaası Yay., 1958.

Ruhselman, Bedri (Düz.): **İlâhî Nizam ve Kâinat**, İstanbul, MTİAD1950 Yay., 2013.

Ruhselman, Bedri: **Medyomluk**, İzmir, Bilgi Matbaası Yay., 1952.

Ruhselman, Bedri: "Milli Eğitim Bakanlığı'na Sunulan Spiritüalizma Hakkında Rapor", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XII, 1971, Sayı: 133, s. 2-3, 25; Sayı: 134, s. 14-16; Sayı: 135, s. 14-16; Sayı: 136, s. 14-16.

Ruhselman, Bedri: **Mukadderat ve İcabat**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1953.

Ruhselman, Bedri: **Ruh ve Kâinat**, 3 c., İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1946.

Ruhselman, Bedri: "Ruh ve Kâinat", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXXIV, 1993, Sayı: 407, s. 17-19.

Ruhselman, Bedri: "Ruh ve Kâinat", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXXV, 1994, Sayı: 408, s. 6-8; Sayı: 409, s. 7-9; Sayı: 410, s. 5-7; Sayı: 411, s. 6-8; Sayı: 412, s. 6-8; Sayı: 413, s. 9-11; Sayı: 414, s. 9-11; Sayı: 415, s. 9-11; Sayı: 416, s. 9-11; Sayı: 417, s. 9-11; Sayı: 418, s. 9-11; Sayı: 419, s. 9-11.

Ruhselman, Bedri: "Ruh ve Kâinat", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXXVI, 1995, Sayı: 420, s. 9-11; Sayı: 421, s. 9-11; Sayı: 422, s. 9-11; Sayı: 423, s. 9-11; Sayı: 424, s. 9-11; Sayı: 425, s. 9-11; Sayı: 426, s. 8-10; Sayı: 427, s. 16-18; Sayı: 428, s. 17-19; Sayı: 429, s. 17-19; Sayı: 430, s. 17-19; Sayı: 431, s. 17-19.

Ruhselman, Bedri: "Ruh ve Kâinat", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXXVII, 1996, Sayı: 432, s. 18-20; Sayı: 433, s. 18-20; Sayı: 434, s. 9-11; Sayı: 435, s. 9-11.

Ruhselman, Bedri: **Ruhlar Arasında**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1949.

Ruhselman, Bedri: "Vazife Bilgisinin Sezgisi", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XXX, Sayı: 349, s. 9-11.

Ruhselman, Bedri: **Yüksek İdare Mekanizması ve İlliyet Prensibi**, İstanbul, Dizerkonca Matbaası Yay., 1959.

Salt, Alparslan, Cem Çobanlı: **İlâhî Nizam ve Kâinat Terimleri Sözlüğü**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 2014.

Sami, Şemseddin: **Kâmûs-ı Türkî**, 2.bs, İstanbul, İdeal Kültür Yay., 2012.

Sarıkaya, Haluk Egemen (Haz.): **Bedri Ruhselman: Bilgi Çağı Önderi**, İstanbul, Bilim Araştırma Merkezi Yay., 1981.

Sarıkaya, Haluk Egemen (Haz.): **Neo Spiritizm: Dr. Bedri Ruhselman/Modern Spiritizm: Allan Kardec**, İstanbul, Bilim Araştırma Merkezi Yay., 1978.

Sarıoğlu, Hüseyin: **İbn Rüşd Felsefesi**, 3.bs, İstanbul, Klasik Yay., 2012.

Schwartz, Gary E., William L. Simon: **Öteâlem Deneyleri**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 2005.

Targan, A. Davut, Güner Ünal: **Evren-Evrim ve İspirtüalizm**, Ankara, Çağ Matbaası Yay., t.y.

Temizel, Sertaç Mehmet, Sultan Tarlacı: **Dr. Bedri Ruhselman'dan Medyumluk**, İstanbul, Arıtan Yay., 2015.

Tendam, Hans: **Tekrar Doğuşu Keşfetmek**, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 2012.

Toku, Neşet: **Türkiye'de Spiritüalist Felsefe**, İstanbul, Kum Saati Yay., 2012.

Uludağ, Zekeriya: **Şehbenderzâde Filibeli Ahmet Hilmi ve Spiritüalizm**, Ankara, Akçağ Yay., 1996.

Yazıcı, Yüksel: **Herkes Cennete Gidecek**, İstanbul, Enki Yay., 2012.

Yeğin, Abdullah: **Yeni Lûgat**, İstanbul, Hizmet Vakfı Yay., 1997.

Yılmaz, Burhan: **Bilinmeyen Mevlana**, 4.bs, Konya, NKM Yay., 2010.

EKLER

EK 1: ŞEKİLLER

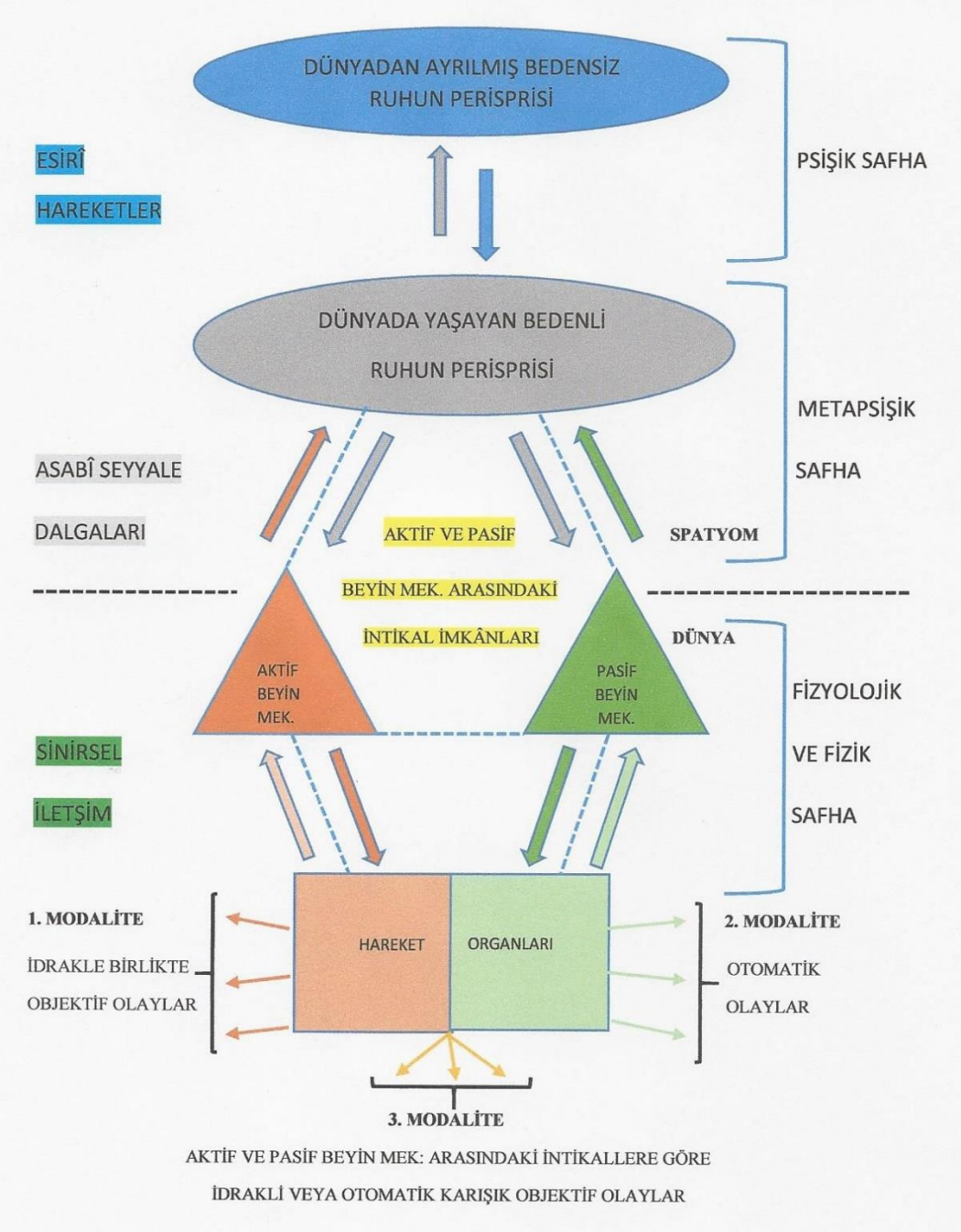

Şekil 2.1: Perisprinin sinir sistemi ile olan etkileşim şeması[1]

[1] Bedri Ruhselman, **Medyomluk**, İzmir, Bilgi Matbaası Yay., 1952, s. 57.

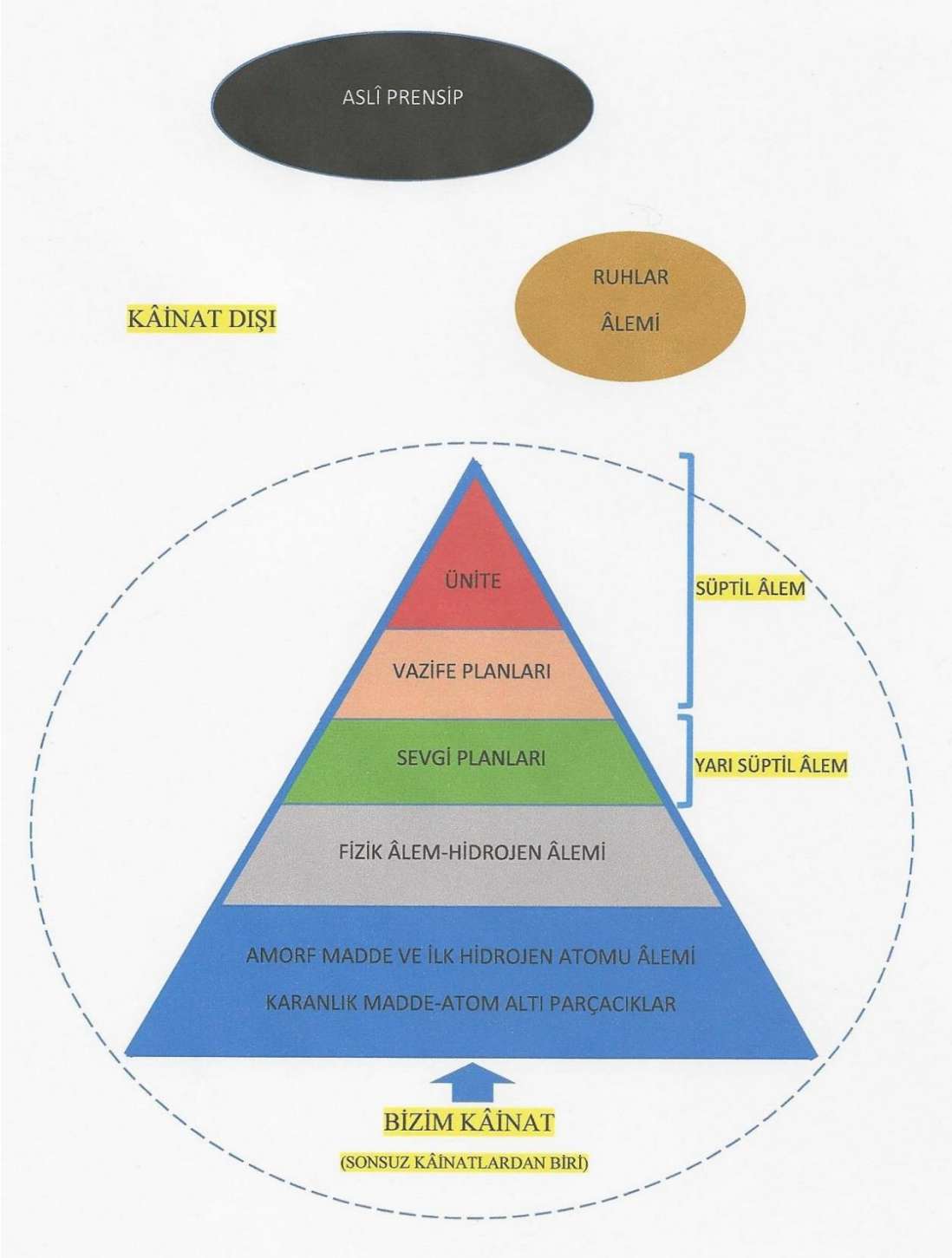

Şekil 3.1: Varlık kategorileri

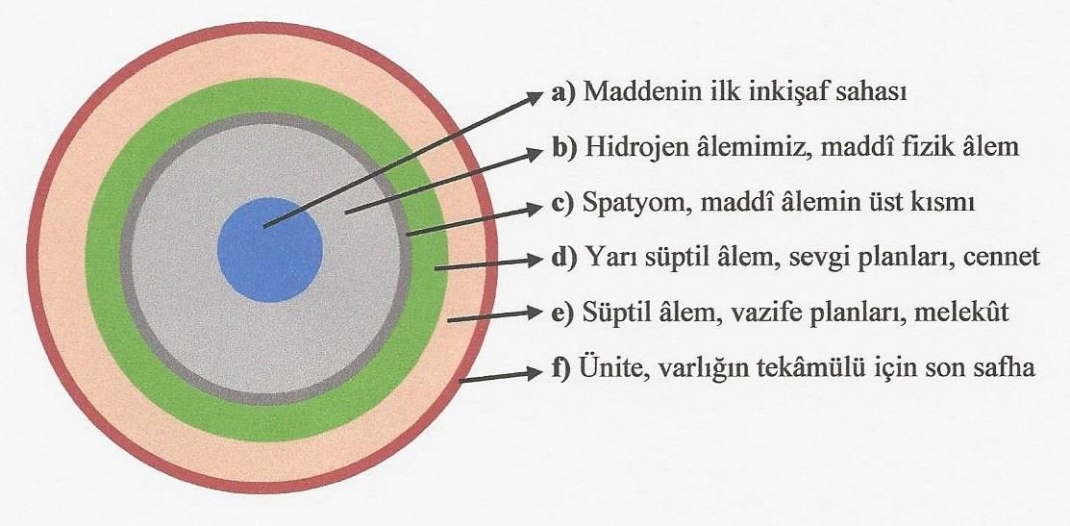

Şekil 3.2: Âlemleri birbiri içine girmiş kâinatımızın kabaca sembolik kademeleri[2]

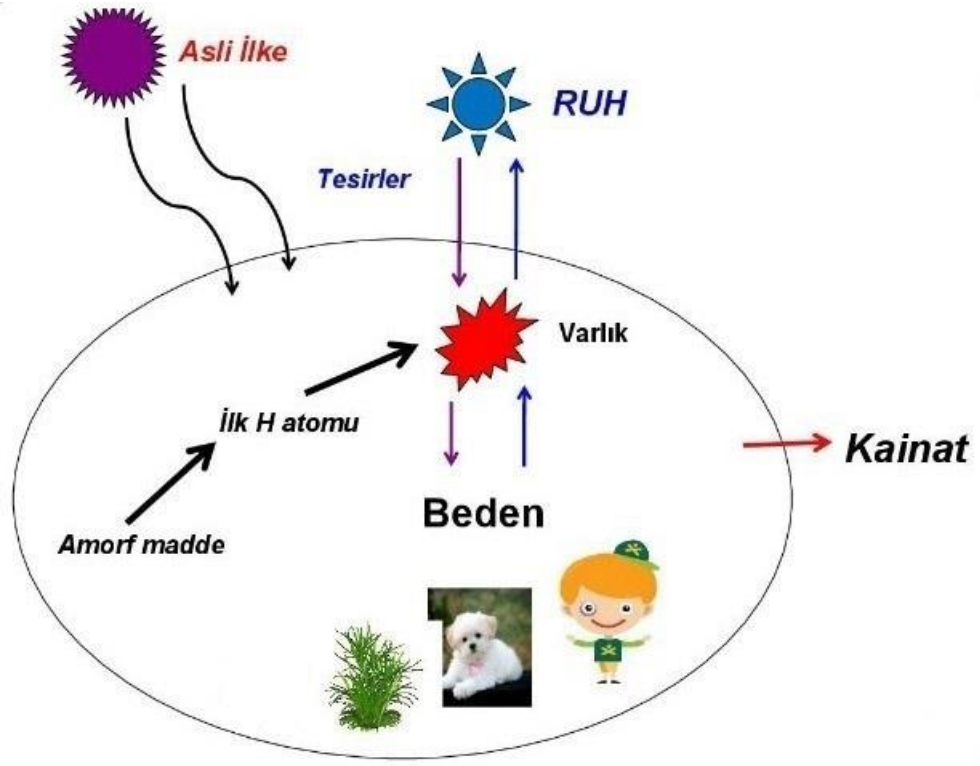

Şekil 3.3: Tesirler ve varlık oluşumu (tamamen sembolik)

[2] Bedri Ruhselman (Düz.), **İlâhî Nizam ve Kâinat**, İstanbul, MTİAD1950 Yay., 2013, s. 59.

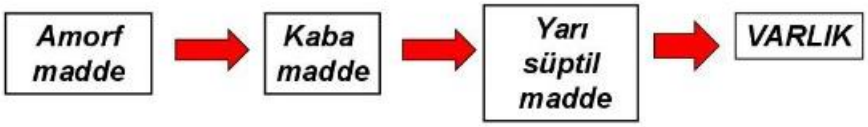

Şekil 3.4: Varlığın oluş ve ruha bağlanma aşamaları; bitki, hayvan ve insan bedenlerinde (Bkz. Şekil 3.3 ve 3.11)

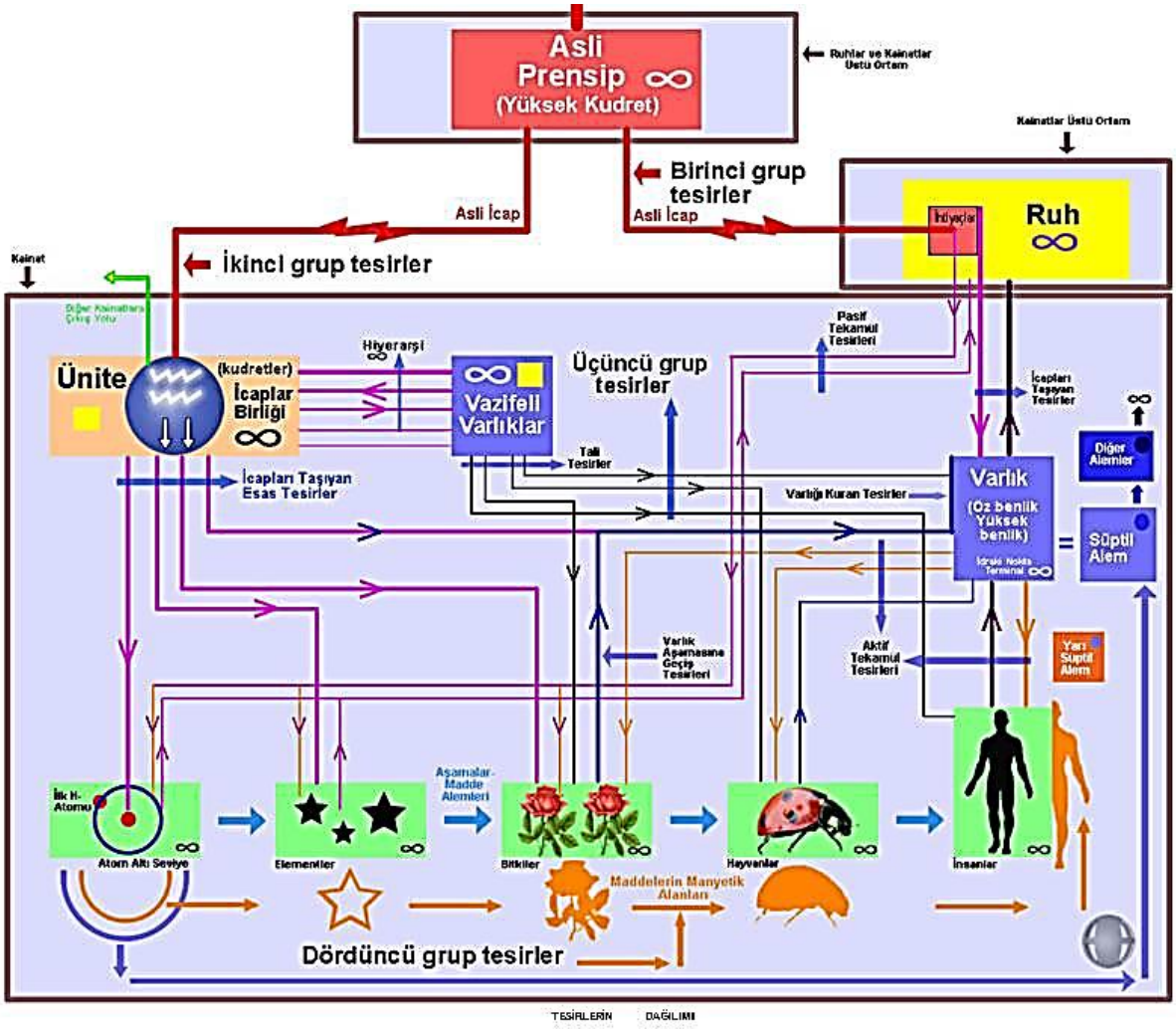

Şekil 3.5: Tesirler (çok detaylı, tamamen sembolik modelleme)

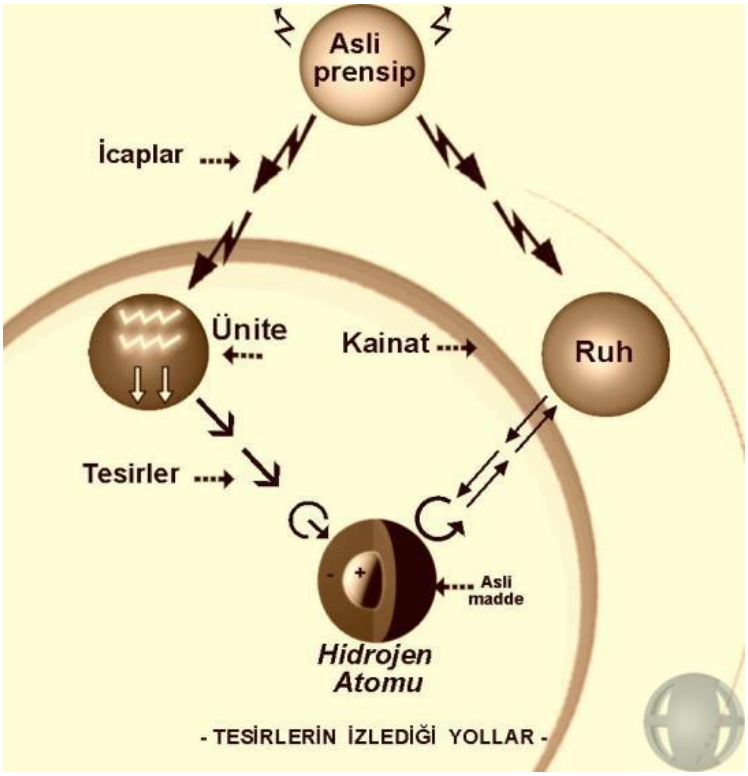

Şekil 3.6: Aslî tesirler

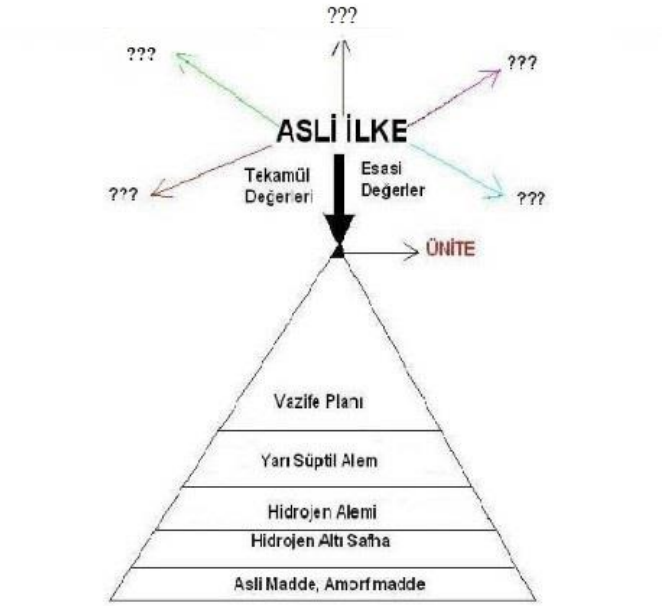

Şekil 3.7: Aslî tesirlerin kâinatımıza girişi (diğer oklar başka kâinatlar için)

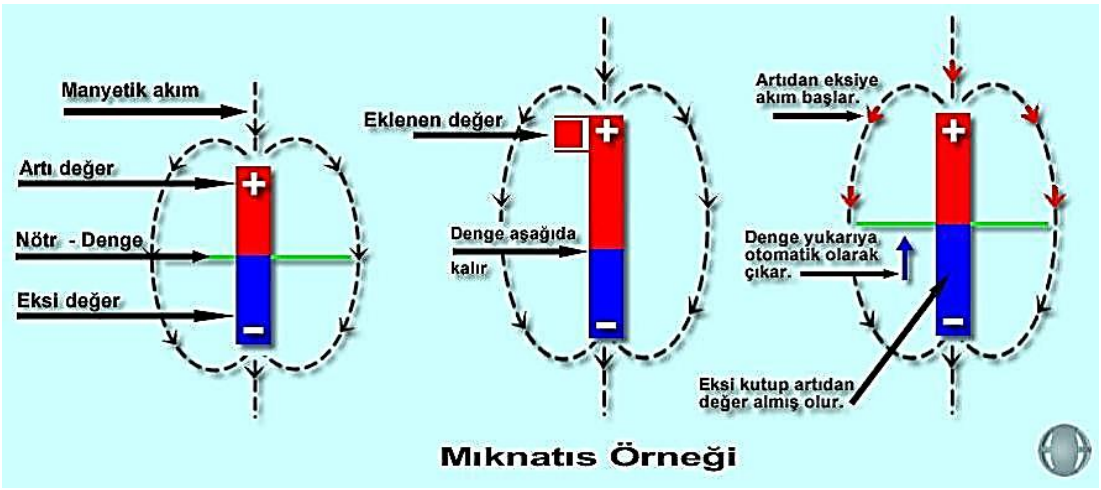

Şekil 3.8: Değer farklanması için örnek

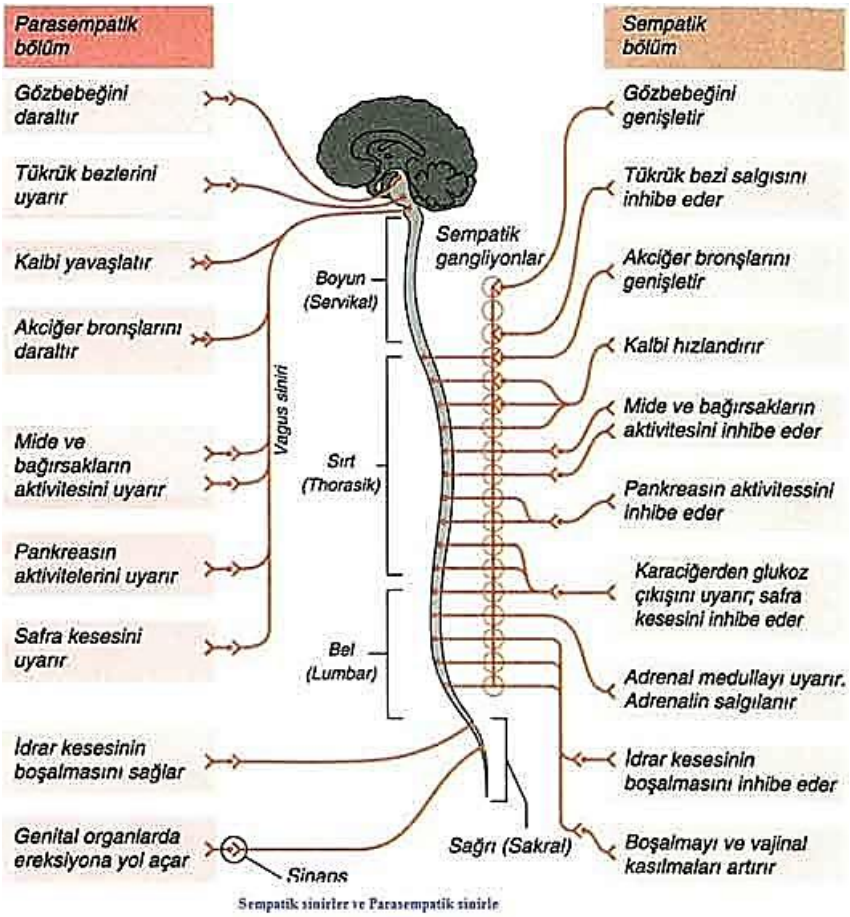

Şekil 3.9a: Sempatik ve parasempatik sistem

Şekil 3.9b: Sempatik ve parasempatik sistem

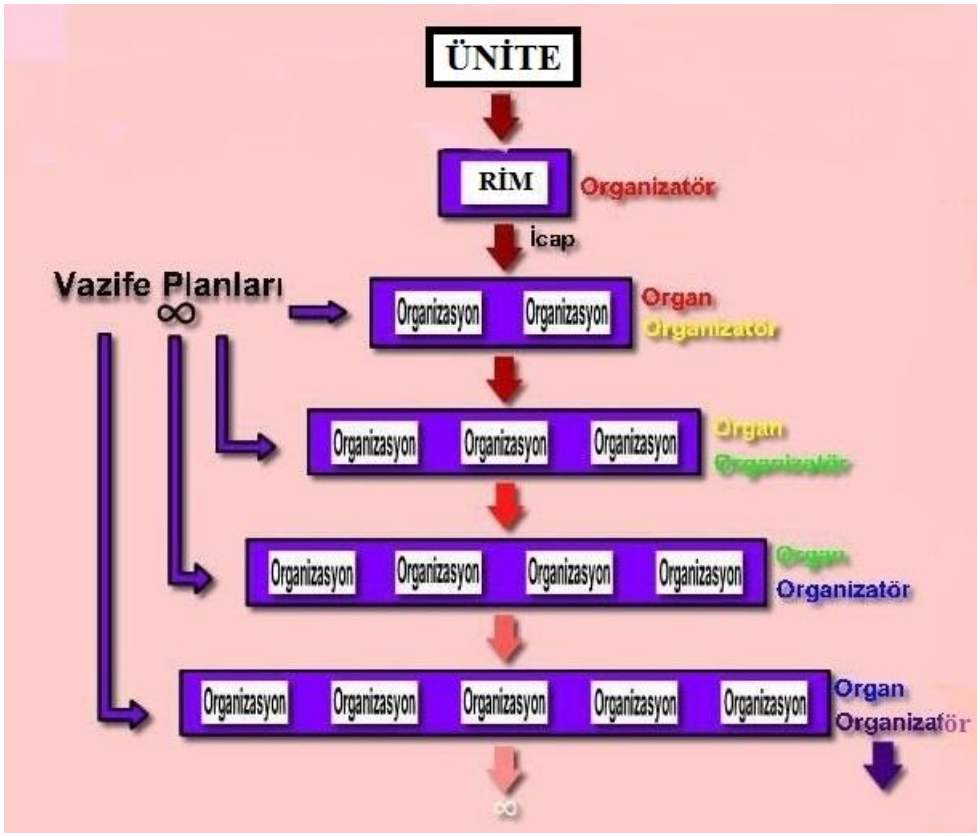

Şekil 3.10: Kâinat baştan başa bir organizasyondur (sembolik)

Şekil 3.11: Aslî Kudret ışığı konisi[3], icapların ve tesirlerin Ünite'den akışı (sembolik)

Şekil 3.12a: Çeşitli zaman formları

[3] **a.g.e.**, s. 189-195. Asli Kudret'ten gelen tesir ve icapların Ünite'den süzülerek sembolik olarak bir ışık konisi gibi kâinata yayılması. Ayrıca **bkz**. **a.g.e.**, s. 55-57'de tekâmülde; bitki, hayvan ve insan hâlleri ve şuursal geçişler.

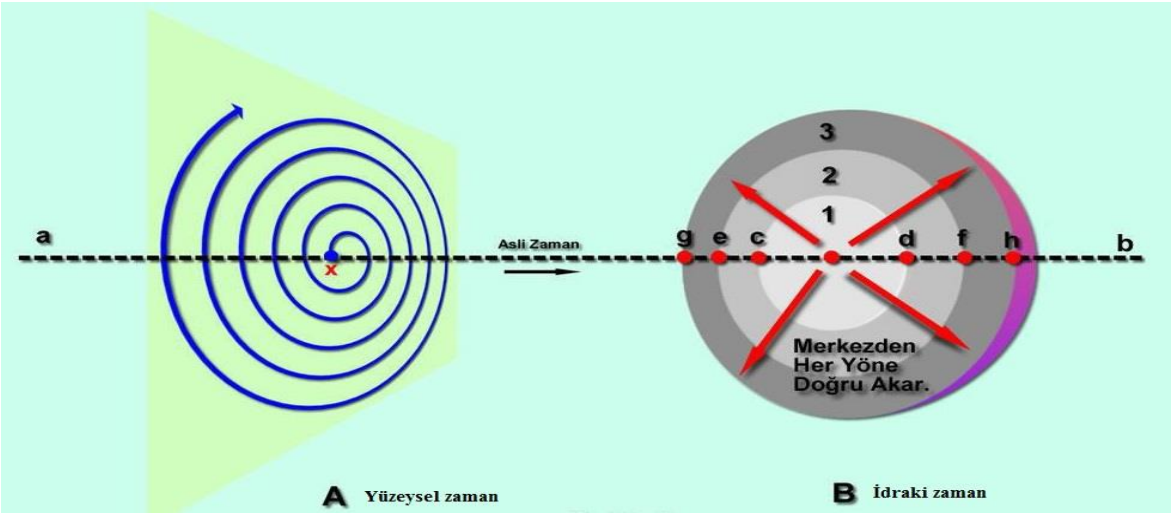

Şekil 3.12b: Çeşitli zaman formları

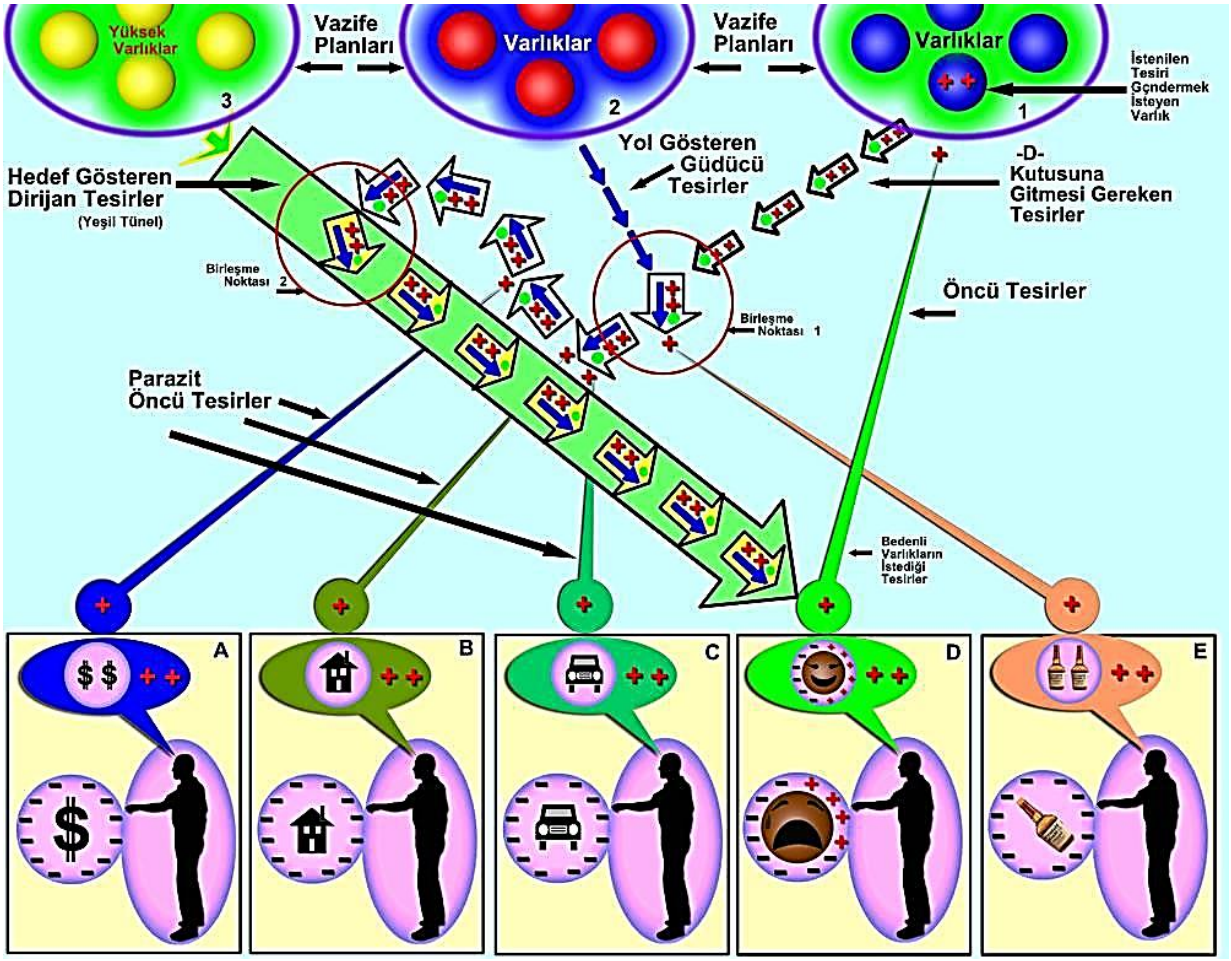

Şekil 3.13: Tesir akışı için sembolik modelleme

Şekil 3.14: Tesir akışı için sembolik örnek

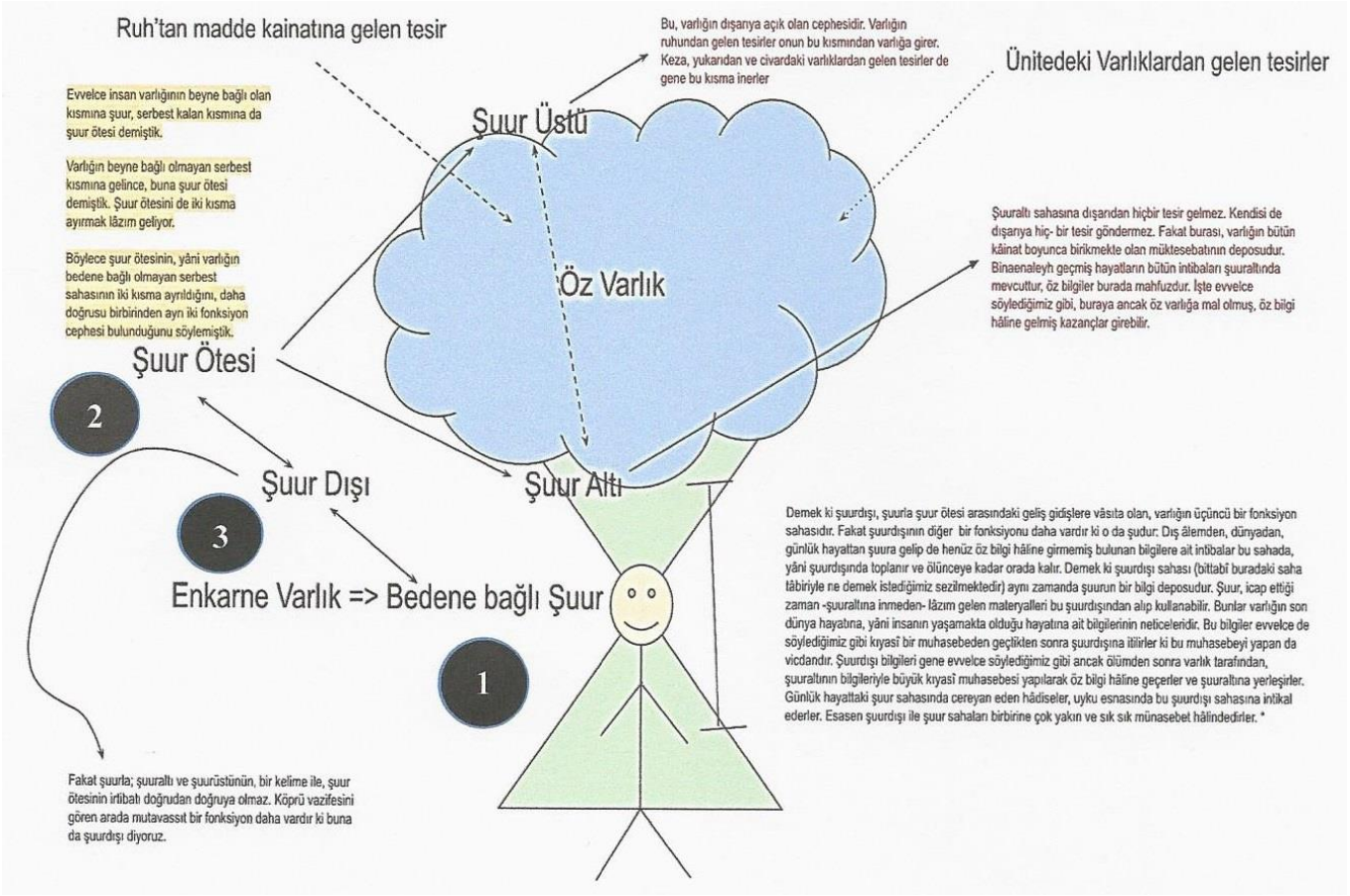

Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için bir nokta referans alınmalı. Bu referans noktası enkarne varlığın kendisidir. Böylece ifade edilmek istenen kavramlar yerli yerine oturacaktır. Çünkü konu anlaşılamadığı takdirde, kavram karmaşalarına neden olmaktadır. Sorular; tezahür ederken ne, neye göre şekilleniyor? Varlığın enkarnasyon yoluyla beyne bağlanmış kısmı şuur, bağlanmamış kısmı şuur ötesi olarak izah ediliyor.

Şekil 3.15: Şuur mekanizması

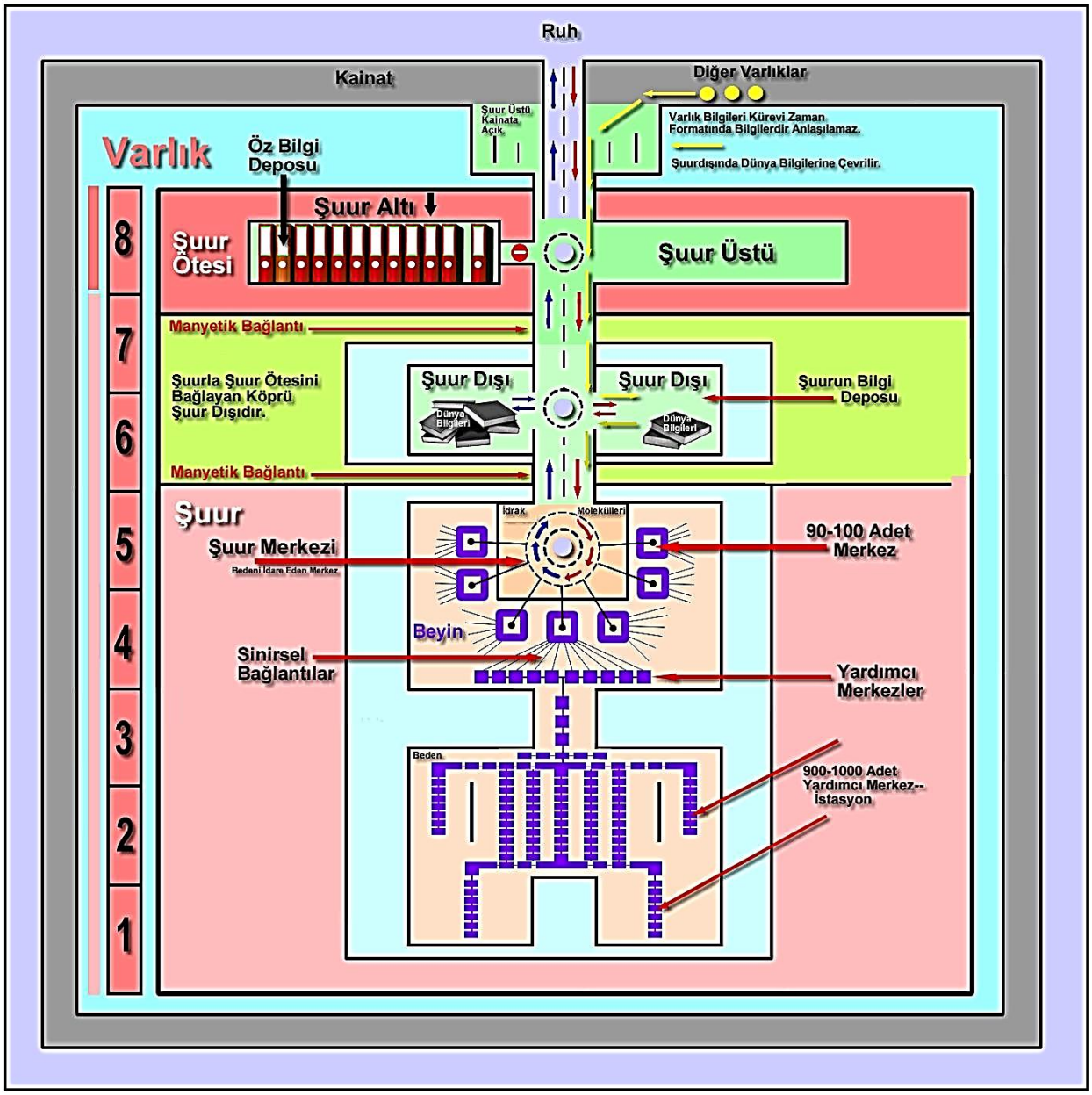

Şekil 3.16: Şuur mekanizması (detaylı)

Şekil 3.17: Hidrojen âleminde ve kâinatımızdaki tekâmül süreci

EK 2: NEO-SPİRİTİZM'İN TEMEL İLKELERİ[4]

Ruhselman, **Ruh ve Kâinat** kitabının son bölümünde, 'Sözün Kısası'nda, hem kitabına bir son söz yazmış, hem de ortaya koyduğu neo-spiritüalistik görüşün temellerini 41 madde olarak vermiştir. İşte, bu 'Sözün Kısası' bölümünü, aslından (Ruhselman'ın ağzından, kısmen sadeleştirerek) özetleyerek, burada alıntılayacağım.

Sözün Kısası

Neo Spiritüalizmden çıkan ilmî ve manevî neticeler, kitabımızın dikkatlice mütalaası sırasında, okuyucularımın aşağı yukarı malumu olmuştur. Ancak, bu bölümde, bunları topluca gözden geçirmek istiyorum. Her şeyden evvel belirtmek istediğim bazı noktalar var:

a) Bu neticelerin pek çoğu bizden evvelkiler tarafından söylenen sözlerle ortaya konmuştur. Dolayısıyla bizim icat ettiğimiz şeyler değildir. Bizim yaptığımız iş, onlara birkaç fikir ilave etmek ve bazı kısımlarında, yeni bir tecrübî spiritüalist görüşe göre, küçük bazı değişiklikler yapmak olmuştur.

b) Kitabımızdan çıkan neticeler, ilmin ve maneviyatın ne başlangıcıdır, ne de sonudur. Dolayısıyla bu yoldaki araştırıcılar arasında muhakkak bizden daha ileri gidecek olanlar bulunacaktır. *Neo-Spiritüalizm diye adlandırdığımız bu yol ne bir dindir, ne de herhangi bir dogmadır, ne mutlak realitelerden, hakikatlerden bahsettiğini iddia eden bir yoldur ve ne de birtakım mükâfat veya mücazat (ceza) vaatleriyle ruhları şu veya bu tarafa gitmeye sevk ve icbar (zorlama) eden bir mezheptir*. Burada söz konusu olan şeyler bir realitenin ifadesidir ve bu realite de, bütün realiteler gibi, hatalı olmak ve değişmeye, yerini daha kapsamlı yüksek realitelere bırakmaya mahkûm olmak akıbetinden kendini kurtarmış değildir.

c) *Kitapta söz konusu olan meseleler, mümkün olabilen tecrübî yollardaki müşahedelere dayanmaktadır*. Hakikati anlaşılmış bir hadisenin izah edilmesi faaliyeti üzerinde durmak icap ederken, bu işi bırakarak, o hadisenin hakikî olup olmadığı düşüncesinden kafasını bir türlü kurtaramamak, şüpheciliği kendine meslek edinmiş insan zümrelerinin, kaprislerini hiçbir vakit tatmin edemeyecek olmalarından doğmuş

[4] Bedri Ruhselman, **Ruh ve Kâinat**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1946, C: III, s. 1022-1048, 'Sözün Kısası' bölümü.

acıklı bir haldir. Böyleleri gaye edindikleri şüphelerinden ayrılamayacaklardır. Zira şimdilik kendilerinin tekâmül yolu budur.

Bu mülahazalardan sonra, kitabımızın veya Neo-Spiritüalizm görüşünün vardığı neticelerden bir kısmını şöylece hülasa etmek mümkündür:

1) Bütün mükevvenatı (yaratılmışları) var eden, yaratan Allah'tır. Yaradan, her dilde başka isimle anılmış ve herkesin izafî telakkisine göre hüviyet almıştır.

2) Allah'ın vücut verdiği mahlûkat bizim idrak sahamıza girmeyecek kadar sonsuzluk içinde yayılıp gider ve bu sebepten dolayı o (yani mahlûkat), bizim için ezelî ve ebedîdir.

3) Allah'a hiçbir hüviyet izafe edilemez. Zira O, Mutlak'tır. Mahlûkat ise nispidir. Mutlak kelimesinden anlayabildiğimiz mana, hiçbir şeyle, hiçbir suretle nispeti söz konusu olmayandır. Bu bakımdan düşünülünce O'na izafe edilecek bir sıfat, ne kadar yüksek tertipte telakki edilirse edilsin, ne kadar ideal olursa olsun, O'nu ifade etmez. Dolayısıyla Neo-Spiritüalist bir görüşte Allah hakkında büyüklük-küçüklük, iyilik-fenalık, bilicilik-bilmeyicilik gibi daima zıtlarıyla nispet edilen malûl (illetli, sebepli) sıfatlardan hiçbiri söz konusu olamaz.

4) Hilkat (yaratılış, yaratma), bizim tefekkür ve tahassüs (his) kabiliyetimizin dışında kalır. 'Yoktan var olma' sözü bizim ebediyen anlayamayacağımız manaları ihtiva eder.

5) Şu halde, Allah mahlûkatı nasıl ve ne vakitten beri yaratmıştır, gibi suallerin yeri yoktur. Başlıca üç bakımdan; **a)** Bizim düşüneceğimiz en yüksek tertipteki yaratıcılık vasfı nispîdir. Hâlbuki mutlak, nispet kabul etmez. Burada biz, Allah yaratmadı demek istemiyoruz. Yaratmak ve yaratmamak vasıfları bize göre itibarî ve hilkat bahsinde de nispîdir, dolayısıyla Allah'a isnat edilemez, diyoruz. Yani insanoğlu Hilkat'in manasını anlayamaz ve hiçbir tabirle ifade edemez, diyoruz. **b)** Yaratmak yoktan var etmek olduğuna göre, mahiyetini anlamaktan aciz bulunduğumuz bir meselenin, nasıl ve ne vakit vukua gelmiş olduğunu sorup öğrenmeye bizzaruret (çaresiz olarak, mecburen) imkân düşünülemez. **c)** Mutlak'a hiçbir şey isnat edilemeyeceği gibi, zaman ve amel de isnat edilemez.

6) Demek ki, Allah, bizce bahis mevzuu olmayacak surette, ruhları yaratmıştır, onlara vücut vermiştir gibi noksan ve kusurlu bir ifadeden başka bir söz söylemeye muktedir değiliz.

7) Ruh, müessiriyet kudretine malik şuurlu bir varlık olmakla beraber, onda mündemiç olan bütün vasıflar bizim bildiklerimiz ve anlayabildiklerimizden ibaret değildir.

8) Ruhlar madde kâinatında tekemmül ettikçe, yani görgü ve tecrübeleriyle maddeler üzerindeki müessiriyet kudretlerini kullanabilme imkânlarını genişlettikçe kendilerinde meknuz (saklı) olan yüksek melekeleri, yavaş yavaş ve müterakki (artan) bir şekilde inkişaf zemini bulur ve o nispette maddî esirlikten kurtulur. Mesela; bir nebatın ruhunda, ruhî telakki edebileceğimiz pek az şey inkişaf etmiştir. Nitekim müteakip merhalelerdeki, hayvan halinde iradenin, insan halinde de imajinasyonun inkişaf etmiş olduğunu görüyoruz.

9) Dolayısıyla, ruhların tekâmülü zarurîdir.

10) Tekâmül, ruhların maddî kâinatla olan münasebetleri bakımından söz konusudur. Dolayısıyla biz, madde kâinatı ile olan münasebetleri dışında, nasıl ruhun hiçbir varlığını, hiçbir faaliyetini idrak edemiyorsak, öylece onun ebedî akıbetlerinden de bahsedemeyiz. Ve bu sebepten dolayı, onun madde kâinatı dışındaki tekâmülü de bizce söz konusu olamaz.

11) Ruhlar görgü ve tecrübelerini arttırmak için maddî kâinata zarurî olarak bağlanırlar. Bu hâli zarurî kılan ilahî kanunlar, daha doğrusu bu kanunların icaplarına susamış ruhun kendi oluş hâlidir. Şu hâlde ruhların maddelere bağlanması bir illet değil, neticedir ve bu netice ruhları kemal gayesine ulaştırıcı bir vasıtadır. İşte Neo-Spiritüalizm düşüncesi, klasik deneysel spiritüalizma saliklerinin birçoğundan, birçok skolastik spiritüalistik felsefe düşüncesi sahiplerinden ve bilhassa Hindistan'dan, Budizm'den menşeini alan birçok dinî ve felsefî görüşlerden bu suretle ayrılır. Çünkü bu kısım düşünceler, ruhun kemalini maddî bağları koparmakta ararlar. Ve bunlara göre maddî bağlar, bir tekâmül vasıtası değil, geriliğin bir illeti sayılır.

12) Dar manadaki fatalizme inanan bütün düşünceler hakkında da aynı şeyler söylenebilir. Hâlbuki neo-spiritüalist düşünceye göre, ne madde düşmanlığı beslemeye ne de fatalist olmaya lüzum vardır.

13) Mahlûkatın nispîliği, izafiliği ve vücut bulmuş olması onun idare edilmesi zaruretini neticelendirir. Nizam da bir takım kanunlarla inzibat altına alınmıştır. Kanunsuz nizam ve nizamsız idare olmaz. Mahlûkatın nizamı, tabiat kanunları adıyla anılması âdetinde bulunduğumuz ilâhî kanunlarla temin edilir. Bu kanunların tayin

ettikleri nizam izafîdir. Bu hâl onların, nispî kıymette olan şuurlu müessirler tarafından tatbik sahalarına çıkarılmalarını icap ettirir. *Mutlak'a hiçbir izafî ve nispî varlığın nispet edilemeyeceği malumdur. O halde biz, şimdiye kadar çok defa düşünüldüğü gibi, Allah'ı nispî ve mükevven (yaratılmış) hadiseler içinde, bir amele gibi çalışan faal bir unsur veya âmil olarak Mutlak'la telifi mümkün olmayan bir durumda kabul edemiyoruz*. Böyle olunca, kâinat ilâhî kanunlar dâhilinde ruhlar tarafından sevk ve idare edilir ve ruhların da bu işleri başarabilecek durumlara girmeye gayret göstermeleri, bu hâlin doğurduğu zaruretlerden biri olur. Diğer taraftan, kâinatı sevk ve idare etmenin nihayeti olmadığı gibi, ruhların tekâmüllerinin de nihayeti yoktur.

14) Bu nihayetsizlik, Neo-Spiritüalizm görüşüne göre, bizi ruhların bir gün Allah olacakları veya herhangi bir suretle Allah ile münasebette bulunabilecekleri düşüncesine hiçbir vakit götürmez. Bunun da çok açık sebepleri vardır: **i)** *Allah mutlaktır. O hiçbir şeyle nispet ve münasebet kabul etmez. Ruhlar ise nispîdir*. **ii)** Mutlak hakkında ezeliyet, ebediyet gibi zaman mefhumları söz konusu olmaz. Hâlbuki ruhlar oluş hâlleri itibariyle kendilerini bu mefhumlardan kurtaramazlar. **iii)** Allah Kemalinde Mutlaktır. Mutlak Kemal hakkında derecelenme söz konusu olmaz. Hâlbuki ruhlar tekâmül halindedirler. **iv)** Mutlak ile birleşmek, Ona yaklaşmak, Ondan uzaklaşmak vs. gibi mefhumlar izafî ve nispîdir. Bunlar, hakikat (verité) değildirler. **v)** Hilkat, Halik'a ait Mutlak Realitedir. Onu hiçbir surette, hiçbir vakit bizim nispî telakkilerimize göre Halik'tan ayırmak söz konusu olmaz. Nispî yaratılış hâlini, Mutlak Yaratıcılık Hâli ile bir tutamayız. **vi)** Halik'ın determinizm kayıtlarına tabiiyeti düşünülemez. Hâlbuki ruhların mukadderatı bu prensibin kayıtları altında taayyün eder. **vii)** Kavlî (itikadî) olarak Halik ile mahlûkun muvasalasını (erişme) kabul ettiğimiz anda, izahı ve telifi mümkün olmayan bir sürü tezatlar ve manasızlıklar içinde kalırız. Mesela; **a)** Hilkat fikri ortadan kalkar, **b)** Ruhların şahsiyeti kaybolur, **c)** Büyük illiyet prensibi boş bir vehimden ibaret kalır, **d)** Bütün mahlûkat ve mahsûsat âlemi uydurma bir mevhum hâline girer, **e)** 'Tezahürat âlemi'nin hikmeti vücudu kalmaz, **f)** Nihayet tekâmül fikri boş ve manasız bir efsane haline girer.

15) Bir ruh, yükseldiği nispette, kendi varlığındaki yüksek ilâhî ihtizazları (titreşimleri), mahiyetlerini anlayabilmeksizin duyabilir. Ruhların kendilerinde doğan bu ilâhî ihtizazlara dayanabilmesi, ancak kemal dereceleri nispetinde mümkün olur. İlâhî ihtizazlar, bizim içimizde doğan ve tealimizle (gelişmemizle) mütenasiben artan

birçok çeşitli intibalar ve duygular husule (meydana) getirir. Bu intibalar ve duygular olgunluğumuzu vasıflandıran sübjektif bir hâlettir. Ruhlarında bu yoldaki inkişafa henüz nail olmayan insanlar, Tanrı fikrinden hiçbir mana çıkaramazlar. Ve Onu kabul edemezler. Pek az inkişafa malik olanlar ise, Tanrıyı ancak pek müphem ve muğlak birtakım karışık duygular içinde duyarlar ve duygularda ekseriya hâkim olan unsur 'korku' olur. Fakat ruhlar tekâmül ettikçe bu duygu kompleksine yeni yeni hisler, bilhassa sevgi hissi karışır. Fakat hiç şüphe yok ki, ruh tekâmülü ebedî oldukça, bu ihtizazların ruhtaki inkişafları da ebediyen devam edip gidecektir. Sevginin bizim dünyamızda varılabilecek en son haddi olan derecelerine yaklaşmış olanlar, bu hâli hakiki manasıyla bir 'vuslat' telâkki edip Tanrı ile birleşmiş olduklarını, samimi olarak, zannedebilirler. (Ancak, vuslat derecesinde kendisini Halik ile birleşmiş zannetmek; kemalin zirvesine varmış olmanın değil, fazla hızla, bulunduğu mertebeyi ve tahammül hududunu aşmış bulunmanın bir ifadesi saymak gerekir.) İşte Neo-Spiritüalizm görüşü ile Allah'a yaklaşmayı biz bu manada kabul edebiliyoruz.

16) Ruhun tekâmülü, madde kâinatı ile olan münasebetlerinin inkişafına ait olunca, bu münasebetlerin ebediyet içinde kesilmemesi lazım gelecektir. Zira bu münasebetlerde tekemmül (olgunlaşma) etmiş olmak, ilâhî kanunları kemaliyle tatbike muktedir bir duruma girmek demektir.

17) Ruhların madde kâinatı içindeki tekâmülleri birtakım vetirelerle mümkün olur. Bu vetireler de, onların içinde yuvarlandıkları maddeler üzerinde müessiriyet kabiliyetlerini, ilâhî nizama uygun olarak tatbik sahasına çıkarabilmek için, maddî kanunların bütün icaplarında bilfiil yaşamış olmaları esasına dayanır. Bunun için ruhlar, maddelerin en iptidai hâllerinden en mütekâmil hâllerine kadar tertiplenmiş bütün âlemlerde, kendi ihtiyaçlarına göre bir müddet yaşarlar.

18) Üç buutlu âlemimiz sonsuz madde kâinatımızın oldukça geri bir merhalesidir. Bununla beraber, bu iptidai merhale bile bize bir ebediyet kadar uzun görünen zaman içindeki sonsuz maddî oluş imkânlarını ihtiva eder.

19) Bu hâl ruhların bir dünyada veyahut dünyalar grubunda müteaddit defa yaşayıp tedricî bir talimde bulunmaları zaruretini ve lüzumunu doğurur.

20) Üç buutlu âlemin dünyaları aynı tabii şartlara tâbi değildir. Ve bunlar birbirlerinden çok farklı ve bariz değişikliklerle ayrılır. Birbirine benzeyen dünyaları bir grupta mütalaa etmek mümkündür. Mesela; Dünya, Ay, Merih gibi. Hâlbuki

Güneş, Jüpiter, Plüton vs. gibi diğer dünyalardaki tabii şartlar dünyamız grubundakilerden farklıdır.

21) Her grupta tekâmül eden ruhlar, o gruptaki dünyaların icaplarına ve zaruretlerine uygun aynı gayeye matuf başka bir tekâmül yolu takip ederler. *Her yolun kendine mahsus maddî oluş hâli vardır. Mesela; Dünyamızın dâhil olduğu gruptaki tekâmül safhaları nebatlık, hayvanlık ve insanlık gibi. Diğer gruplardaki hayat şekillerini bilemiyoruz.*

22) Şu halde, kâinatta her yer meskûndur. Ve her yer, o yerin icaplarına, oluş şartlarına ve tabiî kanunlarına uygun şekilde tekâmül eden ruhlar vardır.

23) Bütün gruplanmış olan bu sayısız tekâmül merhalelerini, muhtelif âlemlerde ikmal ettikten sonra, nihayet üç buutlu âlemde, ruhlar işlerini bitirmiş ve oralardaki maddî hadiselere hâkim bir duruma girmiş olurlar. Bu andan itibaren, ayrı ayrı yollardan gelen ruhlar, sembolik bir ifade ile dört buutlu dediğimiz daha yüksek ve esaslı tahavvüller (hâlden hâle geçmeler, değişimler, değişiklikler) geçirmiş maddî tertipteki bir âleme girerler.

24) Dünyamızın dâhil olduğu tekâmül grubu, diğer dünyalar arasında oldukça geri bir merhaleyi teşkil eder. O kadar ki, burası hemen hemen hayvanlığın insanlığa yeni ayak basmış olduğu yerlerden biridir. Dolayısıyla, burada hayvanlıktan ayrılıp, başka bir dünyada kısa bir tekâmül devresi geçirdikten sonra insanlığa ayak basmış ruhlar vardır.

25) Demek ki, dünyamızda henüz hayvanî iştihaların ve duyguların kuvvetli intibalarını taşıyan varlıkların sayısı pek çoktur. Bu gruptaki dünyalar yükseldikçe onlarda hâkim olan böyle geri durumlardaki hâller ortadan kalkacaktır.

26) Dolayısıyla, tekâmül derece derecedir. *Ve bir aşağı dereceden daha yukarı dereceye çıkmak için ruhun bir dünyada mükerreren maddî şartlar değiştirerek yaşaması zarureti vardır.* Zira bir tek dünyanın dahi, unsurları arasında birçok hadsiz ve hesapsız maddî durumlar ve bu durumların icabatından olan tabiî ve içtimaî hayat şartları mevcuttur.

27) Şu halde, ruhların bir dünyada tekrar tekrar doğarak onun maddeleri içine girip çıkması lüzumu vardır ki, buna yanlış olarak biz, enkarnasyon, dezenkarnasyon ve reenkarnasyon; yani ete girme etten çıkma ve tekrar ete girme hâlleri diyoruz. Bu yanlıştır. Çünkü ruhların dünyalarda kullanmak zorunda kaldıkları maddelerin et

nev'inden olması yalnız insanlara ve hayvanlara mahsus bir vetiredir (hakikat). Nebatlarda et yoktur, keza başka dünyalardaki varlıkların bedenleri, o dünya maddelerine uygun olduğuna göre, bunların da bedenlerinin et nev'inden olmaması icap eder. Mesela, güneşteki varlıklarda olduğu gibi. Bununla beraber, şimdiye kadar kullanılagelmiş olan bu tâbiri biz değiştirmek istemedik ve yanlış olan manasını daima göz önünde tutmak şartı ile değiştirmeye de lüzum görmedik.

28) Reenkarnasyon vetiresinde (hakikatinde) takip olunan gaye, ruhların dünyadaki herhangi bir madde teşekkülüne ait icaplarda bilfiil yaşadıktan sonra daha yüksek tertipteki madde icaplarında da yaşamaya kendilerini hazırlamalarıdır.

29) Dolayısıyla reenkarnasyon, tedricî ve müterakki bir şekilde aşağıdan yukarı doğru zarurî olarak vuku bulan bir ruh-madde münasebeti hâlinin tekemmülünü (olgunlaşmasını, kemale doğru gitmesini) neticelendirir. Buna göre nebatlık hâli, gene kendi âleminde tedricen yüksele yüksele hayvanlık hâline geçmiştir. Dolayısıyla, bunların herhangi bir sebeple geri dönmesine imkân olmadığı gibi bunun lüzumu ve manası da yoktur.

30) Şu halde, bazı klasik düşünce sahiplerinin kabul ettikleri tenasüh fikri, klasik deneysel spiritüalizm kanaatince olduğu gibi, Neo-Spiritüalizm kanaatince de kabule şayan değildir.

31) Ruhların reenkarnasyonları esnasında intihap ettikleri (seçtikleri) beden ve hayat şartları, keyfî ve rasgele arzulardan doğma bir irade ile intihap edilmiş veya insana zorla kabul ettirilmiş değildir. Bunlar, ilâhî kanunların icaplarına uygun bir illiyet prensibi hükmünce, ruhların tekâmül dereceleriyle ve ihtiyaçlarıyla mütenasip olarak, ya bir ruhun imkân nispetinde kendi takdiri ile veyahut daha yüksek yardımcı ruhların tavsiyeleriyle taayyün eder (belirlenir).

32) Bir hayatın tecrübe ve görgülerindeki muvaffakiyet veya muvaffakiyetsizlik, doğrudan doğruya diğer hayatı hazırlamaz. Ancak bu muvaffakiyet veya muvaffakiyetsizlikten doğan neticeler, yani ruhun madde kâinatındaki müessiriyet imkânlarını genişletecek ve büyük gayeye kendisini yaklaştıracak melekelerinin inkişaf edip etmemiş olmasıdır ki, gelecek hayatın şartlarını hazırlayan âmiller arasında bulunur. Dolayısıyla burada, bir mükâfat (ödül) veya mücazat (ceza) fikri değil, bir icabiye (determinizm) fikri söz konusudur.

33) O halde *reenkarnasyonda determinizm kaideleri caridir. Bir hayatın neticesi gelecek hayatı hazırlar. Ve bir hayat kendisinden evvelki hayatın neticesidir*.

34) Böyle olunca bir hayatta, şuurlu veya şuursuz, her ruh varlığının yapmakla mükellef (yükümlü) olduğu, kendi ihtiyaçlarına göre taayyün etmiş (belirlenmiş) birtakım işleri vardır. Burada varlıkların şuurlu veya şuursuz olması, bu işlerin kıymetini, lüzumunu ve neticelerini ne azaltır, ne de çoğaltır ve ne de ortadan kaldırır. *Nebatlar hayvanlar gibi, keza hayvanlar da insanlar gibi illiyet prensibine tâbidirler. Ve bütün bu varlıklar, determinizm çevresi içinde (çerçevesinde) birbirine bağlı hayat şartlarına tâbi olarak, dünyaya tekrar tekrar gele gide yükselirler*.

35) İnsanlık hâlinde tecelli eden (görünen, ortaya çıkan) şuurun büyük faydası vardır. Ve bu faydayı idrak edenler bahtiyar olurlar. Bu fayda, insanın geçirdiği bütün tekâmül plânlarındaki illiyet prensibini tanımış olmasıdır.

36) İlliyet prensibini tanımış olan ruh, tekâmül yolundaki adımlarını evvelki merhalelerdekilerden daha ziyade çabuklaştırır. Bu devreye girdikten sonra ruhun diğer gizli melekeleri, daha fazla bir süratle ve daha emniyetle inkişaf etmeye başlar. Zira illiyet prensibini anlamış ve kabul etmiş ruh, tabiat kanunlarına ayağını uydurmak için daha büyük gayretler, cehitler sarf eder. Ve bu cehitler, ilâhî kanunların tatbikine memur ajanlar (varlıklar) sırasına geçmek yolundaki, onun yürüyüşünü hızlandırır. Bu da ilâhî kanunların bir icabıdır.

37) İnsanın bir hayatta tecrübelerini muvaffakiyetle ikmal edebilmesi, "bütün efal (fiiller) ve harekâtını (hareketlerini) tabiat kanunlarına uydurmuş olmak" formülü ile gösterilebilir.

38) Tabiat kanunlarına uyup uymamanın miyarı (ölçüsü) vicdandır. Herhangi bir fiil ve hareket karşısında vicdanımızda duyduğumuz en hafif bir burkulmadan, en acı ve keskin sızılara kadar olan her duygu bize tabiat kanunlarından ayrılmak teşebbüsünde bulunduğumuzu ihtar eder. Fakat vicdanî hükümlerin ıstıraplı neticeleri olduğu gibi, insanları tekâmül yolunda hızlandırıcı tesirleri bakımından büyük faydaları da vardır. Ve işte onun içindir ki, bu *ıstıraptan ve onun nimetlerinden mahrum kalan hayvanlık âlemi, tekâmül yolunda insanlara nazaran daha ağır yürür*.

39) Fakat bu hâl geri bir insanlık durumunun neticesidir. İnsanüstü varlıklar hâline yükselmiş ruhlarda, uzun cehitlerle kazanılmış veya daha doğrusu inkişaf ettirilmiş vicdandan daha yüksek melekeler tezahür etmiştir. Ve bu melekeler, onları

böyle muvaffakiyetsizlikle neticelenecek maddî mücadelelerden kurtarmaya yarayacaktır. İşte dünyaya tekrar gelişler, bu melekeleri kazanabilmemize yardım eder.

40) Dünyadaki tecrübeden maksat, maddelerden tiksinmek ve hadiselerden kaçarak itikâf hayatına girmek değildir. Bunun aksine olarak maddeleri gaye ittihaz edip (kabul edip) onların geçici hadiselerine tapmak da değildir. Dünyadaki maddeler tekâmülün vasıtasıdır. Bu bakımdan onlara bağlanmak ve onların doğurduğu hadiselerden kendimizi uzaklaştırmamak zorundayız. Fakat maddeler tekâmülün gayesi değildir. Bu da onlara ancak muayyen gayeler uğrunda ve o gayelerin tahakkuku için bağlanmamız lazım geldiğini gösterir. Dolayısıyla insan, dünyada iyi gördüğü mümkün olan her teşebbüse girişecektir ve girişmelidir. Hata ihtimallerini düşünerek hadiselerden kaçmak bir gerilik alametidir. Ama hatalı yollara bile bile ve bilhassa kötü niyetlerle de sapmamak lazımdır. Yani hata yapmamak niyetiyle, hatadan korkmaksızın iyi maksatlar uğrunda teşebbüslere girişmek gerekir.

41) *Şu halde doğru yolu bulmak, iyi insan olmak, tecrübelerimizi dünyada muvaffakiyetle bitirmek, hülasa tekâmül etmek için hiçbir ahlâk hocasına lüzum yoktur.*

Dolayısıyla neo-spiritüalist görüşüyle ben, okuyucularıma birtakım faziletlerden, meziyetlerden ve ahlâk güzelliği numunelerinden bahsedecek değilim. Bunlarla hiçbir okuyucumun ruhî ihtiyacını tatmin etmiş olmayacağımdan eminim. Ve bu işi bu yoldan başaracak herhangi bir ahlâkçının mevcut olabileceğine de kani değilim. *İnsanın ahlâk hocası, dışında değil, kendi içindedir*.

Sevgili okuyucular, çok konuştum ve ihtimal hatalarım oldu. Ben bir insanım ve – her insan gibi – hatadan masun (korunan, korunmuş) değilim. Fakat bütün sözlerimde samimi oldum. Müşahede ettim, düşündüm, duydum ve inandım. Sizlere de müşahede ettiğim gibi, düşündüğüm, duyduğum ve inandığım gibi yazdım. Bunlar benim realitemdir, bu günkü realitem. Belki yarın değişir. Fakat ne zararı var?.. Hayat ebedîdir!..

EK 3: NEO-SPİRİTİZM HAKKINDA MEB'E YAZILAN RAPOR[5]

İnsanlık için yeni bir çağ olan, 'Bilgi Çağı'nın en önemli vazifelilerinden, Üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın, en büyük arzularından birisi, sanırız, ülkemizde, dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi, bir 'Parapsikoloji Kürsüsü' kurulmasıydı.[6] 21 Ağustos 1952'de, Ruhselman, Millî Eğitim Bakanlığı'nın isteği üzerine, 'Tecrübî (deneysel) Spiritüalizma (spiritüalizm)' hakkında bir ilmî rapor hazırlamış ve göndermişti. Böylece konunun üniversitede tetkiki için çok önemli bir adım atılmıştı. Ancak ne yazık ki, bugüne kadar bu konuda bir gelişme kaydedilememiştir. Bu rapor orijinal olarak aşağıdadır:

Konu: Tecrübî Spiritüalizma

Muhatap: Millî Eğitim Bakanlığı

Tarih: 21 Ağustos 1952

Özet: Psişik ve metapsişik ilim mevzularının üniversitede tedrisi hakkında rapor.

1846 senesinden beri yeni ve eski dünyalarda takip edilmekte olan tecrübî spiritüalizma mevzuları, diğer bütün ilmî mevzular gibi, birçok münakaşa ve mücadeleye yol açtıktan sonra, bugün, ciddî bir ilim mevzuu hâline gelmiş bulunmaktadır.

Tecrübî spiritüalizma: Süptil tabiat hadiselerinin ve insan ruhunun şimdiye kadar dokunulmamış taraflarını kurcalayan ve dünya kuruldu kurulalı insanlara ilham, irşat ve ifşa yolları ile gelmiş bir sürü ilâhî yardımları, açık ve bugünkü insan zekâsının ve ilmî anlayışının ihata edip kabullenebileceği tarzda, objektif ve sübjektif yollardan ve tecrübe yolu ile manâlandıran ve kıymetlendiren müspet bir ilim, felsefe ve ahlâk yoludur.

İlimde tecrib (tecrübe, deney) ve müşahede esas olduğuna göre, sırf müşahede ve tecrübe üzerine müesses (kurulmuş) olan, psişik ve metapsişik de denilebilen, tecrübî spiritüalizmanın da ilmî bir hüviyete malik olması lazım geldiğini inkâr etmek,

---

[5] Bedri Ruhselman, "Milli Eğitim Bakanlığı'na Sunulan Spiritüalizma Hakkında Rapor", **Ruh ve Madde Dergisi**, C: XII, 1971, Sayı: 133, s. 2-3,25; Sayı: 134, s. 14-16; Sayı: 135, s. 14-16; Sayı: 136, s. 14-16.

[6] Haluk Egemen Sarıkaya (Haz.), **Bedri Ruhselman: Bilgi Çağı Önderi**, İstanbul, Bilim Araştırma Merkezi Yay., 1981, s. 5.

ilmî şiara uygun düşmese gerektir kanaatindeyiz. Bu fikirler, asrımızın müspet ilim sahasında büyük muvaffakiyet göstermiş bazı büyük âlimlerinin de kabul ve itiraf eyledikleri bir hakikatin ifadesidir. Bu maruzatıma (açıklamalarıma) ilmî birer hüccet (delil, şahit) olmak üzere, bu âlimlerden bazılarının birkaç sözünü – kendi orijinal eserlerinden iktibas (alıntı) ederek – arz ediyorum:

Sir William Crookes: 1832-1919, bu zat Londra Kraliyet Akademisi azasından, dünya çapında büyük keşfiyatı (thallium'un kâşifi, radyometre ve Crookes tüpünün vb. mucidi) ile temayüz (kendini gösterme) etmiş, İngiliz kimyagerdir. Mehazım (kaynak) olan eser; **Phenoenes de Spiritualisme** (Paris, Edition de la B.P.S. 1923):

"Maddî sebepleri belli olmayan, bazı gürültüler ve eşyaların, temas vaki olmadan kendi kendilerine hareketleri gibi, hâlen malum fizik kanunlarının hiçbirisi ile izah olmayan tezahürleri bizzat müşahede ettim. Ve bunların, bugün, en basit birer kimya hadiseleri kadar, hakikî birer vakıa olduklarına kati surette kanaat getirmiş bulunuyorum. Bu hususstaki kanaatim, çok uzun süren bir araştırma neticesinde elde ettiğim müşahedelere müstenit ilmî bir tetkik mahsulüdür. (Sayfa: 2)".

"İtiraf ediyor ve acı duyarak hayretle beyan ediyorum ki, ilim adamları, tecrübî spiritüalizma vakıalarının mütalaası bahsinde bir uyuşukluk ve çekingenlik hâli içindedirler. Birkaç âlimi bir araya getirerek bu vakıaları ilmî yollarda tetkik etmeyi çok özlediğim halde, böyle bir komitenin kurulamayacağını kısa bir zamanda anladım. Ve bundan sonra bu işi tek başıma yapmaya karar verdim. (Sayfa: 25)".

"Bütün eserlerimi ve makalelerimi okuyanlar, ruhî kudretlerin tezahürlerine ait, önlerine koymuş olduğum vakıaların doğruluğuna ve bunların, yalnız hakikati tebarüz ettirmek için, ciddiyetle yapılmış birer tecrübe mahsulü olduklarına muhakkak surette kani olurlar zannındayım. (Sayfa: 33)".

"*Burada ne bir faraziyeden, ne de bir nazariyeden ibaret şeyleri değil, ben hakikî ve kati vakıaların mevcudiyetini gösteriyorum.* Bunlardan şüphe edebilirsiniz. Fakat inkâr yoluna sapmayınız. Takdim ettiğim bu müşahedeleri en sıkı bir tenkitçi gözü ile inceleyebilir ve onun zayıf, hatalı noktalarını araştırabilirsiniz. Fakat bizim bu hususstaki müşahedelerimizin, kablî (peşin) hükümlerle birer yalan ve hayal mahsulü olduğunu söylemekte acele etmeyiniz. Tecrübelere girişiniz. Benim gibi büyük bir sabır ve ihtimamla psişik ve metapsişik vakıalar üzerinde durarak incelemeler yapınız.

Eğer bunu yaptıktan sonra müspet neticeler alamazsanız, bu muvaffakiyetsizliğinizi derhal ilân ediniz. Aksi halde (bir sonuca varırsanız) 'edebî namus şeref kanunu' bu hakikati kabul etmeye sizi sevk eylemelidir. (Sayfa: 36)".

Prof. Sir Oliver Lodge: 1851-1940, bu zat iyon ve elektrik bahislerindeki keşifleriyle (yıldırımı, elektromanyetik dalgaları ve telsiz telgrafı araştırmıştır) şöhret kazanmış bir İngiliz fizikçidir. Aynı zamanda kendisi İngiliz Kraliyet Akademisi azasındandı ve Birmingham Üniversitesi rektörü idi. **La Survivance Humaine** isimli eserinden:

"Yarım asırdan beri süren süper normal psikolojik hadiseler, yalnız amme (halkın) dikkatini çekmekle kalmamış, müspet ilim şubesinde büyük birer otorite olan, aklı başında âlimlerin de alâkasını çekmiştir. Bilhassa bu vakıaların tetkiki için büyük âlim ve ediplerden (edebiyatçılardan) kurulmuş olan Londra Ruhî Araştırmalar Cemiyeti, 28 seneden beri müspet faaliyetler göstermektedir. (Sayfa: 2-3)".

"Ruhî ve psişik vakıalar, alelade fizik sistem içinde mütalaa edilmezler. Onun içindir ki, mesela, hiçbir temas vaki olmadan, eşyaların kendi kendine hareket etmeleri veya uzaktan tesir yapmaları gibi vakıaları bir fizikçinin inkâr etmeye hakkı yoktur. Zira ancak ziya, ses, elektrik, mıknatısiyet vs. hadiselerinden bahsetmek onun kompetansı (bilgi ve uzmanlığı) dâhilindedir. (Sayfa: 22)".

"İnsanın şahsiyeti ve zekâsının faaliyeti, ölümden sonra yalnız devam etmekle kalmaz, aynı zamanda dünyada kalan insanlarla muvasala (ulaşma, erişim, görüşme) haline geçmek ister. Ve bunda muvaffak da olur. Bu neviden olan vakıaların en iyi ve basit izahı ancak bu şekilde yapılabilir. (Sayfa: 252)".

"Ben şunu tamamen tespit etmiş bulunuyorum ki, beden dışındaki ruhlarla biz insanlar arasında görüşmek mümkündür. (Sayfa: 261)".

"*Dünyada görüşmelerin, hâlihazırda yaşayan insanların birbirleriyle görüşmelerinden ibaret kalmayacağını düşünmek imkânını bize veren deliller mevcuttur. Bunlar, başka âlemlerdeki varlıkların hayat şartları hakkında şayanı itimat bilgiler vererek, bizimkinin fevkinde bir ilmi ve kudretleri kullanmamıza imkân vereceklerdir*. (Sayfa: 262)".

"İngiliz Taharriyatı (araştırmalar) Ruhîye Cemiyeti'nde yapmış olduğumuz tecrübelerin neticesinde şunu keşfetmiş oluyoruz ki, bazılarımızca çok iyi tanınmış olan müteveffa dostlarımızdan Prof. Gurney'in, Myers'in ve Hodgson'un ruhları,

muhtelif medyumlar vasıtası ile bulundukları âlemde yaşamakta devam ettiklerini, ısrarla bize söyleyerek, anlatmak için faal bir rol oynamışlardır. Ve şunu da keşfetmiş oluyoruz ki, bu âlim dostlarımızın ruhları, hayatlarına ait sorduğumuz hususî suallere müspet cevaplar vermektedirler. Biz bu kanaate ne kolayca, ne de çabucak varmış değiliz. Hatta mutat hayatımızda telefonla veya daktilogramla, karşılaştığımız dostlarımızın şahsiyetlerine bizi inandırmaya kâfi gelebilen, mahrem hususiyetlerine ait bilgileri bu dostlarımızın ruhlarından fazlası ile aldığımız hâlde, bunları bile yeter derecede saymıyor, daha kati deliller arıyorduk. Ve işte ancak bu delilleri elde ettikten sonradır ki, dostlarımızın ruhları ile konuştuğumuza kanaat getiriyorduk. (Sayfa: 264)".

Raymond Revised (Methuen Co. Ltd. London, 1940) isimli eserinden: "Süpernormal görüşmeleri (ruhlarla görüşmeleri) ispat eden gayretler, yalnız hissimizden gelmiyor. Bu görüşmenin doğruluğunu, ilmî alâka ve vazifeye müteallik gayemiz ispata yardım ediyor. İşte böylece gerek ben ve gerek diğerleri, uzun bir sabırla yaptığımız devamlı cehitler neticesinde elde edilen tecrübî neticelerden sonra, bu görüşmelerin doğru birer vakıa olduğuna kanaat getirdik. Ben şahsen yaptığım tecrübeler neticesinde, yalnız hissimi kullanarak değil, zekâmı ve ilmî gayemi rehber edinerek, ruhlarla konuşmanın mümkün olduğunu tasdik ediyorum. Gerçi, ölümden sonra ruhların yaşamakta olduklarını, benim tecrübelerimden evvel, hâlen öbür âlemde bulunan Taharriyatı Ruhîye Cemiyeti azasından müteşekkil zevat ile Myers ispat etmişlerdi. Fakat evvelce ispat edilmiş olan bir şeye yeni delilleri eklemek, eskilerin kıymetini azaltmaz. (Sayfa: 13-14)".

Frederic William Myers: 1843-1901. Bu İngiliz âlimi, 30 senelik devamlı ve (kendisinin de dediği gibi) sabırlı bir çalışmadan sonra, Walworth'da vermiş olduğu bir konferansta şu sözleri söylemiştir:

"Ben şu fikirde karar kılıyorum ki, öldükten sonra insan ruhunun bekası, ilim tetkik yolları ile basit olmuş bir hakikattir (J. Meyer, La Mort, Paris 1922, Sayfa: 57)".

Prof. Cesar Lombroso: 1836-1909, İtalyan, doktor ve kriminolojist. Bu zat Turin Üniversitesi'nde psikiyatri profesörü ve aynı zamanda meşhur İtalyan kriminalisti idi. **Hypnotisme et Spiritisme** (E. Flammarion, Editeur Paris, 1919) isimli eserinden:

"Hayatını akıl hekimliği ve cinsi antropoloji (kriminal antropoloji) ile geçirmiş, benim gibi bir insanın spiritizma hakkında kitap yazdığını gören en iyi dostlarım, şimdiye kadarki mesaimle kazanmış olduğum ilmî şöhreti kaybedeceğimden endişe ederek, bana itirazda bulundular. Buna rağmen bu sahada çalışmayı, ben bir vazife telakki ederim. Gerçi dostlarım bu itirazlarında haklı idiler. Zira ben de bir vakitler onlar gibi düşünüyordum. O zaman spiritizmanın, Monisma (monizm)[7] ile kabili telif olmadığını sanıyordum. Fakat radyoaktivite gibi, son ilmî keşiflere de munzam (ek) olarak ortaya konan deliller, spirit hadiselerine dair evvelce bende mevcut olan menfi kanaatleri çürüttü. Bundan başka, spiritizma 'netaici demonisme' (şeytanî güçlere inanma) esaslarına muhalif olmaktan çok, uzaktır. Şimdiye kadar yapılmış olan ve birbirini destekleyen ve tutan spiritizma tecrübelerinin neticeleri, hiç olmazsa büyük filozofların düşünüp ortaya koydukları fikirler derecesinde ve onlar kadar otoriteye sahip birer kıymet arz etmektedir (Sayfa: 5-6)".

"Resmi ilim adamları öbür âlemin tesirlerine ait, izah edemedikleri mevzuları ya gizlemeye veya inkâr etmeye mütemayil bulunuyorlar. Bununla beraber ben, onların itibar nazarlarından düşmeyi de göze alarak, şunu tekrar etmekte asla tereddüt göstermem ki, ölmüş insan ruhlarının müdahalesinin vaki olduğu kabul edilmeden, spiritizma tecrübelerinde vukua gelen hadiseleri yalnız orada hazır bulunanların veya medyumların kendi kudretleri ile izah edebilmek asla mümkün olmaz (Sayfa: 175)".

"Bütün tetkik ve müşahedelere nazaran, spiritizma celselerinde görünen ruhların hayalleri, yalnız bedenin küçük bir kısmının kısa bir müddet zarfında görülerek kaybolmasından ibaret bir hadise olmayıp, hatta bütün bir bedenin senelerce kendisini insanlara göstermesi şeklinde de vukua gelmektedir. Bu o kadar canlı bir tezahürdür ki, o sırada bu fantomların ağırlıkları, hararet dereceleri ölçülebiliyor, nabızlarının daraban (vurma, çarpma) adetleri sayılabiliyor, şehik (soluk alıp verme) ve zefir (göğüs geçirmek, hıçkırıkla nefes verme) havalarının kimyevî tahlil ve tetkikleri yapılabiliyor. Bundan başka, fantomların ruhî karakterleri, şefkat ve merhamet dereceleri, cesaretleri, kahramanlıkları ölçülüp takdir edilebiliyor ve nihayet

[7] Düalizmin aksine, kâinattaki birliği kabul eden felsefî görüş. **Bkz**. İsmail Fenni Ertuğrul, **Lûgatçe-i Felsefe**, Konya, Çizgi Kitabevi Yay., 2015, s. 268, Monisme.

bu ruhların fantomlarının[8], medyumla birlikte fotoğraflarını da tespit etmek mümkün oluyor (Sayfa: 182)".

"Ruhların faaliyetlerine ait vakıalar o kadar çoktur ki, onların sentetik bir reconstruction'ını (yeniden inşasını) yapmak bizim için mümkün değildir. Ruhlar bazen nurlu bir şekilde görünürler. Sir W. Crookes ve Ch. Richet, ruhların (fantomlarının) tıbbî muayenelerini yapmışlar ve hararet derecelerinin normal bir insan derecesinde olduğunu, şiryan (atar damar, nabız) adetlerinin de gene normal bir insan adedine müsavi olduğunu, teneffüsleri ile normal miktarda asit karbonik çıkarttıklarını tespit etmişlerdir. Fantomların ilk teşekkülleri, ziya neşreden bir bulut hâlinde vaki oluyor. Fantomlar, beyaz ve çok ince bir nesiçle[9] örtülü bulunuyor. Bazen bu örtü çift, hatta üç katlı ve hatta dört katlı oluyor. Ben bu hususiaki şahsi çalışmalarım sırasında, teşekkül olan fantomun ağırlığı ile medyumun ağırlığı arasında şayanı dikkat mukayeseler yaptım. Ani ölümle ölmüş olan bazı insanların evlerinde bu ruhlar gürültüler çıkarabiliyorlar veya birtakım hareketler hâsıl ediyorlar. Ve nadiren de kendilerini gösteriyorlar. Fantomlar şiddetli ışık altında eriyorlar. Ellerine dinamometre verildiği zaman bu aleti elleri ile o kadar kuvvetli sıkabiliyorlar ki, aletin müşiri (göstergesi) 80 hatta 110'a kadar çıkabiliyor. Nakli mekân (ışınlanma) kabiliyetleri pek fazladır. Yapılan bir tecrübede bunların sürati 15 dakikada 45 km. olarak tespit edilmiştir. Fantomlar konuşurlar. Bazen de eskilerin hitabelerini andıran birtakım sembolik ifadeler kullanırlar. Her ruhun kendisine göre hususî bir ifade tarzı vardır (Sayfa: 273-290)".

Prof. Charles Richet: 1850-1935, bu zat Paris Tıp Fakültesi fizyoloji profesörü ve Enstitü üyesi, tıpta şekersiz diyabet hâlinin izahının yapılmasına yardım eden, beyindeki bir merkezi bulan bir Fransız âlimidir. Anafilaksi (serum hastalığı) fenomenini keşfetmiş, 1913'de Nobel Fizyoloji ve Tıp Ödülü'nü almıştır. **Traité de Métapsychique** (Libraire Felix Alcan, Paris, 1923) isimli eserinden:

"Kâinatta, hislerimizi tahrik eden ve realiteler hakkında bize bilgiler veren öyle kuvvetler vardır ki, mutat duygularımız bunlara cevap veremez. Bu, nazariye

[8] **Fantom**: Hayalet, metinde materyalizasyon celsesinde materyalize olan dezenkarne (ölmüş) varlığa atfen kullanılmıştır. **Bkz**. Ergün Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, 4.bs, İstanbul, Ruh ve Madde Yay., 1998, s. 85-86.

[9] **Nesc**: Canlı mahlûklardaki hücrelerin yan yana gelerek derilerin, uzuvların vs. meydana getirilişi. Dokuma, dokunuş, örülmek.

değil bir vakıadır. Bir vakıanın izah edilmemiş olması ve bir nazariye ile ifade edilmemesi, onun olmamasını neticelendirmez. Bilakis ben iddia ediyorum ki, metapsişik vakıalar fizyolojide inkılâp yapacak fevkaladeliğe haiz bir yeniliktir. Bu vakıaların bundan da ileriye gitmeyeceğini kim bilir? Bu öyle büyük bir yeniliktir ki, psikoloji dahi bunun karşısında kökünden değişecek ve tadile uğrayacaktır. Biz şimdi, bundan doğacak neticeleri takdirden aciziz. Hülasa sübjektif metapsişik, ilmin kadrosuna kati olarak nüfuz etmiştir (Sayfa: 7)".

"Hissî kablelvukuular (içe doğuşlar), telepatiler, temas vaki olmadan eşyanın kendi kendine hareketleri, hayallerin maddî olarak görünmesi, bazen ziyaların havada gene kendi kendine zuhura gelmesi; klor, cıva ve güneş gibi kör kuvvetler ve maddeler hâlinde tezahür etmiyor. Bunlarda maddenin şimik (kimyasal) ve mekanik hadiselerine bağlı kör ve atıl bir karakter yoktur. Bütün bu hadiselerde bir zekâ eseri, bir maksat görünmektedir. Fakat ne olursa olsun, bunlar insanda görünen maksat ve iradeye müşabih (benzer) birtakım maksat ve irade tezahürleri arz ediyorlar. Belki bunlar insanın kendisinden çıkmamaktadır (yani dışarıdan gelmektedir). Zekâ, yani intihap (seçme, kavrama) kabiliyeti, maksat, meçhul herhangi bir iradeye göre verilmiş bir karar. İşte, metapsişik hadiselerin bütün mümeyyiz (iyiyi kötüyü, doğruyu yanlışı ayıran) vasfı bunlardır. Sübjektif metapsişik, canlı ve cansız maddelere ait kanunlardan hiçbirini değiştirmeye lüzum bırakmadan izahı kabil olan zihnî hadiseden bahis bir ilimdir. Objektif metapsişik ise, evvelkinin aksine öyle mihaniki (düşünmeden, mekanik) tezahürler arz eder ki, bunları elde mevcut alelade mekanik kanunları ile izah mümkün olmaz. Mesela eşyanın, hiçbir temas vaki olmadan kendiliğinden hareketi, tekinsiz evlerdeki hadiseler, hayallerin maddileşmiş fantomları, havada kendiliğinden peyda olan sesler, ziyalar vs. gibi (Sayfa: 2-4)".

"Metapsişiğin de diğer bütün müşahede ilimlerinde olduğu gibi rivayetleri ve her nevi vesaiki mevcuttur (Sayfa: 12)".

"Şurası katidir ki, hayallerin maddileşmesi medyumlara ve daha bilmediğimiz diğer şartlara göre değişir. Umumiyetle bunlar evvela bulanık bir kütle halini arz ederler. Az çok şekilsizdirler. Ve bazen de ancak görülecek kadar şeffaftırlar. Bununla beraber gene bu hâlde iken bunlara el ile dokunulabilir. Ve gene bu hâlde

iken bunlar dışarıda bazı mihaniki tesirler yapabilirler. Bazen de ektoplazma[10] dediğimiz hayallerin bu maddî cevherleri uzuvların şekillerini alabilir. Bu uzuvlar, ilk teşekkülleri anında çok nazik ve incedirler. Yavaş yavaş tam formunu alırlar. Bu ektoplazma bazen de bir hamur hâlinde bulunur. Medyumun ağzından çıkar, dışarıda bir insan yüzünü hâlini alır. Umumiyetle materyalizasyonları (hayallerin maddeleşmesi) evvela bir taslak hâlinde peyda olur. Ve bilahare tam bir insan şeklini alır. Başlangıçta bu uzuvların girinti ve çıkıntıları yoktur. Tıpkı bir resim tablosuna benzer. Bazen de bütün girinti ve çıkıntısı ile tam bir uzuv hâlini alır (sayfa: 611-612)".

"Maddileşen hayaller yalnız insan şeklinde olmaz. Cansız eşyalar da maddileşebilir. Mesela elbiseler ve diğer eşya gibi. Umumiyetle fantomların üzerinde görünen elbiseler tüldendir. Ve ekseriya beyaz renktedir. Hafif muslin[11] de olur. Muslin evvela beyaz bir bulut halinde görünür. Sonra yavaş yavaş kesifleşir ve bazen de ışıklı olur (Sayfa: 620)".

"El hayallerinin maddileşmesi katiyen vaki bir hakikattir. Tıpkı yüz hayalleri gibi el hayalleri de maddileşir (Sayfa: 621)".

Prof. W. J. Crawford: 1881-1920, bu zat Belfast Üniversitesi'nde tatbikî mihanik (mekanik) profesörü idi. **La Mecanique Psichique** (Payot, Paris, 1923) isimli eserinden:

"Yaptığım bütün psişik tecrübelerdeki neticeler; masaların kendi kendilerine hareketleri, eşyanın hiçbir el dokunmadan yerden havaya kalkarak, havada uçarak dolaşmaları, ortada maddî bir sebep olmadan eşyada bir takım darbe seslerinin hâsıl oluşu vs. gibi hadiseler ne medyumun, ne de celsede hazır bulunanların, ne şuurla ne şuursuzca yapabilecekleri herhangi bir hile veya müdahale bahis mevzu olmadan tezahür eden hakiki vakıalardır (Sayfa: 35)".

Hatta bu âlim müşahedelerinden o kadar emin bulunuyor ki, bunlar hakkında izah edici bir nazariye ortaya koyuyor:

"Hülasa, operatörler (operatör ruhlar) evvela celsede hazır bulunanların beyinlerine, sonra da sinir sistemlerine tesir ediyorlar. Bu tesir sayesinde asabî

[10] **Ektoplazma**: Materyalizasyon celseleri sırasında, medyumun bedeninin belirli bölgelerinden çıkan ve dezenkarne varlığın, materyalize olmak için kullandığı süptil madde, **bkz**. Arıkdal, **Ansiklopedik: Metapsişik Terimler Sözlüğü**, s. 77-78.

[11] **Muslin**: Musolin de denir. Sıkça dokunmuş, parlak, ince, yumuşak olan bir çeşit pamuklu kumaştır.

sistemden, küçük partiküller ve belki de moleküller ayrılıyor. Ve insanların parmaklarından, ellerinden veya başka yerlerinden dışarı çıkıyor. Böylece serbestleşmiş partiküller, meknî (gizli, saklı, gizlenmiş) bir enerjiye sahip bulunuyorlar. Bu meknî kudret sayesinde partiküller, herhangi bir insanın sinir sistemi üzerinde birtakım tesirler meydana getiriyor. Partiküllerin bu cereyanı, celsede hazır bulunanların sinir sistemlerinde böylece dolaşıyor. Ve dolaştıkça da kuvvet kazanıyor. Tekrar medyuma döndüğü zaman bu kudretler en yüksek tansiyon derecesine varmış bulunuyorlar. Ve kendilerine medyumdan büyük bir kudret daha alıp ekledikten sonra tekrar celsede hazır bulunanlara avdet ediyor. İşte bu hâl, böylece bütün celsenin devamı boyunca gidiyor. Tansiyon derecesi kâfi miktara yükseldiği zaman cereyan duruyor. Ve bütün partiküller medyumun sinir cümlesinde toplanıyorlar. İşte ruhlar, tansiyonu kâfi derecede artmış olan bu partiküllerin tesirlerinden faydalanarak medyumun bedeninden kaba maddeleri ayırıyorlar ve bu maddeler vasıtasıyla da dışarıda psişik tezahürleri meydana getirebiliyorlar (Sayfa: 130)".

"Ben, Goligher celsesinde husule gelen psişik hadiselerin, mekanik cepheden tezahürlerini şahsi kontrolüm altında ve kendi iradem tahtında araştırdıktan sonra, bu vakıaların doğruluğuna inandım. Şunu da ispat edebileceğime kani bulunuyorum ki, bu hadiseler, normal adale kuvvetinin dışında ve adale ile yapılabilenden daha umumî ve geniş bir kategoriye ait vakıalardır (Sayfa: 163)".

Dr. Eugène Osty: 1874-1938, Milletlerarası Metapsişik Enstitüsü başkanı. **La Connaissance Supra-Normale** (Libraire Felix Alcan, Paris, 1925) isimli eserinden:

"Bu kitabı neşretmekle, Fransız ilim güzidelerinin dikkat nazarını supra-normal hadiseler üzerine çekmek istiyorum. Ben şöyle düşünüyorum ki, irade ile tekrar tecrübesi mümkün olan ve tecrübe neticesinde toplanmış bulunan müşahedeler ve bu müşahedelere dayanan vakıalar, kısa bir zamanda psikolojinin hududunu harikulade bir süratle genişletecektir. Hiçbir akıllı ve münevver insan, hayatının en harikulade ve insan varlığının en mühim bir realitesini şahsi tecrübelerle tetkik etmekten kendisini alıkoyamaz. Ben öyle tasavvur ediyorum ki, düşünce fonksiyonunun psiko-fizyolojik izahında çok yavaş ve sathî bir ilerleme kaydedebilmek için maharetle ve uzun zaman sarf eden üniversite psikologları, şimdiye kadar meşgul oldukları sahaların

ehemmiyetini çok geride bırakan, bu para-normal ruhî hadiselerin varlığını tahkik etmek için büyük bir istek göstereceklerdir (Sayfa: 9)".

Raporumun uzamaması için, daha diğer birçok âlimin psişik ve metapsişik mevzular hakkındaki ve lehindeki mülahazalarına ait vesaiki (belgeyi) arz etmekten çekiniyorum. Yalnız son olarak 1922-1923'de Paris'teki Milletlerarası Metapsişik Enstitüsü başkanı Dr. G. Geley idaresinde tertip edilmiş olan, 34 Fransız ve yabancı ilim adamından müteşekkil ilmî bir tetkik komitesi imzalarını havi bir raporu da bir vesika olarak takdim etmek istiyorum. Bu vesika, metapsişik ve psişik hadiselerin doğruluğunu ilim adamlarının resmen kabul etmiş olduklarını ve binaenaleyh resmî ilim müesseselerinden bu vakıaların tetkiki icap ettiğini göstermektedir. Bu vesikanın nasıl ve kimler tarafından hazırlanmış olduğunu asıl mehazından iktibas ettiğim yazılarla (**34 âlimin imzasını taşıyan raporun suretini**) arz ediyorum:

Dr. Gustave Geley: 1865-1924, Milletlerarası Metapsişik Enstitüsü başkanı. **L'Ectoplasmie et La Clairvoyance** (Libraire Felix Alcan, Paris, 1924) isimli eserin yazarı. Kitabının isminden de anlaşılacağı gibi, Dr. Geley, ektoplazma ve durugörü konularında araştırmalar yapmıştır. Dr. Geley söz konusu raporun nasıl hazırlandığını ve deneylerin hangi şartlarda yapıldığını anlatıyor:

"Seri halde yapılan bu celselere Parisli ve yabancı, münevver ve ilim adamlarından mürekkep 80 kişi iştirak ettik. Ve neticede hepsi de vakıaların doğruluğuna kanaat getirdi. Ayrıca raportör olarak ayrılan 34 mesai arkadaşımız, bütün celselerin sonunda, müfrit (ifrat eden, haddini aşan) fikirleri ihtiva etmekle beraber çok mutedil, fakat vakıaların doğruluğunu tasdik eden aşağıdaki raporu tanzim etti. Bu raporda zikrolunan vakıalar, bu celselerde görülen vakıaların hepsi değildir. Ancak bunların içinde bilaistisna herkes tarafından görülebilmiş olanlar seçilmiş ve zikredilmiştir".

"Bazen Milletlerarası Metapsişik Enstitüsü binasında, bazen de intihap (seçmek, ayırıp beğenmek) ettiğimiz arkadaşlardan birinin evinde medyum Jean Guzik ile yapılmış olan bir seri metapsişik tecrübeye iştirak ederek, bu tecrübelerden edinmiş olduğumuz intibaları şu şekilde hülasaten tespit ediyoruz:"

1-Medyumun kontrolü: Medyum, en aşağı (en azından) içimizden iki kişinin huzuru ile celseden evvel tamamı ile soyundurulup kendisine cepsiz bir pijama

giydirildikten sonra celse odasına sevk edilmiştir. Celselerin devamı boyunca, mütemadi olarak, iki tarafında mücerriplerden (tecrübe eden, gözlemci) iki kişi oturuyordu. Bu murakıplar (teftiş ve kontrol eden kimse), elleri ile medyumun kendi taraflarında bulunan elinin küçük parmağını sımsıkı tutuyordu. Bundan başka ayrıca murakıbın sağ eli medyumun sol eline ve soldaki murakıbın sol eli medyumun sağ eline ince bir kurdeleyle bağlanıyor ve mumlanarak I, M, I mührüyle mühürleniyordu. Öyle ki, medyumun elinin serbest kalabilmesi için muhakkak bu kurdelenin kesilmesi lazımdı. Hepimiz görüyorduk ki, bütün celsenin devamı boyunca medyum tamamen pasif hâlde kalıyordu. Metapsişik mühim hadiseler vukua gelmeye başlayınca medyumun vücut ve elleri titremeye başlıyordu. Fakat bundan başka, onun vücudunda en ufak bir şiddete bile hiçbir hareket görülmüyordu. Yalnız ileride zikredeceğimiz bazı hadiselerin, hâzırun (hazırlayan, celsede hazır bulunanların tümü) tarafından müşahede edilebilmesini kolaylaştırmak için, medyum, ara sıra elini bağlı bulunduğu yanındaki murakıbın eli ile birlikte arkaya doğru götürüyordu.

2-Hâzırunun kontrolü: Celsenin devamı boyunca bütün hâzırunun elleri zincirvari olarak birbirine bağlı bulunuyordu.

3-Salonun kontrolü: Celseden evvel salonun kapıları kapatılarak içerden kilitleniyordu. Aynı zamanda da kapılar bağlanarak mumlanıyor ve birimiz tarafından imzalanarak mühürleniyordu. Hatta ocağın önündeki perde ve pencereler de aynı şekilde kapatılıyor ve mühürleniyordu. Oda da, evvelden hiçbir yabancının saklanabilmesine müsait olmayacak şekilde sade ve basit olarak döşenmiş bulunuyordu. Bir sahtekâr tarafından oda döşemelerinin celse esnasında kaldırılarak dışarıdan aramıza karışması düşüncesini bertaraf etmek için de ayrıca şu tertibat alınmıştı:

a) Her celseden evvel, diplomalı bir mimar tarafından celse odası uzun uzadıya muayeneye tâbi tutuluyor, tavan, döşeme ve duvarın normal durumda oldukları tespit ediliyordu.

b) Her celseden evvel, döşemelerin üzerine ince rendelenmiş tahta tozu dökülüyordu. Ta ki, celse esnasında şayet döşeme tahtalarından biri aşağıdan itilerek kaldırıldığı takdirde celse sonunda belli olsun. Fakat celse sonunda böyle bir şeyin vukuuna dair hiçbir emare tespit edilemiyordu.

c) En müspet celseler, çok itimat ettiğimiz âlim arkadaşlarımızdan dört kişinin (Prof. Ch. Richet, Prof. Gunèo, Dr. Bord, Dr. Bour) evinden birisinde yapılmış bulunuyordu. Bütün bunlara rağmen netice daima müspet çıkıyordu.

4-Hadiseler: Hâlihazırdaki ilmî bilgilerle izahı mümkün olmayan birçok hadiseleri müşahede ettik. Bu hadiseler arasında bazıları, bütün celselerde görülmüyordu. Mesela, alçıda kendiliğinden peyda olan birtakım izler veya havada kendiliğinden hâsıl olan ışıklar ve bu ışıklara refakat eden birtakım temas hisleri ve gürültü halinde sesler gibi. Bundan başka, bazı hadiseler de bütün mücerripler tarafından görülememişti. İşte, çok mühim olmalarına rağmen, bu hadiseleri, müşterek olan bu raporumuzda zikretmedik. İhtiyati bir kayıtla çıkardığımız bu hadiselerden başka, hepimiz tarafından görülen ve kanaat getirilen hadiseleri iki gruba ayırarak kaydediyoruz:

1) Muhtelif eşyaların hiçbir kimse tarafından dokunulmadan kendi kendilerine hareket edip yer değiştirmeleri. Bu yer değiştirme, bazen geniş bir saha dâhilinde vaki oluyordu. Yani eşyalar 1,5 metrelik bir saha dâhilinde yer değiştiriyorlardı. Bu sırada herhangi bir hafıza aldanışına veya bir halüsinasyona kurban gitmemek için bu eşyalar yapıştırılmak suretiyle evvelden muayyen yerlere tespit edilirdi.

2) Murakıpların kollarına, başlarına, sırtlarına birtakım temaslar vaki olurdu. Bunlar çok sık görülüyordu. Bazen celse sonunda, medyum henüz trans hâlinden kurtulmadan elini, kendisine bağlı bulunan murakıbın eli ile birlikte arkaya doğru uzatırdı. O zaman murakıbın kolunu arkada bulunan biri yakalardı.

"Biz burada daha fazla izahata girişmeksizin sadece şunu tasdikle iktifa (yeter saymak) ediyoruz ki, medyum Jean Guzik tarafından husule getirilen metapsişik hadiseler, ne ferdî veya kolektif illüzyon veya halüsinasyon nazariyesi ile, ne de herhangi bir hile veya hokkabazlıkla izah edilemez."

Bu rapora imzalarını atan tetkik komite azaları:

Prof. Dr. Bernard Gunèo: Paris Tıp Fakültesi cerrahi ve klinik şefi.

Camille Flammarion: Fransız Astronomi Cemiyeti'nin banisi (kurucusu) ve başkanı, Juvisy Rasathanesi müdürü.

Dr. Fontoynont: Paris hastaneleri eski interni, Madagaskar Tıp Mektebi müdürü.

Dr. Gustave Geley: Paris hastaneleri eski interni (çalışanı), Tıp Fakültesi Laurèat'sı (tez birinciliği mükâfatı).

Comte Arnaud de Gramont: İlim doktoru, Fransa Enstitüsü azası.

Dr. Humbert: Kızılhaç Hıfzıssıhha Servisi başkanı.

Dr. Lassabliere: Paris Tıp Fakültesi Laboratuvarı başkanı.

Prof. Emmanuel Leclainche: Fransız Enstitüsü azası, umumî müfettiş, Ziraat Nezareti Sıhhat Servisi başkanı.

Prof. Sir Oliver Lodge: İngiliz Krallık Cemiyeti azası, fizik âlimi.

Prof. Mestre: Paris Hukuk Fakültesi profesörü.

Dr. François Moutier: Paris hastaneleri sabık interni.

Dr. Eugène Osty: Metapsişik Enstitüsü başkanı.

Marcel Prévost: Fransız Akademisi azası.

Prof. Charles Richet: Paris Tıp Fakültesi fizyoloji profesörü, Fransız Enstitüsü ve Akademisi azası.

Dr. Jean Charles Roux: Paris hastaneleri sabık interni.

Prof. Santoliquido: Milletler Cemiyeti nezdinde Kızılhaç delegesi.

Prof. Valley: Devlet Sıhhat Araştırmaları Laboratuvarı başkanı.

Dr. Benjamin Bord: Paris hastaneleri sabık interni.

Dr. Bour: Malmaison Sıhhat Evi müdürü.

Dr. Stephen Chauvet: Paris hastaneleri sabık interni.

Kaptan Despres: Politeknik Mektebi mezunu.

Paul Gimisty: Edip, Petit Parisien Gazetesi yazarı.

Georges: İlim lisansiyeri, mühendis (E.S.E).

Jacques Haverna: Dâhiliye Nezareti Şifre ve Fotoğraf Servisi başkanı.

D. Hericourt: Dépêche de Toulouse Gazetesi müdürü.

Komutan Keller: Mareşal Fayolle'nin Erkânı Harbiyesi

Michaux: Yollar ve köprüler umumî müfettişi.

Rene Sudre: Edip.

Joseph Ageorges: Edip.

Bayle: İlim lisansiyeri, Polis Müdürlüğü'nde Adlî Tahkikat Servisi şefi.

Dr. Rehm: Edip.

Dr. Bourbon: Paris hastaneleri sabık interni.

Pascal Forthuny: yazar, durugörü medyumu

Dr. Laemmez: Paris hastaneleri eski interni.

İlh. Sayfa 204-209.

Bu imzaların fotografisi[12] mezkûr kitabın (**L'Ectoplasmie et La Clairvoyance**) 308. Sayfasında mündemiçtir.

Bugünkü dünya durumu içindeki metapsişik çalışmalar, üniversite mahafilini (toplantı yerlerini) daha yakından ilgilendirici ve hatta üniversite bünyesine de girici bir mahiyet almış bulunmaktadır. Bu hususta elde etmiş olduğum bazı vesaiki yüksek makamınıza arz ediyorum. Bu vesaikin[13] müfadına (ifade ettiğine) göre, hâlen bütün dünyada ciddi akademisyenler arasında çok mühim şahsiyetlerin psişik ve metapsişik bahislerle doğrudan doğruya alâkalanarak, onları ehemmiyetle takip ve hatta dersler, konferanslar, kitaplar vasıtası ile de etrafa ve ilim mahafiline yaymaktadırlar. Ve bazı yerlerde de artık üniversite binaları dâhilinde muhtelif şekillerde bu mevzular tedris edilmektedir. Bunları kısaltarak şöylece arz ediyorum:

1) Amerika'da 'American Society for Psychical Research' isminde bir ruhî araştırmalar cemiyeti vardır. Bunun başkanı, 'College of The City of New York'un psikoloji şubesi başkanı Prof. Gardner Murphy'dir. Bu cemiyetin hâlen 680 azası vardır. Bunların hepsi ilim adamı ve münevver tabakaya mensup kimselerdir. Bunların içinde tanınmış olarak, bilhassa George Hyslop ve antropolojist Margaret Mead, New York Times baş muhabiri Waldemar Kaempfert, Duke Üniversitesi parapsikoloji (metapsişik) müderrisi Prof. Dr. J. B. Rhine ve meşhur romancı MacKinlay Kantor gibi kimseler vardır. Bu cemiyetin mesaisi ile Harward Üniversitesi, Philadelphia'da Pennstate Üniversitesi, California'da Stanford Üniversitesi ve nihayet New York'ta Columbia Üniversitesi çok yakından alâkalıdır. Ve neşriyatını takip etmektedir. (Vesika No: 1)

2) Amerika'da Milwaukee'de 'National Spiritualist Association' isminde, fevkalâde ilmî deliller toplayan, bir müessese vardır. (Vesika No: 1)

---

[12] İmzalar ve manifesto için link: http://survivalafterdeath.blogspot.com/2012/08/el-manifiesto-de-los-treinta-y-cuatro.html Dr. Gustave Geley'in diğer bazı çalışmaları için link: http://survivalafterdeath.blogspot.com/search/label/Gustave%20Geley

[13] Bu vesikalara (Vesika No: 1-3) erişilememiştir.

3) Stockholm'de dört sene evvel 'Parapsikoloji Araştırmalar Derneği' kurulmuştur. Bunların azaları mühendisler, doktorlar ve profesörlerdir. (Vesika No: 2)

4) Gene Stockholm'de 'Psişik Araştırmalar Derneği' vardır. Bu derneğin başkanı olan ve senelerden beri araştırmalar yapan Eira Hellberg bu mevzuun üniversiteye kabulünü temin etmeye çalışmaktadır. Bu maksatla açılan kampanya muvaffak olmak üzeredir. (Vesika No: 2)

5) Stockholm Yüksek Teknik Okulu profesörü Torben Laurent, okul dâhilinde talebeleri ile birlikte parapsikoloji (metapsişik) çalışmaları yapmaktadır. Bu mesainin resmi bir hüviyet almak üzere olduğu anlaşılıyor. (Vesika No: 2)

6) Prof. Olle Holmberg psikometri mevzuunda radyoda konuşma yapmış ve müspet görüşünü açıklamıştır. (Vesika No: 2)

7) Cambridge Üniversitesi'nde ruhî mevzuların geliştirilmesi için tahsisat mevcuttur. Oxford ve Londra Üniversiteleri'nde de bu sahada profesörler arasında faaliyet vardır. (Vesika No: 3)

8) Halen bu üniversitelerde, bu sahalarda çalışan Dr. Bendit, Dr. S. G. Soal, Mühendis Kapp Pender gibi zevat vardır. Bunlardan başka Erkânı Harbiye umumiye reisi sabıkı Mareşal Lord Dowding, Oxford Üniversitesi'nden mantık profesörü H. C. Price, M. M. Moncrieff, A. W. Osborn, Arthur Findlay, Duke Üniversitesi parapsikoloji profesörü Dr. Rhine, Londra Üniversitesi profesörlerinden Dr. Hettinger ilh. gibi âlimler doğrudan doğruya psişik ve parapsikolojik, yani metapsişik mevzuları ciddiyetle ele almışlar, bu sahada dersler, konferanslar vermekteler ve kitaplar yazmaktalar ve üniversitelerde muntazam konuşmalar yapmaktalar ve gene üniversitelerde kurslar hâlinde veya dernekler hâlinde çalışmaktadırlar. Cambridge'de olduğu gibi, bazen de temin edilmiş burslarla program dâhilinde muntazam dersler takip etmektedirler. (Vesika No: 3)

9) Son asırda süratle ilerleyen ruhî bilgilere ait çalışmalar, çok müspet bir seyir takip etmiş ve bu sırada büyük ilim adamlarının birçok kitapları çıkmış ve bu kitaplar, tam bir ilmî hüviyet içinde birçok mevsuk (sağlam, vesikalı, inanılır) ve ispatlı delil ve müşahedeleri tetkik sahasına koymuştur.

Netice:

Raporumla takdim edilmiş olan vesaike dayanarak saygıyla arz etmek isterim ki, üç seneden beri İstanbul'da resmen teşekkül etmiş bulunan, başkanı olduğum 'Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti'nin (MTİAD) de meşgul bulunduğu ruhî sahadaki ilmî bahislerin ehemmiyeti, gün geçtikçe artan bir alâka ile dünya ilim otoritelerinden mühim bir kısmı tarafından kabul edilmiş ve bu sahada çalışmaların bir an evvel başlaması lüzumu hissedilmiştir. Keza, ilişik liste ile arz ettiğim kitapların da bütün dünya ilim adamlarının en ileride olanlarını bile meşgul edecek mevzu ve hadiselerle dolu olması, bu ruhî mevzuların ilim sakfı (çatısı) altında ve bütün şarlatanlıktan ve istismarcılıktan uzak bir bitarafane çalışma ile ele alınmasının ilmî bir zaruret olduğunu göstermektedir. Bugün teknik ve bilgi hayatında bir tenekecilik, bir ayakkabıcılık ve bir doğramacılık bile bir ciddi müessesede çalışma mevzu ittihaz (kabul) edilirken ve buna haklı olarak bir zaruret hâlinde bakılırken, bütün dünyayı, bir asrı mütecaviz zamandan beri şiddetle alâkalandıran ve birçok insanın derin merakını haklı olarak tahrik eden, bilhassa insanın kendi öz varlığı ile doğrudan doğruya ilgili ruhî mevzuların üniversite muhiti gibi ilim ve ışık kaynağı olan bir müessesenin dışında kalması muvafık olmasa gerektir.

Müşahede ve tecrübe sahasına arz olunan her mevzuun elbette doğru olduğu kadar yanlış tarafları da bulunabilir. Fakat ilim mevzuunda doğrulardan yanlışları da ayıklamak ayrıca bir çalışmayı gerektirir. Ve bu da ancak bu işlerde kompetan olan kimselerin yapacağı işlerdendir. Psişik ve metapsişik bahisler, üniversitenin muhtelif şubesini, muhtelif şekil ve derslerde alâkalandırır. Bu hususta da ayrıca emir buyurulduğu takdirde lüzumlu olan izahatı arz etmeye hazırım.

Bütün medeni dünyada gittikçe, günden güne üniversite bünyesine yarı resmî olarak da girmiş bulunan ruhî mevzuların Türk Üniversiteleri'ne kabulü, yalnız birçok Türk münevverlerini sevindirmekle kalmayacak, eldeki vesaikten anlaşıldığı gibi, bütün dünya münevverlerinden bu yüksek mevzularla iştigal eden ilim adamlarını da sevindirecek ve manen takviye etmek sureti ile bütün dünyanın irfan hayatında büyük faydalar sağlayan kıymetli neticeler doğuracaktır. Ve bu itibarla da, istikbalde büyük inkişaflar kaydedeceği muhakkak bulunan şümullü bir ilmin salikleri arasında memleketimizde kemali iftiharla ön saflarda yer tutmak hak ve salahiyetini kazanmış bulunacaktır. Bu imkânları memleketimize kazandırmakta önayak olan zevatın bu

hususta ki çok kıymetli ve hayırlı istek ve gayretlerini saygı ile karşıladığımı arz eder ve gene bu hususta hisseme düşecek vazifeleri emredildiği takdirde bütün gayretimle ve icap edecek fedakârlığı da göze alarak seve seve yapacağımı saygılarımla arz ederim.

Dr. Bedri Ruhselman

EK 4: BEDRİ RUHSELMAN'IN DUASI[14]

Allah'a Yakarış, Allah'ım için…

İçimde bir susuzluk var!.. Bu susuzluk bir hasret, bir özleyiş, bir aşk, bir ateş oldu ve bu ateşin her alevi, sonsuz bir varlık ummanı içinden bir niyaz, bir istimdat (medet, yardım isteme), bir teslimiyet halinde yükseldi… Bu sonsuz varlık ummanında dünyalar, âlemler, kâinatlar ve kâinatlar… Namütenahi (sonsuz) kâinatlar var!.. Bugün, yarın, gelecek bir gün, ebediyet… Ve ilelebetliğin (ebedi oluşun) sonu gelmeyen ve gelmeyecek olan ebetleri var!.. Varlıklar, kudretler, kudretlerin kudretleri olan kudretler… Ve gene, kudretlerden daha kudretli kudretler var!.. İşte buraya gelince varlığım; büyük bir idrak sahasından kanatlanarak, önümde perde perde açılan meçhul sırlarla dolu aydınlıkların, her birinde binlerce mana saklı ruhnevaz (ruhu okşayan) titreyişleri arasında yükseliyor. Ve ruhuma çarpan her ihtizaz (titreşim, sarsıntı), ondan kopardığı bir parçayı bütün bir varlık ve yokluk ummanının Tek Sahibi ve Yaratıcısı olan Tanrı yolunun kahraman yolcularına armağan ederken, bu armağanı diğer kudretli yükseliş vasıtalarının yanında, kendilerine küçük bir basamak yaparak, Rabbe doğru yükselmek bahtiyarlığına eren mesut varlıkların sevinç ve saadet haykırışları, Allah'ın daha nurlu, daha aydınlık, daha tarifi imkânsız güzellik, saadet ve ihtişamlarla dolu yollarının kapılarını ruhumda, sonsuz ufuklar arkasından gelen ufuklar halinde açmaktadır. Ve işte o zaman ben, Allah'a tam bir teslimiyeti ifade eden yaklaşma hissinin; o anda yükseldiğini idrak ettiğim varlığımın küçüklüğünü ve hiçliğini bana duyuran tatlı kucağında kendimi kaybediyorum.

Ey bu namütenahi kâinatları Yaratan!..

Ey bu ilelebetliğin sonu gelmeyen ebetlerini Vareden!..

Ve ey bütün bu, zaman ve mekân sonsuzlukları ile ve ilelebetliğin ebetleri ile boy ölçüşen varlıkların, kudretlerin ve bu kudretlerden daha üstün kudretli olan sonsuz kudretlerin Yaratıcısı Ulu Tanrım!.. Seni anlayamıyorum ve asla anlayamayacağım… Fakat Senin ilâhî ismin karşısında içimin yandığını duyarken, bu yangının zamanı ve mesafeleri aşan kızgın alevleri, avucunun içinde tuttuğu varlığımın her zerresini, istikameti, yeri ve ciheti mevcut olmayan, ama mevcut olmayanı da Vareden Sana

[14] Bedri Ruhselman, **Allah**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1951, s. 117.

doğru bir hasret, bir özleyiş, bir aşk, bir niyaz ve yalvarış halinde yükseltiliyor… Allah'ım onları lütfen kabul et.

Ey Ulu Sahip!.. Özlediğim kadar duyamadığım ve doyamadığım Varlığının ruhumdaki ateşi ile bahtiyarım… Ebedî olan bu ateşi, her an daha kızgın eyle ki, bahtiyarlığım artsın ve son bulmasın!.. Ve Sana olan ebedî aşkım, hasretim ve ebedî niyazım ve istimdadım; bütün beşeri hüviyetini sonsuz bir ezelde terk ederek, sonsuz ebetlerin kucağında dinlenebilecek bir takatin eşiğine ulaşsın!..

Ey Allah'ım!.. Küçük varlığımı bir kâinata bedel kılan Senin Mutlak Kudretin karşısında ben bir hiç oldum. Ve bu hiçliğimden duyduğum bahtiyarlık kâinattan üstün saadetlerle varlığımı doldurdu. Sana nasıl hamd edeyim?.. Ve beni gark ettiğin artsız arasız bahşedişlerinin yükseltici kollarında büyüyen varlığımın, Sana olan şükranını hangi aciz dilimle ifa eyleyeyim?.. Borcumu ödeyebilmek için değil, fakat emrinde olan bütün varlığımı ve hiçliğimi, Senin iradene, Senin ilâhî Muradına teslim etmenin cavidânî hazlarını ve saadetlerini bir az daha fazla teneffüs edebilmek için, ebediyen ahdettiğim bu teslimiyetimin artışı son bulmasın yarabbi.

Ey Büyük Tanrım!.. İçimdeki susuzluğun, hasretin, özleyişin, aşkın ve ateşin, kâinatlar değerindeki saadetlere beni ulaştırmasına yol açan bu ezelî ve ebedî teslimiyetimin bendeki idrakini lütfen arttır. Ve varlığımın ebediyeti boyunca, ilâhî emirlerinin tatbikatına memur, bütün yarattığın varlıklara karşı faal, fedakâr, feragatli, müşfik, merhametli, faziletli bir kulun olmak hususunda vermiş olduğum kararı destekleyici yardımları ve sebepleri halk ederek, beni küçük bir hizmetçin olmak bahtiyarlığından bir an ayırma.

Ey Yaradanım!.. Bütün varlıklara ve insanlara aynı derecede ihsan buyurduğun bu yüksek kaderi, onların da yegân yegân duyabilmeleri için, kendilerine kudretler, yardımlar ve yardımcılar nasip et. Ve dünyanın ağarmayan karanlık gecelerinde, ilâhî ihtişamının belki en küçük birer tecelligâhı olan kâinatların, varlıkların ve kudretlerin coşkun seller halindeki nurlarından habersizce, dalmış bulunduğu derin gaflet uykusundan, beşeriyeti uyandırmaya muktedir, yüksek varlıklarını lütfen vazifelendir ve insanlara er geç mukadder olan bu büyük saadeti, bir an evvel duymak bahtiyarlığını bağışla, Sana yalvarırım Allah'ım.

EK 5: BİR HOCA İLE ÖLÜM SONRASI İRTİBAT[15]

Çok enteresan bulduğum bu 3 adet celseyi, giriş kısmı ve açıklamalarıyla, Ruhselman'ın ağzından aynen aşağıda veriyorum:

…

Burada, son zamanlarda kıymetli ruh rehberlerimiz tarafından 5-6 ay zarfında, bize verilen çok öğretici mahiyetteki bir müşahedeyi okuyucularıma arz etmeden geçemeyeceğim. Arz edeceğim *müşahedenin mevzuu, dünyada iken âlim, mürşit, hoca adam kıyafeti ile tanınmış, hatta birçok talebe de yetiştirmiş ve ihtiram görmüş bir insanın ruh âlemindeki teşevvüş haline ve hayatına aittir.* Bu varlık dünyamızdan ayrıldığının 27nci dakikasında Metapsişik Cemiyeti'nin rehberi bulunan kıymetli ruh dostlarımızdan 'Şihap'ın delâleti ile celsemize sevk edilmiştir. Bundan sonra aradan geçen kısa fasılalarla iki defa daha aynı hâl bu varlıkla tekerrür etmiştir. Bu müşahedelerin muhtelif bakımdan okuyucularımıza sağlayacağı bilgiler arasında bilhassa üzerinde durmakta olduğumuz bahsi (İlâhi İrade Kanunlarının Tecelliyatı ve Mukadderat bölümü) aydınlatıcı kısımları çok dikkate şayandır. Burada görülecektir ki, bu varlık dünyada sadece her şeyin Allah'tan geldiğine inanmış, dinin yalnız şekle ait ibadet kısmını yapmakla işinin bittiğini sanmış ve buna mukabil de nefsaniyetinin ilcaları saiki ile maddi ihtiraslarının zebunu o1mak, insanlara karşı diğerkâmca muamelelerde bulunmamak, zevk ve hevesatına kapılmak gibi kötü hareketlerin hiç de mesuliyetli bir iş olabileceğini aklına getirmemiş ve böylece öbür âleme göçüp -belki de Allah'tan büyük mükâfatlar bekleyerek- gitmiştir. Fakat orada hakikatin çok acı çehresi ile karşılaşınca, kanaatlerinin tamamile tersine çıkan bu acılıklar onu büsbütün şaşırtmış, bütün bu musibetleri kendisine haksız yere, Allah'ın vermiş olduğuna hükmetmek gibi -o eski cebriyeci kanaatlerin tabii bir neticesi olarak- çok kötü ve acıklı bir duruma düşerek, Allah'a karşı isyan etmeye başlamış ve dünyada yeniden ıstıraplı bir hayata kavuşmak mukadderini -sebebini bilmeden ve anlamadan- kabul etmek zorunda kaldığını itiraf etmiş, fakat ne yazık ki,

[15] Bedri Ruhselman, **Mukadderat ve İcabat**, İstanbul, Gayret Kitabevi Yay., 1953, s. 124-132.

büyük ve kendisi için çok hayırlı sebeplere dayanan ve geçmiş hayatının yanlış hareketlerinin tashihine matuf zaruri bir netice olan, bu tekrar bedenlenme halini de -kendine göre- adaletsizce ve Allah tarafından işlenmiş bir hata gibi kabul etmek ve bu yüzden de Allah'a gene isyan etmek gafletine düşmüştür. Biz kıymetli okuyucularımızın bu hususta daha canlı ve esaslı tetkikte bulunmalarına bir hizmet etmiş olabilmek gayesi ile ruh âleminden aldığımız bu üç müşahedeyi tarihleri sırası ile ve bilhassa her müşahedenin sonunda **Şihap** dostumuzun vermiş olduğu lüzumlu ve faydalı izahat ile birlikte takdim ediyoruz. Bu müşahedelerden alınabilecek büyük ibretler ve dersler vardır.

Birinci müşahede:

(Bu müşahede, bu varlığın dünyadan ayrılışının 27nci dakikasında alınmıştır. Bu zaman kısalığı yüzünden, bu varlığın ruh âlemindeki (spatyomdaki) büyük ıstıraplarına sebep olan teşevvüş hali henüz başlamamıştır. Burada sadece geçmiş hayat hadiselerine ait mühim intibaların imajları, şuursuzca, bu varlık tarafından idrak olunmaktadır.)

Tarih: 27 Mart 1952, saat: 19.10

Medyum: R. Bayer

Hâzırun: Dr. Ertuğrul Saltuk, E. Kâhya, Sadun, Haluk, İhsan, M. Caymaz, R. Güler, Ş. Ruhselman, F. Perşembe, H. İ. Çakmak, M. Bahar, Adnan, A. Yılmaztürk, H. Hoşver, R. Keskiner, Dr. M. Bilge, S. Gürkan, Hüsrev Nuri, Dr. B. Ruhselman.

(Medyumun müşahedesi:)

"Bir keçe külah üzerine beyaz sarık sarmış bir adam görüyorum. Bir elini, sanki etrafındakilere güneşi gösterir gibi kaldırmış, şu şekilde duruyor (medyum sağ elle yukarıda bir şeyi gösterir gibi uzatarak işaret ediyor). Etrafındakileri göremiyorum. Diğer elinde garip kısa bir sopaya takılmış bir süpürge var. Elindeki sopadaki süpürge bu haline hiç de uymuyor… Tezat teşkil ediyor… Güneş mevzuu bahis olduğu muhakkak gibi bence… Aynı zamanda karanlık bir saha üstünde nokta nokta parıltılar, ışıklar… Buna gece mi desek?.. Bunu görmekle beraber aynı

zamanda elini havaya kaldırmış adamın vaziyeti de gözümün önünde… Karanlık gece, parıltılar, güneşi gösteren elinde süpürge bir adam…”

“Karanlık gecede birçok beyaz martı, bu parıltıların ve karanlık sahanın önünden uçuyor, geçiyor… Şimdi aynı zamanda hepimize malum Galata Köprüsü… Fakat üstündeki kalabalığı teşkil eden halkın başında kırmızı fesler var. Eski zamanın manzarası… Köprübaşlarında para toplayan memurlar. Tramvaylar aynen gözümün önünden geçerek işliyor… Bu üç manzara içinde mütemadiyen bocalıyorum: Gökyüzünü, güneşi gösteren sarıklı, ciddî çehreli, elinde süpürge tutan ihtiyar; gece olmasını tahmin ettiğim karanlık saha, parıltılar, önümden geçen martılar; köprü, o eski zamanda köprünün hali…”

“Beyaz başörtülü, orta yaşlı bir kadın… Ayrı bir sahne olarak gözümün önünde… Hiç de çirkin olmasa gerek… Korkunç, korkunç hali var… İki gözü oyulmuş… Huni gibi oyulmuş iki gözle bakıyor… Bakıyor da bütün ıstırabını anlatmak için ellerini uzatıp da yalvarıyor gibi… Seçebilerek görebildiğim baş bu kadar… Başörtüsü ipekli… Cinsi, işlemesi bilmem ki… Kadınların ufak iğnelerle işlediği iş dantelalı bilmem ki… Kadının kılığı da bu zamana ait değil. Başörtüsü de bunu zaten gösteriyor… Kadında oyuk iki göz bütün dikkati çekiyor… Oyuk iki göz… Gözsüz bakış!”

“Havada bir kılıç… Kıvrık (medyum eliyle işaret ederek tarif ediyor). Kıvrık, mukavves bir kılıç… Kılıç kınında. Bir el tarafından kınından çıkarıldı… Ve sanki bana kılıcın kınındaki kanlı hali gösterilmek isteniyor. O da kayboldu.”

“Girift, karışık saçlar… Daha doğrusu Arapların saçı… Çehreyi göremiyorum. Yalnız bu saç gözüküyor. Bu saç üstünde işlemeli, yani taşlı diyelim, bir tarak sokulu… Bunlardan hiçbir mana çıkaramadım. Hiçbir fikir gelmiyor.”

“Toprakta, nasıl tarif edeyim? Toprakta yan yana açılmış delikler… Zemine doğru değil de sanki bir duvar, topraktan… Bu duvarda, ufkî, toprağın içine doğru tünel gibi açılmış yan yana küçüklü, büyüklü delikler var. Bunlar muhakkak ki, uzanıp derinliğe giriyor kanaati var bende… Bu delikler de bilmem ki… (Medyumda derin şehikler - hıçkırıklı iç çekmeler - ve ıstırap hali… Ses kesildi)”

(Yukarı ki müşahedeyi müteakip cemiyetimizin rehberi Şihap’ın tebliğ halindeki notu:)

"Merhaba ey hâzırun, benim aziz kardeşlerim. Hepinizi muhabbetle selamlarım. Bu akşam size diğer bir sahne gösterildi. Bu, muhakkak ki, emin olunuz ki, bir varlığın evvelki numunelerde olduğu gibi imajinasyonlarından ibarettir. Bu varlık, aranızdan, dünyanızdan ve hatta muhitinizden pek yeni, çok yeni, sizin zamanınızla bundan tam 27 dakika evvel (saat 19.10'dan 27 dakika evvel - B.R.) ölüm denilen hadise ile ayrılmış olan bir varlığın imajinasyonlarını teşkil eder. İmajinasyon demek de yerinde olmuyor. Bu varlık henüz teşevvüş haline başlamamış bir vaziyette bulunuyor. Medyumunuzun gördüğü bu imajlar, tamamile bu varlığın imajlarıdır. Size naklen verildi. Bugün için belki bu imajlardan bir mana ve bir netice çıkarmanız mümkün olmayacaktır. Fakat bu varlığın teşevvüş halini de, biraz sonra bütün fikirleriyle, ıstırap ve imajlarıyla nakledeceğimizi vadederim. O zaman bu mukayese size ilmî bir netice verecektir, zannederim."

İkinci müşahede:

(Bu müşahede, evvelkinden tam üç ay sonra alınmıştır ve aynı varlığın ruh âleminde ilkini müteakip hayatını göstermektedir.)

Tarih: 3 Temmuz 1952, saat: 20.08

Medyum: R. Bayer.

Hâzırun: M. Bayurgil, Dr. M. Bilge, Dr. E. Saltuk, Hüsrev Nuri, E. Kâhya, Gürsoy, İdris Kapsiz, Lütfi Çelebi, S. Gürkan, Orhan Köseraif, N. Selen, A. Uluarda, K. Saltuk, Dr. B. Ruhselman.

(Aynı varlığın, ölümünden üç ay sonraki hâline ait intibaları:)

"Bıktım yarabbi, bıktım. Bu karanlık dehliz ve ucundaki muzlim (karanlık, zulmetli) mahzen… Mahzen değil, daha doğrusu mezar. İşte benim hayatım asırlardan[16] beri bu!.. Allah'ım beni ne zaman buradan kurtaracaksın?.. Ne tarafa baksam bir toprak duvar, önümde tecessüm (maddeleşme, cisimleşme) ediyor… Benim bildiğim, mahzenlerin, odaların dört duvarı olurdu. Burası hep duvar… Bir duvarı yandan görmeye imkân yok… Ne tarafa dönsem o menhus duvar tam cephesiyle önüme dikiliyor. Öyle bir duvar ki, nasıl tarif edeyim? Asırların işkencesi,

[16] Ruh âlemindeki zaman mefhumu dünyamızdakine benzemez. Dünyada geçen bir dakikalık zaman, icabı hale göre orada bin senelik bir zaman geçişi intibaına tekabül edebilir. Dünyadaki rüyalarımız bu hakikatin çok iptidai bir misalini verir (Müellifin notu).

bütün elemlerim ve ıstıraplarım bu duvarda yazılı olsa gerek… Toprak… Kapkara bir toprak… Bir karanlık mahzenin karanlık toprağı… Yerin dibi bu kadar derin olmaz ki… Bu, dünyanın dibi değil… Dünya bu kadar derinliğe sahip değil ki… Dünya bu kadar derin olmaz. Bir tarafından buraya sokulsam, öbür tarafından çıkmam lazım gelirdi. Karanlık toprak üstünde salyalarını akıtmış böceklerin fosforlu izleri… Hareketli fosforlu böcekler oradan buradan pırıldayıp bana bakıyorlar. Hoş asırlardan beri bana dokunmadılar amma, bu ne işkence yarabbi… Ahhh, ooofff…"

"Bu duvarı başka biri görse, rahat koltuğunda otururken bu duvar ona gösterilse, belki de hiç çirkin bir manzara demez. Hatta beğenir bile. Ama bana sorun onu!.. Karanlık bir satıh üzerinde pırıl pırıl ışıldayan noktalar, rahat evinde oturmuş bir insanın balkondan yıldızları seyretmesine benzetilir. Ama, onu bana sorun!..."

"Allah'ım, beni buradan ne zaman kurtaracaksın? Şu delikler olmasa!.. Boy boy delikler duvarın dibinde işte… Sanırım ki, oradan, işkenceli hayatımı idame ettiren bütün unsurlar bana geliyor. Belki hava, belki gıda, belki kan geliyor."

"Burada asırlardan beri duruyorum da sıhhatimi hiç kaybetmedim. Mahzenden dehlize, dehlizden mahzene… Of, yarabbi… Bir insanın çıldırması için bunlar kâfi değil mi? Ben niye çıldırıp, kendimi kaybetmedim?.. Ben bunların hepsine şükredeceğim. Offf Nuriye gene karşıma çıkma!.. Oyuk gözlerinle bana öyle bakma. Bu oyuk gözlü kadın kellesinden beni kurtar yarabbi… Nuriye çekil!.. Offf… Hiç, bir çift canlı göz, bu oyuk gözlü çehrenin gözleri kadar bana acı ve müstehzi bakamaz. Allah'ım, Allah'ım… (Ses kesildi)"

(Şihap dostumuzun, hemen yukarı ki celsenin arkasından bildirdiği, tebliğ halindeki mütalaası:)

"Size, bir müddetten beri başladığımız, tahminimize göre sizlerin istifadenizi sağlayan tecrübelerimize bugün de, bir numune vermek suretiyle devam ettik. Bu zavallı varlık bundan bir iki ay mukaddem, size gene burada tanıtılmıştı. O varlık, o zaman henüz teşevvüş haline bile girememişti. O gün bu noktayı bildirmiştik. Bugün şu anda teşevvüşün ta derinliklerinde kıvranmaktadır. Kendisine dua etmek, sizler için bir vazife olmalıdır. Bu zavallı varlık, dünyanızda hiç de basit diye tanınmayan, hatta âlim, fazıl denebilen ve arkasından birçok talebeleri koşan bir varlığın ta kendisidir. Yolundan kendisi istifade edememiş bulunmakla beraber, birçok insanları, hakikaten tekâmül yolunda teşvik edici rolleri olmuş ve bu varlık

sayesinde birçok insanlar muvaffakiyetten muvaffakiyete atılmıştır. Hâlbuki kendisi de ne yazık ki, yola koyduğu insanlara uyup muvaffakiyet gösterememiş, netice elde edememiştir. Birçok derununu (içini, kalbini) kemiren noksanları, hataları işte görüyorsunuz ki, bugünkü neticeyi tecelli ettirmiştir."

"Biz de, biliyorsunuz ki, her gelişimizde bu noktayı tebarüz ettirdik. Her şeyden evvel iç varlığı dinlemek, ıslahı nefis lazımdır, dedik. Islahı nefis etmedikten sonra, sizlerden birçok insanlar istifade etse bile, edecek olsalar bile, siz gördüğünüz varlığın vaziyetinde iseniz, alacağınız netice bundan ibarettir. Bu varlık da, birçok insanları irşat etti, amma bunu bu gaye ile yapmadı. Eğer gayesi sırf onların menfaati için olsaydı, bugünkü vaziyete hiçbir surette düşmezdi. O, bu yolda ancak bir şöhret ve menfaat kazanmak için yürümüştür. Bundan başkaları istifade etmiştir. Fakat kendisi asla…"

"Bu numune üzerinde durulursa, ıslahı nefis için size çok mühim başarılar temin eder. Hissediyorum, çok şükür, hiç biriniz bu durumda değilsiniz. Fakat en basit kusurlarınızı bile, bu numuneden ibret alıp, düzeltmeniz mümkündür. Pek basittir, pek kolaydır."

Üçüncü müşahede:

(Bu müşahede, aynı varlığın ruh âlemindeki ıstıraplarını bitirdikten sonra, kendi arzu ve hevesatına göre geçirmiş olduğu evvelki dünya hayatının, ilâhî irade kanunlarına göre, kendi tekâmülünün zarurî bir neticesi olarak, tekrar dünyamıza bedenlenmek zaruretinin yüksek varlıklar tarafından kendisine hissettirilmeye başladığını göstermektedir. Burada bilhassa bu varlığın, hatalı görüşleri ve kanaatleri yüzünden ne kadar isyankâr bir hal aldığı çok açık olarak görülüyor.)

Tarih: 20 Kasım 1952, saat: 19.05

Medyum: R. Bayer.

Hâzırun: Kemal Karamete, Nezihe Yalınca, Niyazi Pişkindemir, Ayhan Uluarda, H. Nurlu, M. Bilge, N. Selen, M. Bayurgil, E. Saltuk, Dr. B. Ruhselman.

(Aynı varlığın, ölümünden sekiz ay sonraki hâline ait intibaları:)

"Ey beni bana danışmadan yaratan Allah'ım, Sen bu fiilin faili kaldıkça ne kadar kudretli olursan ol, ben de, o aciz ve hiçlik içinde, ne kadar uyuşup kalırsam

kalayım, gene Senin tarafından tayin ve tespit edilecek olan yevmi mahşerde daima borçlu kalacaksın bana karşı… Fakat benim o gün beraat edebilmem için, hiç olmazsa Senin – bana burada durmadan bahsettikleri, telkin ettikleri – ilâhî adalete biraz olsun sahip olman lazım gelmez mi? Ama hem davacı, hem hâkim Sen oldukça, bu neticenin vukuuna imkân kalır mı? Ben, münhasıran Senin beni yaratman, böyle yaratman dolayısıyla işlediğim efalimin[17], gene münhasıran Senin tarafından vazolunan kanunlar gereğince suç sayılan, günah sayılan efalimin içinden nasıl olur da salimen kurtulabilirim? Senin adaletinin tecellisine ne kadar çalıştım, dua ettim, yalvardım. Dinimin, Peygamberin çizdiği yollarda ibadet ettim, yalvardım. Ümide de kapıldım bu neticeyi almaya… Fakat buraya gelince heyhat!.. Bütün ümitlerim bir sükûtu hayale inkılap etti. Edindiğim hiffet (hafiflik), idrakimdeki vuzuh (açıklık) bana, mazinin derinliklerine inme imkânı verdi, bahşeyledi ve orada gördüm ki, sefalet, ıstırap, kan… Diğer bir taraftan da gördüm ki, neşe, refah, saadet… Fakat gene müşahede ettim ki, saadetim hep Senin suç saydığın, günah saydığın efalimden doğmuş, meydana çıkmış. Bu hale göre, ben hep Senin menettiğin hareketlerden içtinap (sakınma) etmiş olsaydım, yalnız bir netice elde edecektim, o da, sefalet, ıstırap ve işkence. Bu vaziyet karşısında, Senin adaletine itimatla bakamıyorsam, kabahat benim mi, Senin mi?"

"Burası, görüyorum ve anlıyorum ki ve bana daima bunu telkin ediyorlar ki, benim yerim değil. Ben burada yapamayacağım. Evet, dünyada barınamadım, burada da barınamıyorum. Benim kabahatim mi? Filhakika burada bana yakın alâka gösterenler, beni sevdiklerini sandıklarım birçok varlıklar var. Bana yardım edeceklerini vadediyorlar. Fakat bütün kudret Sende olduktan sonra, ne yapabilirler? Ve gene bütün kudret sende olduktan sonra, bu çizilen yoldan benim inhiraf etmeme imkân kalır mı?"[18]

"Dünyaya dönmem lazım, diyorlar. Kabul etsem de döneceğim, etmesem de. Dönünce gene çocukluk, ana, baba, mektepte okumak veya okumamak, sonra derdi maişet ve günün birinde kadınsam karşıma bir erkek, erkeksem karşıma bir

[17] Burada, cebriyeci bir 'mukadderat' anlayışının acı tezahürü ne kadar açık olarak, biçare varlığın bu sözlerinde görülüyor (Müellifin notu).
[18] Burada da, cebriyeci bir 'mukadderat' anlayışının acı tezahürü ne kadar açık olarak, biçare varlığın bu sözlerinde görülüyor (Müellifin notu).

kadın çıkacak ve bana gene bela kesilecek. Buraya gelmemde bir fayda oldu mu ki, dönmemde bir fayda olsun! Dünyaya geldim, buraya döndüm, gene dünyaya döneceğim. Dedim ya, bütün kudret Sende, ne desem boş. Dönmek lazım. Zaten dönüyoruz da. Bu dönüşün kasveti, elemi şimdiden üstümde. Zaten dönünce orada ondan başka bir şey bulmayacağım: Elem, kasvet, keder. Fakat şuna emin ol ki, Sen bana daima borçlu kalacaksın (bu sırada B. Ruhselman bu varlığın karanlık bir cehil içinde hakikatleri görememesi yüzünden ıstırabını bizzat kendi eliyle hazırladığına şahit olarak, ona bu hakikatlerden bazılarını ifşa etmek için hitap etmek istedi ve ısrarla onunla konuşmasının mümkün olup olamayacağını sordu. Medyum, gözlerini açarak trans halinde B. Ruhselman'a şiddet ve ciddiyetle 'hayır, hayır' dedi ve müşahedeye yavaş ve gittikçe sönen bir sesle devam etti: 'yolcu yolunda gerek')."

(Yukarı ki varlık hakkında cemiyetimizin manevî rehberi Şihap dostumuzun izahı:)

"Merhaba ey hâzırun, benim aziz kardeşlerim. Hepinizi muhabbetle kucaklarım, selamlarım. Bu akşam size, sizlere sunulan tecrübe ve bunun faili varlık huzurunuzda birinci defa değil, üçüncü defa çıkarılıyor. Kendisi, dünyanızdan pek kısa bir müddet evvel ayrılmış ve çok daha kısa bir müddet sonra, gene oraya dönecektir. Bu misal, geçen celsemizin başında size verilmek istenen misalin kendisini teşkil eder. O gün buna muvaffak olunamamıştı. Aynı zamanda bu mevzu, aynı celsemizde, dua ve ibadet bahsinde ileri sürülen fikirlere de bir misal teşkil eder. Diğer taraftan bu misal, başka birçok noktalardan üzerinde durmanızı icap ettirecektir. Bu noktalara siz temas ettikçe döneceğiz, konuşacağız. Bir nokta daha üzerine, celsemizin sonunda konuşmamıza son vermeden evvel tekrar avdet edeceğiz."

"Şu noktayı hatırlatmak isterim ki, (burada B. Ruhselman'ın arada vaki olan müdahalesine işaret ediliyor – B.R.) bu misaller verilirken, siz varlıklarla temas etmek imkânını haiz değilsiniz. Esasen bu ihtiyaç olsaydı, başka şekilde arz olunurdu. Bunlar birer örnek şeklinde verilmektedir. Siz onları yalnız müşahede ve not etmekle iktifa edeceksiniz, sizin fikirleriniz hiçbir zaman onlara ulaşmayacaktır."

EK 6: İNK KİTABI HAKKINDA SÖYLEŞİLER[19]

Feridun Tepeköy (1920-1989) anlatıyor:

Kitabın derlenişi konusunda, yaptığı açıklamalarla bu noktayı aydınlığa kavuşturan sayın dostum Attila Güyer, bu konuda ezcümle şunları söylemektedir: "Kitaptaki bilgiler, benim aracılığım (medyumluğum) ile 'Önder' ismi verilen Yüksek İdareci bir Plan tarafından verildi. Bu verilen tebliğlerin, önce Bedri Bey tarafından anlaşılmasına yardım edildi. Sualler sorulmasına izin verildi. Yapılan açıklamalarla konular açıklığa kavuşturuldu. Konunun planı verildi ve bu plan gereğince Bedri beyin konuyu kaleme alması sağlandı. Kaleme alınan bölümler Plan'a okundu ve onayı alındı. Böylece düzenleme faaliyeti tamamlandı." Attila Güyer'in yaptığı bu açıklama, 'düzenleme' kelimesinin manasını gayet açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Kitabın düzenlenmesini ancak Bedri Bey muvaffakiyetle başarabilirdi. Verilmiş bilgilerin eski bilgilerle telif ve sentezini ancak Bedri Bey salahiyetle tamamlayabilirdi. Ancak onun kapasitesi, vazife şuuru ve azmi böyle bir çalışmanın altından kalkabilirdi. Dikte ettirme yerine, kitabın düzenleme yolu ile hazırlanışının elbette ki bir sebebi olacaktır. İcap etseydi, öyle yapılırdı elbet. Nitekim 'İdareci Ruhsal Plan'lar daha evvelden bu yoldan faydalanmışlar ve dikte ettirmişlerdir Kitabın nasıl hazırlandığı hususu üzerinde, sayın genç dostum Attila Güyer ile yaptığım konuşmanın bir bölümünü ve özellikle kitabın düzenlenişine, tebligatın aktarılışına aracılık etmiş bir vazifeli medyum sıfatıyla, bana yaptığı açıklamaların bir kısmını, önemine binaen aşağıda tetkiklerinize arz etmek istiyorum. Önemli bir noktanın aydınlığa çıkmasına hizmet edeceğinden fayda umduğum bu açıklamaların alâkalı kısımlarını takdim ediyorum:

Attila Güyer (1939-?) anlatıyor:

"Bedri bey, ruhi bir irtibatın olup olmadığını, ayrıca hangi seviyeden bir irtibatın mevcut bulunduğunu derhal anlayabilecek bilgi ve liyakat sahibi bir insandı. Kendine mahsus birtakım metotları da vardı. Ama teşhis gücü sadece tecrübe ve bilgisine dayanıyordu da denemez. Ben, kitabın derlenişi sırasında on dokuz

[19] Bu bölümde, M. Haluk Akçam'ın (1952-2009), Dr. Bedri Ruhselman'ın yakın arkadaşı Feridun Tepeköy'ün (1920-1989) 'Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman' isimli yayınlanmamış 608 (611) sayfalık eserinin müsveddeleri arasından hazırlayıp, 18.01.1980 de sitesinde yayınladığı **Bedri Ruhselman** isimli doküman esas alınmıştır. Bkz. http://www.halukakcam.com/B6/Notes/BedriRuhselman1980.htm

yaşındaydım. Medyumluğum öylesine süratli gelişmişti ki hepimiz şaşırmış ve korkmuştuk da."

"Bedri bey o sıralarda Adana civarındaki sel hadisesi ile ilgili kehanetle meşguldü. Kendisine açıkça ikazda bulunuldu: 'Senin fonksiyonun budur, hâlbuki sen nelerle uğraşmaktasın. Bu mu senin işin!' Bedri bey o sıralarda çalışıyordu ama huzursuzdu. Asıl yolunu bulamamıştı. İnsanlara hizmetle ilgili yapacağı bir iş hakkında bir idraki vardı. Bir noktaya kadar gelmişti, fakat ne yapması lazım geldiğini kesinlikle tayin edemiyordu. İşte böyle bir durumda, Plan'ın ikazı onu şaşırttı. Toparlandı ve derhal konuya girdi. Kitabın düzenleniş faaliyeti başladı. Böylece Bedri Bey hayatının gayesini bulmuş oldu."

Sual: Kitap, Bedri Beyin ne çeşit bir çalışmasıyla meydana gelmiştir? Yani, tebliğler bir sıraya göre olduğu gibi mi yazılmıştır, yoksa açıklayıcı pasajlarla birlikte mi tertiplenmiştir?

"İkisi de değil. Yukarısı[20] evvela bir plan verdi. Bölüm bölüm bu planın konularını anlattı. Bedri Bey 'şunu koyalım', dedi. Plan 'hayır, bunu koymayacaksın', dedi. 'Biz direkt bilgi veriyoruz, bunları yazacaksın', dendi. Bedri Bey de yukarının ağzı ile bunları düzenleyerek yazdı. Aslında, kitapta direkt alınmış tebliğler de yoktur. Bedri beyin kendi görüş ve tefsiri de yoktur. Verilmiş genel bilgiler Bedri Bey tarafından düzenlenmiştir."

Sual: 'Düzenleme' fiilinin daha iyi anlaşılması için biraz daha açıklamada bulunur musunuz?

"Tam, motamot dikte ettirme yoktur. Mesela bir fikir veriliyor; kâinatın kuruluşu, maddenin yapısı hakkında bir plan veriliyor. Bu plana göre verilen bilgiler düzenlenecek, deniyor. Anlayamadığı noktalar izah ediliyor. Yani, fikirler, bilgiler yukardan veriliyor. Fakat motamot yazdırılmıyor. Bedri Bey bunları kaleme alıyor, düzenliyor."

"Tekrarlayayım: Konu ve plan veriliyor. Konu hakkındaki bütün bilgiler anlatılıyor, işleniyor, izahlar yapılıyor, misaller veriliyor. Sonra, 'bunları yazacaksın' deniyor 'Şu şu şekilde yazacaksın, verdiğimiz misallerin ışığı altında şu, şu şekilde

[20] Yukarısı, Yukarıdan vs. gibi kelimeler büyük harfle başlıyorsa, tebliği veren 'Plan' manasına kullanılıyor demektir.

yazacaksın' deniliyor ve bırakılıyor. Burada Bedri Beyin fonksiyonu şöyle: Gelen bilgileri evvela anlıyor, hazmediyor ve kendisi yeniden kaleme alıyor. Yukarısı, 'tebliği aynen koyacaksın' demedi. Bunu istemedi hiçbir vakit. Müteakip celselerde, Bedri Beyin kaleme aldığı kısımlar Plan'a okundu ve onayı alındı."

"Şunu da söyleyeyim ki, hiçbir vakit Bedri Beyin kaleme aldıkları (düzenledikleri) parçalar 'Plan' tarafından 'olmamıştır' diye geri çevrilmedi. Bu vazifesini Bedri Bey pek mükemmel bir şekilde yapıyordu. İyice idrakine varmadan hiçbir vakit kalemi eline alıp yazmaya başladığını görmedim. Bazen üç ay bir konu üzerinde münakaşa edildiği olmuştu. Anlayamadıklarını anlayabilmek için sualler sormaktaydı."

Sual: Yani, bu izahata göre celselerde verilen tebligat kitaba motamot konmuyor?

"Hayır, konmuyordu."

Sual: Yani, Bedri bey tarafından, gelen fikirler evvela hazmediliyor, sonra kompoze ediliyor?

"Tamam. Mevzu iyice anlaşılıncaya kadar misaller veriliyor, çeşitli yönleri gösteriliyor. Mevzu iyice anlaşıldıktan sonra bırakılıyor, 'bunları şimdi derleyin' deniyordu. Kendisine, bu derleme çalışmalarında hiçbir vakit 'burada hata yaptın' denmedi."

Sual: Öyle sanıyorum ki, kitabın düzenlenme yoluyla verilmiş olması, şöyle bir maksadı gütmüş olabilir: Bir insan olarak, Bedri Bey verilen bilgileri hazmetmekle, bu bilgilerin insanlar tarafından anlaşılabilir bilgiler olduğunu tatbiki olarak göstermiştir.

"Evet. Bu hususu hiç düşünmemiştim. Gerçi, Bedri Bey büyük bir fonksiyonerdi ama Yukarısı'nın karşısında son derece zayıf bir kimseydi. Bu öyle bir Plan'dı ki, orada belki de Bedri bey gibi on binlerce varlığın idraki ve şümulü vardı. Onun için 'Önder' diyoruz. Kendisi de zaten 'Kâinatın Vazife Planı' olduğunu bize ihsas ettirdi."

Sual: Kitap, tamamıyla değişik bir bilgi temeline dayalı yeni bir açıdan bir kâinat görüşü ve bu görüşe uygun yürünmesi gerekli yolları mı açıklamaktadır, yoksa bu güne kadar verile gelmiş olan bilgilerin manalarını mı açıklığa kavuşturmakta ve sembolleri, dogmaları mı kaldırmaktadır?

“İkinci dediğiniz daha doğrudur. Aslında, belki yepyeni bir görüş koyuyor ortaya. Ama bu koyduğu eskileri yıkmıyor. Eski realiteleri olduğu gibi kabul ediyor. Bunların, madde kâinatı içinde gerekli kademeler olduğunu belirtiyor.”

“Bir dağın eteklerindeki görüş ile zirvesindeki görüş elbette ki birbirinden farklıdır. Evet, kitabın bir bilgi kitabı olduğu söylenebilir. Ama detaylı bilgiler veren bir ders kitabı şeklinde değil. Bir matematik veya bir fizik kitabı gibi konuları incelemez. Genel kanunları açıklar. Mesela madde kâinatı hakkındaki Einstein'ın genel ifadesi gibi bir görüş, bir prensip getirmektedir. Yani, genel bilgiyi göstermektedir. *Dinler muayyen realitelerin icaplarına göre yukarıdan - Vazife Planı'ndan - verilmiş bilgileri yayarlar. Kitaptaki bilgilerse dinlerin öğrettiklerini toplayacak ve onların manasını açıklayacaktır*. Dolayısıyla nakz (bozmak) ve reddetmek asla bahis konusu değildir. Sadece ufku daha genişletecek. Faraza bir insan Müslüman olsun, Hıristiyan olsun, bu kitap karşısında kendi dininin esaslarını daha iyi anlayabilecektir. Böylece insanlar birbirlerini daha iyi anlayabilecek ve anlaşabileceklerdir.”

Kitabın düzenlenişi, daktilo edilişi ve notere tesliminden sonra Bedri Bey memleket dışında bulunan seçilmiş beş yüz kadar adrese (ki bu adresler dernekler ve şahıslardan seçilmiştir) gönderilmek üzere bir bildiri kaleme almıştır. Bu açıklamasında, düzenlediği kitap hakkında bazı ön sezgileri verdirecek ipuçları vermiştir. Nitekim bu bildirisine gelen cevaplar arasında 8-10 kadarının, Bedri Beyin kapalı olarak sezdirmeğe çalıştığı düşüncelerini iyi bir şekilde değerlendirmiş olduğu anlaşılmıştır. Kitabın neşri, şüphesizdir ki vazifeli üç şahsın inisiyatifine bırakılmış değildir. Hüsrev Bilgioğlu'nun yaptığı açıklamaya göre, kitabın insanlığa sunuluşu, medyum Attila Güyer'in zamanı geldiğinde kitabı tebliğ eden Plan'dan (Önder Planı'ndan) direkt olarak bir ikaz veya tebliğ almasıyla başlayacaktır. Bu hususta Attila Güyer şu açıklamayı yapmaktadır:

“Biz, verilen talimatla birlikte bu kitaba bağlıyız. Bunun dışında, bizim hiçbir fonksiyonumuz yoktur. Telif hakkı her üçümüze bırakılmıştır. Bu da talimat gereğince yapılmıştır. Yukarısı'nın talimatını bizler aynen tatbik ediyoruz. Elimizde talimat var. Onun dışında bir şey yapamayız. Talimat dışında, şahsi olarak idraklerimizin yapacağı her şey büyük hata olacaktır. Talimat Yukarıdan verilmişti. Bedri Bey de bizlerin bu talimata göre aynen hareket etmemizi söyledi.”

Attila Güyer'in (1939-?) şahitliği:

"Bedri Beyi ilk defa Hüsrev ağabey vasıtasıyla tanıdım. Bende bazı anormallikler vardı. Anlatmıştım. Çocukluğumdan beri bazı anormalliklerim vardı. Mesela geceleri uykuda gezerdim, gece uykumda konuşurdum. Çok enteresan bulmuştu. 'Gel, seni Bedri Beyle tanıştırayım', demişti. Benim bu sahada tecrübi çalışmalar yapmak hususunda arzu ve niyetim yoktu o zamanlar. Mevzu ile kendime göre alakadardım. Bazı tetkiklerim vardı, ama hepsi o kadar. Konuların içine gömülmüş değildim. Buna rağmen Bedri beyle tanışmayı istedim."

"1958 senesinin sanırım Kasım ayındaydı. Bir gün Hüsrev ağabeyle önce cemiyete uğradık. Oradan da doğru Bedri Beyin Harbiye, Çimen sokağında oturmakta olduğu evine gittik. O zamanlar cemiyetten ayrılmış, yalnız başına çalışmakta, celseler yapmaktaymış. Ben o sıralarda, Edebiyat Fakültesi talebesi on dokuz yaşında bir gençtim. Refet Kayserilioğlu, M. Fahri Öğretici, Doğan Tuğcu ile ruhi irtibat celseleri çalışmaları yapılmaktaymış. Adana'daki sel felaketiyle ilgili kehanet tebliğleri ve bunun değerlendirilişi gibi çalışmalar yapılmaktaymış. Sonradan daha iyi idrakine vardım ki, o zamanlar Bedri Bey huzursuzdu. Çalışmalarından tatmin olmuyordu. Bu çalışmaların adamı değildi Bedri Bey. Bu intibaı o zaman almıştım."

"Bedri Beyin havası bambaşkaydı. Çok değişik ve enteresan bir hava ve intiba bırakmıştı bende. Sanki normal bir insan değildi de, acayip bir dünyanın varlığıydı. Çalışma odasına girdiğimde, tavana dört ucundan iple gerilmiş beyaz bir bez dikkatimi çekmişti. Bunu soba kurumunun başına dökülmemesi için germiş. İşte bu müşahedem, bende ilk nazarda Bedri Bey hakkındaki intibalarıma bambaşka bir yön vermişti."

"Bedri Beyle hemen ilk tecrübe çalışmalarına başladık. Temasa geçtiğim ilk bedensiz varlıktan bir türlü ayrılmak istemiyordum. Hissi bir yakınlık beni cezbediyordu. Varlık, 'benim işim burada bitti, bu vazifedeki işimiz sona erdi, muhakkak ki organizasyon içinde beraberiz ama bu işimiz burada artık bitti.' diyordu. Fakat ben gene de ondan ayrılmak istemiyordum. Bu varlık, tek bir varlıktı. Beni hazırlamakla görevliydi. Beni bir noktaya kadar alıp getirdi. Sonra üçlü bir gruba verdiler beni. Daha sonra da kitabın tebliğlerini veren 'Önder' planıyla temasa geçtim."

"Bu planla irtibatın sağlanması için, evvelkiler bir nevi hazırlık safhasıydı. Size bunun hakkında bir misal vermek üzere şunları söyleyebilirim: Başlangıçta

tahammül edemiyordum. O kadar parlak ve keskin geliyordu ki, yaklaşamıyor, temasa geçemiyordum. Alıştırma safhalarından birini anlatayım: Üzerime tıpkı füze gibi ışık demetleri geliyordu. Gözlerim kamaşıyor, sağa sola kaçıyor, kurtulmaya çalışıyordum. Bunları bayağı görüyor ve hissediyordum. Büyük bir ışık kütlesinin üzerime geldiğini hissediyordum. İşte, asıl planın kademesine yaklaşıncaya kadar, bu şekilde egzersizlerle alıştırmalar yaptım. Işıktan bir bulut gibiydi o yer. Üçlü varlık, hem bilgi yönünden beni yetiştirdi hem de o plana hazırlamış oldu."

"Celse adabına aykırı hareket ettiğim zamanlarda bana kızardı: 'Kardeşim, buraya yorgun geliyorsunuz, olmaz böyle şey!', diyordu. Haklıydı, kırk senelik bilgilerinin tamamen aksine bilgiler alıyorduk. 'Olmaz' diyor, kızıyordu. Bunun üzerine, 'plan' celseyi kesiyordu. Ama öyle enteresandı ki, ben 'Plan'ın sanki gülümsediğini hissediyordum. 'Peki', diyordu. Haftaya tekrar celseye başladığımızda, haftada bir, bazen de iki veya üç celse yapılıyordu, Bedri bey o bir hafta içinde verilen bilgileri hazmetmiş, yerine oturtmuş olarak karşımıza çıkıyordu."

Sual: Bedri Bey, düşüncelerine tamamen zıt olan bu fikirleri nasıl hazmediyordu?

"Üzerinde düşünüyordu, idrakine varıyordu. Eskileri atıp yerine yeni bilgileri koyabiliyordu. Bu kabiliyet vardı onda."

Sual: Zıt gelen fikirler temel bilgilere mi, yoksa teferruata mı taalluk ediyordu?

"Temellere! Ama, nüans farkları şeklinde. İlk bakışta tamamen tersine imiş gibi görünüyorlar."

Sual: Tersine gibi mi görünüyorlar, yoksa gerçekten tersine miydiler?

"Gibi görünüyorlar. Mesela, biz vahdet-i vücut felsefesini kabul etmiyoruz. Bu düşünceye zıt gibi görünen bazı fikirler karşısında, Bedri Bey kızar ve 'kardeşim, burada keselim' derdi. 'Yanılıyorsunuz, iyi nakledemiyorsunuz!' Fakat sonradan, söylenmiş olanlar üzerinde düşünüyor ve yerine oturtuyordu."

"Bedri Beyle birlikte geçirdiğim günler pek kısa olmuştur. Aşağı yukarı, münasebetlerimiz bir yıl sürdü. Sonra ben ayrıldım ve askere gittim. 1960 senesi Ocak ayında gitmiştim. Fakat münasebetlerimiz bu kadar kısa sürmüş olmasına rağmen, aramızda çok derin ruhi bir bağın mevcut olduğunu söyleyebilirim. Nitekim ölümüne rastlayan saatlerde başımdan geçen bir olay bunu teyit eder: Bedri beyin öldüğü gün,

ben yedek subay okulundaydım. O gece koğuşta yatıyorduk. Ben feryat etmeye başlamışım. Bağırıyorum. Uyandırıyorlar. Ama uyandığımın farkında değilim. 'Ne oldu', diye soruyorlar. Tekrar yatıyoruz. Bu defa canhıraş feryatlar atıyorum. Çocuklar yine uyandırıyorlar. Bir ara canavar düdüğü gibi acayip sesler çıkarıyorum."

"Bedri Beyi ben ancak celseler esnasında tanıdım. Münasebetlerimiz bu sınırlar içinde kaldı. Celseler bitince, 'Allahaısmarladık efendim' derdim. O da 'Güle güle kardeşim' der ve bizi yolcu ederdi, o kadar."

"Bizim öyle bir dostluğumuz yoktu. Sadece celseler dolayısıyla münasebetlerimiz oluyordu. Pek tabiidir ki, birbirimizi severdik. Hürmet ederdim. Ama bazen kızdığım da oluyordu. Onun idrakine ulaşamamış oluşum, onun bazı davranışları karşısında kızmama sebep olmaktaydı. Sonradan üzerinde düşündükçe, haklı olduğunu, kızmamın yersizliğini anlamışımdır. Celseler esnasında ters bilgiler verildiği zamanlarda da kızardı. Huzursuz olurdu. Medyumlara çatar, vazifelerini müdrik olmadan, medyumluğun gerektirdiği şekilde hareket etmediklerini söyler, tenkit ederdi."

Metin Sakik'in (1937-2012) şahitliği:

Bedri bey hakkında herhangi bir düşünce ve kanaatin - prensip olarak - açıklanmasına pek taraftar değildi. Bu düşüncesini bana şu cümlelerle açıklamıştı:

"Bedri beyin dünya üzerindeki beşeri şahsiyetinin bilinmesi bence lüzumsuzdur. Zira onun beşeri şahsiyeti çok önemsizdir. Sadece bir vazife adamı olarak kıymetlidir, o kadar."

"Bedri beyi ilk defa cemiyette gördüm ve tanıdım. 1953 Temmuzu idi. Askerlik görevimin verdiği fasıla hariç, ölümüne kadar Bedri beyle beraber oldum."

Sual: Bedri beyin, insanlığa yaptığı hizmet?

"Bıraktığı kitaptır. Bittabi o da, bu vazifesiyle sadece yukarıya vasıtalık etmekten başka ve ileri bir iş görmemiştir."

"Bedri bey, neşredilmiş eserlerinin yeniden basılmasına taraftar değildi. Son çalışmalarında ortaya çıkan tebligat kanalıyla verilmiş bilgiler muvacehesinde; tamamlanmamış bilgiler, noksanlıklar ve hatta yanlış tefsirlerin eski kitaplarında bulunabileceğini düşünmüştür. Bu sebeple yeniden basılmasının büyük bir fayda sağlayacağı kanaatinde değildi. Son çalışmalarıyla, 'düzenleyen' sıfatıyla hazırladığı kitap bütün bilgileri ihtiva etmekteydi. Bu sebeple, kendi eserlerinin yeniden

basılmasını istememiştir. Bu kitapta hepsi mevcut. Seviye diye bir şey mevzuubahis değil. Anlayan anlayacak bu kitabı. Her şey apaçık yazılmıştır burada. Görecek olan görecektir bunu! Kitap gayet açıktır. Yeter ki, insanların idrakleri gelişmiş olsun. İnsanları bu kitabı anlamaları için yetiştirmeye lüzum yoktur."

Sual: Kitabın düzenlenişiyle ilgili son devre çalışmalarının karakteri nedir?

"Bedri bey bu devrede de bir bilgi çalışması yapmıştır. Birçok medyumlarla çalışmıştır. Ama esas medyumu bir taneydi; Attila Güyer. Bu devre çalışmaları, tam hatırlayamayacağım, ama sanırım 6-7 ay kadar sürmüştür. Netice itibarıyla, bu çalışmalarında Bedri Bey sentezciydi. Esas bilgileri o tek medyumdan almış ve sentezini yapmıştır. Yani, Bedri beyin esas fonksiyonu bu bilgileri derleyip toparlama, değerlendirip sentezini yapmaktı."

Sual: Bedri beyin biyografisinde mutlaka zikredilmesi lazım geldiğine inandığınız bir hususiyeti var mıdır?

"Vazife idraki mutlaka belirtilmesi lazım gelen bir husustur. Bedri bey vazifeli bir varlıktı. Ama gerçek vazifeli bir varlık. İnsanlığa bir şeyler verebilmek için üst kademelerden gelmiş bir vazifelidir. Bedri bey, düzenlediği son kitaba isminin koyulmasına taraftar değildi. Koymamak kararındaydı. Ancak, planın direktifiyle ismini koymuştur. Esas olarak söylediği şuydu: 'Bu büyük vazife içinde benim yaptığım bir hiç mesabesindedir. Benim yaptığım şu çok cüzi bir işe karşılık kitaba ismimi koymam lüzumsuzdur.' demişti. Ancak Planın, insanların durumu yönünden bir isim konması lazım geldiğini açıklaması üzerine ve 'siz isminizi düzenleyen sıfatıyla zikrediniz' denmesi üzerine 'Düzenleyen Bedri Ruhselman' denmiştir."

Sual: Kitap insanlığın hangi cephesine hitap etmektedir?

"İnsanlığın idrakine hitap edecek. İdrakini genişletecek. Ne olduğunu, ne yapması lazım geldiğini insanlara gösterecek."

Sual: Bilgi temeline dayalı bir idrak ve moral yücelişi mi sağlayacak?

"Moral yüceliği de sağlayacaktır pek tabii. Bir istikametleniş verecektir insanlığa. Değer ölçüleri verecektir."

Sual: Yüzyıllar boyunca insanlığın uyarılması, eğitilmesi ve istikametlenmesi için idareci ruhsal planların çalışmaları mevcuttur. Bunların arasında en önemlileri semavi dinlerdir. Din kanalıyla yapılmış irşatlarla, kitabın yapacağı fonksiyon arasında bir paralellik var mıdır? Yok, eğer bir fark varsa, bunun vasıfları nelerdir?

“Bunu ben de ifade edemeyeceğim. Ama aykırılık diye bir husus mevzubahis olamaz bir kere.”

Sual: Dinlerin vazettikleri prensipler yetersiz miydi ki bu kitap insanlığın istifadesi için tertiplenmiştir?

“Bilgiler, bugünkü insanlığa hitap edecek şekilde sunulmuştur. Mühim olan budur. Bugünkü insanlığın idrakine, seviyesine hitap edecek şekilde düzenlenmiştir. Din devri kapanmıştır. Ama verilen bilgiler onların dışında değildir. Ancak, bugünün insanlığı ne şekilde bu bilgileri alabilecekse o şekilde verilmiştir.”

Sual: İnsanlığın tekâmül yolundaki yücelişinde, insanlığı eğitip yöneten aynı idareci planların yeni bir hizmeti ve yardımı olarak kabul edilebilir mi?

“Bunu bilemem tabii. Ama muhtemelen öyledir. Bunun tefrikini elbette ki, yapamayız. Muhtemelen öyledir. Ancak, *kitabı -her türlü yanlış tefsirlere mani olmak düşüncesiyle- mukaddes dini kitaplar (semavi dinler) arasında bir dördüncü kitap olarak mütalaa edemeyiz. Söylediğim gibi, din devri kapanmıştır. Her insan kendi kendisine, kendi cehit ve arzusu ile yürüyecektir. Kendi kendisine, anlayıp idrak edecek seviyeye ulaşacaktır*. İdraki açılmış olanlara, bu kitap ihtiyacını duydukları bilgileri apaçık verecektir. Biz, vazifeli üç arkadaşın vazifeleri ise, sadece kitabın en iyi bir şekilde insanlığa sunulmasını sağlamaktan ibarettir. Bizlerin durumu budur. Bu vazifenin ifası için plan bizleri seçmiştir. Kitabın çıkış zamanı ile ilgili bir şey bilmiyoruz. Ne zaman çıkacak, nasıl talimat verilecek, ne olacak, bir şey bilmiyoruz. Tamamen serbest bırakılmış gibiyiz, ama hiç de değiliz. Vazifemizi iyi bir şekilde yapabilirsek, ne mutlu bize.”

Sual: Kitabın yayınlanmasıyla ilgili vazifenin ifasında, bu işle ilgili üç vazifelinin mutlaka bir fonksiyon göreceğini düşünebilir miyiz?

“O hususta da bir garanti yok. Ama her halde bu üç şahıstan en az biri kitabın neşri faaliyetinde bulunacaktır. Belki üçü, belki ikisi, ama biri mutlaka bulunacak. O şekilde teslim edilmiştir. Ama ne var ki, o tek şahsın vazife ve fonksiyonu sadece kitabı bırakıp gitmek şeklinde de olabilir. Neşredildi deyip bırakabilir. Bu hususta hiçbir şey bilmiyoruz. İşte, Bedri Bey, böylesine devasa bir vazifenin vazifeli bir fonksiyoneri olarak dünyada yaşamıştır.”

Hüsrev Bilgioğlu'nun (1910-1985) şahitliği:

Geçirmekte olduğu ruhi bir bunalımın sarsıntıları içindeyken, tanışmak ve dertlerini dökmek ihtiyacı içinde, 1950 yılında ilk defa karşılaştığı Bedri beyden, bundan sonra bir daha ayrılmamış ve onun adeta dert ortağı olmuştur. Bedri bey hakkında yaptığı açıklamaları banda aldım. Ertesi günü bana bir mektup gönderdi. Telefonla, kendisinden izahat rica ettim; "Bedri bey hakkında konuştuklarımı kaale almayınız. Sadece bunu belirtmeniz kifayet eder." dedi. Mektupta şöyle deniyordu:

"Bedri Bey İnsanlığın ihtiyacı olan Müteal bilgiyi vermek üzere dünyamıza enmiş böyük vazifeli bir varlık idi. Bedri Bey tarafından kitabın yazılmağa başlandığı tarih. 1- 9,1958. biddıgi tarih ise 10-8,1959" (Not: H. Bilgioğlu - daha önce H. Nurlu ismini kullanmış - ermeni ve ilkokuldan ayrılma bir vatandaştır. Orijinal el yazısının aynısını kopya ettim. - M.H.A.[21]). Değerli dostumun biraz da haklı bulduğum arzusuna uyarak, açıklamalarını aynen değil de sadece bir özetini aşağıda tetkiklerinize arz ediyorum:

Sual: Bedri beyin karakteri hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Bedri beyin karakteri anlatılamaz. Ona aslında karakter de dememek lazımdır. O bir idrakti! Bundan başka bir şey söylenemez."

Sual: Bedri beyin beşeri yönden tanıtılmasını nasıl yaparsınız?

"Beşeri açıdan nesini anlatabilirim ki?"

Sual: Yani, bedenli olarak, bir insan olarak nasıl tanıyorsunuz?

"Bedri bey tarife sığmaz ki! Tevazuun da ötesinde, tevazuu üzerinde bir bedenliydi. Bundan başka bir şey söyleyemem ki."

Sual: İnsanlığa yaptığı hizmet hakkında ne söylenebilir?

"Kısaca şöyle denebilir; Bedri bey bütün bir beşeriyet üzerinde -enkarne olacaklar da buna dâhildir- büyük bir vazifeliydi. Buna ikinci bir misal verilemez."

Sual: Ne yönden vazifeliydi?

"Bilgi yönünden."

Sual: Son devre çalışmalarının karakteri nasıldı?

"Ayırmak doğru değil. Cemiyetteki faaliyetleri nasıl idiyse, aynı faaliyetlerine dışarda da devam etti. Bedri bey için cemiyet içi ve dışı diye bir mevzuu

[21] M. Haluk Akçam'ın kısaltılmışı

yoktu. Kitap çalışması da aynen olmuştur. Kitabın derlenişi kutsal bir vazifeydi. Kalbinden rahatsız olmasına rağmen gecesini gündüzüne katarak çalıştı. Bu faaliyeti dokuz ay devam etti. 1.9.1958'den 10.8.1959'a kadar" (Not: Verilen tarihe bakılırsa, yaklaşık 11,3 ay devam etmiş olmalı. - M.H.A.).

Sual: Bedri beyin biyografisinde mutlaka zikredilmesi lazım gelen sizce hangi hususdur?

"Bedri bey, dünyaya inmiş büyük vazifeli bir bedenli idi. Bunun dışında bir şey söyleyemem. Bundan başka bir şey düşünemem. Söyleyemem!"

Sual: Kendisinin bir vazifeli olarak dünyada bulunduğunu biliyor muydu?

"Kitap tebliğ olunduğu andan itibaren verildi, tamamen açıklandı."

Sual: Kitabı, kitabî dinler kademesinde bir dördüncü kitap olarak vasıflandırabilir miyiz?

"Hayır."

Sual: Ne bakımdan hayır denebilir buna?

"Çünkü bilgidir kitap! Diğer kitaplarda tarihler, izahlar, semboller var. Hâlbuki bu kitapta bilgiden başka bir şey yok. Tamamile saf bilgi! İşte bu sebeple o kategoriden mütalaa edilemez."

"Ölümü 16.2.1960 perşembe günüdür. 18.2.1960 cumartesi günü defnedildi. Düzenlediği kitap, ölümünden altı ay evvel tamamlandı. Kitabın, medyum (Attila Güyer) aracılığıyla tebliğine 1.9.1958'de başlandı. 10.8.1959'da tamamlanarak vazifeli üç arkadaşa teslim edildi. Kitap, tek medyum ile verilmiştir. Evvelki çalışmalarında iştirak eden medyumlar ve alınan tebliğlerin kitapla hiçbir ilgisi yoktur. Bedri bey kitabın düzenlenişinde anlaşılamayan noktaları celsede sualler tarzında vazeder ve açıklamalara göre hareket ederdi."

"*Bir defasında 'Allah' kelimesinin mutlaka kelime olarak zikredilmesi zaruretini hissetmiş ve bu kelimeyi kullanıp kullanmamakta tereddüde düşmüştü. Celsede bu hususdaki düşüncelerini açıkladı. Aldığı cevap mealen şöyleydi; 'O kelimeyi tam o yerde, sadece bir defaya mahsus olmak üzere kullanabilirsiniz. Böylece onun tekliği de tek yerde kelime olarak zikredilmiş olmasıyla anlatılmış olacaktır.'*

Gerçekten de, kitapta sadece bir tek yerde 'Allah' kelimesi geçmektedir[22]. Kitabın tebliği esnasında sual sormak ihtiyacı doğduğunda, tebliğe o noktada ara verilmekte, sual izah edildikten sonra bırakılmış olan noktadan devam edilmekteydi."

"Bedri Beye küre üzerinde kıyamet tatbikatı yaptırıldı. Yedi celse sürdü. Bazı tashihler yapıldı. Kıyamet, dünya mihverinin 23,5 derecelik meyli değişmeden, eksenin istikameti değişmekle vuku bulacak ve dört günde sular her yeri kaplayacak. Bu arada, üç-beş kişi maya olarak kalacak. Keza, nebat ve hayvanlardan da birer çift. Tıpkı Nuh tufanı gibi. Kalan insanlarda şuur kalmayacak. Saç-sakal uzamış, örtünme bilmeyen bir iptidailikten başlayacaklar. Dünya nüfusu yedi milyar olunca bu işler olacak ve bu işi bizzat Bedri Bey yapacak. Zira onun mensubu bulunduğu "*Biz*" *Planı* mensupları bu işi teker teker yapmak mecburiyetindedirler. Bittabi, kitap bu olaydan çok çok evvel çıkmış olacak. Ancak üç-dört enkarnasyon sonra bu kıyametin vukuu muhtemeldir. 'Biz' Planı, kâinatları idare eden, dünyayı var eden bir Plandır."

"Bedri bey, kitabın düzenleme çalışmasında, celse esnasında sualler de sormuştur. Tebliğe o noktada ara verilmekte, izah edildikten sonra bırakılan noktadan devam edilmekteydi. Bir yerinde, Bedri bey Allah kelimesini kullanıp kullanmamakta tereddüt ediyordu. Plana bunu sordu: 'Kalemimi yürütemiyorum', dedi. Plan da, 'tam o yere bir defaya mahsus olmak üzere o kelimeyi koyabilirsiniz. Böylece, tek oluşu da anlaşılmış olacaktır', dedi. Gerçekten de, kitapta bir yerde bir tek defa Allah kelimesi geçmektedir."[23]

Refet Kayserilioğlu'nun (1922-2004) şahitliği:

Bedri beyi 1949'da tanımış, 1954'den sonra birlikte çalışmışlar.

"Fiilen çalışmalara iştirakim ise 1954'e rastlar. O sıralarda cemiyette dersler veriliyordu. Hipnotizma denemeleri de yapılıyordu. Süjelerden birisi Metin Sakik'di. Sonraları bu çalışmalar cazibesini kaybetti, monoton olmaya başladı, takip edenlere bir şeyler vermez oldu. Sonra, Bedri Bey bu çalışmaları kısıtladı. Daha sonraları da cemiyet çalışmalarıyla ilgisini azalttı. Nihayet, istifa etti. Sonra, benim medyumluğum başladı. 'Meşale' isimli bir varlıkla temas kuruldu. O sıralarda Bedri Bey bir ümitsizlik

[22] Bu ifadeler de "Allah" ile "Aslî Prensip"in aynı varlık olmadığını göstermektedir. Çünkü "Aslî Prensip" kitapta birçok yerde geçmektedir. (Bir madalyonun iki yüzü, aynı varlığın iki vechesi - Zahir/Batın - gibi düşünülebilir. TYN).

[23] **Bkz**. Dipnot 22.

devresindeydi. Bedri Bey bu devre esnasında bizlere bilgi vermiyordu. ‘Meşale’nin celseleri, haftada bir yapılmak üzere, iki yıl kadar sürdü ve yüz küsur celse teşkil etti. Sonra, Mehmet Fahri Öğretici’nin celseleri başladı. Bir süre Hikmet Omay’la çalışmalar yaptı. En sonunda da Attila Güyer’in medyumluğu ile ‘Önder’ planının celseleri yapıldı. Ve malum kitabı tamamladı.”

Hikmet Omay’ın (1919-Bilinmiyor) şahitliği:

Bedri beyi ilk defa 1946-47 senesinde tanımış.

“Ben bazen, bu adam bana nasıl inanıyor, diye çok düşünmüşümdür. Yazıyorum, ama bütün bu yazıp söylediklerim hakikaten ruh âleminden mi geliyor, yoksa ben de bir şeyler katıyor veya hepsi benden mi çıkıyor, diye düşünmüşümdür.”

Hidayet Ruhselman’ın (1904-?) şahitliği:

Bedri beyin kız kardeşidir.

“Medyumlar vasıtasıyla alınan bazı tebliğlerde, ‘senin vazifen bittikten sonra bu âlemde artık işin kalmayacak, ondan sonra geleceksin’ denmişti.”

EK 7: PARAPSİKOLOJİ ALANINDA EĞİTİM VEREN ÜNİVERSİTELER

Parapsikoloji alanında araştırma, lisans, lisansüstü ve doktora düzeyinde eğitim veren üniversiteler:

1) Stanford Üniversitesi (California-ABD)

2) Princeton Üniversitesi (New Jersey-ABD)

3) Harvard Üniversitesi (Boston-ABD)

4) Duke Üniversitesi (Kuzey Carolina-ABD)

5) Arizona Üniversitesi (Arizona-ABD)

6) Columbia Üniversitesi (New York-ABD)

7) Virginia Üniversitesi (Virginia-ABD)

7) Edinburgh Üniversitesi (Edinburgh-İskoçya)

8) Goldsmiths Üniversitesi (Londra-İngiltere)

9) Northampton Üniversitesi (Northamton-İngiltere)

10) Hertfordshire Üniversitesi (Hertfordshire-İngiltere)

11) Liverpool Hope Üniversitesi (Liverpool-İngiltere)

12) Liverpool John Moores Üniversitesi (Liverpool-İngiltere)

12) Freiburg Üniversitesi (Freiburg-Almanya)

13) Adelaide Üniversitesi (Adelaide-Avustralya)

14) Utrecht Üniversitesi (Utrecht- Hollanda)

15) Amsterdam Üniversitesi (Amsterdam-Hollanda)

15) Moskova Devlet Üniversitesi (Moskova-Rusya)

16) Lund Üniversitesi (Lund-İsveç)

EK 8: FERİDUN TEPEKÖY'ÜN NOTLARI[24]

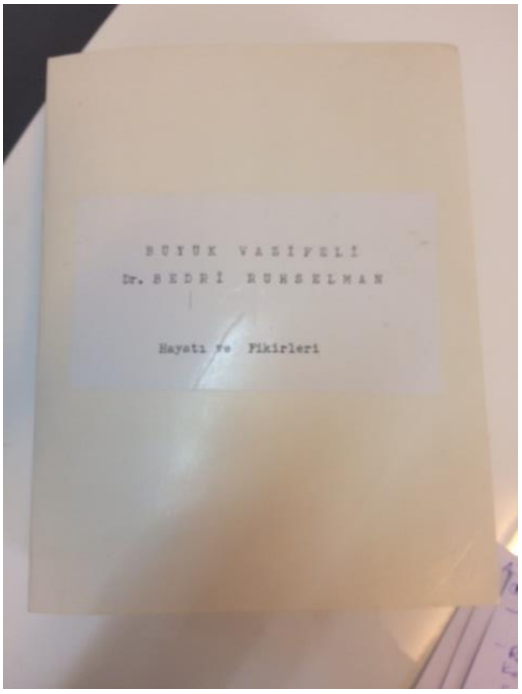

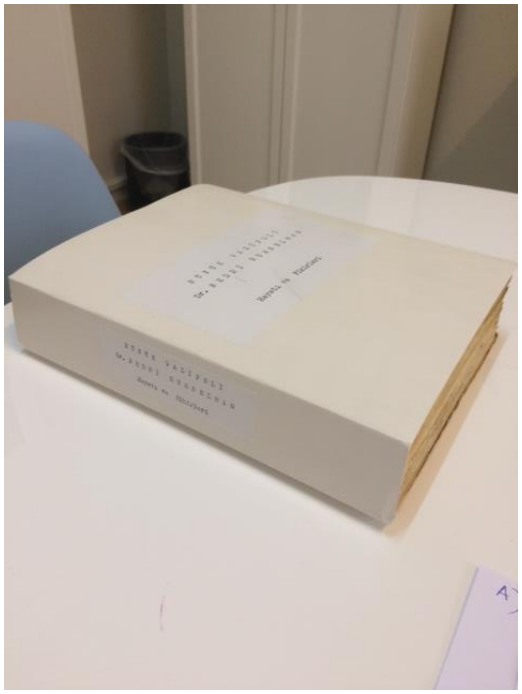

[24] Bu notlar, Feridun Tepeköy'ün (1920-1989) el yazısı ile hazırladığı henüz yayınlanmamış 608 (611) sayfalık *Büyük Vazifeli Dr. Bedri Ruhselman* adlı dokümanından alınmıştır. MTİAD ve BİLYAY arşivinden temin edilmiştir.

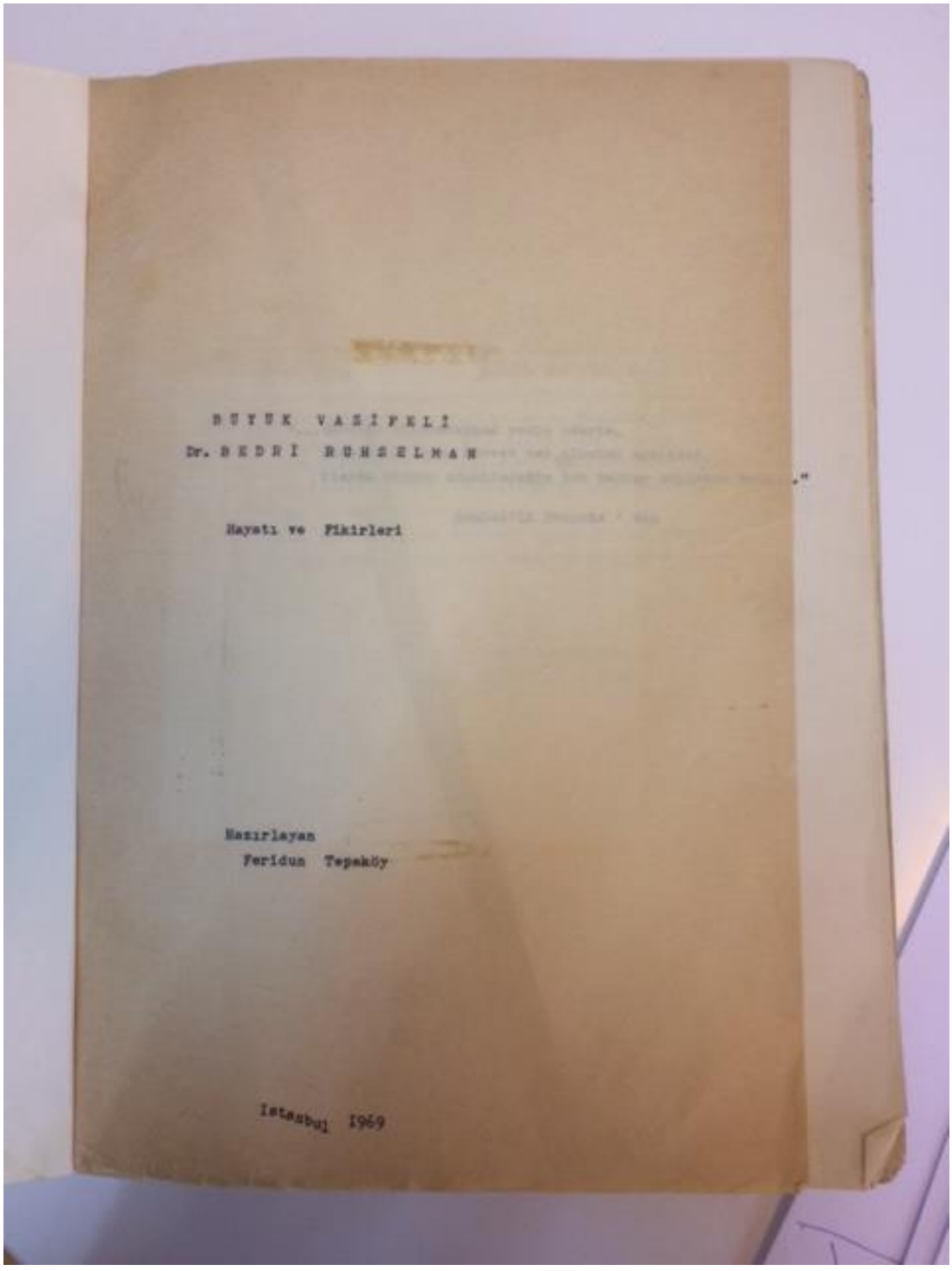

BÜYÜK VAZİFELİ

Dr. BEDRİ RUHŞELMAN

Hayatı ve Fikirleri

Hazırlayan

Feridun Tepaköy

İstanbul 1969

İÇİNDEKİLER

Sayfa 1-3 Giriş (Birkaç Söz, Takdim, Ön Söz)

***

Sayfa 4-28 Birinci Bölüm (Kısım 1; A, B, C, D)

Sayfa 29-60 Birinci Bölüm (Kısım 2)

Sayfa 61-63 Birinci Bölüm (Kısım 3)

Sayfa 64-74 Birinci Bölüm (Kısım 4)

Sayfa 75-78 Birinci Bölüm (Kısım 5)

***

Sayfa 79-143 İkinci Bölüm (Kısım 1)

Sayfa 144 İkinci Bölüm (Kısım 2)

Sayfa 145-153 İkinci Bölüm (Kısım 3)

Sayfa 154-163 İkinci Bölüm (Kısım 4)

***

Sayfa 164-298 Üçüncü Bölüm (Kısım 1)

Sayfa 299-308 Üçüncü Bölüm (Kısım 2)

Sayfa 309-327 Üçüncü Bölüm (Kısım 3)

Sayfa 328-411 Üçüncü Bölüm (Kısım 4)

Sayfa 412-426 Üçüncü Bölüm (Kısım 5)

Sayfa 426-467 Üçüncü Bölüm (Kısım 6)

***

Sayfa 468-573 Dördüncü Bölüm

***

Sayfa 574-579 Beşinci Bölüm (Kısım 1)

Sayfa 580-592 Beşinci Bölüm (Kısım 2)

Sayfa 593-610 Beşinci Bölüm (Kısım 3)

***

Sayfa 611 Bitirirken

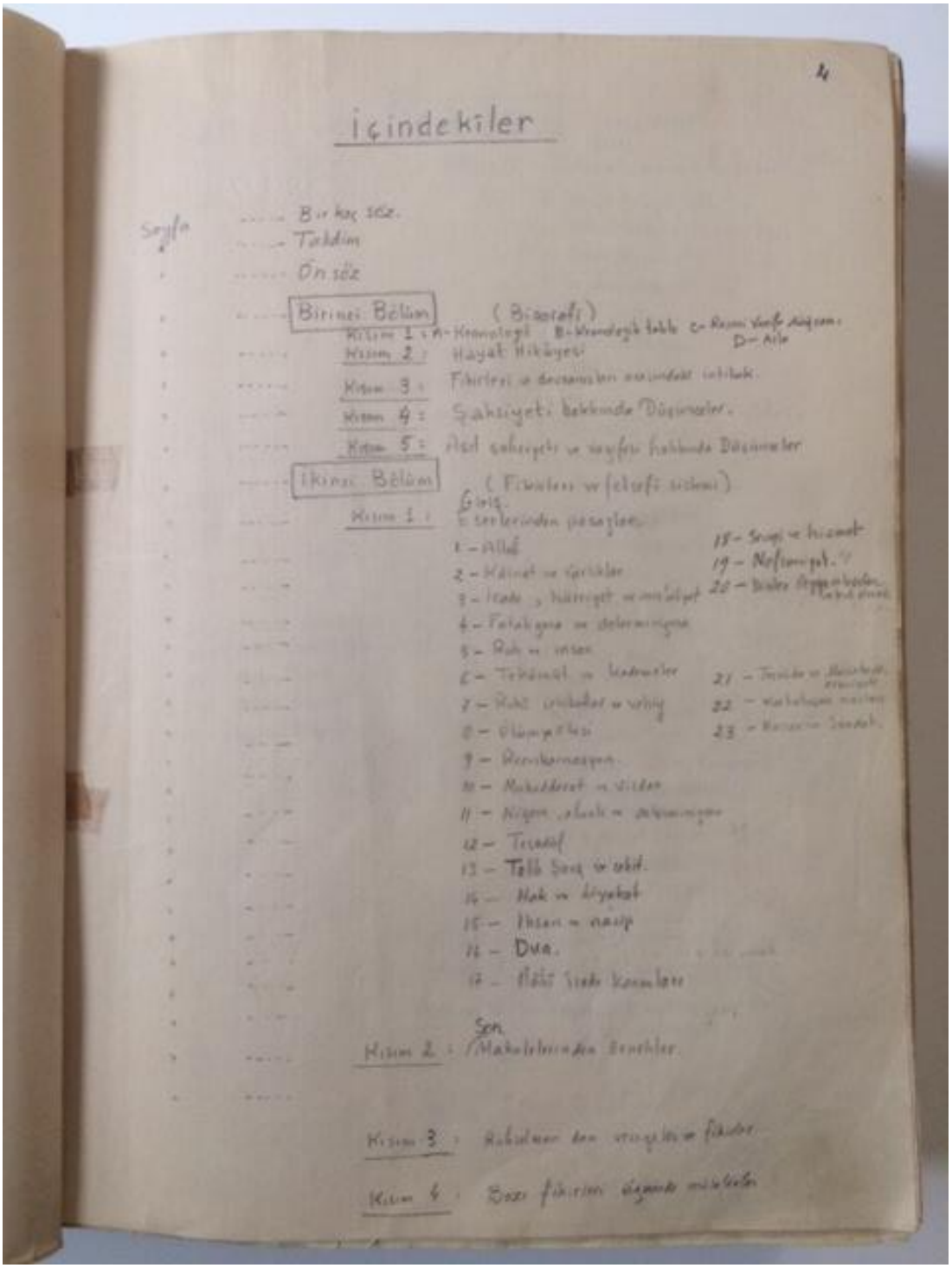

4

İçindekiler

Sayfa ..... Bir kaç söz.
..... Takdim
..... Ön söz
..... Birinci Bölüm (Biografi)
Kısım 1 : A- Kronoloji B- Kronolojik tablo C- Resmi Vesiqe düşüncesi D- Aile
Kısım 2 : Hayat Hikâyesi
Kısım 3 : Fikirleri ve devrimlerin arasındaki intibak.
Kısım 4 : Şahsiyeti hakkında Düşünceler.
Kısım 5 : Asıl şahsiyeti ve vasıfesi hakkında Düşünceler
..... İkinci Bölüm (Fikirleri ve felsefi sistemi)
Kısım 1 : Giriş. Eserlerinden pasajlar.
1 – Allah
2 – Kâinat ve varlıklar
3 – İsade, hürriyet ve mesuliyet
4 – Fatalizma ve determinizma
5 – Ruh ve insan
6 – Tekâmül ve kadameler
7 – Ruhî irtibatlar ve vahiy
8 – Ölümyâtesi
9 – Rezikarnasyon
10 – Mukadderat ve vicdan
11 – Nizam, ahlak ve determinizma
12 – Tesadüf
13 – Talib Şevq ve sebit.
14 – Hak ve tiyakat
15 – İhsan ve nasip
16 – Dua.
17 – Ilâhî İsade konuları
18 – Sevgi ve hizmet
19 – Nefsiniyet.
20 – Dinler [illegible]
21 – [illegible]
22 – [illegible]
23 – [illegible]
Kısım 2 : Son Makalelerinden örnekler.
Kısım 3 : Rahsalman dan vesiqeler ve fikirler
Kısım 4 : Bazı fikirleri [illegible]

Sayfa 4

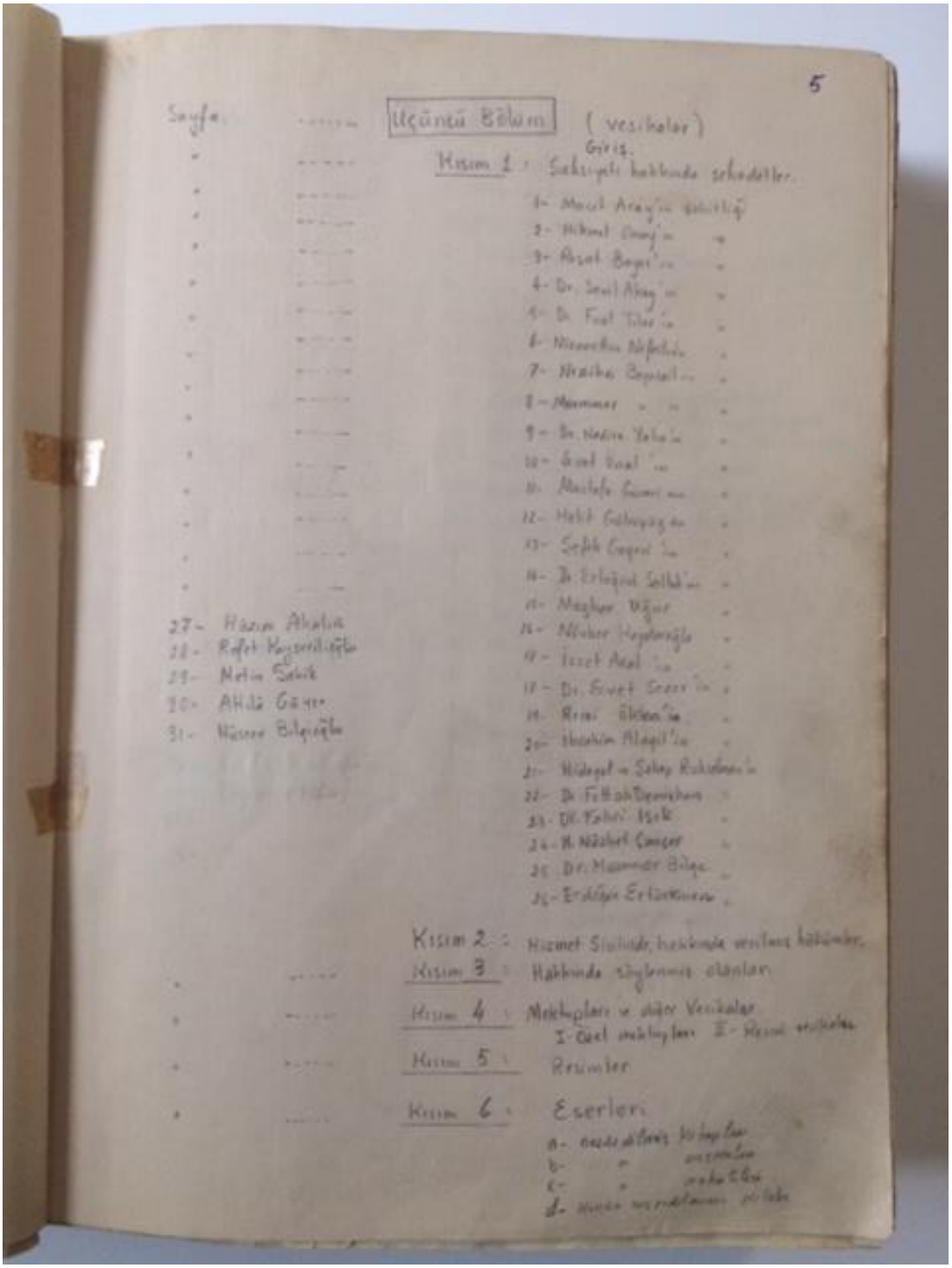
5
Sayfa
Üçüncü Bölüm
(vesikalar)
Giriş.
Kısım 1 : Şahsiyeti hakkında şahadetler.
Kısım 2 :
Kısım 3 :
Kısım 4 :
Kısım 5 :
Kısım 6 :
Eserleri

Sayfa 5

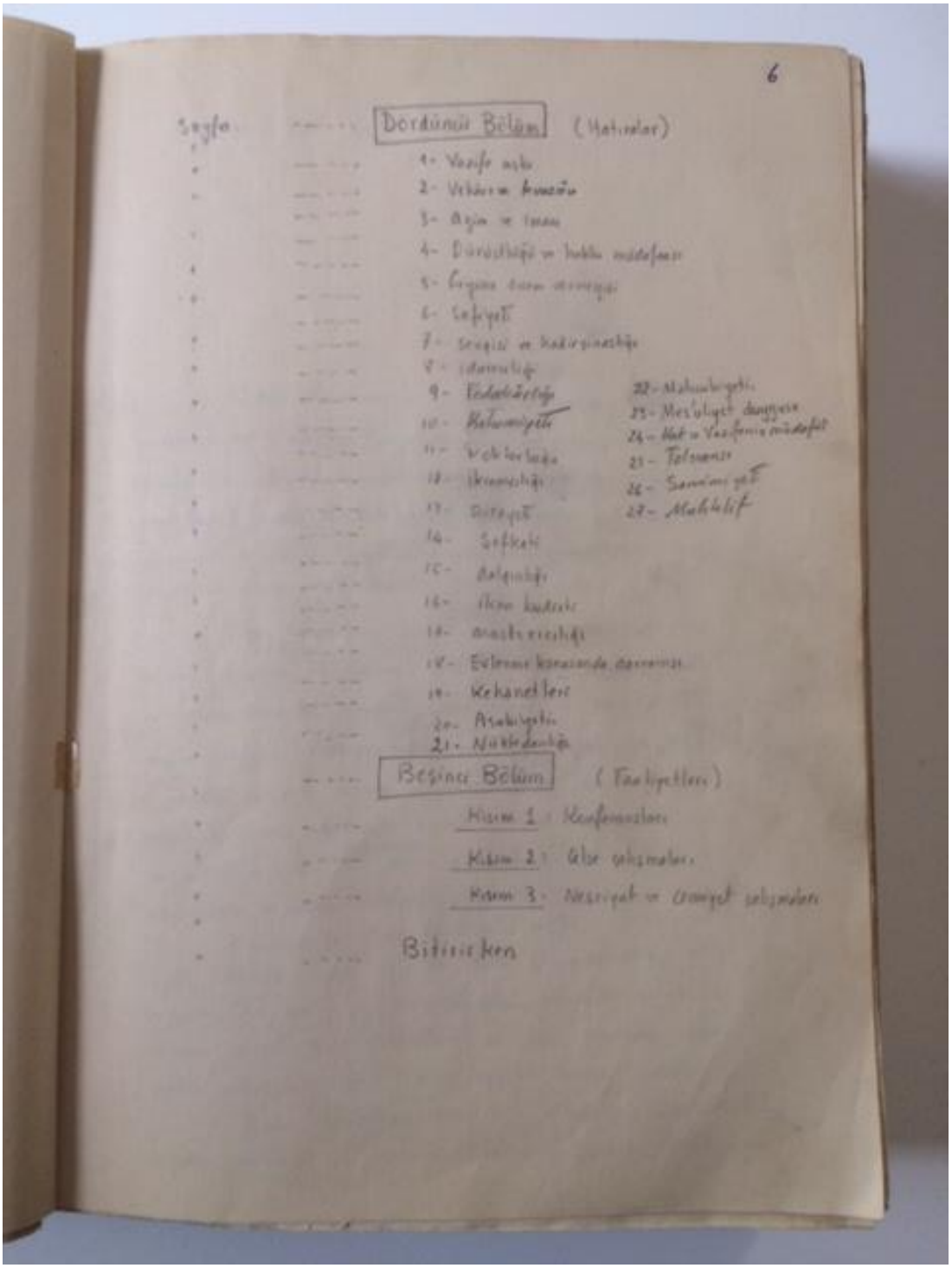
6
Sayfa
Dördüncü Bölüm (Hatıralar)
1- Vazife aşkı
2- Vekâlet hizmetleri
3- Aşçı ve hanım
4- Dürüstlüğü ve halkla münasebetleri
5- Çiçekçi dükkanı açmağa
6- Sofiyet
7- Sevgisi ve kadirşinaslığı
8- idarecilik
9- Fedakârlığı
10- Muhterimiyeti
11- Vekâlet'teki
12- Ikramiyeleri
13- Disiplin
14- Şefkati
15- Dalgınlığı
16- Ihtira kudreti
17- Amele severliği
18- Evlenme hususunda düşünceleri
19- Kahramanlıkları
20- Arabuluculuğu
21- Nükteciliği
22- Mahcubiyeti
23- Mes'uliyet duygusu
24- Hak ve Vazife münasebeti
25- Tahammül
26- Samimiyeti
27- Muhalifleri
Beşinci Bölüm (Faaliyetleri)
Kısım 1: Konferansları
Kısım 2: Gibi çalışmaları
Kısım 3: Neşriyat ve cemiyet çalışmaları
Bitirirken

Sayfa 6

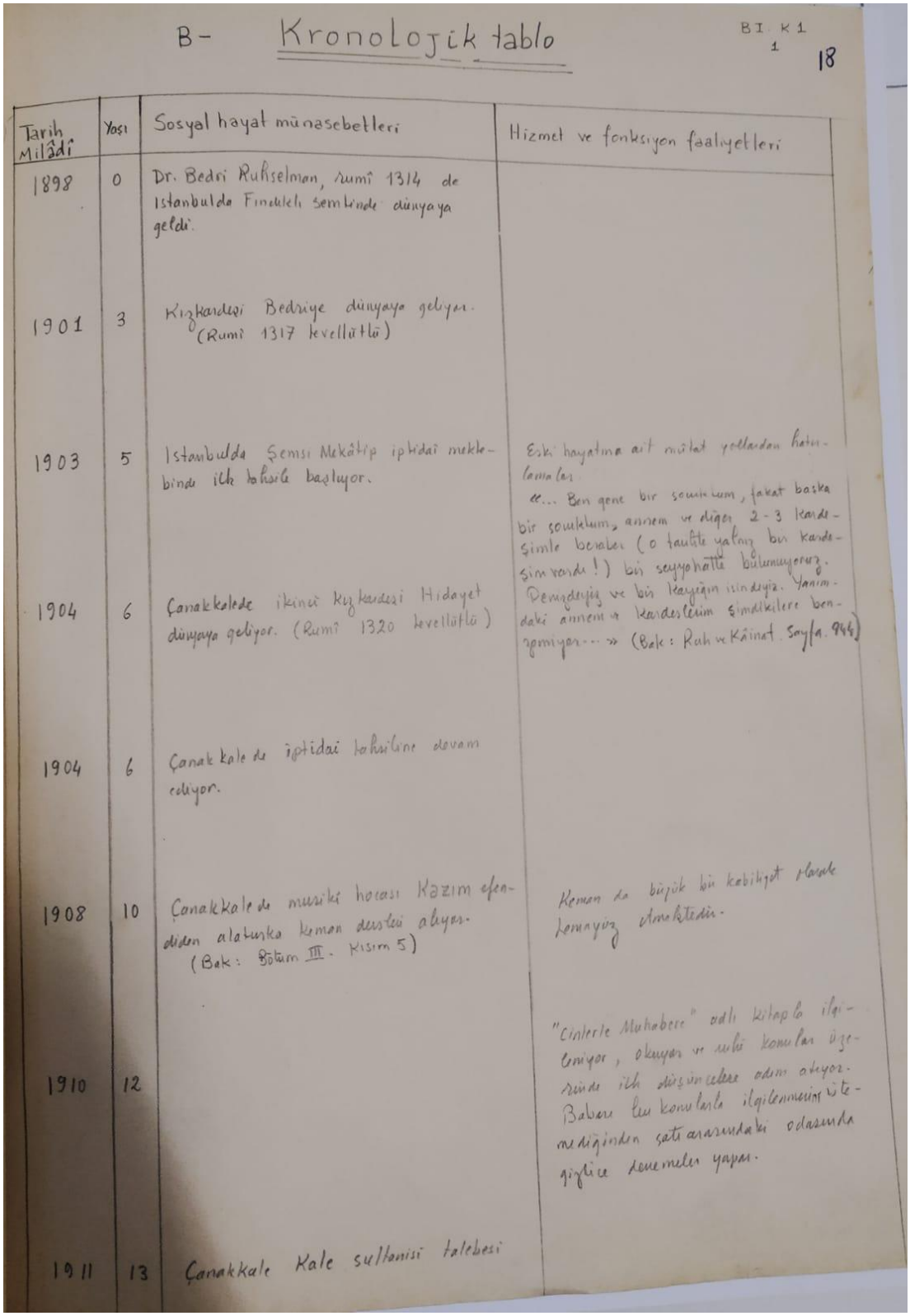

B- Kronolojik tablo

BI K1
1

18

Tarih Milâdî	Yaşı	Sosyal hayat münasebetleri	Hizmet ve fonksiyon faaliyetleri
1898	0	Dr. Bedri Ruhselman, rumî 1314 de İstanbulda Fındıklı semtinde dünyaya geldi.	
1901	3	Kızkardeşi Bedriye dünyaya geliyor. (Rumî 1317 tevellütlü)	
1903	5	İstanbulda Şemsi Mekâtip iptidaî mektebinde ilk tahsile başlıyor.	Eski hayatına ait mütat yollardan hatırlamalar. «... Ben gene bir sonuktum, fakat başka bir sonuktum, annem ve diğer 2-3 kardeşimle beraber (o tarihte yalnız bir kardeşim vardı!) bir seyyahatte bulunuyoruz. Denizdeyiz ve bir kayığın isindeyiz. Yanımdaki annem ve kardeslerim şimdikilere benzemiyor...» (Bak: Ruh ve Kâinat. Sayfa. 944)
1904	6	Çanakkalede ikinci kızkardeşi Hidayet dünyaya geliyor. (Rumî 1320 tevellütlü)	
1904	6	Çanakkalede iptidaî tahsiline devam ediyor.	
1908	10	Çanakkalede musiki hocası Kazım efendiden alaturka keman dersleri alıyor. (Bak: Bölüm III. Kısım 5)	Keman da büyük bir kabiliyet olarak tanınıyız etmektedir.
1910	12		"Cinlerle Muhabere" adlı kitapla ilgileniyor, okuyor ve ruhî konular üzerinde ilk düşüncelere adım atıyor. Babası bu konularla ilgilenmesini istemediğinden çatı arasındaki odasında gizlice denemeler yapar.
1911	13	Çanakkale Kale sultanisi talebesi	

Sayfa 18

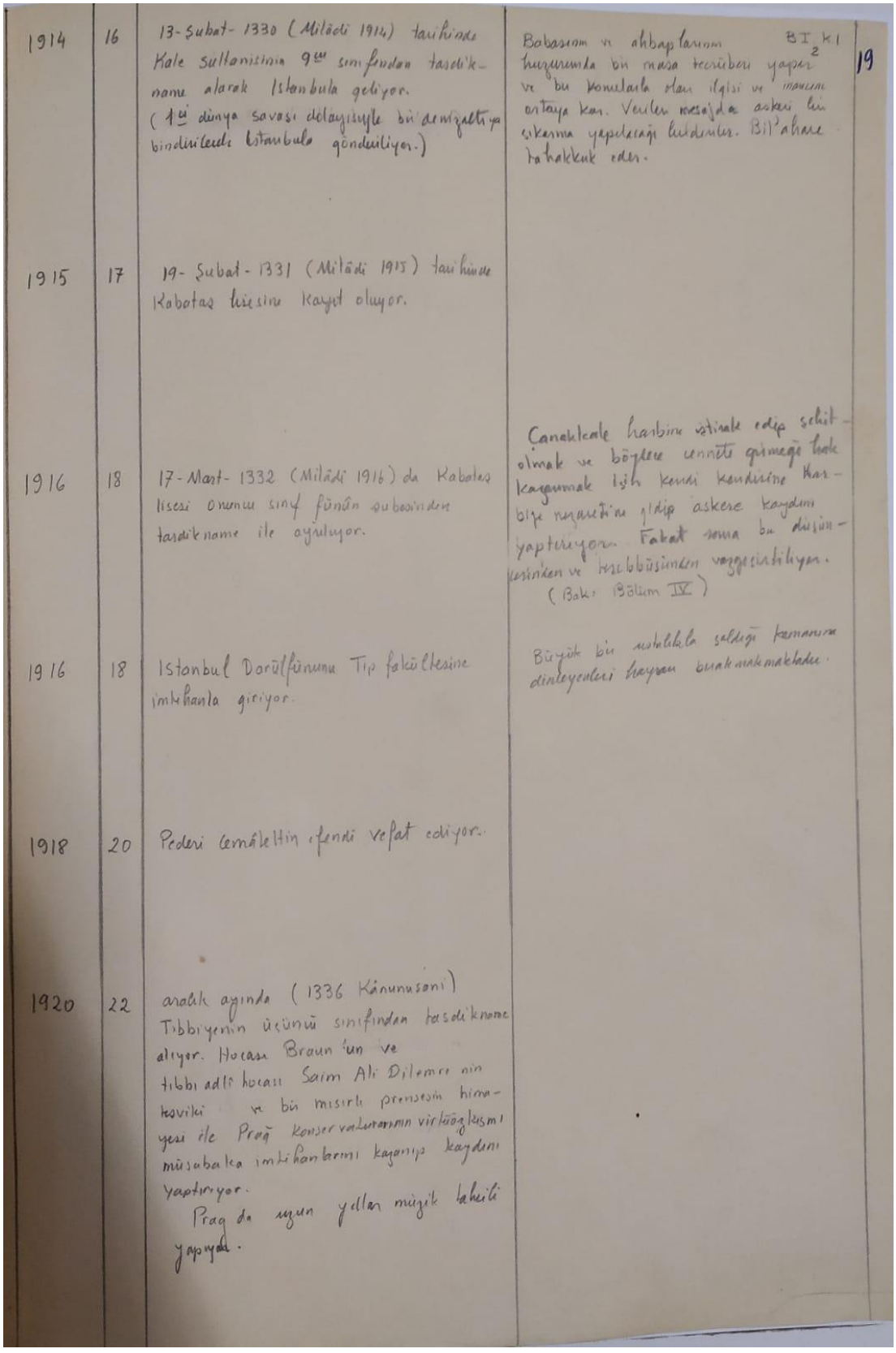

1914	16	13-Şubat-1330 (Milâdi 1914) tarihinde Kale sultanisinin 9cu sınıfından tasdikname alarak İstanbula geliyor. (1ci dünya savaşı dolayısıyle bir denizaltıya bindirilerek İstanbula gönderiliyor.)	Babasının ve ahbaplarının BI₂ K1 huzurunda bir masa tecrübeli yapar ve bu konularla olan ilgisi ve inancını ortaya kar. Verilen mesajda askeri bir sıkarma yapılacağı kuldurulur. Bil'ahare tahakkuk eder.	19
1915	17	19-Şubat-1331 (Milâdi 1915) tarihinde Kabataş lisesine kayıt oluyor.		
1916	18	17-Mart-1332 (Milâdi 1916) da Kabataş lisesi onuncu sınıf fünûn şubesinden tasdikname ile ayrılıyor.	Çanakkale harbine iştirak edip şehit olmak ve böylece cennete girmeğe hak kazanmak işin kendi kendisine harbiye nezaretine gidip askere kaydını yaptırıyor. Fakat sonra bu düşüncesinden ve tesebbüsünden vazgeçirtiliyor. (Bak: Bölüm IV)	
1916	18	İstanbul Darülfünunu Tıp fakültesine imtihanla giriyor.	Büyük bir ustalıkla saldığı kamanına dinleyenleri hayran bırakmakmaktadır.	
1918	20	Pederi Cemâleltin efendi vefat ediyor.		
1920	22	aralık ayında (1336 Kânunusani) Tıbbiyenin üçüncü sınıfından tasdikname alıyor. Hocası Braun'un ve tıbbı adlî hocası Saim Ali Dilemre nin tesviki ve bir mısırlı prensesin himayesi ile Prağ konservatuarının virtüözlüsmi müsabaka imtihanlarını kazanıp kaydını yaptırıyor. Prag da uzun yıllar müzik tahsili yapıyor.		

Sayfa 19

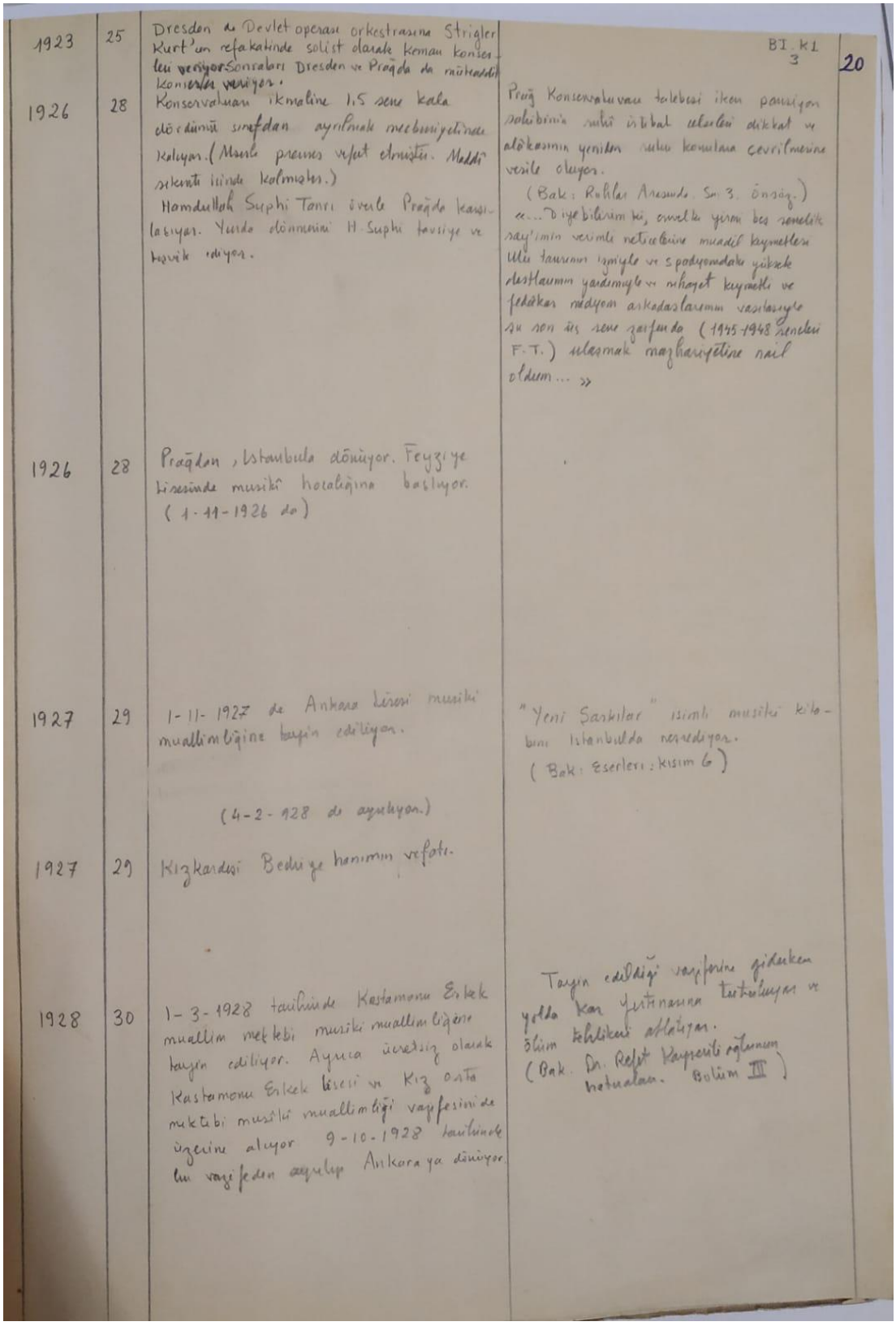

1923	25	Dresden de Devlet operası orkestrasına Strigler Kurt'un refakatinde solist olarak keman konserleri veriyor. Sonraları Dresden ve Prağda da münferit konserler veriyor.	BI. kI 3 — 20
1926	28	Konservatuarı ikmaline 1.5 sene kala ekâdemik sınıftan ayrılmak mecburiyetinde kalıyor. (Maalê pişmân reftet etmişler. Maddî sıkıntı içinde kalmıştır.) Hamdullah Suphi Tanrıöver'le Prağda karşılaşıyor. Yurda dönmesini H. Suphi tavsiye ve teşvik ediyor.	Prağ Konservatuvarı talebesi iken pianiyon sahibinin ruhî istibdat ve alâkasının yerine ruhu konulara çevrilmesine vesile oluyor. (Bak: Ruhlar Arasında. Sn. 3. önsöz.) «... Diyebilirim ki, emekle yarım beş senelik sa'yimin verimli neticelerine müessir kıymetleri Ulu Tanrının izniyle ve şapkamdaki yüksek dostlarımın yardımıyle ve nihayet kıymetli ve fedakâr rehberim arkadaşlarımın vesilesiyle şu son üç sene zarfında (1945-1948 senelerini F.T.) ulaşmak mazhariyetine nail oldum ... »
1926	28	Prağdan, İstanbula dönüyor. Feyziye lisesinde musikî hocalığına başlıyor. (1-11-1926 da)	
1927	29	1-11-1927 de Ankara lisesi musiki muallimliğine tayin ediliyor. (4-2-928 de ayrılıyor.)	"Yeni Şarkılar" isimli musiki kitabını İstanbulda neşrediyor. (Bak: Eserleri: kısım 6)
1927	29	Kızkardeşi Bediye hanımın vefatı.	
1928	30	1-3-1928 tarihinde Kastamonu Erkek muallim mektebi musiki muallimliğine tayin ediliyor. Ayrıca ücretsiz olarak Kastamonu Erkek lisesi ve Kız orta mektebi musiki muallimliği vazifesini de üzerine alıyor. 9-10-1928 tarihinde bu vazifeden ayrılıp Ankaraya dönüyor.	Tayin edildiği vazifesine giderken yolda kan yutmasına tutuluyor ve ölüm tehlikesi atlatıyor. (Bak. Dr. Refet Kapçeli oğlunun notaları. Bölüm III)

Sayfa 20

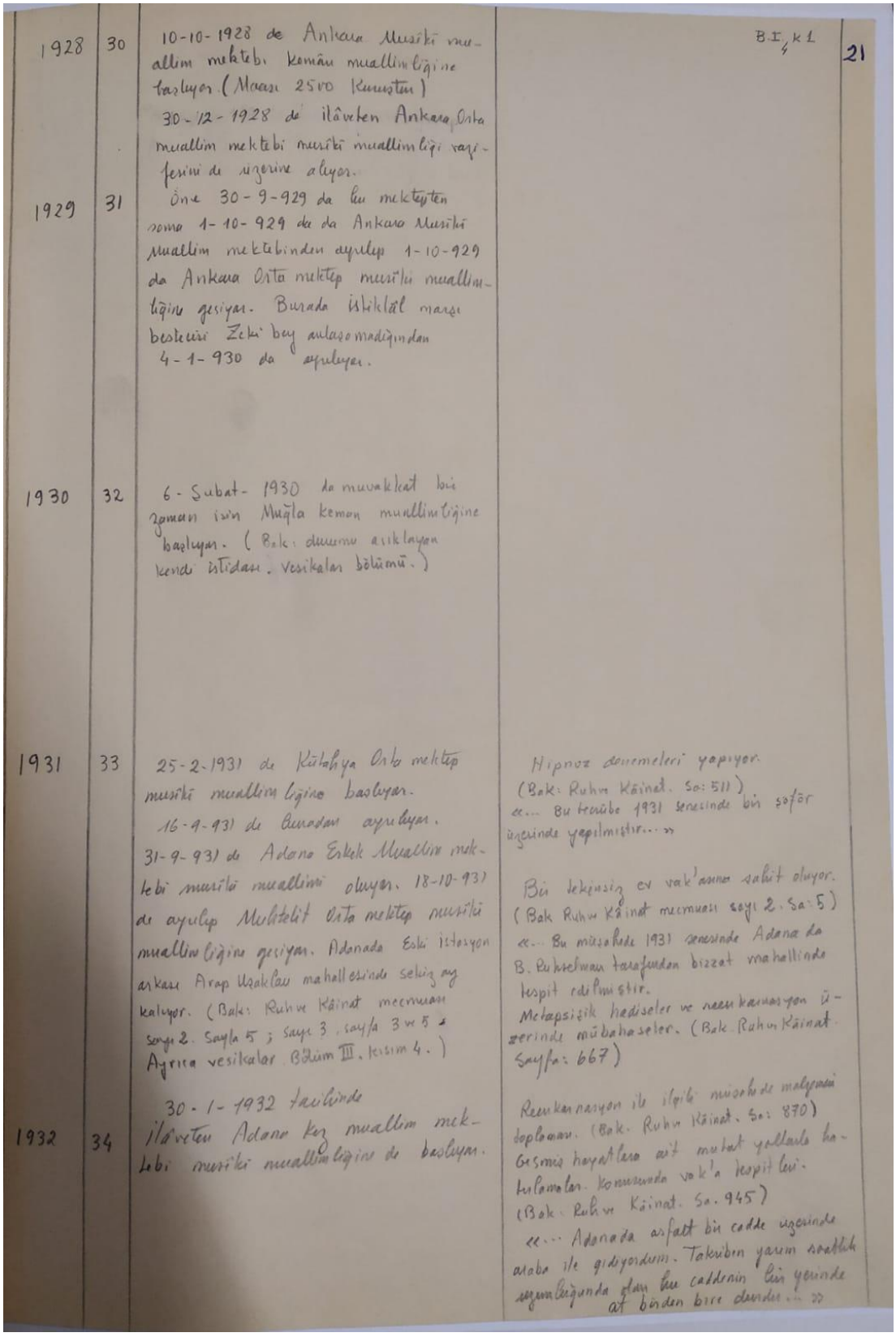

B.I.k 1 21

1928	30	10-10-1928 de Ankara Musiki muallim mektebi keman muallimliğine başlıyor. (Maaşı 2500 Kuruştur) 30-12-1928 de ilâveten Ankara Orta muallim mektebi musiki muallimliği vazifesini de üzerine alıyor.	
1929	31	Önce 30-9-929 da bu mektepten sonra 1-10-929 da da Ankara Musiki muallim mektebinden ayrılıp 1-10-929 da Ankara Orta mektep musiki muallimliğine geçiyor. Burada İstiklâl marşı bestecisi Zeki bey anlaşamadığından 4-1-930 da ayrılıyor.	
1930	32	6-Şubat-1930 da muvakkat bir zaman için Muğla keman muallimliğine başlıyor. (Bak: durumu arıklayan kendi istidası. Vesikalar bölümü.)	
1931	33	25-2-1931 de Kütahya Orta mektep musiki muallimliğine başlıyor. 16-9-931 de buradan ayrılıyor. 31-9-931 de Adana Erkek Muallim mektebi musiki muallimi oluyor. 18-10-931 de ayrılıp Muhtelit Orta mektep musiki muallimliğine geçiyor. Adanada Eski İstasyon arkası Arap Uşaklar mahallesinde sekiz ay kalıyor. (Bak: Ruhve Kâinat mecmuası sayı 2. Sayfa 5; sayı 3, sayfa 3 ve 5 Ayrıca vesikalar Bölüm III. kısım 4.)	Hipnoz denemeleri yapıyor. (Bak: Ruhve Kâinat. Sa: 511) «... Bu tecrübe 1931 senesinde bir şoför üzerinde yapılmıştır...» Bir tekinsiz ev vak'asına şahit oluyor. (Bak Ruhve Kâinat mecmuası sayı 2. Sa: 5) «... Bu müşahede 1931 senesinde Adana da B. Ruhselman tarafından bizzat mahallinde tespit edilmiştir. Metapsişik hadiseler ve reenkarnasyon üzerinde mübahaseler. (Bak Ruhve Kâinat Sayfa: 667)
1932	34	30-1-1932 tarihinde İlâveten Adana kız muallim mektebi musiki muallimliğine de başlıyor.	Reenkarnasyon ile ilgili müşahede malzemesi toplaması. (Bak. Ruhve Kâinat. Sa: 870) Geçmiş hayatlara ait mutat yollarla hatırlamalar. Konusunda vak'a tespitleri. (Bak. Ruhve Kâinat. Sa. 945) «... Adanada asfalt bir cadde üzerinde araba ile gidiyordum. Takriben yarım saatlik uzunluğunda olan bu caddenin bir yerinde at birden bire durdu...»

Sayfa 21

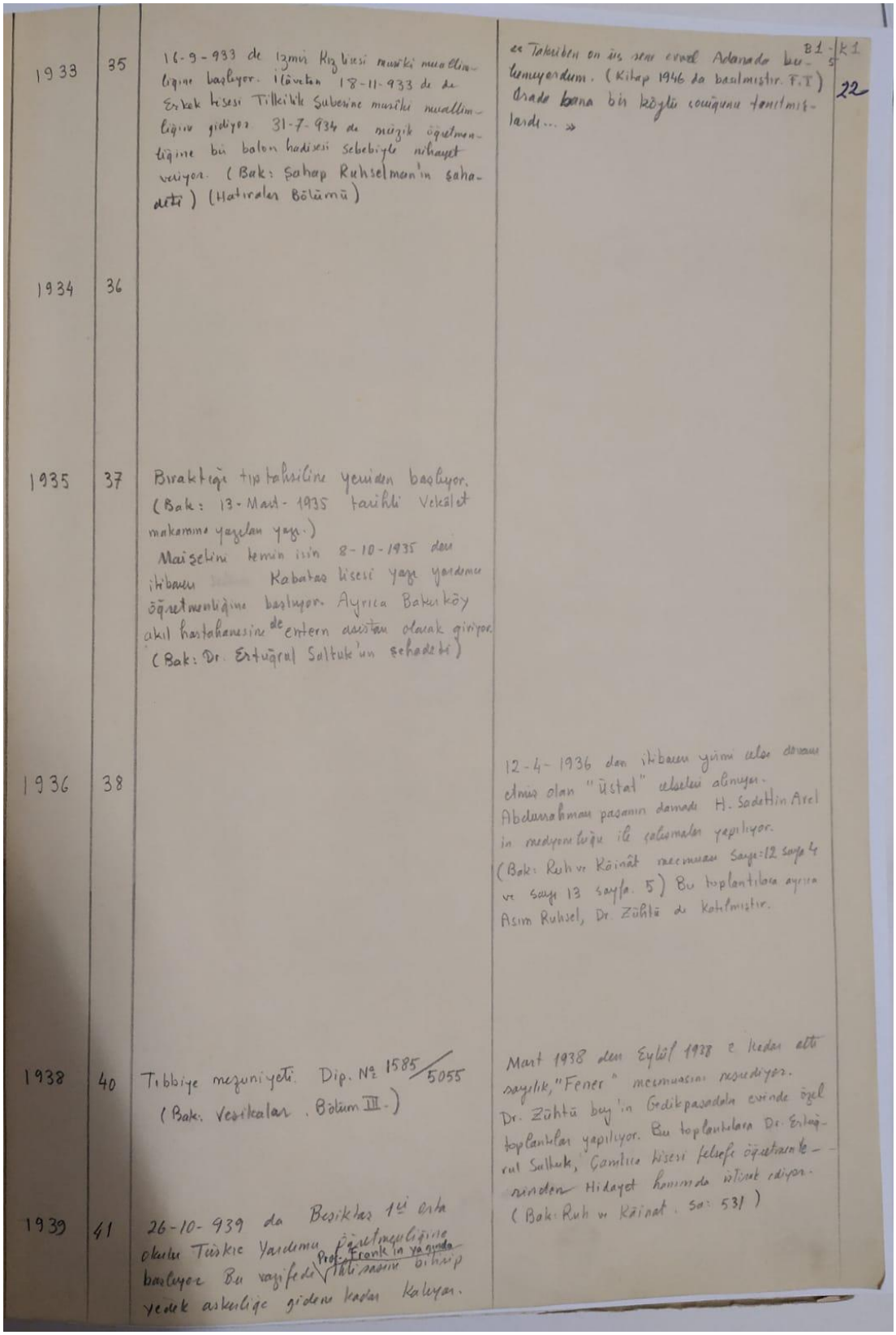

1933	35	16-9-933 de İzmir Kız lisesi musiki muallimliğine başlıyor. İlâveten 18-11-933 de de Erkek lisesi Tilkilik Şubesine musiki muallimliğine gidiyor. 31-7-934 de müzik öğretmenliğine bir balon hadisesi sebebiyle nihayet veriyor. (Bak: Şahap Ruhselman'ın şahadeti) (Hatıralar Bölümü)	« Takriben on üç sene evvel Adanada bulunuyordum. (Kitap 1946 da basılmıştır. F.I) Orada bana bir köylü çocuğunu tanıtmışlardı... »	B1-5 k1 22
1934	36			
1935	37	Bıraktığı tıp tahsiline yeniden başlıyor. (Bak: 13-Mart-1935 tarihli Vekâlet makamına yazılan yazı.) Maişetini temin isin 8-10-1935 den itibaren Kabataş lisesi yazı yardımcı öğretmenliğine başlıyor. Ayrıca Bakırköy akıl hastahanesine de entern asistan olarak giriyor. (Bak: Dr. Ertuğrul Saltuk'un şehadeti)		
1936	38		12-4-1936 dan itibaren yirmi celse devam etmiş olan "Üstat" celseleri alınıyor. Abdurrahman paşanın damadı H. Sadettin Arel in medyomluğu ile çalışmalar yapılıyor. (Bak: Ruh ve Kâinât mecmuası Sayı: 12 sayfa 4 ve sayı 13 sayfa. 5) Bu toplantılara ayrıca Asım Ruhsel, Dr. Zühtü de katılmıştır.	
1938	40	Tıbbiye mezuniyeti. Dip. Nº 1585/5055 (Bak: Vesikalar. Bölüm III.)	Mart 1938 den Eylül 1938 e kadar altı sayılık, "Fener" mecmuasını neşrediyor. Dr. Zühtü bey'in Gedikpaşadaki evinde özel toplantılar yapılıyor. Bu toplantılara Dr. Ertuğrul Saltuk, Çamlıca lisesi felsefe öğretmenlerinden Hidayet hanımda iştirak ediyor. (Bak: Ruh ve Kâinat. Sa: 531)	
1939	41	26-10-939 da Beşiktaş 1ci orta okulu Türkçe Yardımcı öğretmenliğine başlıyor. Bu vazifede Prof. Frank'ın yaşında ihtirasını bitirip yedek askerliğe gidene kadar kalıyor.		

Sayfa 22

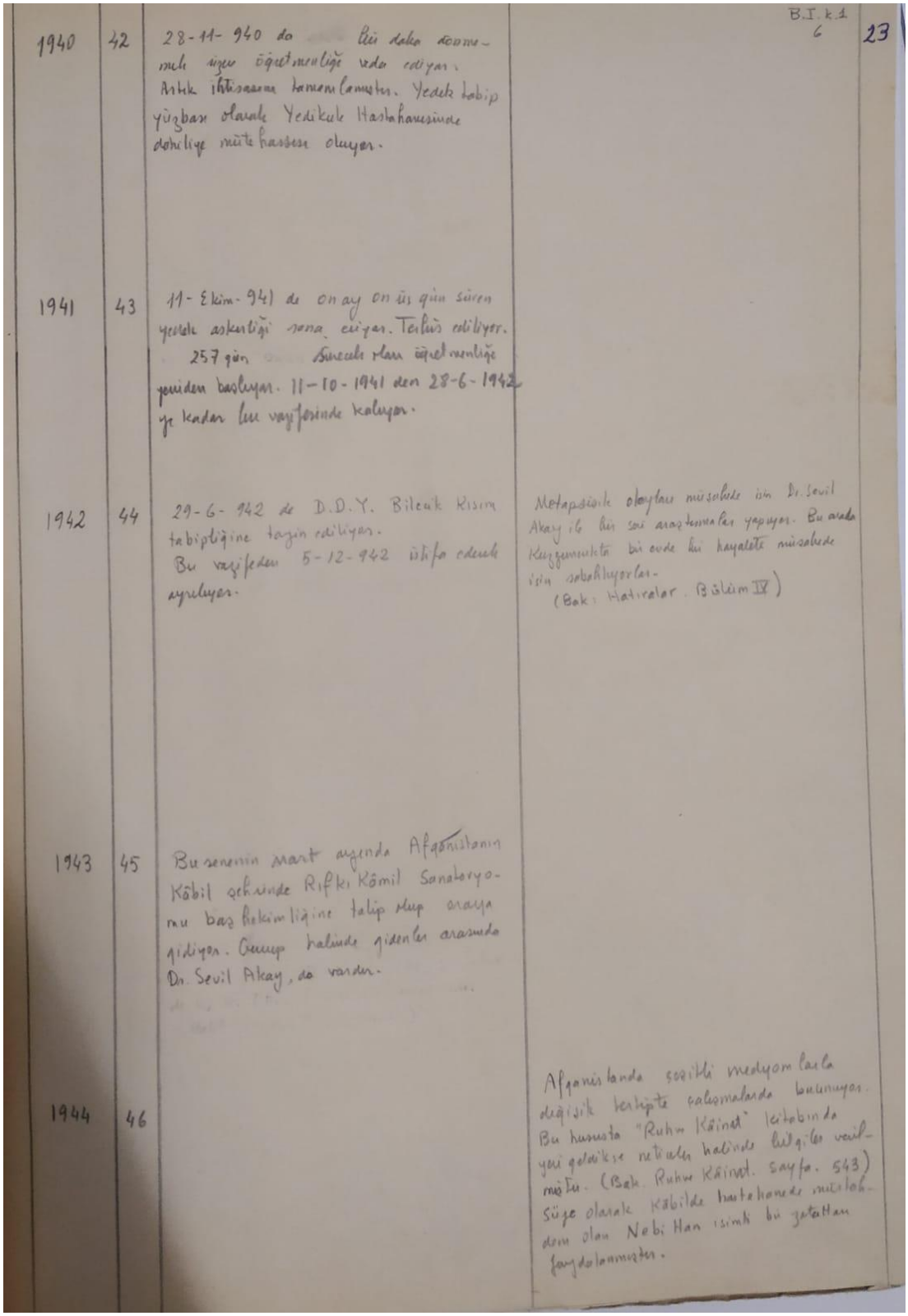

1940	42	28-11-940 da bir daha dönmemek üzere öğretmenliğe veda ediyor. Artık ihtisasını tamamlamıştır. Yedek tabip yüzbaşı olarak Yedikule Hastahanesinde dahiliye mütehassısı oluyor.	
1941	43	11-Ekim-941 de on ay on üs gün süren yedek askerliği sona eriyor. Terhis ediliyor. 257 gün sürecek olan öğretmenliğe yeniden başlıyor. 11-10-1941 den 28-6-1942 ye kadar bu vazifesinde kalıyor.	
1942	44	29-6-942 de D.D.Y. Bilecik Kısım tabipliğine tayin ediliyor. Bu vazifeden 5-12-942 istifa edenek ayrılıyor.	Metapsişik olaylar müşahede için Dr. Sevil Akay ile bir seri araştırmalar yapıyor. Bu arada Kuzgunuktu bir evde bir hayalete müşahede için sabahlıyorlar. (Bak: Hatıralar. Bölüm IV)
1943	45	Bu senenin mart ayında Afganistanın Kâbil şehrinde Rıfkı Kâmil Sanatoryomu baş hekimliğine talip olup oraya gidiyor. Gurup halinde gidenler arasında Dr. Sevil Akay, da vardır.	
1944	46		Afganistanda çeşitli medyomlarla değişik tertipte çalışmalarda bulunuyor. Bu hususta "Ruhve Kâinat" kitabında yeri geldikçe neticeler halinde bilgiler verilmiştir. (Bak. Ruhve Kâinat. sayfa. 543) Süje olarak Kâbilde hastahanede müstahdem olan Nebi Han isimli bir yatattan faydalanmıştır.

Sayfa 23

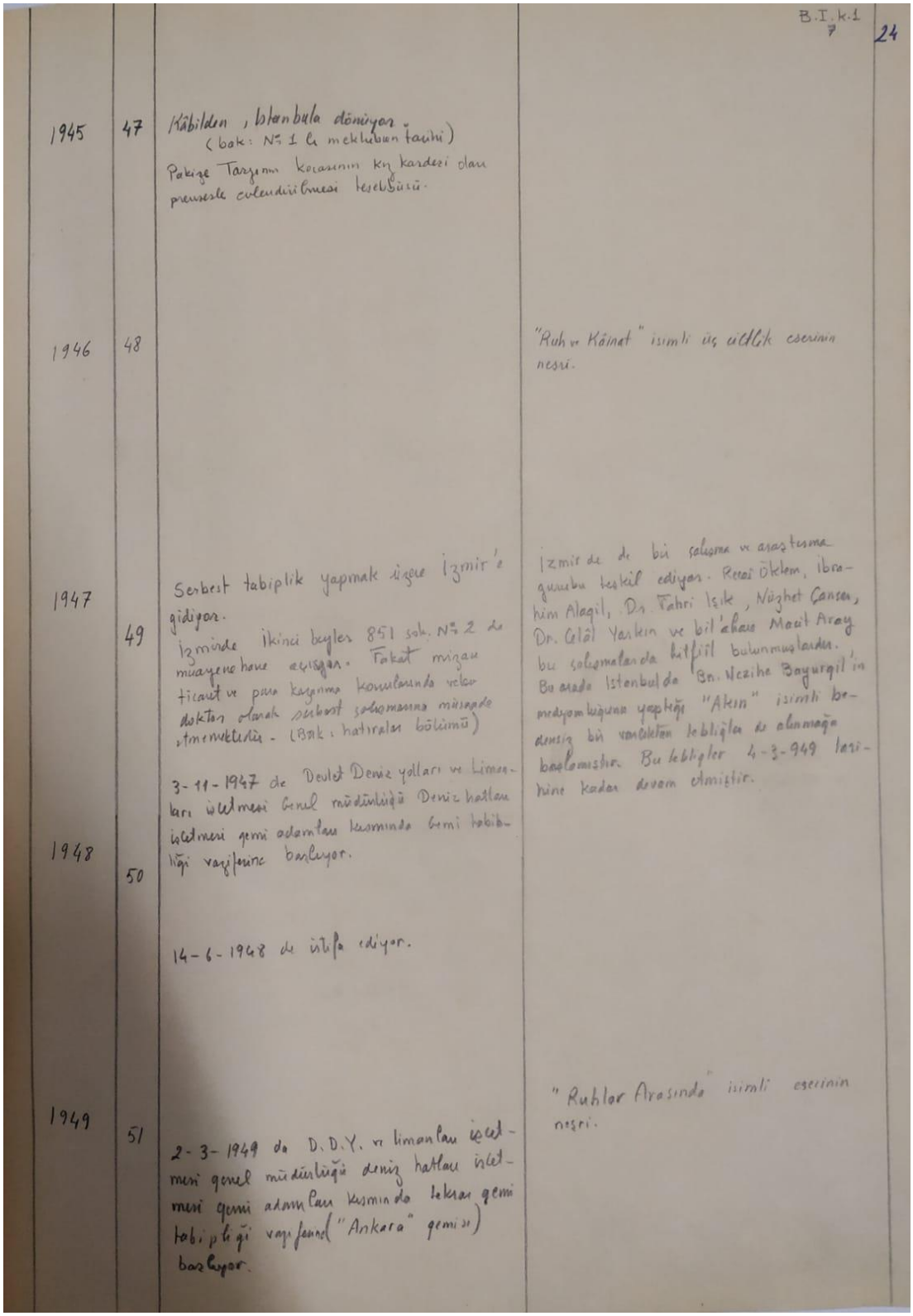

1945	47	Kâbilden, İstanbula dönüyor. (bak: N° 1 li mektubun tarihi) Pakize Tarzının kocasının kız kardeşi olan prensesle evlendirilmesi teşebbüsü.	
1946	48		"Ruh ve Kâinat" isimli üç ciltlik eserinin neşri.
1947	49	Serbest tabiplik yapmak üzere İzmir'e gidiyor. İzmirde İkinci beyler 851 sok. N° 2 de muayenehane açıyor. Fakat mizan ticaret ve para kazanma konularında veya doktor olarak serbest çalışmasına müsaade etmemektedir. (Bak: hatıralar bölümü)	İzmirde de bir çalışma ve araştırma gurubu teşkil ediyor. Recai Öktem, İbrahim Alaqil, Dr. Fahri Işık, Nüzhet Çanser, Dr. Celâl Yarkın ve bil'ahare Macit Aray bu çalışmalarda hilfiil bulunmuşlardır. Bu arada İstanbulda Bn. Nezihe Bayurgil'in medyomluğunu yaptığı "Akın" isimli bedensiz bir varlıktan tebliğler de alınmağa başlamıştır. Bu tebliğler 4-3-949 tarihine kadar devam etmiştir.
1948	50	3-11-1947 de Devlet Deniz yolları ve Limanları işletmesi Genel müdürlüğü Deniz hatları işletmesi gemi adamları kısmında Gemi tabipliği vazifesine başlıyor. 14-6-1948 de istifa ediyor.	
1949	51	2-3-1949 da D.D.Y. ve limanları işletmesi genel müdürlüğü deniz hatları işletmesi gemi adamları kısmında tekrar gemi tabipliği vazifesine ("Ankara" gemisi) başlıyor.	"Ruhlar Arasında" isimli eserinin neşri.

Sayfa 24

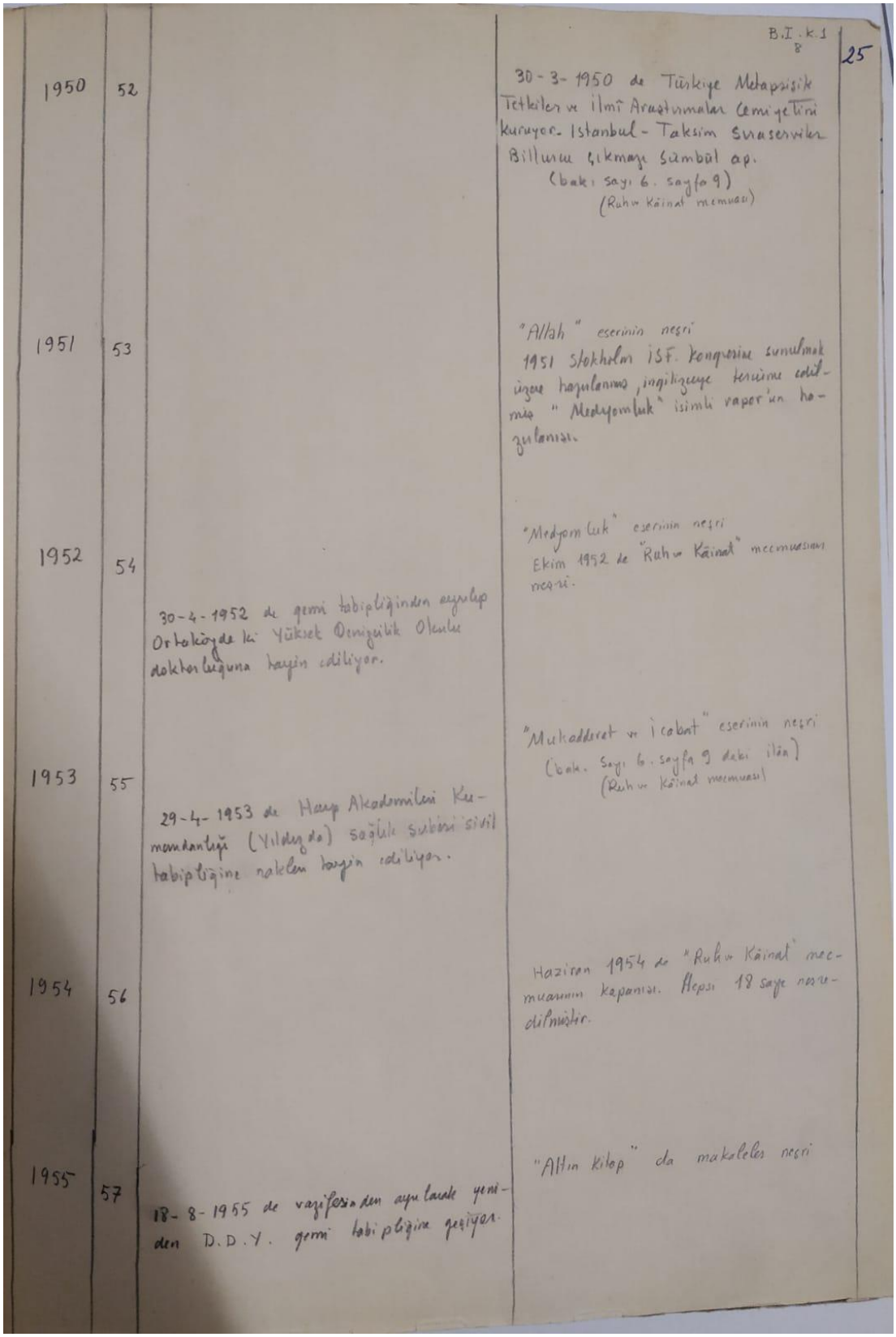

B.I.k.1
8

25

1950	52		30-3-1950 de Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyetini kuruyor. İstanbul - Taksim Sıraselviler Billurcu çıkmaz Sümbül ap. (bakı sayı 6. sayfa 9) (Ruhu Kâinat mecmuası)
1951	53		"Allah" eserinin neşri 1951 Stokholm İSF. kongresine sunulmak üzere hazırlanmış, ingilizceye tercüme edilmiş "Medyomlük" isimli rapor'un hazırlanışı.
1952	54	30-4-1952 de gemi tabipliğinden ayrılıp Ortaköy'de ki Yüksek Denizcilik Okulu doktorluğuna tayin ediliyor.	"Medyomlük" eserinin neşri Ekim 1952 de "Ruhu Kâinat" mecmuasının neşri.
1953	55	29-4-1953 de Harp Akademileri Kumandanlığı (Yıldızda) sağlık şubesi sivil tabipliğine nakilen tayin ediliyor.	"Mukadderat ve İcabat" eserinin neşri (bakı. Sayı 6. sayfa 9 daki ilân) (Ruhu kâinat mecmuası)
1954	56		Haziran 1954 de "Ruhu Kâinat" mecmuasının kapanışı. Hepsi 18 sayı neşredilmiştir.
1955	57	18-8-1955 de vazifesinden ayrılarak yeniden D.D.Y. gemi tabipliğine geçiyor.	"Altın kitap" da makaleler neşri

Sayfa 25

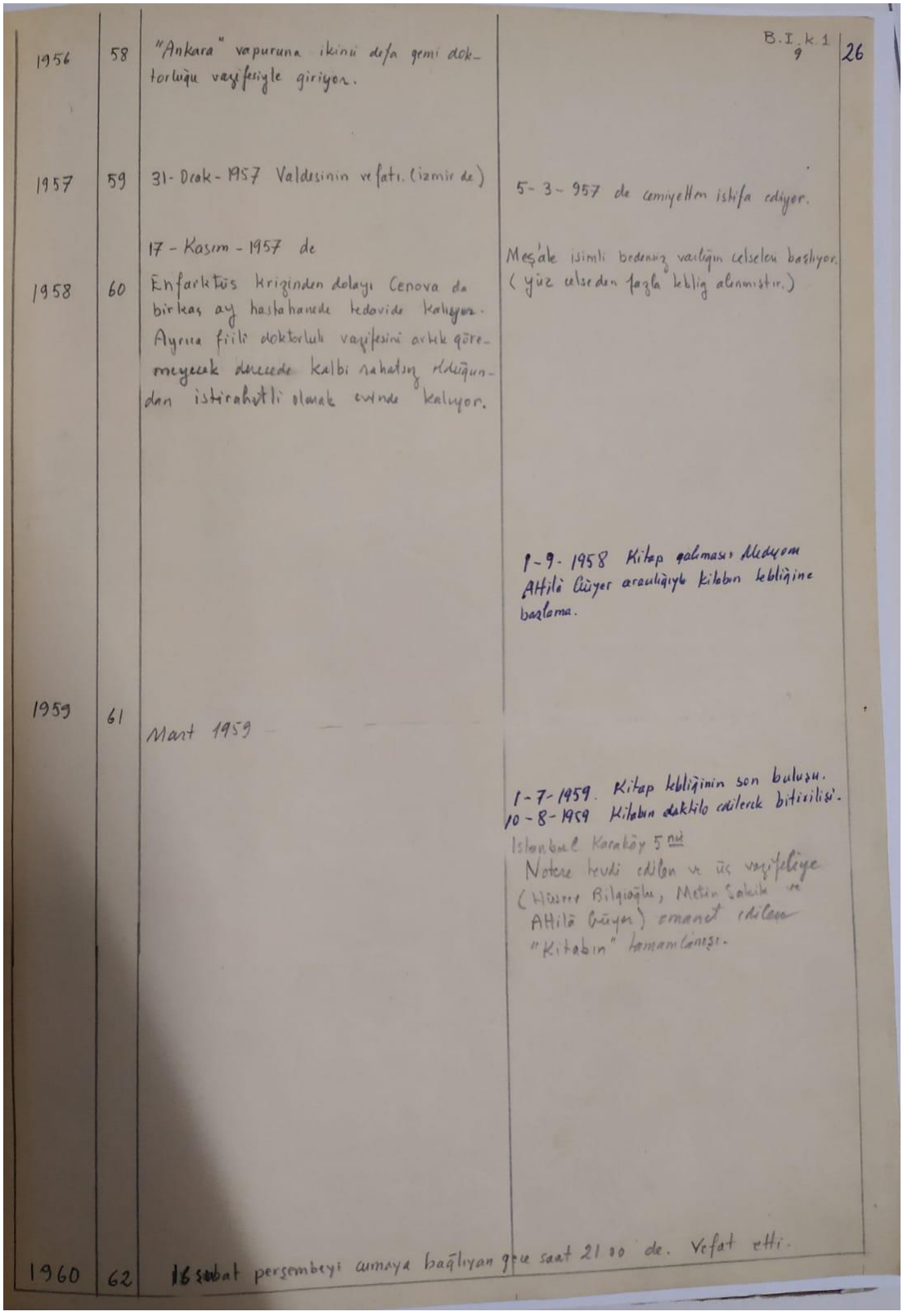

1956	58	"Ankara" vapuruna ikinci defa gemi doktorluğu vazifesiyle giriyor.	
1957	59	31-Ocak-1957 Valdesinin vefatı. (izmir de)	5-3-957 de cemiyetten istifa ediyor.
1958	60	17-Kasım-1957 de Enfarktüs krizinden dolayı Cenova da birkaç ay hastahanede tedavide kalıyor. Ayrıca fiili doktorluk vazifesini artık göremeyecek derecede kalbi rahatsız olduğundan istirahatli olarak evinde kalıyor.	Meşale isimli bedensiz varlığın celseleri başlıyor. (yüz celseden fazla tebliğ alınmıştır.) 1-9-1958 Kitap çalıması Medyom Attilâ Güyer aracılığıyla kitabın tebliğine başlama.
1959	61	Mart 1959	1-7-1959. Kitap tebliğinin son buluşu. 10-8-1959 Kitabın daktilo edilerek bitirilişi. İstanbul Karaköy 5 nü Notere tevdi edilen ve üç vazifeliye (Hüsrev Bilgioğlu, Metin Sakik ve Attilâ Güyer) emanet edilen "Kitabın" tamamlanışı.
1960	62	16 şubat perşembeyi cumaya bağlıyan gece saat 21.00 de. Vefat etti.	

Sayfa 26

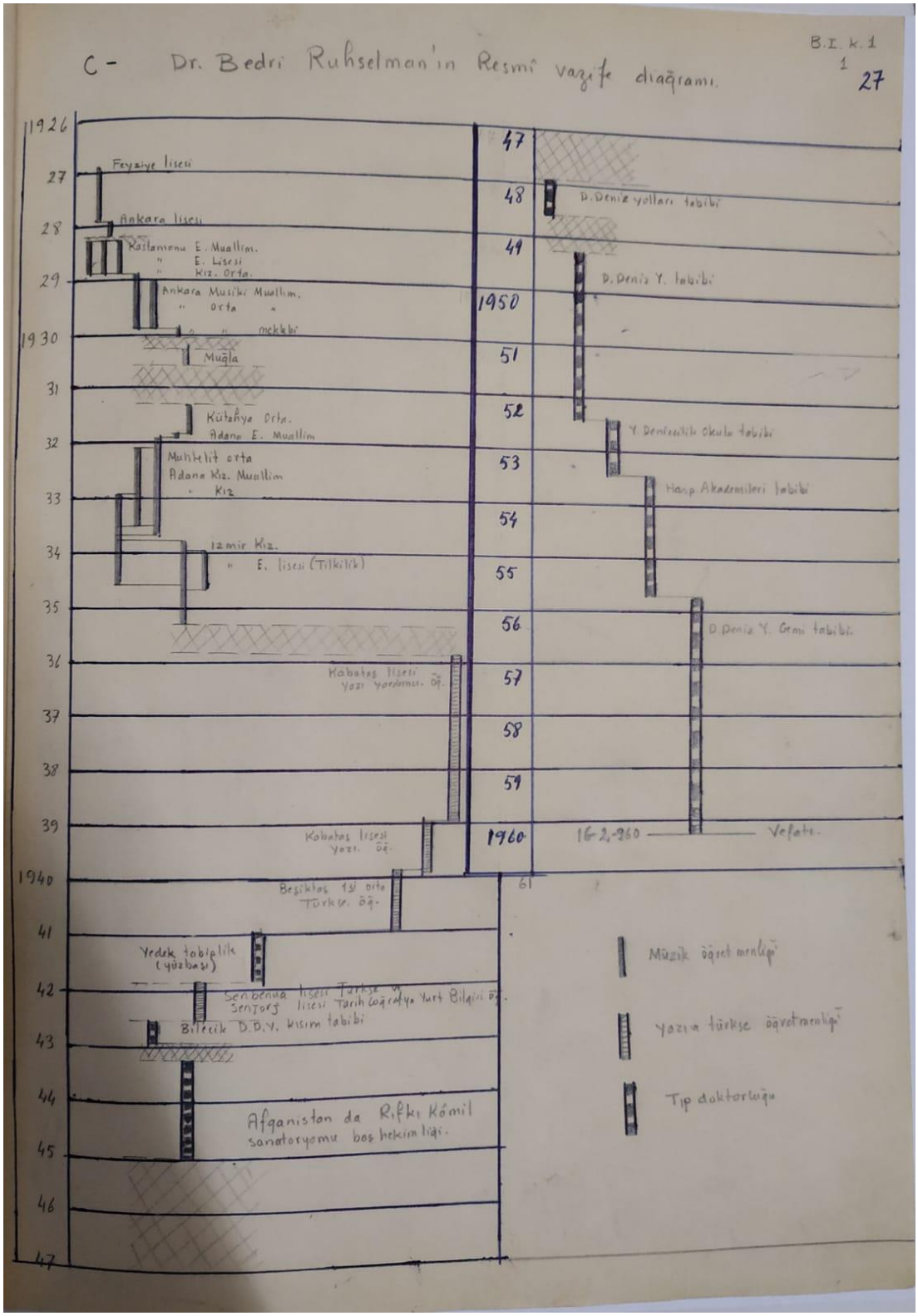
B.I. k. 1
1
27
C- Dr. Bedri Ruhselman'in Resmî vazife diağramı.
1926
27
28
29
1930
31
32
33
34
35
36
37
38
39
1940
41
42
43
44
45
46
47
Feyziye lisesi
Ankara lisesi
Kastamonu E. Muallim.
" E. Lisesi
" Kız. Orta.
Ankara Musiki Muallim.
" Orta "
" mektebi
Muğla
Kütahya Orta.
Adana E. Muallim
Muhtelit orta
Adana Kız. Muallim
" Kız
İzmir Kız.
" E. lisesi (Tilkilik)
Kabataş lisesi
Yazı yardımcısı. Öğ.
Kabataş lisesi
Yazı. Öğ.
Beşiktaş 1/y orta
Türkçe. öğ.
Yedek tabiplik
(yüzbaşı)
Senbenna lisesi Türkçe öğ.
Senjorş lisesi Tarih coğrafya Yurt Bilgisi öğ.
Bilecik D.D.Y. kısım tabibi
Afganistan da Rıfkı Kâmil
sanatoryomu baş hekimliği.
47
48
49
1950
51
52
53
54
55
56
57
58
59
1960
61
D. Deniz yolları tabibi
D. Deniz Y. tabibi
Y. Denizcilik okulu tabibi
Harp Akademileri tabibi
D. Deniz Y. Gemi tabibi
16-2-960
Vefatı.
Müzik öğretmenliği
Yazıya türkçe öğretmenliği
Tıp doktorluğu

Sayfa 27

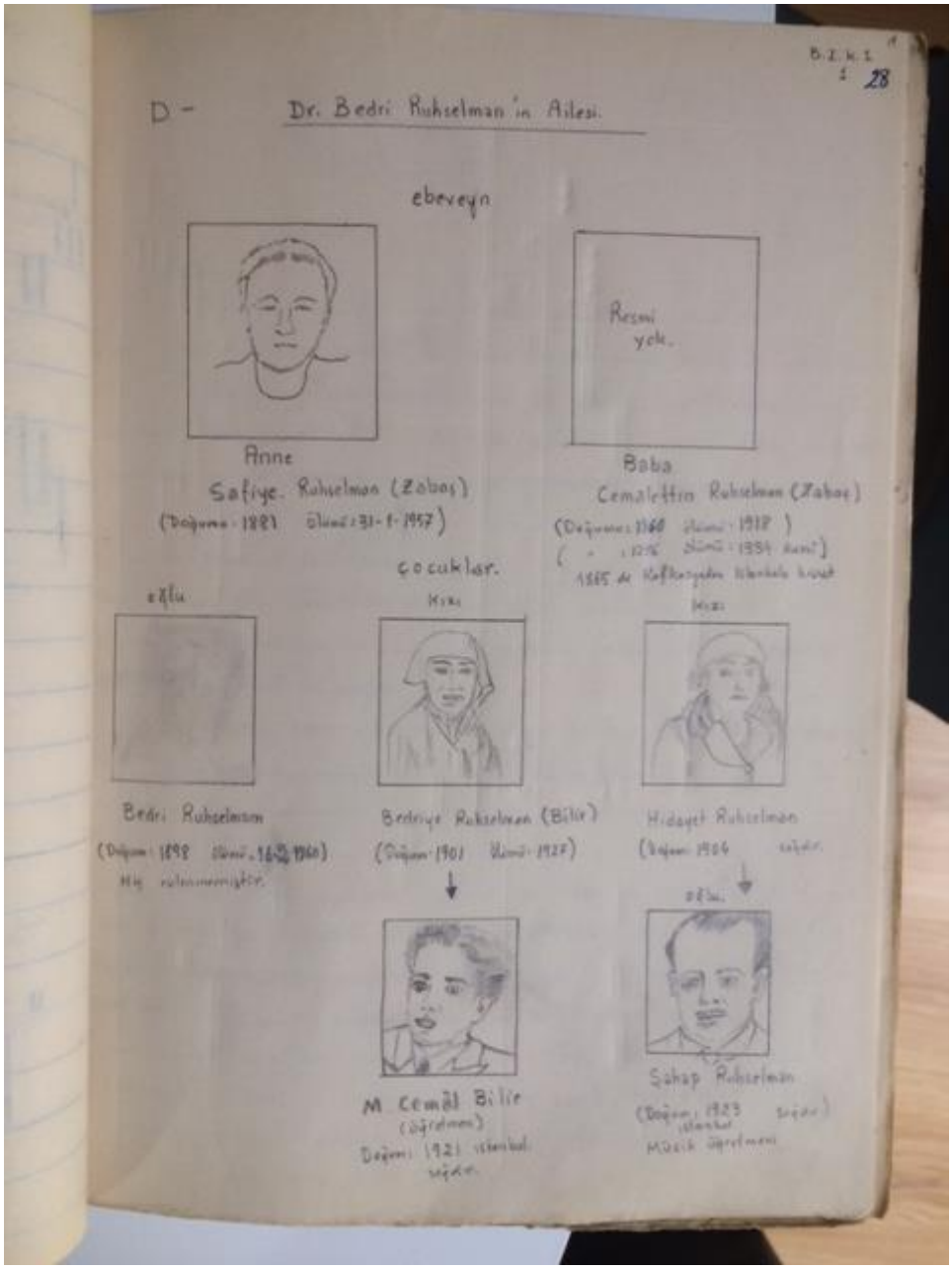

Sayfa 28[25]

[25] Sayfa 28'de, yakın aile soy kütüğünde, Şahap Ruhselman'ın (1923-1994) soyadı neden "Ruhselman" sorusu akla geliyor. Şahap Beyin babası, yani Hidayet Hanımın eşi öldüğünde, Soyadı Kanunu daha çıkmamışken, Bedri Ruhselman Şahap Beyi nüfusuna geçiriyor ve Soyadı Kanunu ile birlikte Ruhselman soyadını alıyorlar. Şahap Beyin çocukları: Cengiz, Caner ve Canan. Aktaran: M. Reşat Güner (1966-?) (Eğitmen, yazar ve müzisyen; İRAD'ın kurucu üyelerinden ve başkanlarından; Şahap Beyin konservatuvardan talebesi)

EK 9: BASINDA BEDRİ RUHSELMAN

Ekspres gaze
21 Şubat 1959
cumartesi

Ruhlarla İlgili İlk Konferans

Dr. RUHSELMAN'IN İKİ SAAT SÜREN İZAHATI BÜYÜK İLGİ İLE DİNLENDİ

(Yazısı 5. Sayfada)

Kupür: A1

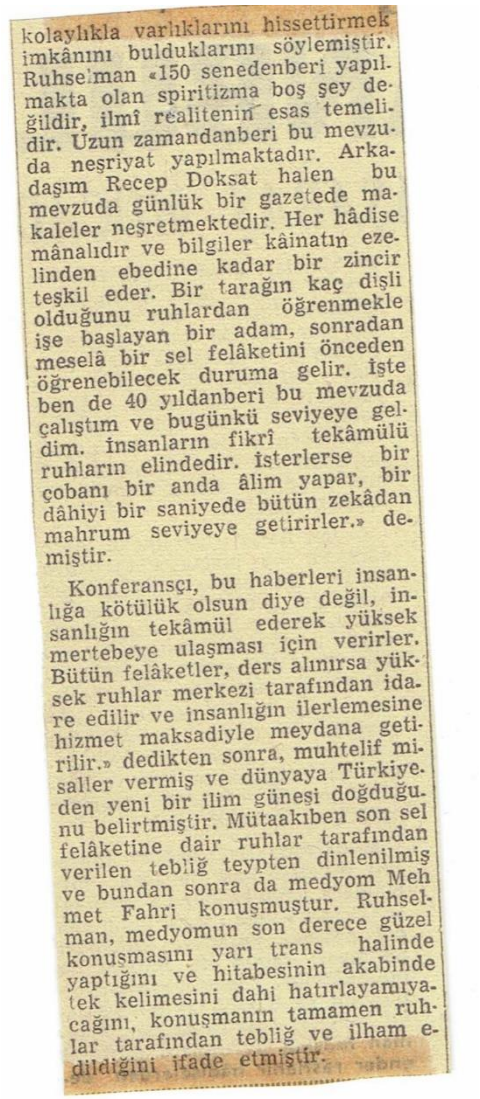

kolaylıkla varlıklarını hissettirmek imkânını bulduklarını söylemiştir. Ruhselman «150 senedenberi yapılmakta olan spiritizma boş şey değildir, ilmî realitenin esas temelidir. Uzun zamandanberi bu mevzuda neşriyat yapılmaktadır. Arkadaşım Recep Doksat halen bu mevzuda günlük bir gazetede makaleler neşretmektedir. Her hâdise mânalıdır ve bilgiler kâinatın ezelinden ebedine kadar bir zincir teşkil eder. Bir tarağın kaç dişli olduğunu ruhlardan öğrenmekle işe başlayan bir adam, sonradan meselâ bir sel felâketini önceden öğrenebilecek duruma gelir. İşte ben de 40 yıldanberi bu mevzuda çalıştım ve bugünkü seviyeye geldim. İnsanların fikrî tekâmülü ruhların elindedir. İsterlerse bir çobanı bir anda âlim yapar, bir dâhiyi bir saniyede bütün zekâdan mahrum seviyeye getirirler.» demiştir.

Konferansçı, bu haberleri insanlığa kötülük olsun diye değil, insanlığın tekâmül ederek yüksek mertebeye ulaşması için verirler. Bütün felâketler, ders alınırsa yüksek ruhlar merkezi tarafından idare edilir ve insanlığın ilerlemesine hizmet maksadiyle meydana getirilir.» dedikten sonra, muhtelif misaller vermiş ve dünyaya Türkiye'den yeni bir ilim güneşi doğduğunu belirtmiştir. Mütaakiben son sel felâketine dair ruhlar tarafından verilen tebliğ teypten dinlenilmiş ve bundan sonra da medyom Mehmet Fahri konuşmuştur. Ruhselman, medyomun son derece güzel konuşmasını yarı trans halinde yaptığını ve hitabesinin akabinde tek kelimesini dahi hatırlayamıyacağını, konuşmanın tamamen ruhlar tarafından tebliğ ve ilham edildiğini ifade etmiştir.

Kupür: A2

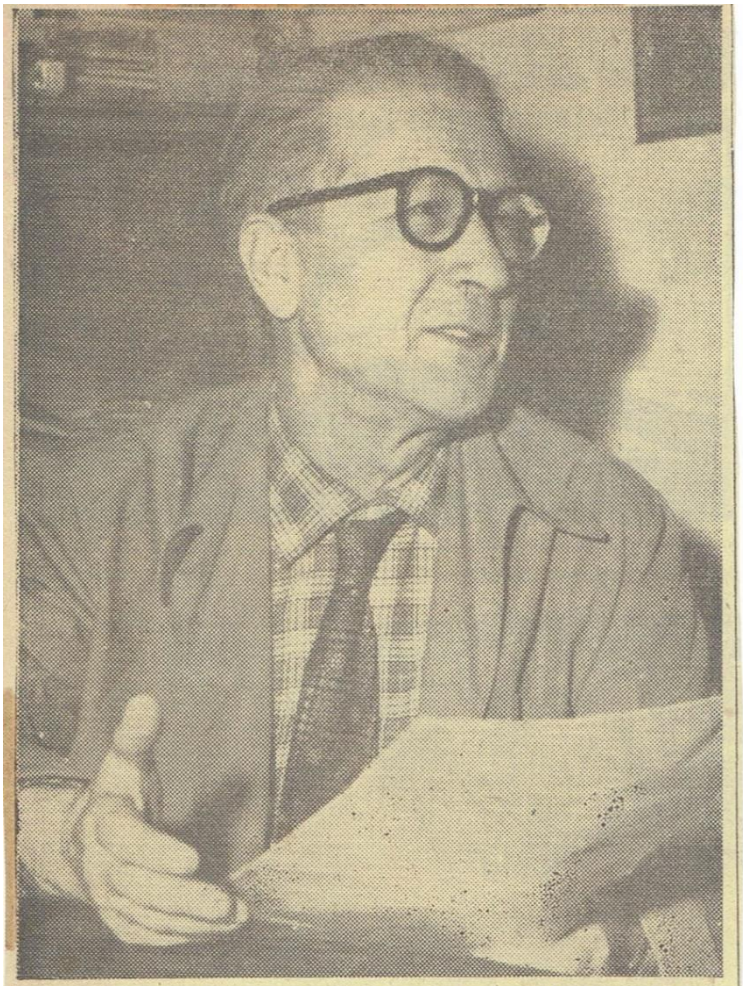

Ruhselman dünkü basın toplantısında gazetecilerle konuşurken

Ruhselman Adana felâketini neden haber vermemiş?

Futbol maçlarının neticesini ruhlar daha önceden haber verebilir mi?

Adana ve Mersin civarındaki sel felâketinin vukuundan 50 gün evvel, bir spiritizma sırasında, medyom vasıtasiyle ruhlar tarafından haber verildiğini ve bu hususun 3. noterde tescil ettirildiğini açıklayan Dr. Bedri Ruhselman'ın ifşaatı büyük alâka uyandırmıştır.

Ruhun bekâsına ve ruhlarla konuşulduğuna inanan, ruhların insanlarla irtibata geçmesinin mümkün, hatta zaruri olduğunu kitaplarında izah eden Dr. Ruhselman, son hâdise hakkındaki suallerimizi şöyle cevaplandırmıştır.

— Bu hâdiseyi herkese ilân etmenizin sebebi nedir?

«— Bizim gayemiz bütün bu hâdiselerin organizatörü olan yük-

(Devamı Sa. 5, Sü. 1 de)

Kupür: B1

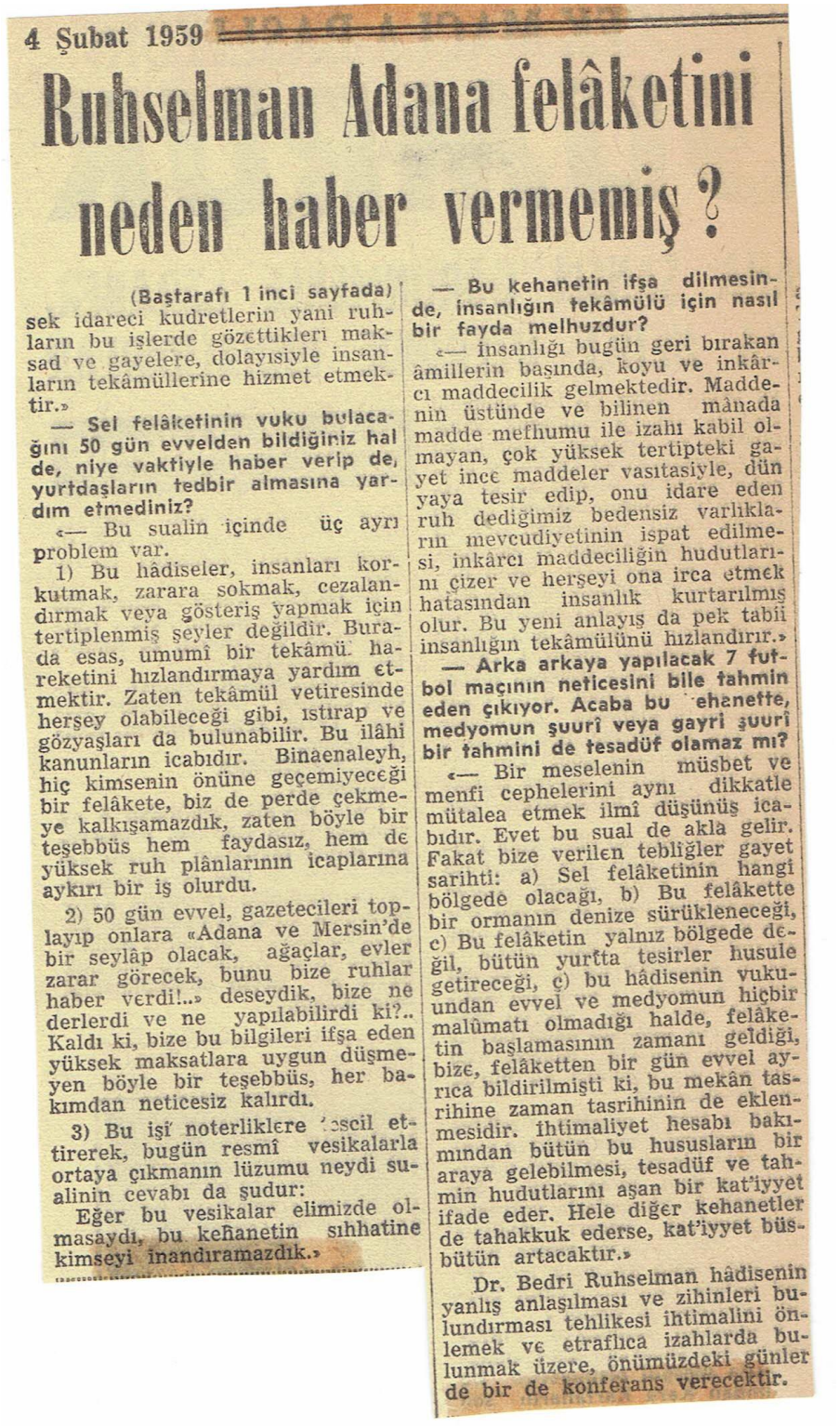

4 Şubat 1959

Ruhselman Adana felâketini neden haber vermemiş?

(Baştarafı 1 inci sayfada)

sek idareci kudretlerin yani ruhların bu işlerde gözettikleri maksad ve gayelere, dolayısiyle insanların tekâmüllerine hizmet etmektir.»

— Sel felâketinin vuku bulacağını 50 gün evvelden bildiğiniz halde, niye vaktiyle haber verip de, yurtdaşların tedbir almasına yardım etmediniz?

«— Bu sualin içinde üç ayrı problem var.

1) Bu hâdiseler, insanları korkutmak, zarara sokmak, cezalandırmak veya gösteriş yapmak için tertiplenmiş şeyler değildir. Burada esas, umumî bir tekâmül hareketini hızlandırmaya yardım etmektir. Zaten tekâmül vetiresinde herşey olabileceği gibi, ıstırap ve gözyaşları da bulunabilir. Bu ilâhi kanunların icabıdır. Binaenaleyh, hiç kimsenin önüne geçemiyeceği bir felâkete, biz de perde çekmeye kalkışamazdık, zaten böyle bir teşebbüs hem faydasız, hem de yüksek ruh plânlarının icaplarına aykırı bir iş olurdu.

2) 50 gün evvel, gazetecileri toplayıp onlara «Adana ve Mersin'de bir seylâp olacak, ağaçlar, evler zarar görecek, bunu bize ruhlar haber verdi!..» deseydik, bize ne derlerdi ve ne yapılabilirdi ki?.. Kaldı ki, bize bu bilgileri ifşa eden yüksek maksatlara uygun düşmeyen böyle bir teşebbüs, her bakımdan neticesiz kalırdı.

3) Bu işi noterliklere tescil ettirerek, bugün resmî vesikalarla ortaya çıkmanın lüzumu neydi sualinin cevabı da şudur:

Eğer bu vesikalar elimizde olmasaydı, bu kehanetin sıhhatine kimseyi inandıramazdık.»

— Bu kehanetin ifşa dilmesinde, insanlığın tekâmülü için nasıl bir fayda melhuzdur?

«— İnsanlığı bugün geri bırakan âmillerin başında, koyu ve inkârcı maddecilik gelmektedir. Maddenin üstünde ve bilinen mânada madde mefhumu ile izahı kabil olmayan, çok yüksek tertipteki gayet ince maddeler vasıtasiyle, dünyaya tesir edip, onu idare eden ruh dediğimiz bedensiz varlıkların mevcudiyetinin ispat edilmesi, inkârcı maddeciliğin hudutlarını çizer ve herşeyi ona irca etmek hatasından insanlık kurtarılmış olur. Bu yeni anlayış da pek tabii insanlığın tekâmülünü hızlandırır.»

— Arka arkaya yapılacak 7 futbol maçının neticesini bile tahmin eden çıkıyor. Acaba bu kehanette, medyomun şuurî veya gayri şuurî bir tahmini de tesadüf olamaz mı?

«— Bir meselenin müsbet ve menfi cephelerini aynı dikkatle mütalea etmek ilmî düşünüş icabıdır. Evet bu sual de akla gelir. Fakat bize verilen tebliğler gayet sarihti: a) Sel felâketinin hangi bölgede olacağı, b) Bu felâkette bir ormanın denize sürükleneceği, c) Bu felâketin yalnız bölgede değil, bütün yurtta tesirler husule getireceği, ç) bu hâdisenin vukuundan evvel ve medyomun hiçbir malûmatı olmadığı halde, felâketin başlamasının zamanı geldiği, bize, felâketten bir gün evvel ayrıca bildirilmişti ki, bu mekân tasrihine zaman tasrihinin de eklenmesidir. İhtimaliyet hesabı bakımından bütün bu hususların bir araya gelebilmesi, tesadüf ve tahmin hudutlarını aşan bir kat'iyyet ifade eder. Hele diğer kehanetler de tahakkuk ederse, kat'iyyet büsbütün artacaktır.»

Dr. Bedri Ruhselman hâdisenin yanlış anlaşılması ve zihinleri bulundırması tehlikesi ihtimalini önlemek ve etraflıca izahlarda bulunmak üzere, önümüzdeki günler de bir de konferans verecektir.

Kupür: B2

Seller altında kalan bölge

Bedri RUHSELMAN

Bilgileri beş duyu organının nisbî kıymetlerine dayanan insanlar, bu organların ihata kudreti dışında kalan dünyamızdaki büyük tesir akışlarını şimdiye kadar lâyıkı ile görememişler, mütalâa edememişlerdir. Halbuki dünyadaki en belirsiz ve görünmez hâdiseler bile bütün küremizi, en küçük maddî ünitelerine ve zerrelerine varıncaya kadar bütün eczasile kucaklayan bu tesirler akımının hâkimiyeti ve müessiriyeti altındadır. Bu durum artık bugün insanların bilmesi ve öğrenmesi zaruri olan bir hakikati ifade eder. Hem de o kadar büyük bir hak ikat ki, bunu görüp, anlayıp kabul etmeksizin hiçbir hâdiseyi illiyet prensibi cephesinden izah etmek kabil olmaz. Ve illiyet prensipi ışığı altında aydınlanmayan bütün izahların tam ve eksiksiz olarak kıymetlendirilebilmesine imkân yoktur.

(Devamı 5. Sayfada)

1959. 31. ocak

Kupür: C1

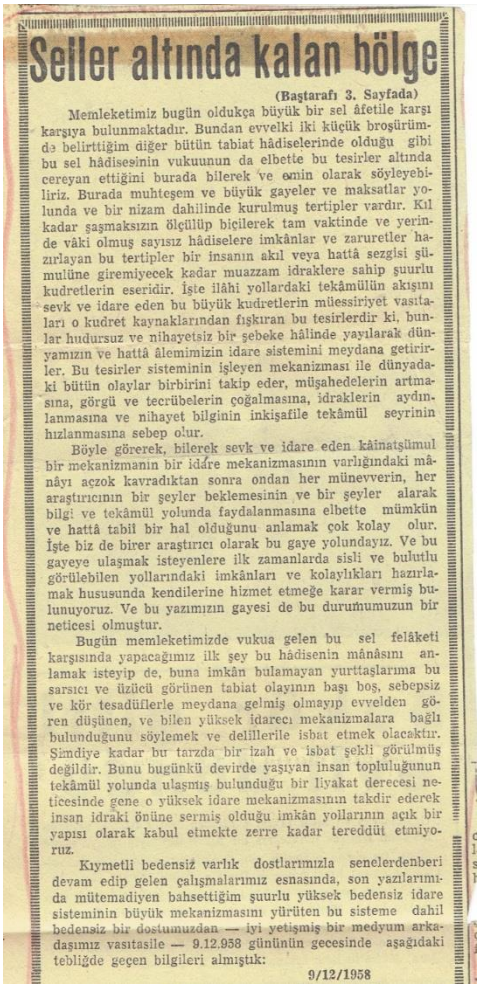

Seller altında kalan bölge

(Baştarafı 3. Sayfada)

Memleketimiz bugün oldukça büyük bir sel âfetile karşı karşıya bulunmaktadır. Bundan evvelki iki küçük broşürümde belirttiğim diğer bütün tabiat hâdiselerinde olduğu gibi bu sel hâdisesinin vukuunun da elbette bu tesirler altında cereyan ettiğini burada bilerek ve emin olarak söyleyebiliriz. Burada muhteşem ve büyük gayeler ve maksatlar yolunda ve bir nizam dahilinde kurulmuş tertipler vardır. Kıl kadar şaşmaksızın ölçülüp biçilerek tam vaktinde ve yerinde vâki olmuş sayısız hâdiselere imkânlar ve zaruretler hazırlayan bu tertipler bir insanın akıl veya hattâ sezgisi şümulüne giremiyecek kadar muazzam idraklere sahip şuurlu kudretlerin eseridir. İşte ilâhi yollardaki tekâmülün akışını sevk ve idare eden bu büyük kudretlerin müessiriyet vasıtaları o kudret kaynaklarından fışkıran bu tesirlerdir ki, bunlar hudursuz ve nihayetsiz bir şebeke hâlinde yayılarak dünyamızın ve hattâ âlemimizin idare sistemini meydana getirirler. Bu tesirler sisteminin işleyen mekanizması ile dünyadaki bütün olaylar birbirini takip eder, müşahedelerin artmasına, görgü ve tecrübelerin çoğalmasına, idraklerin aydınlanmasına ve nihayet bilginin inkişafile tekâmül seyrinin hızlanmasına sebep olur.

Böyle görerek, bilerek sevk ve idare eden kâinatşümul bir mekanizmanin bir idare mekanizmasının varlığındaki mânâyı açcok kavradıktan sonra ondan her münevverin, her araştırıcının bir şeyler beklemesinin ve bir şeyler alarak bilgi ve tekâmül yolunda faydalanmasına elbette mümkün ve hattâ tabii bir hal olduğunu anlamak çok kolay olur. İşte biz de birer araştırıcı olarak bu gaye yolundayız. Ve bu gayeye ulaşmak isteyenlere ilk zamanlarda sisli ve bulutlu görülebilen yollarındaki imkânları ve kolaylıkları hazırlamak hususunda kendilerine hizmet etmeğe karar vermiş bulunuyoruz. Ve bu yazımızın gayesi de bu durumumuzun bir neticesi olmuştur.

Bugün memleketimizde vukua gelen bu sel felâketi karşısında yapacağımız ilk şey bu hâdisenin mânâsını anlamak isteyip de, buna imkân bulamayan yurttaşlarımıa bu sarsıcı ve üzücü görünen tabiat olayının başı boş, sebepsiz ve kör tesadüflerle meydana gelmiş olmayıp evvelden gören düşünen, ve bilen yüksek idareci mekanizmalara bağlı bulunduğunu söylemek ve delillerile isbat etmek olacaktır. Şimdiye kadar bu tarzda bir izah ve isbat şekli görülmüş değildir. Bunu bugünkü devirde yaşıyan insan topluluğunun tekâmül yolunda ulaşmış bulunduğu bir liyakat derecesi neticesinde gene o yüksek idare mekanizmasının takdir ederek insan idraki önüne sermiş olduğu imkân yollarının açık bir yapısı olarak kabul etmekte zerre kadar tereddüt etmiyoruz.

Kıymetli bedensiz varlık dostlarımızla senelerdenberi devam edip gelen çalışmalarımız esnasında, son yazılarımıda mütemadiyen bahsettiğim şuurlu yüksek bedensiz idare sisteminin büyük mekanizmasını yürüten bu sisteme dahil bedensiz bir dostumuzdan — iyi yetişmiş bir medyum arkadaşımız vasıtasile — 9.12.958 gününün gecesinde aşağıdaki tebliğde geçen bilgileri almıştık:

9/12/1958

Kupür: C2

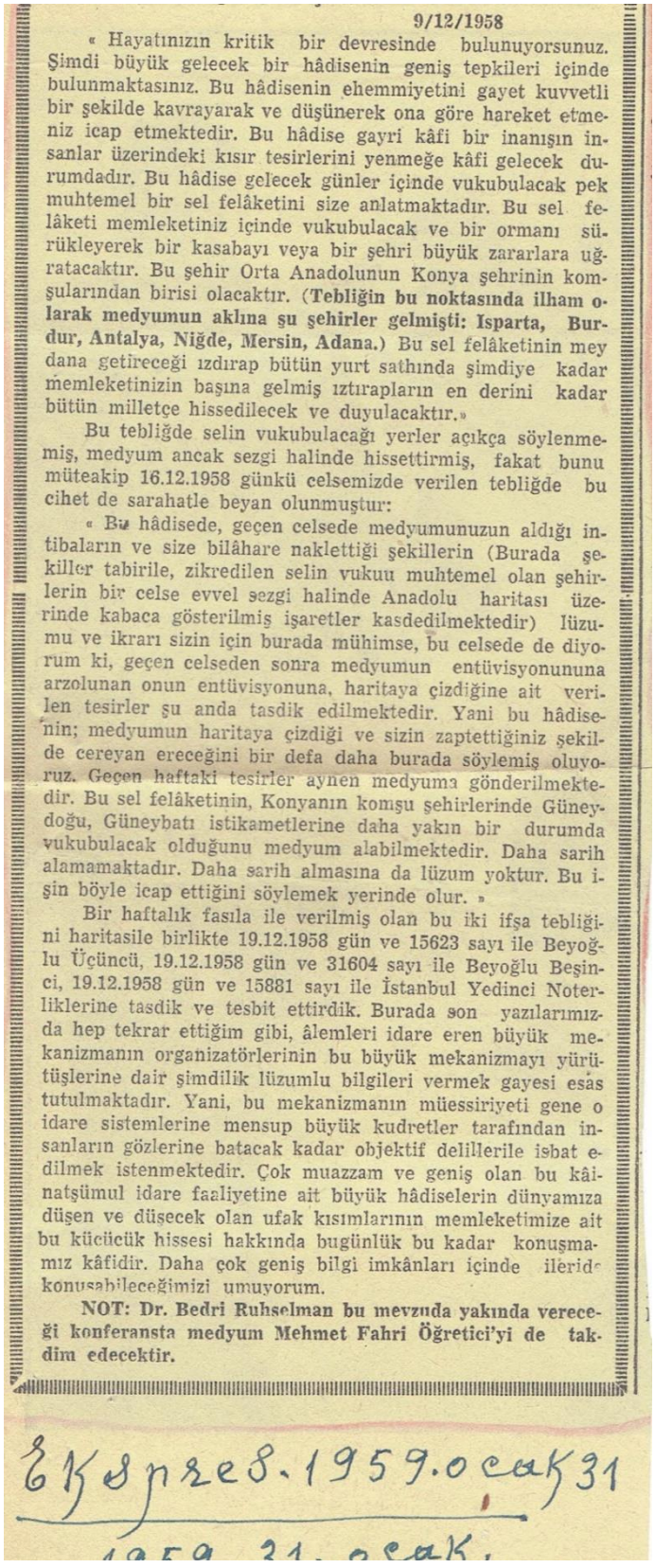

9/12/1958

« Hayatınızın kritik bir devresinde bulunuyorsunuz. Şimdi büyük gelecek bir hâdisenin geniş tepkileri içinde bulunmaktasınız. Bu hâdisenin ehemmiyetini gayet kuvvetli bir şekilde kavrayarak ve düşünerek ona göre hareket etmeniz icap etmektedir. Bu hâdise gayri kâfi bir inanışın insanlar üzerindeki kısır tesirlerini yenmeğe kâfi gelecek durumdadır. Bu hâdise gelecek günler içinde vukubulacak pek muhtemel bir sel felâketini size anlatmaktadır. Bu sel felâketi memleketiniz içinde vukubulacak ve bir ormanı sürükleyerek bir kasabayı veya bir şehri büyük zararlara uğratacaktır. Bu şehir Orta Anadolunun Konya şehrinin komşularından birisi olacaktır. (**Tebliğin bu noktasında ilham olarak medyumun aklına şu şehirler gelmişti: Isparta, Burdur, Antalya, Niğde, Mersin, Adana.**) Bu sel felâketinin meydana getireceği ızdırap bütün yurt sathında şimdiye kadar memleketinizin başına gelmiş ıztırapların en derini kadar bütün milletçe hissedilecek ve duyulacaktır.»

Bu tebliğde selin vukubulacağı yerler açıkça söylenmemiş, medyum ancak sezgi halinde hissettirmiş, fakat bunu müteakip 16.12.1958 günkü celsemizde verilen tebliğde bu cihet de sarahatle beyan olunmuştur:

« Bu hâdisede, geçen celsede medyumunuzun aldığı intibaların ve size bilâhare naklettiği şekillerin (Burada şekiller tabirile, zikredilen selin vukuu muhtemel olan şehirlerin bir celse evvel sezgi halinde Anadolu haritası üzerinde kabaca gösterilmiş işaretler kasdedilmektedir) lüzumu ve ikrarı sizin için burada mühimse, bu celsede de diyorum ki, geçen celseden sonra medyumun entüvisyonununa arzolunan onun entüvisyonuna, haritaya çizdiğine ait verilen tesirler şu anda tasdik edilmektedir. Yani bu hâdisenin; medyumun haritaya çizdiği ve sizin zaptettiğiniz şekilde cereyan ereceğini bir defa daha burada söylemiş oluyoruz. Geçen haftaki tesirler aynen medyuma gönderilmektedir. Bu sel felâketinin, Konyanın komşu şehirlerinde Güneydoğu, Güneybatı istikametlerine daha yakın bir durumda vukubulacak olduğunu medyum alabilmektedir. Daha sarih alamamaktadır. Daha sarih almasına da lüzum yoktur. Bu işin böyle icap ettiğini söylemek yerinde olur. »

Bir haftalık fasıla ile verilmiş olan bu iki ifşa tebliğini haritasile birlikte 19.12.1958 gün ve 15623 sayı ile Beyoğlu Üçüncü, 19.12.1958 gün ve 31604 sayı ile Beyoğlu Beşinci, 19.12.1958 gün ve 15881 sayı ile İstanbul Yedinci Noterliklerine tasdik ve tesbit ettirdik. Burada son yazılarımızda hep tekrar ettiğim gibi, âlemleri idare eren büyük mekanizmanın organizatörlerinin bu büyük mekanizmayı yürütüşlerine dair şimdilik lüzumlu bilgileri vermek gayesi esas tutulmaktadır. Yani, bu mekanizmanın müessiriyeti gene o idare sistemlerine mensup büyük kudretler tarafından insanların gözlerine batacak kadar objektif delillerile isbat edilmek istenmektedir. Çok muazzam ve geniş olan bu kâinatşümul idare faaliyetine ait büyük hâdiselerin dünyamıza düşen ve düşecek olan ufak kısımlarının memleketimize ait bu küçücük hissesi hakkında bugünlük bu kadar konuşmamız kâfidir. Daha çok geniş bilgi imkânları içinde ileride konuşabileceğimizi umuyorum.

NOT: Dr. Bedri Ruhselman bu mevzuda yakında vereceği konferansta medyum Mehmet Fahri Öğretici'yi de takdim edecektir.

Ekspres 8.1959.ocak 31

1959 31 ocak.

Kupür: C3

Medyumlar seçkin bir kalabalığa ilgi çekiçi bir konferans verdiler

Medyumdan önce bir konuşma yapan Ruhselman bu mevzuda gazetemizde neşredilmekte olan yazıdan da bahsetti

Adana ve Mersin bölgesinin uğradığı son sel felâketini 40 gün önceden metaprişik yollarla tesbit eden Dr. Bedri Ruhselman, dün saat 17 de, Eminönü Öğrenci Lokalinde alâka çekiçi bir konferans vermiştir. Bedri Ruhselman, iki saatten fazla süren bu konferansında ruhların varlıklarını, sık sık insanlara duyurduklarını, fakat insanların bunu anlayamadıklarını ruhların daima insanlığın tekâmülüne yardım ettiklerini, insanlığın şu anda en mütekâmil bir seviye ye yükseldikleri için ruhların daha

(Devamı Sa. 5, Sü. 6 da)

RUHLARLA KONUŞAN ADAM — ispritüalist Dr. Bedri Ruhselman dün Eminönü öğrenci Lokalinde bir konferans vermi— şe çok kalabalık bir dinleyici kitlesi tarafından alâka ile takip edilmiştir. Resimde, şaşırtıcı ruh hâdiselerinden bahseden Ruhselman, konuşmasını yaparken görülmektedir.

Kupür: D1

Ruhlarla ilgili

(Baştarafı 1 inci Sayfada)

Ruhların felâketleri evvelden haber verdiğini söyleyen Doktor Bedri Ruhselman, dün Eminönü Öğrenci Lokalinde 2 saat devam eden bir konuşma yapmıştır. Adana ve Mersin felâketlerini de ruhlar vasıtası ile haber veren Dr. Bedri Ruhselman, konferansında, ruhların varlıklarını insanlara sık sık duyurduklarını, fakat insanların bunu anlayamadıklarını söylemiştir. Doktor, yine ruhların insanlığın tekâmülünde daima en ileri merhaleyi işgal ettiklerini sözlerine ilâve etmiştir.

Ruhların insan fikirleri üzerindeki etkileri ele alan Doktor, «Tekâmül, ruhların elindedir.» demiştir. Konferansın sonuna doğru, ruhların Adana ve Mersin seylâbını haber veren seslerin teli dinletilmiştir. Bilâhare, medyum Mehmet Fahri konuşmuştur. Ruhselman, medyumun son derece güzel konuşmasını yarı trans halinde yaptığını ve hitabesinin sonunda tek kelimeyi dahi hatırlayamayacağını, zira konuşmanın tamamen ruhlar tarafından tebliğ ve ilham edildiğini ifade etmiştir.

Kupür: D2

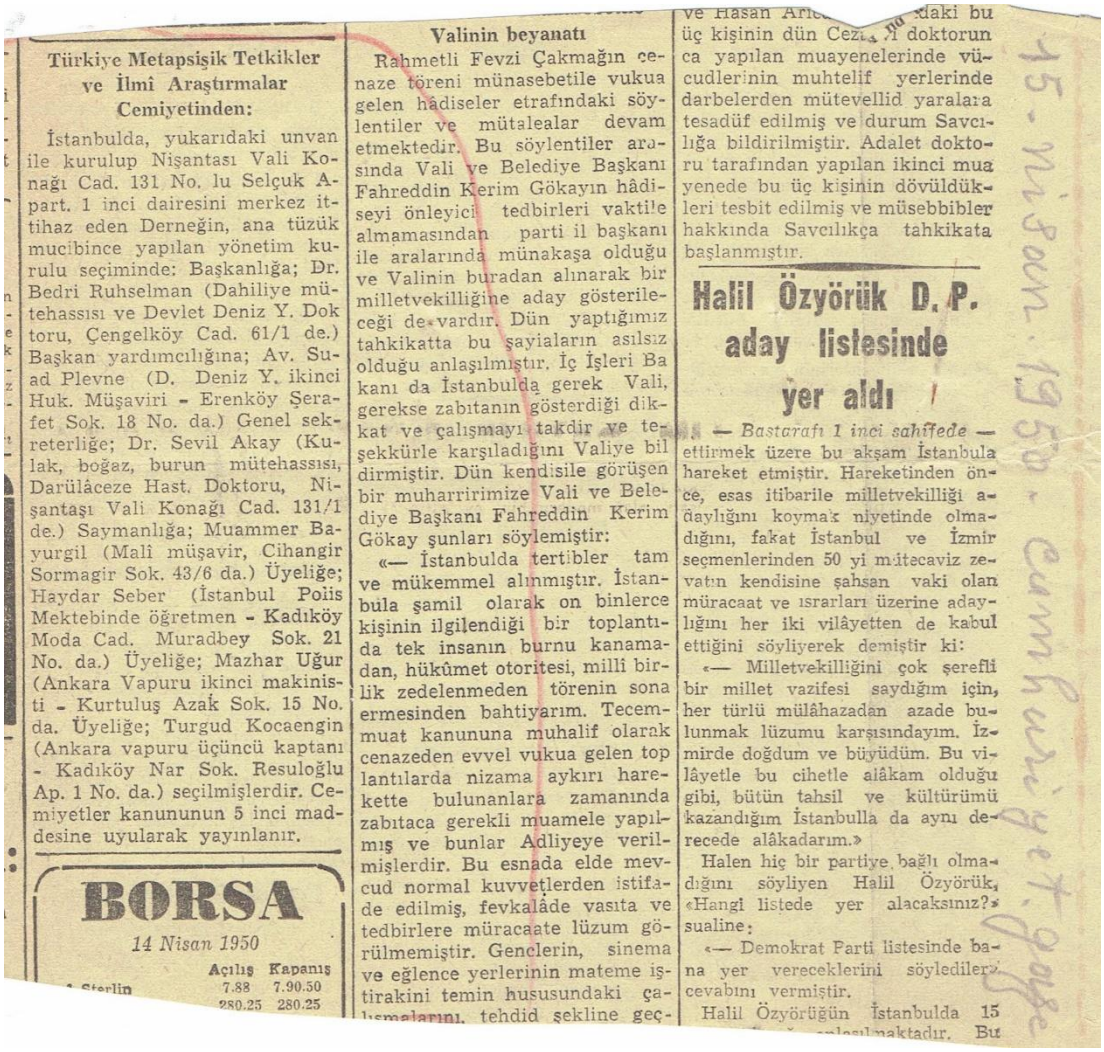

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyetinden:

İstanbulda, yukarıdaki unvan ile kurulup Nişantası Vali Konağı Cad. 131 No. lu Selçuk Apart. 1 inci dairesini merkez ittihaz eden Derneğin, ana tüzük mucibince yapılan yönetim kurulu seçiminde: Başkanlığa; Dr. Bedri Ruhselman (Dahiliye mütehassısı ve Devlet Deniz Y. Doktoru, Çengelköy Cad. 61/1 de.) Başkan yardımcılığına; Av. Suad Plevne (D. Deniz Y. ikinci Huk. Müşaviri - Erenköy Şerafet Sok. 18 No. da.) Genel sekreterliğe; Dr. Sevil Akay (Kulak, boğaz, burun mütehassısı, Darülâceze Hast. Doktoru, Nişantaşı Vali Konağı Cad. 131/1 de.) Saymanlığa; Muammer Bayurgil (Malî müşavir, Cihangir Sormagir Sok. 43/6 da.) Üyeliğe; Haydar Seber (İstanbul Polis Mektebinde öğretmen - Kadıköy Moda Cad. Muradbey Sok. 21 No. da.) Üyeliğe; Mazhar Uğur (Ankara Vapuru ikinci makinisti - Kurtuluş Azak Sok. 15 No. da. Üyeliğe; Turgud Kocaengin (Ankara vapuru üçüncü kaptanı - Kadıköy Nar Sok. Resuloğlu Ap. 1 No. da.) seçilmişlerdir. Cemiyetler kanununun 5 inci maddesine uyularak yayınlanır.

BORSA

14 Nisan 1950

	Açılış	Kapanış
Sterlin	7.88	7.90.50
	280.25	280.25

Valinin beyanatı

Rahmetli Fevzi Çakmağın cenaze töreni münasebetile vukua gelen hâdiseler etrafındaki söylentiler ve mütalealar devam etmektedir. Bu söylentiler arasında Vali ve Belediye Başkanı Fahreddin Kerim Gökayın hâdiseyi önleyici tedbirleri vaktile almamasından parti il başkanı ile aralarında münakaşa olduğu ve Valinin buradan alınarak bir milletvekilliğine aday gösterileceği de vardır. Dün yaptığımız tahkikatta bu şayiaların asılsız olduğu anlaşılmıştır. İç İşleri Bakanı da İstanbulda gerek Vali, gerekse zabıtanın gösterdiği dikkat ve çalışmayı takdir ve teşekkürle karşıladığını Valiye bildirmiştir. Dün kendisile görüşen bir muharririmize Vali ve Belediye Başkanı Fahreddin Kerim Gökay şunları söylemiştir:

«— İstanbulda tertibler tam ve mükemmel alınmıştır. İstanbula şamil olarak on binlerce kişinin ilgilendiği bir toplantıda tek insanın burnu kanamadan, hükûmet otoritesi, millî birlik zedelenmeden törenin sona ermesinden bahtiyarım. Tecemmuat kanununa muhalif olarak cenazeden evvel vukua gelen toplantılarda nizama aykırı harekette bulunanlara zamanında zabıtaca gerekli muamele yapılmış ve bunlar Adliyeye verilmişlerdir. Bu esnada elde mevcud normal kuvvetlerden istifade edilmiş, fevkalâde vasıta ve tedbirlere müracaate lüzum görülmemiştir. Genclerin, sinema ve eğlence yerlerinin mateme iştirakini temin hususundaki çalışmalarını, tehdid şekline geç-

ve Hasan Ari... ...daki bu üç kişinin dün Cez... doktorunca yapılan muayenelerinde vücudlerinin muhtelif yerlerinde darbelerden mütevellid yaralara tesadüf edilmiş ve durum Savcılığa bildirilmiştir. Adalet doktoru tarafından yapılan ikinci muayenede bu üç kişinin dövüldükleri tesbit edilmiş ve müsebbibler hakkında Savcılıkça tahkikata başlanmıştır.

Halil Özyörük D. P. aday listesinde yer aldı

— *Baştarafı 1 inci sahifede* —

ettirmek üzere bu akşam İstanbula hareket etmiştir. Hareketinden önce, esas itibarile milletvekilliği adaylığını koymak niyetinde olmadığını, fakat İstanbul ve İzmir seçmenlerinden 50 yi mütecaviz zevatın kendisine şahsan vaki olan müracaat ve ısrarları üzerine adaylığını her iki vilâyetten de kabul ettiğini söyliyerek demiştir ki:

«— Milletvekilliğini çok şerefli bir millet vazifesi saydığım için, her türlü mülâhazadan azade bulunmak lüzumu karşısındayım. İzmirde doğdum ve büyüdüm. Bu vilâyetle bu cihetle alâkam olduğu gibi, bütün tahsil ve kültürümü kazandığım İstanbulla da aynı derecede alâkadarım.»

Halen hiç bir partiye bağlı olmadığını söyliyen Halil Özyörük, «Hangi listede yer alacaksınız?» sualine:

«— Demokrat Parti listesinde bana yer vereceklerini söylediler» cevabını vermiştir.

Halil Özyörüğün İstanbulda 15 ... anlaşılmaktadır. Bu

15 - Nisan. 1950 - Cumhuriyet. gaze

Kupür: E (MTİAD'ın ilk yönetim kurulu ilanı)

EK 10: RESİMLER[26]

Resim 1.1: Ruhselman ortaokul yıllarında.

[26] Bu resimler**; Ruh ve Madde Dergisi,** Ocak 2000, Sayı: 480, 50.yıl özel sayısından alıntılanmıştır.

Resim 1.2: İlk keman hocası Kazım Efendi ile.

Resim 1.3: Lise yıllarında.

Resim 1.4: Keman hocası Bay Braun ile çalışırken.

Resim 1.5: Ruhselman Tıp Fakültesi yıllarında.

Resim 1.6: Prag Konservatuarı'nda, ilk yıllar.

Resim 1.7: Müzik öğretmenliği yılları, öğrencileri.

Resim 1.8: Askerlik hizmeti sırasında.

Resim 1.9: Afganistan'da doktorluk yıllarında.

Resim 1.10: Ankara Yolcu Gemisi'nde doktor.

Resim 1.11: Evinde, çalışma masasında.

Resim 1.12: Zincirlikuyu Mezarlığı.

Resim 1.13: Ruhu şâd olsun…

"Bedri Ruhselman, 1898-1960, Ruhuna Fatiha"[27]

"Ruh ve Kâinat Yazarı"[28]

[27] Mezar taşındaki yazı, sol taraf.
[28] Mezar taşındaki yazı, sağ taraf.

Resim 1.14: Bedri Ruhselman'ın MTİAD'taki resmi.

Resim 1.15: Bedri Ruhselman arkadaşlarıyla
Arka ikinci sıra; sol baştaki Feridun Tepeköy, soldan ikinci Erol Sevil, sağ baştaki Refet Kayserilioğlu, sağdan ikinci Erdoğan Ertürkmen
Ön sıra; sol baştaki Enver Ölçerman, yanında Bedri Ruhselman, sağ baştaki Rıfat Bey (Medyum, intihar etmiş, iki keresinde Bedri Bey kurtarmış)

Resim 1.16: Bedri Ruhselman arkadaşları ile
Ortadaki Bedri Ruhselman, sağ baştaki Suat Plevne

Resim 1.17: Bedri Ruhselman ailesi ile
Ayakta soldaki Şahap Ruhselman (Caner Ruhselman'ın babası), oturan sol başta
Bedri Ruhselman, yanında kız kardeşi Hidayet Hn.

Resim 1.18: Bedri Ruhselman'ın dernek hüviyeti

Resim 1.19: Allah kitabının kapak logosu. MTİAD'da duvarda asılı

Resim 1.20: Bedri Ruhselman'ın doktorluk ihtisas diploması

EK 11: FAYDALI LİNKLER

Medyumluk yeteneği bilimsel olarak ispatlandı: Ürün Dirirer, Prof. Dr. Sultan Tarlacı, 10.10.2015, karar.com
https://www.karar.com/hayat-haberleri/medyumluk-yetenegi-bilimsel-olarak-ispatlandi-45149

Titreşim frekanslar ve hayatımıza etkileri: Cem Özüak, 20.01.2013, İndigo Dergisi
https://indigodergisi.com/2013/01/titresimlerin-sirrini-cozen-kainatin-sirrini-cozer-frekanslar-ve-hayatimiza-etkileri/

Medyumik veri okuma:
https://makroolusumakademi.com/medyumik-veri-okuma/

Gustave Geley'in çalışmaları, MEB raporu (Google Chrome'da açın):
http://survivalafterdeath.blogspot.com/search/label/Gustave%20Geley

Kussmaul solunumu nedir?
https://saglik.li/kussmaul-solunumu-nedir/

Duygular (frekanslar) ve onların sonuçları:
https://www.google.com/search?q=duygular+(frekanslar)+ve+onlar%C4%B1n+sonu%C3%A7lar%C4%B1&rlz=1C2CAFA_enTR693TR693&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=EjL1SJsXkq7vwM%253A%252Ce_R5RH84ttPKWM%252C_&vet=1&usg=AI4_-kQ1NG-4IbRighv4Dtj4dZNVW4KDOw&sa=X&ved=2ahUKEwjmspnO79TiAhXx6aYKHdUrCYwQ9QEwA3oECAUQBg#imgrc=EjL1SJsXkq7vwM:

Her insanın bir frekansı var: Neva Çiftçioğlu Banes, 15.02.2016, Gazete Habertürk
https://www.haberturk.com/ekonomi/teknoloji/haber/1195657-her-insanin-bir-frekansi-var

Duygular, değerler ve frekansları: 20.09.2013
http://8888ck.blogspot.com/2013/09/duygular-degerler-frekanslar.html

Radyasyon nedir?:
https://www.youtube.com/watch?v=vGud3Expv48

Evrenin dili, durugörü vs. nedir?: Prof. Dr. Sultan Tarlacı
http://www.evrenindili.com/

Proton nedir? Nasıl keşfedilmiştir?: Gökhan Atmaca
http://www.kuark.org/2014/09/proton-nedir-proton-nasil-kesfedilmistir/

Bilim adamları 3 kişinin beyinleriyle birbirleriyle düşüncelerini paylaşmalarını sağladı:
https://twitter.com/tansuyegen/status/1121401041440968704?lang=bg

https://www.matematiksel.org/bilim-insanlari-3-kisinin-beynini-birbirine-bagladi-ve-dusunceleri-paylasmalarina-olanak-sagladi/

https://popsci.com.tr/beyinleri-baglanan-3-insan-dusuncelerini-birbirleriyle-paylasti/

Tanrı parçacığı, Higgs bozonu:
https://www.youtube.com/watch?v=7U-O9lpuY9w

https://www.youtube.com/watch?v=irdaS_CKbck

https://onedio.com/haber/-biz-kimiz-bu-evrende-bulunma-amacimiz-nedir-sorularinin-yaniti-higgs-bozonu-tanri-parcacigi--527768

https://www.bilgiustam.com/higgs-bozonu-tanri-parcacigi-nedir/

https://teknolojiprojeleri.com/teknik/higgs-bozonu-tanri-parcacigi-nedir-ne-ise-yarar

http://fizikolog.net/fizik_ansiklopedisi/bozon.html

Proton nedir? Nasıl keşfedilmiştir? İzotop, Orbital:
https://www.kuark.org/2014/09/proton-nedir-proton-nasil-kesfedilmistir/

https://www.kuark.org/2016/01/bozonlardan-kutlecekim-dalgalarina-2016da-cozulmeyi-bekleyen-bes-bilimsel-gizem/

https://www.kuark.org/2016/02/higgs-kuvveti-atom-spektrumunda-gorunur-mu/

https://tr.khanacademy.org/science/chemistry/atomic-structure-and-properties/introduction-to-the-atom/v/atomic-number-mass-number-and-isotopes

https://tr.khanacademy.org/science/chemistry/atomic-structure-and-properties/introduction-to-the-atom/v/atomic-number-mass-number-and-isotopes

https://tr.khanacademy.org/science/biology/chemistry--of-life/electron-shells-and-orbitals/v/more-on-orbitals-and-electron-configuration

İNK kitabı hakkında

https://www.youtube.com/watch?v=DP0DOy7JEwY&spfreload=5

İNK kitabı okumanın 9 şartı (neden 54 yıl beklendi sorusunun cevabı)

https://indigodergisi.com/2013/05/ilahi-nizam-ve-kainati-okumanin-9-sarti/

Parapsikoloji

https://www.wikiwand.com/tr/Parapsikoloji

https://www.wikizero.com/tr/Parapsikoloji